

در این شماره می خوانید:

۲ سرمقاله/ تنها نقطه امید؛ مدیریت جهادی

پرونده اول / تغییر ساختار

۵ نوید روزهای پر امید و پرکار

۱۰ ویژگی های تجدید ساختار صنعت برق ایران

۱۴ دغدغه های تجدید ساختار صنعت برق ایران

۱۵ اما و اگرهای تغییر ساختار وزارت نیرو

۱۹ تغییر ساختار مسیری به سمت خصوصی سازی

۲۱ کارآمدی های ساختار کنونی و تمرکزگرایی ساختار جدید

۲۴ صنعت برق محل آزمون و خطا نیست

۲۶ تغییر ساختار صنعت برق در هاله ای از ابهام

پرونده دوم / صنعت برق

۳۲ برای بهره مندی از فرصت ها خودزنی نکنید

۳۹ فاینانس های خارجی صنعت برق را فعال کنید

۴۱ آیا صنعت برق ایران ورشکسته می شود؟

یادداشت

۴۴ مقایسه سهم صنعت آب و برق در بودجه ۹۳ و ۹۲

۴۷ پیمانکاران فاینانسور پروژه ها نیستند

۴۹ تغییر رویه در اتخاذ سیاست پولی؛ اصلی ضروری در راستای توسعه

۵۰ راهی که باز شده است

گفت و گو

۵۲ هدف گذاری سندیکایی های خراسانی برای گسترش صادرات

گزارش

۵۵ گذر از دشواری های امسال با امید و برنامه ریزی

۶۵ احیای سازمان مدیریت؛ به زودی

۶۸ امکان سنجی بومی سازی پست های برق مترو و چالش های پیش رو

مقالات علمی

۷۲ قابلیت های خودروی برقی

اخبار

۷۵ سندیکا

۹۶ شرکت های عضو

۹۸ صنعت برق

۱۰۲ اقتصادی

صاحب امتیاز: سندیکای صنعت برق ایران

مدیر مسئول: مهندس غلامرضا ناصح

سر دبیر: مهندس سید علی اصغر میرشکرایی

جانشین سر دبیر: مهندس علیرضا سیاسی راد

اعضای شورای سیاست گذاری: مهندس ولی اله بیات،

مهندس محمد پارسا، مهندس فریبرز ثقفی،

محمدصادق جنان صفت، مهندس بهروز سلطان زاده،

مهندس حمیدرضا صالحی، مهندس محمد فارسی،

مهندس حامد گرشاسبی، دکتر احمد میدری،

مهندس غلامرضا ناصح، مهندس محمدعلی وحدتی

دبیر تحریریه: سمیه کاظم زاده

تحریریه: نازنین احمدی، صونا علیقلی زاده

نقیسه زارع کهن

طراح گرافیک: ایوان جلالی

عکس روی جلد: نعیم احمدی

مدیر اجرایی: مهندس سپهر برزی مهر

مدیر مالی: منوچهر بختیاری

سایت: زهرا ولی پور

توزیع: سپیده گرجی

امور آگهی ها: بهارک باقرپور

امور اداری ماهنامه: سهیلا براتی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: فارابی

نشانی: تهران، خیابان مطهری، بعد از خیابان مفتاح

پلاک ۱۸۶، طبقه اول، کدپستی: ۱۵۷۵۹۴۳۵۵۱

تلفکس: ۶-۸۸۸۳۱۹۹۴، ۸۸۸۲۸۵۵۸

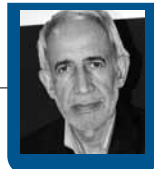
سازمان آگهی ها: ۶-۸۸۸۳۱۹۹۴

سایت: www.ieis.ir

ایمیل: setabran@ieis.ir

تنها نقطه امید؛ مدیریت جهادی

سید علی اصغر میرشکرایی؛ دبیر و عضو هیات مدیره

از انتخاب آقای حسن روحانی یکسال گذشت و حدود ۱۰ ماه است که ایشان به اتفاق تیم اجرایی خود تمشیت امور کشور را بر عهده گرفته است. در آغاز استقرار ایشان در کاخ ریاست جمهوری شرایط کشور در سطح کلان از این قرار بود:

تورم بالای ۴۰ درصد، نرخ رشد منفی (بالای منفی ۵)، حاکم بودن رکود تورمی بر اقتصاد و تولید، وجود بالای ۲۹۰۰ پروژه نیمه تمام در کشور. نهادینه شدن پرداخت یارانه های نقدی به شکل انحرافی، پروژه سیری ناپذیر مسکن مهر، کسری بودجه، قانون بودجه ای که شصت هفتاد هزار تومان از منابع آن قابل تحقق نبود و بایستی تعدیل می شد، بدهی سنگین دولت به پیمانکاران، معوقات بانکی بین هشتاد تا یکصد هزار میلیارد تومان، دولت متورم و حجیمی که هزینه جاری آن سالی ۱۲۰ هزار میلیارد تومان است و پاره ای شرایطی دیگر.

بدیهی بود که بعد از استقرار و در دست گرفتن سر رشته کار به اطلاعات و جزئیات بیشتری دسترسی پیدا می شد و اگر تلقی نادرستی صورت گرفته بود، معلوم می شد که با دریافت اطلاعات بیشتر عمق گرفتاری ها بیشتر نمایان می شود.

به هر حال ایشان دولت خود را دولت تدبیر و امید نامید که شاید قرینه ای بر این مطلب بوده که بی تدبیری دمار از روزگار کشور در آورده و تبعات و عوارض آن جو ناامیدی را بر مردم حاکم کرده و در دولت ایشان همه چیز در مسیر سامان دهی قرار می گیرد.

واقع امر اینست که فعالان بخش خصوصی و تشکل های آنها نیز با شنیدن برنامه ها و وعده و وعیدهای دولت تا حدی امیدوار شدند. این گروه تا قبل از ظاهر شدن آثار تحریم تا حد زیادی از بی نظمی های مالی دولت نهم و دهم خصوصاً از جهت عدم دریافت مطالبات خود و رکود کاری ناشی از سوق یافتن منابع مالی دولت به سمت پرداخت یارانه های نقدی صدمات جدی دیده بودند که با بروز آثار تحریم وارد ابعاد گرفتاری هایشان پیچیده تر و گسترده شد.

بخشی از آنها که تولید کنندگان باشند با کاهش درآمدهای نفتی و به تبع آن کاهش منابع ارزی لازم برای واردات مواد اولیه، تجهیزات، قطعات و skd برای ادامه کار خود به شدت دچار مشکل شدند و آنهایی که به هر ترتیب ممکن در شرایطی که ارتباطات بانکی قطع و مناسبات تجاری و بازرگانی از شکل عادی خود خارج شده بود با تهیه ارز از بازار آزاد و قبول ریسک و هزینه های اضافی متعدد نیازهای خارجی خود را تأمین کردند، قیمت محصولاتشان ناگزیر چند برابر شد.

از سوی دیگر کاهش عرضه هم تأثیرات تشدید کننده خود را داشت. البته تولید کنندگان در عین آنکه تقریباً به سرعت قیمت های خود را اصلاح کردند (نمونه ملموس آن که عامه مردم آنرا به خوبی مشاهده کردند قیمت خودرو است) ولی در حل یک مشکل کاری از دستشان ساخته نشد و آن نبود تقاضا که معلول علل مختلفی بود. آن دسته از سازندگان تجهیزات برقی هم که محصولات آنها در پروژه های برقی مصرف دارند به جهت نقصان شدید در بودجه های عمرانی و غیر عمرانی و متوقف یا کند شدن اجرای پروژه های جدید مجبور شدند که با تحمل هزینه های سر بار ثابت تولیدات خود را کاهش دهند.

در سمت پیمانکاران نیز اوضاع فاجعه بار شد. با توجه به ارزیابی مستقیم و غیر مستقیم پروژه های برقی، همگی در اجرای پروژه هایی که با دلار ۱۰۰۰ تومان در مناقصات پیشنهاد داده و برنده شده بودند و ذره ای احتمال تورم لحام گسیخته را نمی دادند، زمین گیر شدند. کارفرماها نه تنها چنین شرایطی را به عنوان مصداق فورس ماژور نپذیرفتند بلکه حتی قائل به این که این ها در شرایط عسر و حرج قرار گرفته اند نیز نشدند. حرکت هایی که از سوی کارگزاران دولت به عنوان کمک صورت گرفته بیشتر نادین بود و پشت آن هیچ اراده جدی وجود نداشت (و کیاکان ندارد)، لذا مشکلات پیمانکاران و سازندگان به قوت خود باقیست. تشکیل ستاد تدابیر ویژه اقتصادی با ریاست معاون اول وقت رئیس جمهور و یا تشکیل کارگروه و نشاط و امید هیچ نتیجه مشخصی را در پی نداشت و آنها هیچ ساز و کار مشخصی را تمهید نکرده و بخشنامه های راه گشایی صادر نکردند.

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی هم به هر حال اصل تهیه و تدوین و ابلاغ بخشنامه هایی مناسب با شرایط جدید را در دستور کار قرار داد ولی چون مبنای تهیه قیمت ارز آزاد و افزایش هزینه های اجرایی پروژه ها به واسطه تورم کم شکن نبود، لذا بخشنامه های فاقد اثر بخشی مورد انتظار بود. نتیجتاً پیمانکاران شدائد

زیادی را از جهت فسخ قرارداد و ضبط ضمانت‌هایشان متحمل شدند. سندیکا با توجه به اهمیت موضوع تشکیل کارگروه مشترکی را از وزارت نیرو و سندیکا خواستار شد که بالاخره از اواخر شهریور ماه سال گذشته تحت عنوان کارگروه مشترک تو انیر- سندیکا کار خود را شروع کرد. تلاش سندیکا در کارگروه در این جهت بود که به طرف مقابل بقبولاند شرایطی اندازه غیر عادی است و با نگاه مبتنی بر قرارداد و ضوابط موجود نمی‌توان پیمانکار و فروشنده و تامین‌کننده را از این نخمصه خارج کرد که در اینکار توفیقی حاصل نکرد. در یکی از جلسات که در حضور آقای مهندس حائری-مدیر عامل و عضو هیات مدیره شرکت تو انیر- تشکیل شد مدیر کل حقوقی تو انیر فرمودند اعضاء شما باید تعهدات قراردادی خود را اجرا کنند، بعد که کار را تمام کردند و تحویل دادند (به تعبیر بنده جار و کشیده و تنظیف مالیده)، آنوقت بروند به کار فرما بگویند ضرر کردیم و بیچاره شدیم تا از طریق ارجاع موضوع به شورایی عالی فنی و با عناد اقتصا قوه قضائیه حقوق ترضیع شده شما زنده شود (آنها هم دست به سینه ایستاده‌اند و می‌گویند چرا زودتر نیامدید ما الساعه مشکل شما را حل می‌کنیم).

ایشان علیرغم توضیحات مبسوط و کشفای که در جلسات خدمتشان داده شده بود با سستی عنایت می‌داشتند که پیمانکاری که چند پروژه این چنینی دارد و تا آنجا که جا داشته از بانک‌های خصوصی وام گرفته و چون همه از سر رسید بازپرداخت گذشته‌اند دارد بهره ۳۴ درصد پرداخت می‌کند، کلی مطالبات معوق دارد. ضمن آنکه خسارت دیر کرد نمی‌گیرد و برای این مطالبات وصول شده معوق مالیات عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده می‌دهد، به خیل عظیمی از تأمین‌کنندگان اعم از داخلی و خارجی و پیمانکاران دست دوم خودبهدکار است و کلی هزینه‌های جاری دارد از کجا پول تکمیل پروژه‌های خود را (آن هم به صورت چند برابری بیاورد) و تکمیل کند و به کار فرمای محترم بگوید که حالاً نوبت شماست و او هم بگوید تو هنر نکردی تعهدات قراردادی خود را به خوبی ایفا نکردی و بنابراین نمی‌توانیم ضمانت‌نامه حسن انجام تعهدات را آزاد کنیم.

در بحث خروج از رکود کاری با توجه به اینکه با بودجه عمرانی ۳۷ هزار میلیارد تومان دولت از جمع حدود ۲۹۰۰ پروژه نیمه تمام فقط قادر به ادامه رقمی کمتر از یکدهم آن است، بنابراین ابعاد و حشنتاک رکود کاری برای فعالان عرصه عمران و اجرایی بی‌نیاز از هر توضیحی خواهد بود. البته دولت امیدواری‌هایی از بابت به کارگیری حدود ۲۰ میلیارد دلار از صندوق توسعه ملی و ۳۵ میلیارد دلار فاینانس را به فعالان تولید و خدمات فنی و مهندسی داده است. ولی متأسفانه قرائن و شواهد و اقدامات عینی و عملی که دستگاه‌های اجرایی به آن مبادرت کرده‌اند، نشان می‌دهد با وجود آنکه منابع فاینانس عملاً مطالبات ناشی از نفت از سوی کشور به‌دکار است، ولی با ضوابط تحمیلی آنها و عجله‌ای که دستگاه‌های اجرایی دارند خونی را به رگ خشکیده بخش خصوصی تزریق نخواهد شد و دولت تدبیر و امید اگر در کار ارتقاء سطح بهداشت و درمان و رفع مشکلات آن تدبیرهای مؤثری به خرج داده و برای مردم از این حیث موجبات امیدواری گردیده ولی برای رونق تولید و توسعه فعالیت‌های عمرانی و سازندگی و به تبع آن حفظ اشتغال موجود و توسعه آن تا به امر و تدبیری به کار نه بسته و امید چندانی را در دل‌ها بر نیانگیزخته است.

واقع امر اینست که اراده رئیس جمهور و وزرا در طی مسیر خود تار سیدن به مدیران میانی به تعبیر عامیانه آب می‌رود و یا حتی در مواردی استحاله می‌شود، یعنی اساساً به شکل دیگری در می‌آید. فرضاً در بالا می‌گویند "بدهید" به سطوح اجرایی که می‌رسد می‌گویند "ندهید". اینجاست که کنترل عملکرد مدیران میانی و گزارش‌گیری از آنها برای حصول اطمینان از اجرای خواسته‌های دولت بسیار ضروری است. علی‌الجمال به تجربه ثابت شده بر اساس ارتباطات تشکیلاتی سنتی در کنار کاتالیستی بنام بوروکراسی نمی‌توان تحول بنیادینی را انتظار داشت و شاید طرح عنوان مدیریت جهادی از سوی رهبر معظم انقلاب ناظر به این تقیصه بوده است. فلذا دولت باید به طور جدی برای جایگزین کردن مدیریت جهادی به جای مدیریت سنتی کنونی برنامه ریزی کند.

پرونده اول

[تغییر ساختار]

نوید روزهای پرامید و پرکار

گفتگو با مهندس هوشنگ فلاحتیان؛ معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی

به علاوه با استناد به آسیب شناسی های انجام شده در حوزه واگذاری نیروگاه ها، باید ساختاری طراحی می کردیم که بر اساس آن نیروگاه هایی که در آینده واگذار خواهند شد، پیش از هر چیز به شرکت های تولید برق تبدیل شوند. به این ترتیب اوراق مشارکت و یا تسهیلات اخذ شده برای احداث هر نیروگاهی، در صورت های مالی آن شرکت لحاظ شده و قیمت گذاری بر اساس همین بدهی ها صورت بگیرد. در ساختار جدید مسئولیت ساماندهی این شرکت ها و راهبری شرکت های تولید برق و جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی هم به عهده شرکت مادر تخصصی تولید برق حرارتی خواهد بود که البته در کنار آن، این شرکت سهام ۲۰ درصدی نیروگاهی که باید در اختیار دولت باقی بماند و عمدتاً بار پایه شبکه سراسری برق کشور را تامین می کنند را نیز مدیریت خواهد کرد.

شرکت مادر تخصصی توانیر در ساختار جدیدی که برای صنعت برق طراحی شده، ۱۶ شرکت برق منطقه ای و شرکت مدیریت شبکه برق را تحت مدیریت خواهد داشت. به علاوه مسئولیت ایجاد یکپارچگی در صنعت برق کشور هم مانند گذشته بر عهده شرکت توانیر خواهد بود، ضمن اینکه مدیریت و نگهداری شبکه انتقال کشور و مباحث مرتبط با این موضوع نیز در زمره وظایف این شرکت خواهد بود. یکی دیگر از اهدافی که در تجدید ساختار صنعت برق دنبال

سمیه کاظم زاده: مهندس هوشنگ فلاحتیان را در اتاقش در طبقه یازدهم ساختمان وزارت نیرو ملاقات می کنیم. او صریح است و بدون تعارف انتقادات، گلایه ها و البته امیدواری هایش را بیان می کند.

معاون برق و انرژی وزیر نیرو که این روزها آمد و رفت هایش به مجلس و دولت برای تعیین تکلیف مابه التفاوت قیمت تمام شده و بهای تکلیفی برق زیاد است، امیدهای بسیاری به آینده صنعت برق دارد، هر چند با صراحت از سختی ها و دشواری های پیش روی این صنعت به ویژه در طول سال جاری سخن می گوید.

او در بخش دیگری از سخنانش علیرغم اینکه تأکید می کند شرایط سخت کاری سازندگان و پیمانکاران بخش خصوصی صنعت برق را درک می کند اما به صراحت اذعان می کند که گلایه این قشر از قراردادهای یک سویه است. او از تریبون ستربان از پیمانکاران و سازندگان خواست که اگر شرایط مناقصات را ناعادلانه و یا پریسک می دانند، پیشنهادات خود را با لحاظ کلیه هزینه ها و ریسک اعلام نمایند. معاون برق و وزیر نیرو و چالش ها، گلوگاه ها و راه حل های برون رفت از آنها را در این گفتگو به تفصیل شرح داده است. مشروح گفتگوی اختصاصی ستربان با مهندس فلاحتیان را در ادامه می خوانید:

ستربان: مهم ترین تأثیرات تغییر ساختار وزارت نیرو بر صنعت برق و بخش خصوصی این صنعت، شامل چه مواردی است؟ بر اساس قانون، عمده نیروگاه های کشور باید به بخش خصوصی واگذار شود که البته این کار تا حدود زیادی انجام شده است. تعداد دیگری از نیروگاه ها هم در حال حاضر در اختیار سازمان خصوصی سازی است و قرار است بر اساس ضوابط به تدریج به واجدین شرایط بخش خصوصی واگذار شوند. شرکت های توزیع نیروی برق هم باید به بخش های غیر دولتی و خصوصی واگذار شوند. البته این شرکت ها در حال حاضر در گروه دو قرار گرفته اند و مقرر شده که عمده سهامشان از طریق سازمان خصوصی سازی به بخش خصوصی واگذار شود.

به منظور ساماندهی این اقدامات و با توجه به آسیب شناسی صورت گرفته در خصوص واگذاری های پیشین در بخش های نیروگاهی، ساختار جدیدی برای صنعت برق پیش بینی شده است. در این ساختار، شرکت های توزیع نیروی برق زیر مجموعه شرکت مادر تخصصی توزیع نیروی برق خواهند شد. این شرکت مادر تخصصی هلدینگ است که کار راهبری و ساماندهی این شرکت ها را برای واگذاری به بخش های خصوصی عهده دار خواهد شد و در کنار آن مدیریت ۲۰ درصد سهام این شرکت ها را که بناست در دولت باقی بماند، نیز بر عهده خواهد داشت.

می‌شود، شفاف سازی قیمت تمام شده تولید، انتقال و توزیع نیروی برق است. در حال حاضر قیمت تمام شده سه فرآیند تولید، انتقال و توزیع برق از منظر دستگاه‌های نظارتی و سایر ارگان‌هایی که با وزارت نیرو در ارتباط هستند، غیر شفاف است. هدف ما از تغییر ساختار کنونی صنعت برق این است که دسترسی به قیمت تمام شده فرایندها در هر یک از بخش‌های تولید، انتقال و توزیع با تفکیک هزینه‌ها در بخش‌های خصوصی و دولتی، در کوتاه‌ترین زمان ممکن برای وزارت نیرو، دستگاه‌های نظارتی، دولت، مجلس و سایر نهادهای مرتبط امکان‌پذیر باشد.

به نظر می‌رسد این شفاف سازی، یک محرک قدرتمند برای قرار دادن دوباره صنعت برق بر روی ریل توسعه خواهد بود. یکی از عمده‌ترین مسائل امروز ما این است که در کشور مان قیمت تمام شده انرژی برق با قیمت‌های فروش تکلیفی تفاوت بسیار فاحشی دارد. عمده بدهی‌های صنعت برق که در طول این سال‌ها جمع شده و امروز رقم آن به بیش از ۲۰ هزار میلیارد تومان رسیده است، بیش از هر چیز ناشی از همین ناهمخوانی قیمت تمام شده و بهای فروش برق و بدهی‌های مربوط به نیروگاه‌هایی است که قبلاً "بابت رد دیون و اگزار شده است." از ۲۰ هزار میلیارد تومان بدهی وزارت نیرو، رقمی بالغ بر یازده هزار میلیارد تومان مربوط به شبکه بانکی کشور است که از این میزان هم حدود ۹۵۰۰ میلیارد تومانش بابت نیروگاه‌هایی است که قبلاً به بخش خصوصی فروخته شده و یا به عنوان رد دیون و اگزار شده است. اما فقط به این دلیل که نیروگاه‌ها پیش از تبدیل شدن به شرکت‌های تولیدی به بخش‌های غیر دولتی و خصوصی واگذار شده‌اند، طبیعتاً بدهی‌های ناشی از اوراق مشارکت و تسهیلات بانکی آنها در سازمان توسعه برق و یا توانیر مانده است. به همین دلیل امروز ما ناگزیریم ۹۵۰۰ میلیارد تومان بدهی را بابت نیروگاه‌هایی پرداخت کنیم که مدت‌هاست جزو دارایی‌های وزارت نیرو محسوب نمی‌شوند و منبع درآمدی برای این وزارتخانه ندارند. به نظر می‌رسد تنها راه حل موجود این است که با همکاری دولت و مجلس، این بدهی‌ها به نحوی بر ذمه دولت قرار گیرد.

ساختار جدید صنعت برق کشور بیش از هر چیز به دنبال روان سازی فعالیت‌ها، کوچک سازی بخش‌های دولتی، شفاف سازی قیمت تمام شده برق و اعمال اصلاحات ساختاری بر روی این صنعت است. یکی دیگر از هدفگذاری‌های این ساختار، بهبود فضای کسب و کار در بخش خصوصی است. هدف ما این است که ساختار جدید را به نحوی پیاده کنیم که هر بخش در صنعت برق به راحتی بتواند سهم خود را از درآمدهای صنعت برق بگیرد. به این ترتیب تولیدکننده می‌تواند به راحتی در قالب قرارداد به درآمدهای خود برسد. در کنار آن شبکه‌های انتقال هم با تازیت برق به منابع مالی مورد نیازشان دست پیدا می‌کنند و شرکت‌های توزیع نیروی برق هم که در حال حاضر تصدی بزرگی برای صنعت برق کشور محسوب می‌شوند، در شرایطی به بخش خصوصی واگذار می‌شوند که بتوانند قیمت تمام شده برق را نسبت به فروش تکلیفی آن دریافت کنند و به عنوان آخرین زنجیره تامین انرژی برق مردم،

به شرایط اقتصادی باثبات و مطمئن برسند. موضوع دیگری که در ساختارهای جدید باید مدنظر قرار گیرد این است که بر اساس مجوزی که قانون اصلاح الگوی مصرف به ما داده، قرار است سازمان بهره‌وری انرژی ایران و سازمان انرژی‌های نو ایران ادغام شده و سازمانی تحت عنوان سازمان ساتبا ایجاد شود. چندی پیش اساسنامه این سازمان به مجلس تقدیم و نقطه نظرات چهار کمیسیون نیز اخذ گردیده است. ما امیدواریم اساسنامه این سازمان در شش ماهه اول سال به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد تا کلیه فعالیت‌های مربوط به انرژی‌های تجدیدپذیر به ویژه انرژی‌های خورشیدی و بادی تحت مدیریت این سازمان قرار بگیرد.

با توجه به رویکرد وزارت نیرو و پیش‌بینی می‌کنیم که در ساختار جدید حجم زیادی از نیروگاه‌های بادی و خورشیدی وارد شبکه سراسری شود. به ویژه اینکه در این ساختار رییس سازمان ساتبا، یکی از معاونین وزیر نیرو هم خواهد بود و از این طریق می‌تواند مدیریتی منسجم در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر داشته باشد و زمینه را برای دستیابی به دستاوردهای بهتری در احداث نیروگاه‌های بادی، خورشیدی، ژئو ترمال، زیست توده و سایر نیروگاه‌های تجدیدپذیر فراهم کند.

ساختار جدید صنعت برق کشور بیش از هر چیز به دنبال روان سازی فعالیت‌ها، کوچک سازی بخش‌های دولتی، شفاف سازی قیمت تمام شده برق و اعمال اصلاحات ساختاری بر روی این صنعت است

ستبران: پیش‌بینی شما از میزان برقی که در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر و البته در قالب ساختار جدید تولید خواهیم کرد، چیست؟

هدف ما این است که با رفع تدریجی مشکلات ساختاری و مسائلی که در خصوص قیمت تمام شده این نیروگاه‌ها و قراردادهای تضمینی خرید برق وجود دارد، شرایط را به گونه‌ای پیش ببریم که دسترسی به اهداف تدوین شده در چشم انداز ۱۴۰۴ امکان‌پذیر شود. در حالی که طی ۳۵ ساله گذشته حدود ۲۲۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی و بادی نصب کرده‌ایم، می‌توانیم بر اساس برنامه ریزی‌های انجام شده در ساختار جدید، همه ساله چندین برابر این عدد نیروگاه‌های بادی یا خورشیدی احداث کنیم. به این ترتیب قادر خواهیم بود تا افق برنامه ۱۴۰۴ حجم قابل توجهی از انرژی برق مورد نیاز کشور را از محل انرژی‌های تجدیدپذیر تامین کنیم.

ستبران: طی ده سال اخیر عمده‌ترین چالشی که بخش خصوصی و دولتی صنعت برق با آن مواجه بوده، کمبود منابع

مالی و بدهی‌های معوق بوده است. آیا تجدید ساختار صنعت برق می‌تواند به حل مساله تامین مالی این صنعت کمک کند؟ در مورد تامین منابع مالی، ما در وزارت نیرو چند اقدام را در دستور کار خود قرار داده‌ایم. اول اینکه تلاش کنیم از این پس شرایط را به گونه‌ای مدیریت کنیم که منابع و مصارف مالی از امسال به بعد بالانس شود. بدین معنا که بدهی‌های پیشین صنعت برق افزایش نیابد و عدم توازن بین منابع و مصارف صنعت از بین برود.

منابعی که امروز در اختیار وزارت نیرو قرار دارد، تنها در صورتی پاسخگوی مصارف کنونی ما است که هزینه‌های سرمایه‌ای نداشته باشیم. البته رسیدن به این موقعیت هم یک موفقیت بسیار بزرگ است. اینکه امروز با ساماندهی هزینه‌های انشعاب و افزایش ۲۴ درصدی قیمت برق منابع و مصارف ما در بخش جاری تا حدودی به هم نزدیک شده‌اند، یک توفیق است، هر چند هنوز تا حل کامل مساله راه درازی در پیش داریم.

ستبران: آیا مساله وزارت نیرو و با واریز درآمدهای حاصل از فروش برق به مشترکین به حساب خزانه و نحوه بازگشت آن به این وزارتخانه حل شده است؟

خوشبختانه این موضوع در حال پیگیری است و امیدواریم ظرف یکی دو ماه آینده کاملاً حل شود. معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری دستوراتی در این خصوص ابلاغ کرده که ما در حال پیگیری آنها هستیم. مقرر شده که امسال برق به بهای ۴۹۴ ریال فروخته شود، قیمت تمام شده برق بر اساس مدل مورد قبول معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، ۴۹۱ ریال محاسبه شده، در حالی که از نظر ما قیمت تمام شده برق بالای ۷۰ تومان است. اگر ۴۹۱ ریال قیمت تمام شده و ۴۹۴ ریال قیمت مصوب را در نظر بگیریم، تنها ۳ ریال برای بهای سوخت باقی می‌ماند. در صورتی که هزینه‌ای که ما بر اساس قانون بودجه بابت بهای سوخت به سازمان هدفمندی پرداخت می‌کنیم سالانه ۲۲۰ میلیارد تومان است. با توجه به قیمت تمام شده واقعی برق، در نهایت منجر به ایجاد همین عدم توازن می‌شود که به تضعیف صنعت برق منجر شده است.

به هر حال ما هنوز هم تلاش می‌کنیم که به عنوان اولین اولویت، در طول سال جاری این توازن را بین منابع و مصارف صنعت برق ایجاد کنیم. اولویت دوم ما این است که برای بدهی‌های معوقه صنعت برق به فروشندگان، پیمانکاران، مشاورین و شبکه بانکی کشور تعیین تکلیف کنیم. چون بیش از ۹ هزار میلیارد تومان از بدهی‌های ما به شبکه بانکی کشور مربوط به نیروگاه‌هایی است که قبلاً واگذار شده و در پید مدیریت ما نیستند، لذا تلاش می‌کنیم که تعیین تکلیف این بدهی‌ها را به دولت محترم بسپاریم که البته در این خصوص به ما قول همکاری داده‌اند.

ما تلاش می‌کنیم به منظور تعیین تکلیف بدهی‌های معوق و مابه التفاوت قیمت تمام شده و تکلیفی برق، تعامل فعال و اثربخشی

من این مساله را می‌پذیرم که شرایط تحریم هم بر روی برخی از پیمانکاران تاثیر گذاشته و شرکت‌ها قادر نیستند تعهدات خودشان را در قالب قراردادهای انجام دهند، اما باز هم عمده مسائل به پیمانکاران برمی‌گردد.

از دیدگاه من این مساله اصلا قابل قبول نیست که شرکت‌های برق منطقه‌ای یا حتی سازمان توسعه برق به دلیل نوع قراردادهای و یا عدم پرداخت تعدیل‌ها برای پیمانکاران مشکل ایجاد کرده‌اند. اصلی‌ترین مساله این است که پیمانکار پیش‌پرداخت قراردادهای را دریافت می‌کند اما قادر نیست با اتکا به آن به تعهداتش عمل کند. حتی موارد بسیار زیادی وجود داشته که پیمانکار مازاد بر پیش‌پرداخت، مبالغ دیگری را هم با ارائه ضمانت‌نامه دریافت کرده، اما باز هم قادر نبوده به تعهدات قراردادی خود عمل کند. این مساله کاملا به پیمانکار برمی‌گردد نه به کارفرمای دولتی.

مساله‌ای که عمده پیمانکاران با ما مطرح می‌کنند، این است که با پیش‌پرداخت قراردادهای نمی‌توانند به تعهدات خود عمل کنند و به علاوه تعدیلاتی که بر اساس نرخ ارز مبادله‌ای به آنها پرداخت می‌شود، پاسخگوی هزینه‌هایشان نیست. باید این واقعیت را بپذیریم که در هر پروژه یک قرارداد حقوقی منعقد شده که بر اساس آن دو طرف باید در یک دوره زمانی مشخص به تعهدات مورد نظر عمل کنند. اما بعضا دیده‌ایم که پیمانکار در زمان مقرر به تعهداتش عمل نکرده و همه چیز را به نوع قرارداد ربط داده است.

اما باید این سوی مساله را هم دید. دستگاه‌های نظارتی می‌بینند که پیمانکار پیش‌پرداختش دریافت کرده و پس از آن باز هم از کارفرما مبالغی را دریافت کرده اما باز هم پروژه به مدت زیادی تاخیر داشته است. در نهایت این مدیران ما هستند که به دلیل پرداخت مبالغ اضافی و عدم اتمام پروژه ناگزیر به پاسخگویی به دستگاه‌های نظارتی خواهند بود. من فکر می‌کنم که شرکت‌های برق منطقه‌ای و سازمان توسعه برق در غالب موارد به تعهدات خود در مقابل پیمانکاران عمل کرده‌اند و پیمانکاران در انجام تعهداتشان ضعیف عمل کرده‌اند.

البته در برخی موارد هم این مساله مطرح می‌شود که پیمانکاران ناگزیرند در معاملات خارجی، به صورت نقدی خرید کنند و پیش‌پرداخت‌ها عمدتا کفاف این خریدها را نمی‌دهد. این گلایه کاملا قابل قبول است اما بخش خصوصی هم باید این مساله را در نظر بگیرد که قانون به ما اجازه نمی‌دهد که بیش از مبلغ مصوب به پیمانکاران پرداخت شوند. موارد بسیاری پیش آمده که مدیران ماریسک کرده و پول‌های بیشتری به پیمانکار پرداخت کرده‌اند اما بعد از آن به دلیل تاخیر در اتمام پروژه، قادر به تسویه حساب نبوده و دچار درس‌های قانونی شده‌اند. بنابراین با یک نگاه واقع‌بینانه و منطقی به این نتیجه خواهید رسید که شرایط به نفع پیمانکاران تغییر بسیاری کرده است. به عنوان مثال شرکت‌های برقی موفق شدند از طریق معاونت برنام‌ریزی و

خورشیدی با بخش خصوصی منعقد شده و این پروژه‌ها در حال اجرا هستند. ما امیدواریم که شرایط ماه‌ها و سال‌های آینده بهتر از گذشته باشد و بتوانیم فضای کسب و کار بخش خصوصی را هم در عرصه احداث نیروگاه‌های حرارتی و هم در عرصه احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر بادی و خورشیدی رونق دهیم.

ستیران: صنعت برق سال‌هاست با مسائلی در خصوص قراردادهای یکسویه، نبود قراردادهای تیپ، عدم رعایت حقوق پیمانکاران، تعدیلات قراردادی و نبود یک ساختار روشن در برق‌های منطقه‌ای و سایر شرکت‌های دولتی مواجه بوده است. آیا این تجدید ساختار به تغییر این روش‌ها منجر خواهد شد؟
اولا بدهی‌های معوقه وزارت نیرو و به پیمانکاران و سازندگان رقم بسیار پائینی است. باز هم یادآوری می‌کنم که عمده بدهی ما به شبکه بانکی کشور و فروشنده‌گان برق خصوصی است. در خصوص قراردادهای هم باید بگویم که عمده قراردادهایی که با چالش مواجه شده مربوط به نیمه اول سال ۹۱ و قبل از سال ۹۱ است. زمانی که نرخ ارز به صورت ناگهانی تغییر کرد. البته

با دولت و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی داشته باشیم. خوشبختانه در حال حاضر فضای بسیار مناسبی برای تعامل وجود دارد و ما امید بسیاری به حل مشکلات داریم.

نباید فراموش کنیم که دولت در ماه‌های اولیه فعالیت خود به سر می‌برد. متأسفانه بدهی‌های عمده‌ای وجود دارد که دولت ناگزیر است علیرغم دشواری‌های بسیار به ویژه در فضای تحریم‌ها، آنها را به تدریج پرداخت کند. اما با وجود همه این مشکلات، فضای مساعدی ایجاد شده که ما را به تعیین تکلیف بدهی‌های معوق بانکی و غیر بانکی صنعت برق بیشتر امیدوار می‌کند.

مساله دیگری که باید به صورت جدی به آن پرداخته شود، خرید برق تضمینی از نیروگاه‌های حرارتی و جدیدالاحداث است که موضوع به شورای اقتصاد منعکس گردیده و انشاءالله بزودی مجوز لازم اخذ خواهد شد.

ستیران: در حوزه قیمت‌گذاری انرژی‌های تجدیدپذیر چطور؟
در حوزه نیروگاه‌های تجدیدپذیر باید این مساله را مدنظر قرار دهیم که توسعه این نیروگاه‌ها منوط به این است که امسال برای برق تولید شده در انواع نیروگاه‌های تجدیدپذیر اعم از خورشیدی، بادی، زیست‌توده، ژئوترمال و... قیمت جداگانه‌ای تعیین کنیم و برق این حوزه را از حالت تک‌نرخ ۴۴۴ تومانی دریاوریم. به همین منظور ما تلاش می‌کنیم در طول سال جاری این تکنیک‌ها را انجام داده و برای انواع برق تجدیدپذیر قیمت‌های عادلانه‌ای تعیین کرده و با این روش از بخش خصوصی فعال در این حوزه هم حمایت کنیم.

مهم‌ترین کاری که باید در حمایت از نیروگاه‌های تجدیدپذیر صورت بگیرد این است که بهای سوخت صرفه جویی شده در این نیروگاه‌ها توسط وزارت نفت پرداخت شود. اگر پول سوختی که با فعالیت نیروگاه‌های برق تجدیدپذیر، در نیروگاه‌های حرارتی مصرف نمی‌شود را به تولیدکننده نیروگاه‌های خورشیدی و بادی پرداخت کنیم، به راحتی منابع مورد نیاز برای پرداخت بهای برق نیروگاه‌های تجدیدپذیر هم فراهم شده و گام موثری در راستای توسعه این دست از نیروگاه‌ها برداشته خواهد شد.

در همین راستا جلسه‌ای در نهاد ریاست جمهوری برگزار شده و قرار است نشست‌هایی با وزارت نفت و سازمان هیئت‌سازی مصرف انرژی هم برگزار شود. با اتکا به ظرفیت قانونی که در بند ۱۹ قانون بودجه سال گذشته و بند متناظر آن در بودجه ۹۳ پیش‌بینی شده، در دو سال ابتدایی فعالیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر، تولید آنها هزینه‌ای برای وزارت نیرو در بر ندارد، ضمن اینکه سرمایه‌گذاران این حوزه می‌توانند، قسمت اعظم سرمایه خود را از محل قیمت سوخت صرفه جویی شده، از وزارت نفت بگیرند. خوشبختانه با استفاده از همین ظرفیت‌های قانونی تا امروز قرارداد ۹۵۰ مگاوات ظرفیت نیروگاه‌های بادی و

نظارت راهبردی مجوز پرداخت تعدیل نرخ ارز بر اساس نرخ مبادله ای را بگیرند. به این ترتیب پیمانکارانی که مشمول تعدیل نبوده اند هم می توانند در قالب قرارداد، تعدیل ها را بر اساس نرخ مبادله ای دریافت کنند.

در هر حال وزارت نیرو به طور مستمر پی گیری های لازم را جهت حل مشکلات موجود به عمل خواهد آورد و در عین حال امید است با رفع تحریم ها مسائل موجود حل گردد.

ستبران: تاثیر تحریم ها را به عنوان عواملی که خارج از کنترل پیمانکاران بوده و علی القاعده مسئولیت تبعات آن بر عهده دولت است، چگونه می توان مدیریت کرد؟

ما هم این مساله را می پذیریم که تحریم ها فشارهایی را به شرکت های خصوصی وارد کرده و بعضا به دلیل محدودیت های بانکی، هزینه های سربار بسیاری به آنها تحمیل می شود. اما به هر حال ناراضی پیمانکاران عمدتا در همین چند نکته خلاصه می شود که متاسفانه حل بسیاری از آنها در اختیار وزارت نیرو و صنعت برق نیست و عمدتا به قوانین کشور مرتبط هستند.

ما امیدواریم که در مهم ترین و اصلی ترین گام دولت محترم موفق به شکستن فضای تحریم ها شود. در این صورت شرایط برای پیمانکاران بسیار مساعد خواهد شد و آنها می توانند به تعهدات خود در زمان مقرر عمل کنند و در نهایت عمده مشکلات موجود به خودی خود حل خواهد شد.

تاکید من بر این است که رویکرد شرکت های برق و وزارت نیرو همواره بر حمایت از بخش خصوصی و پیمانکاران استوار بوده است. به طوری که حتی مدیران ارشد ما ریسک های بسیار زیادی را برای حفظ حقوق پیمانکاران و اجرای پروژه ها پذیرفته اند و حتی خود را در دیوان محاسبات و محاکم قضایی

زیر سؤال برده اند تا پیمانکاران با مشکلات جدی و کشور با خاموشی مواجه نشود. به همین دلیل ما همواره به دنبال بهبود فضای کسب و کار پیمانکاران و سازندگان بخش خصوصی بوده ایم.

پیمانکاران حتی پس از تثبیت قیمت ارز و دریافت تعدیل بر اساس نرخ مبادله ای، باز هم نتوانستند در زمان مقرر به تعهداتشان عمل کنند. به نظر می رسد شرکت های سازنده و پیمانکار به دلیل مشکلات مالی، گرفتار رقابت های کشنده ای شده اند که علاوه بر خودشان، کارفرمایان را نیز به دردمس می اندازد. متاسفانه قیمت هایی در مناقصات داده می شود که از همان ابتدا مشخص است که این پیمانکار به هیچ عنوان قادر به اجرای پروژه نخواهد بود.

لذا مهم ترین درخواست ما از پیمانکاران این است که وقتی در مناقصه ای شرکت می کنند، شرایط را به درستی بسنجند، همه هزینه ها را به صورت واقعی ارزیابی کنند و در نهایت قیمتی را

”

برای مدیر یک دستگاه دولتی، مبنا قیمتی است که مشاور برآورد می کند، اینکه پیمانکاری برای بردن مناقصه، پایین ترین قیمت را می دهد و در نهایت از عهده هزینه های آن بر نمی آید، مشکل دستگاه های دولتی نیست. این مساله باید توسط خود پیمانکاران حل شود، نه دولت. پیمانکارانی که توانایی انجام یک پروژه را ندارند، اصلا نباید وارد مناقصات شوند

بدهند که می تواند حاشیه سود مناسبی برای آنها داشته باشد و در عین حال هزینه های جانبی پروژه را هم پوشش دهد.

فراموش نکنید که برای مدیر یک دستگاه دولتی، مبنا قیمتی است که مشاور برآورد می کند، اینکه پیمانکاری برای بردن مناقصه، پایین ترین قیمت را می دهد و در نهایت از عهده هزینه های آن بر نمی آید، مشکل دستگاه های دولتی نیست. این مساله باید توسط خود پیمانکاران حل شود، نه دستگاه های دولتی.

پیمانکارانی که توانایی انجام یک پروژه را ندارند، اصلا نباید وارد مناقصات شوند. ما پیمانکارانی داشته ایم که در شرایط تحریم قرارداد بسته اند و آن را راس موعده مقرر به اتمام رسانده اند. پیمانکارانی هم بوده اند که علیرغم عقد قرارداد در همین دوره زمانی و حتی قبل از تحریم، هنوز کار را به اتمام نرسانده اند و عمدتا همین دسته از پیمانکاران به شرایط معترض هستند. مساله دیگری که باید در این خصوص مد نظر قرار داد پتانسیل و توانایی حل مشکل در حوزه پیمانکاری است. تعیین قیمت واقع بینانه در مناقصات، وفای به عهد و انجام تعهدات بر اساس قرارداد مسائلی است که باید به اصول کار در حوزه پیمانکاری تبدیل شوند.

علیرغم همه این انتقادات ما هم به خوبی به این مساله واقفیم که شرایط بسیار سختی بر پیمانکاران و تامین کنندگان تجهیزات صنعت برق حاکم است و پیمانکاران هم از این دشواری ها مستثنی نیستند و لذا آنها را درک می کنیم. بدون شک توانایی همه پیمانکاران برای حل مسائل در یک سطح نیست و ما امیدواریم با بهبود شرایط اقتصادی، شکستن تحریم ها و سایر سیاست های کلی که دولت در حال پیگیری آنها است، بتوانیم شرایط بهتری را برای آینده ایجاد کنیم.

ستبران: شما بر تدوین قرارداد تیپ در کار گروه توانیر و سندیکا ظرف یک مدت مشخص تاکید کرده بودید. اما این اتفاق نیفتاد. آیا هنوز هم مساله تدوین قرارداد تیپ در دستور کار وزارت نیرو قرار دارد؟

من هم این مساله را می‌پذیرم که قراردادهای ما مشکلاتی دارند و ممکن است یک طرفه باشند. اما باید از همین تریبون این مطلب را خدمت همه پیمانکاران و مشاوران عرض کنم که وقتی اسناد مناقصه یک پیمان ارائه می‌شود، پیمانکار این حق را دارد که اگر این فرمت قرارداد را قبول ندارد و یا ریسک زیادی برایش در پی دارد، آن را قبول نکند.

اینکه پیمانکاری در مناقصه شرکت کند و بعد نسبت به آن معترض شود، قابل قبول نیست. اسناد مناقصه در اختیار شرکت‌ها قرار می‌گیرد و آنها می‌توانند شرط‌ها را در کمیسیون مناقصه اعلام کنند و یا مسائلی که در قرارداد مشکل دار است را نپذیرند. باز هم تاکید می‌کنم که ما هیچ قراردادی را به هیچ پیمانکاری تحمیل نمی‌کنیم. اگر قراردادهای صنعت برق مشکل دارد، پیمانکار هیچگونه اجباری برای مبادله آن قرارداد و یا شرکت در مناقصه ندارد. قرار نیست که پیمانکار به دلیل نیاز مالی اش، قرارداد را امضا کند و پس از آنکه با مشکل مواجه شد مظلوم‌نمایی کرده و نسبت به مفاد قرارداد اعتراض کند.

مطلب دوم اینکه بنا شد که نقطه نظرات اعضای کارگروه مشترک توانیر و سندیکا با معاونت برق وزارت نیرو در میان گذاشته شود. اما متأسفانه تا این ساعت هیچ گزارشی برای من ارسال نشده است. به هر حال بنا شد که این کارگروه مسئول پیگیری این موضوع باشد و هر جایی که نیاز به دستور معاونت برق وزارت نیرو دارد، ما با آنها همکاری کنیم. بنابراین به بخش خصوصی اعلام می‌کنم که مواردی که برای آنها ایجاد مشکل می‌کند را از طریق این کارگروه به وزارت نیرو اعلام کنند و ما هم تلاش می‌کنیم حداکثر همکاری را برای حل این مشکلات با آنها داشته باشیم.

به هر حال پیمانکاران هم برای باید شرایط و محدودیت‌های ما را در نظر بگیرند. به عنوان مثال سال‌هاست که یکی از اصلی‌ترین درخواست‌های بخش خصوصی از وزارت نیرو و گشایش اعتبار اسنادی-ریالی بوده است. باز هم تاکید می‌کنم که ما بدهی عمده‌ای به پیمانکارانمان نداریم و تلاش کرده‌ایم به محض تامین نقدینگی، پول را به این بخش تزریق کنیم. با توجه به نوسان درآمد‌های وزارت نیرو، تا امروز نتوانسته‌ایم برای تامین کنندگان یا فروشندگان برق آل سی ریالی باز کنیم. طبیعتاً در شرایط آرماتی می‌توانیم با اتکا به منابع مالی و زمان بندی مناسب، نسبت به گشایش اعتبار اسنادی-ریالی اقدام کنیم. ولی در درجه اول به همه اعضای سندیکا توصیه می‌کنم که اسناد مناقصه را به درستی بخوانند و با در نظر گرفتن کلیه محدودیت‌ها در شرایط تحريم، قیمت بدهند تا بتوانند به تعهدات خود در موعد مقرر عمل کنند.

ما درک می‌کنیم که شرایط آنها هم بسیار دشوار است. بعضاً برخی از این شرکت‌ها نیاز به حقوق ماهیانه پرسنل خود دارند و برای تامین هزینه‌های جاری خود در مناقصات شرکت می‌کنند و بخش زیادی از منابعی که برای خرید تجهیزات

دریافت کرده‌اند را صرف هزینه‌های جاری و حقوق پرسنلشان می‌کنند و پس از آن برای انجام پروژه با مشکلات جدی مواجه می‌شوند. علی‌هذا قراردادهای تیپ با مشورت پیمانکاران و مشاورین تقریباً "نهایی شده و امیدوارم تا پایان سال جاری پس از طی مراحل قانونی ابلاغ گردد.

ستبران: یکی از محاسن گشایش اعتبار اسنادی ایجاد شفافیت در روابط مالی و حذف اختیارات و امضاهایی است که گاهی مساله ساز هم می‌شوند. لذا اگر این امر امکان پذیر شود، به سلامت فضای اقتصادی صنعت برق کمک بسیاری می‌کند.

در هر صورت ما در حال حرکت به این سمت هستیم که از طریق همکاری‌ها و تعاملات موجود بین وزارت نیرو و دولت، اقتصاد صنعت برق را سامان دهیم. اگر این اتفاق بیفتد، تعرفه‌های برق اصلاح شود و ما بتوانیم مابه‌التفاوت قیمت تمام شده و تکلیفی برق را در زمان مقرر دریافت کنیم منابع لازم برای اجرای پروژه‌های توسعه و بهینه‌سازی اخذ کنیم، می‌توانیم در قالب برنامه زمان بندی خاص تعهدات بانکی و غیر بانکی خود را انجام دهیم. در غیر این صورت حتی اگر آل سی ریالی هم باز کنیم، قادر به پرداخت مطالبات بخش خصوصی و بانکی

فضای فعالیت در صنعت برق کشور از ماه‌های آینده، به تدریج رونق پیدا کرده و بهبود می‌یابد. توسعه این صنعت یک امر اجتناب ناپذیر است، چرا که با رشد اقتصاد و صنعت کشور، تاسیسات زیر بار افزایش می‌یابد. بنابراین این نوید را به همه فعالین بخش خصوصی می‌دهم که این وزارتخانه با همه ظرفیت‌های فکری و توان و تجربه خود تلاش می‌کند صنعت برق را به نحوی مدیریت کند که انشالله کشور در زمینه تامین انرژی برق با کمترین چالش مواجه شود

کشور نخواهیم بود.

در طول این مدت ما تلاش کردیم بخش قابل توجهی از نقدینگی صنعت برق را به طرح‌های سرمایه‌ای و توسعه‌ای اختصاص دهیم، به طوری که حتی این نقدینگی را از بخش‌های تولید برق به سمت این طرح‌ها هدایت کرده‌ایم. اما اگر قرار باشد برای تولیدکننده برق اعتبار اسنادی-ریالی باز کنیم، طبیعتاً اعتبار و نقدینگی برای بخش سرمایه‌گذاری باقی نخواهد ماند. افزون بر اینکه نمی‌توانیم گشایش اعتبار را فقط برای پیمانکاران پست و خطوط انجام دهیم. اگر قرار باشد اعتبار اسنادی باز کنیم باید این کار در همه بخش‌ها صورت بگیرد. لذا در گام اول باید به سمت اصلاح و ساماندهی اقتصاد صنعت برق برویم تا در پرتو آن بتوانیم در سنوات آینده این مشکلات را حل کنیم.

ستبران: پیش‌بینی شما از رشد سرمایه‌گذاری و پروژه‌ها در صنعت برق طی چند سال آینده چیست؟

مادر وزارت نیرو یک برنامه ۵ ساله تدوین کرده‌ایم که بر اساس آن عملیات راه‌اندازی ۳۱ هزار مگاوات نیروگاه حرارتی و تجدیدپذیر جدید را آغاز کرده و تعداد زیادی از آنها را به بهره برداری خواهیم رساند. بنابراین یک ظرفیت کاری گسترده از این طریق در بخش خصوصی ایجاد می‌شود. در حقیقت احداث این میزان نیروگاه می‌تواند فضای کسب و کار این حوزه را کاملاً رونق ببخشد.

نکته دیگر اینکه به موازات این نیروگاه‌ها باید پست‌های ۲۳۰، ۴۰۰، ۶۳ و ۲۰ کیلوولت و خطوط مربوط به آن احداث شود. برنامه ریزی‌های ما نشان می‌دهد که تا سال ۱۴۰۰ باید رقمی در حدود ۵۰ میلیارد دلار معادل سالانه ۷ میلیارد دلار در صنعت برق سرمایه‌گذاری کنیم. یعنی سالانه ۲۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری نیاز داریم که ۱۰ هزار میلیارد تومان در بخش تولید و ۱۰ هزار میلیارد تومان هم در شبکه‌های فوق توزیع و انتقال خواهد بود.

اگر ۶۰ درصد از این برنامه تحقق پیدا کند، بدین معنا است که صنعت برق به سرمایه‌گذاری سالانه ۱۲ هزار میلیارد تومانی نیاز دارد. لذا من با اطمینان عرض می‌کنم که با توجه به نیاز شبکه سراسری، رشد بالای مصرف برق و رشد پیک بار، ناگزیر به توسعه صنعت برق هستیم. هر چند این توسعه الزاماتی دارد که شامل تامین منابع مالی مورد نیاز و بسیج ظرفیت‌های پیمانکاری کشور است. تنها در این صورت می‌توانیم شرایط را به گونه‌ای پیش ببریم که خاموشی در سال‌های آینده نداشته باشیم.

تا پایان امسال هم انشالله سه هزار مگاوات نیروگاه جدید را که طرح‌های نیمه‌تمام بوده، تکمیل خواهیم کرد و به شبکه سراسری متصل می‌کنیم. به علاوه امیدواریم اجرای طرح‌های توسعه‌ای نیروگاه‌ها و خطوط با تعاملاتی که با شبکه بانکی کشور برقرار گردیده، به شکلی روان‌تر صورت پذیرد. ما در تلاش هستیم مشکلات موجود در خصوص عقد قراردادهای تضمینی ECA را حل می‌کنیم تا پروژه‌های نیروگاهی با موانع کمتری مواجه شود.

فضای کسب و کار و فعالیت در صنعت برق کشور به تدریج بهبود می‌یابد. توسعه این صنعت یک امر اجتناب ناپذیر است، چرا که با رشد اقتصاد و صنعت در کشور، تاسیسات زیر بار بایستی افزایش یابد. بنابراین این نوید را به همه فعالین بخش خصوصی می‌دهم که شخص وزیر محترم نیرو، معاونت برق، توانیر و همه شرکت‌های زیرمجموعه این وزارتخانه با همه ظرفیت‌های فکری و توان و تجربه خود تلاش می‌کنند صنعت برق را به نحوی مدیریت گردد که انشالله کشور در زمینه تامین انرژی برق با کمترین چالش مواجه شود.

ویژگی‌های تجدید ساختار

صنعت برق ایران

نرگس احتشامی، کارشناس ارشد اقتصاد برق منطقه‌ای اصفهان

موضوع تجدید ساختار در صنعت برق ایران از جمله مباحث بسیار مهمی است که از چند سال گذشته تاکنون به عنوان جدی‌ترین موضوعات در عرصه صنعت برق مطرح بوده است. اینکه ساختار صنعت برق کشور باید از چه ویژگی‌هایی تبعیت کرده و نحوه پیاده‌کردن آن چگونه باید باشد، از چند سال گذشته تاکنون مطرح بوده است. در مقاله زیر تحت عنوان تجدید ساختار در صنعت برق ایران ویژگی‌های این مساله مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

در اکثر کشورهای خاورمیانه صنعت برق در انحصار دولت و متکی به بودجه عمومی کشور است و بالطبع با پرداخت یارانه از سوی دولت، قیمت برق برای مصرف‌کنندگان به صورت تصنعی پایین نگه داشته می‌شود که این امر موجب مصرف بی‌رویه برق ارزان در تمام بخش‌ها و به ویژه در بخش غیرمولد و اتلاف سرمایه‌های ملی می‌شود.

تا قبل از دو دهه اخیر صنعت برق در انحصار کامل دولت بود. شبکه انتقال، برق تولیدی را گرفته و به شرکت‌های توزیع در سراسر کشور می‌شدند انتقال می‌داد و در نهایت آنها انرژی را به مصرف‌کنندگان می‌فروختند. مبلغ دریافتی از مشتریان جزو درآمد دولت به شمار می‌آمد و درآمد شرکت‌های زنجیره‌ای از طریق بودجه دولت تأمین می‌شد.

در روش تجدید ساختار شده شرکت‌های دست‌اندرکار، به چهار بخش مجزا تقسیم می‌شوند که چند شرکت یا همه غیردولتی خواهند بود. غیردولتی شدن شرکت‌ها باعث ایجاد رقابت می‌شود. رقابت سالم باعث افزایش تلاش برای کاهش هزینه‌ها، بالا بردن سود، کاهش تلفات و مدرن شدن روش‌های صنعتی در هر شرکت می‌شود.

تاریخچه و مروری بر بازار برق کشورهای مختلف جهان

مفاهیم بازار برق و خصوصی سازی تأسیسات نیروی برق برای اولین بار در اواخر دهه ۱۹۷۰ در شیلی به موازات سایر اصلاحات بازار اتفاق افتاد. نمونه بازار شیلی به طور کلی برای توجیه و شفافیت قیمت گذاری برق موفقیت آمیز به نظر می‌رسید، ولی این بازار تحت تسلط چندین متصدی بزرگ بود و تحت فشار مسائل ساختاری مسئولین قرار گرفته بود. کشور

آرژانتین با تحمیل محدودیت‌های صریح در متمرکز کردن بازار و بهبود نظام پرداخت به واحدهای تولید نسبت به شیلی پیشرفت کرد.

یکی از اهداف اصلی مقدمه مفاهیم بازار در آرژانتین خصوصی سازی دارای‌های تولید برق (که تحت انحصار و مالکیت دولت بود و در وضعیت بسیار بدی قرار داشت و در نتیجه به کرات با قطعی خدمات تأمین برق مواجه بود) و جذب سرمایه لازم برای احیا و بازسازی این دارایی‌ها و توسعه سیستم برق بود. در سال ۱۹۹۰ اتفاق مهمی برای بازارهای برق افتاد. وقتی که دولت انگلستان با ساکنان دارای مارگارت تاجر صنعت تأمین برق انگلستان را خصوصی اعلام کرد. این فرایند که توسط انگلستان دنبال شد، به عنوان مدل یا حداقل به عنوان کاتالیزور برای آزادسازی چندین کشور مشترک المنافع مانند استرالیا و نیوزیلند و بازارهای منطقه‌ای مانند آلبرتا مورد استفاده قرار گرفت. به هر حال در بسیاری از این نمونه‌ها آزادسازی بازار بدون خصوصی سازی گسترده اتفاق افتاد. در فرآیندهای مختلف آزادسازی (حذف نظارت دولت) طراحی‌های بازار و سازمان‌ها بسیار متفاوت بوده ولی بسیاری از مفاهیم مهم همانند یکدیگر بودند. موارد قابل ذکر عبارتند از: جدا کردن فعالیت‌های رقابت آمیز تولید و خرده‌فروشی از فعالیت‌های انحصار طبیعی انتقال و توزیع ایجاد بازارهای عمده‌فروشی و خرده‌فروشی برق.

نقش بازار عمده‌فروشی، صدور اجازه انجام معاملات بین تولیدکنندگان، خرده‌فروشان و سایر واسطه‌ها برای تحویل کوتاه مدت برق و برای تحویل آن در آینده است. زمانی که تولیدکنندگان رقابت کننده، برق تولیدی خود را به خرده‌فروشان پیشنهاد می‌دهند بازار عمده‌فروشی به وجود می‌آید. ماهیت برق طوری است که ذخیره کردن آن امر مشکلی است، به علاوه نیروی برق بایستی در هنگام نیاز در دسترس باشد. بنابراین برخلاف سایر محصولات نگهداری از آن به صورت ذخیره یا سهمیه بندی کردن آن، در شرایط بهره‌برداری عادی امکان پذیر نیست. عرضه و تقاضا همیشه متغیر است. بنابراین برای هماهنگ کردن ارسال برق واحدهای تولید جهت رفع نیاز مورد انتظار از سیستم برق در طول شبکه

انتقال ضرورتی فیزیکی برای عامل کنترل کننده یعنی اپراتور تأسیسات وجود دارد.

در صورتی که بین عرضه و تقاضای برق هماهنگی وجود نداشته باشد، سرعت ژنراتور افزایش یا کاهش یافته و این افزایش یا کاهش سرعت باعث افزایش یا کاهش فرکانس تأسیسات (۵۰ یا ۶۰ هرتز) می‌شود. اگر فرکانس خارج از حد مجاز باشد، مسئول سیستم (اپراتور) تولید بار شبکه را اضافه یا کم می‌کند. به علاوه طبق قوانین فیزیک مشخص می‌شود چگونه برق از طریق شبکه جریان می‌یابد. بنابراین مقدار تلفات برق در شبکه انتقال و سطح تراکم در هر انشعاب، به ویژه شبکه در ارسال اقتصادی واحدهای تولید برق مؤثر خواهد بود. برای توسعه بازار عمده‌فروشی هزینه برق از نظر اقتصادی رعایت بعضی از استانداردها لازم است.

پروفیسور ویلیام هوگان استاد دانشگاه هاروارد این استانداردها را شناسایی کرده است. مهم‌ترین استاندارد از نظر وی داشتن بازار هماهنگ بر اساس داشتن امنیت اجباری، ارسال اقتصادی و قیمت گره‌ای یا بخشی است. سایر اساتید دانشگاه مانند پروفیسور پابلو اسپیر و شمول اورن از دانشگاه کالیفرنیا بر کلی استانداردهای دیگر را تعیین کرده‌اند. انواع مختلف مدل پیشنهادی هوگان هم اکنون در آمریکا، استرالیا و نیوزیلند پذیرفته شده است.

مدیریت ریسک:

مدیریت ریسک مالی به دلیل قسمت اصلی و ریسک‌های حجمی که بازار از خود نشان می‌دهد برای شرکت‌کنندگان در بازارهای آزاد برق غالباً از اولویت بالایی برخوردار است. نتیجه و پیچیدگی بازار عمده‌فروشی برق می‌تواند ناپایداری قیمت در زمان حداکثر (پیک) تقاضا و کمبود عرضه باشد. مشخصات ویژه ریسک قیمت تا حد زیادی به بخش‌های اصلی فیزیکی بازار مانند ترکیب انواع نیروگاه‌ها و ارتباط بین تقاضا و الگوهای آب و هوا بستگی دارد. پیش‌بینی ریسک قیمت امری دشوار است.

در کنار آن ریسک حجم غالباً به پدیده‌ای اشاره می‌کند که توسط آن شرکت‌کنندگان در بازار برق حجم یا مقادیر نامعینی از مصرف یا تولید برق را در اختیار دارند. مثلاً خرده‌فروش

قادر نیست تقاضای مصرف‌کننده را بیش از چند روز در آینده پیش‌بینی کند و تولیدکننده نمی‌تواند زمان دقیقی را که نیروگاه متوقف شده یا با کمبود سوخت روبرو می‌شود، پیش‌بینی کند. خرده‌فروشان برق که در مجموع از بازار عمده‌فروشی خرید و تولیدکنندگان برق که در مجموع به بازار عمده‌فروشان نیروی برق می‌فروشند، در معرض مشکلات قیمت و تحت تأثیر حجم قرار می‌گیرند و برای اینکه خودشان را در مقابل بی‌ثباتی بازار حفظ کنند با یکدیگر قرارداد خرید و فروش منعقد می‌کنند، تا اثرات تغییر قیمت را خنثی کنند. ساختار این قراردادها به دلیل آداب و رسوم و ساختارهای متفاوت توسط بازار منطقه‌ای تغییر می‌کند.

بازار خرده‌فروشی برق:

بازار خرده‌فروشی برق زمانی وجود دارد که مشتریان مصرف‌کننده نهایی بتوانند تامین‌کننده‌های برق مصرفی خود را در میان خرده‌فروشان رقابت‌کننده برق انتخاب کنند. اصطلاحی که برای این نوع انتخاب مصرف‌کننده در آمریکا به کار می‌رود، "انتخاب انرژی" است. موضوع جداگانه برای بازارهای برق این است که آیا مصرف‌کنندگان با قیمت‌گذاری واقعی روز روبرو می‌شوند. باید دید آنها با قیمت‌هایی مواجه می‌شوند که بر اساس قیمت متغیر عمده‌فروشی است یا قیمتی که به طریق دیگر مانند میانگین هزینه‌های سالیانه تعیین می‌شود. در بسیاری از بازارها، مصرف‌کنندگان بر اساس قیمت واقعی روز هزینه برق مصرفی خود را پرداخت نمی‌کنند و بنابراین هیچگونه انگیزه‌ای برای کاهش مصرف برق در زمان قیمت‌های (عمده‌فروشی) ندارند. در پاسخ به تقاضا می‌توان از مکانیزم‌های قیمت‌گذاری راه‌حل‌های فنی برای کاهش پیک تقاضا استفاده کرد. به طور کلی اصلاح بازار خرده‌فروشی برق از اصلاح بازار عمده‌فروشی برق پیروی می‌کند. به هر حال داشتن فقط یک شرکت تولید برق و همچنین داشتن رقابت خرده‌فروشی امکان‌پذیر است. مثلاً در بازار آلمان شرکت‌های بزرگ و جامع خدمات‌تامین برق برای مشتریان شبکه برق با یکدیگر رقابت می‌کنند. اگرچه ساختارهای بازار متغیر هستند، اما وظایف مشترکی وجود دارد که یک خرده‌فروش برق برای رقابت موثر بایستی بتواند آنها را انجام دهد یا برای انجام آنها قرارداد منعقد کند. قصور یا عدم صلاحیت در انجام یکی از آنها به شرایط بسیار سخت مالی منجر می‌شود. این وظایف به

قرار زیر است:

- قرائت کنتور

- اجاره کنتور

- ارسال صورتحساب

- مدیریت مشتری

- قرارداد استفاده از سیستم توزیع

- توافق و سازگاری

- موافقت‌نامه خرید از اتحادیه موقتی یا بازار نقد

- انعقاد قراردادهای خرید و فروش برای خنثی کردن اثرات تغییر قیمت

- انعقاد قراردادهای مخصوص تغییرات به منظور کنترل ریسک

قیمت نقدی یا قیمت روز

در سال ۲۰۰۱ در کالیفرنیا مقررات ناقص رقابت خرده‌فروشی به ایجاد بحران برق در این ایالت منجر شد. در انگلستان یک خرده‌فروش برق بنام علیرغم داشتن مشتریان زیاد به دلیل اینکه نتوانست طلب خود را از مشتریان وصول کند، ورشکست شد. به هر حال در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ شکست‌های عمده مانند بحران برق در کالیفرنیا و شکست انرون باعث گند شدن گام‌های پیشرفت به سوی اصلاحات شد و در بعضی از مناطق مانع آزادسازی بازار و باعث کاهش رقابت شد.

البته این روند تا حد زیادی یک روند موقتی در برابر روند درازمدت به منظور ایجاد بازارهای آزاد و رقابتی است. با وجود زمینه مساعد برای بررسی منطقی راه‌حل‌های بازار، مساله از دست دادن پول تا این تاریخ ثابت شده است که غیر قابل کنترل است. در صورتی که قیمت برق به سطح لازم برای تشویق بازرگانان تولید و انتقال برق حرکت می‌کرد، افزایش هزینه‌های مصرف‌کنندگان برق از نظر سیاسی مشکل ایجاد می‌کرد. چندین مکانیزم برای تشویق سرمایه‌گذاری‌های جدید در مکان‌های بسیار ضروری در بازارهای پیشنهاد شده است. اما باز هم با وجود ریسک و بی‌ثباتی دایمی قوانین بازار در آمریکا در مورد تشویق سرمایه‌گذاری‌های جدید تردیدهای بسیاری وجود دارد.

نمونه‌هایی از بازارهای برق جهان

- بازار برق کالیفرنیا

از بازار کالیفرنیا همواره به عنوان آزادترین بازار برق یاد می‌شود. این بدان دلیل است که طراحان در این سیستم اجازه یافتند تا با شجاعت و بی‌پروایی بیشتری دست به اعمال تغییرات اساسی در فضای تجاری تجارب بسیار نابی ناشی از اعمال تغییرات ساختاری داشته باشد.

- بازار برق استرالیا

بازار برق ملی در سال ۱۹۹۶ به منظور نظارت و مدیریت بازار برق ملی و همچنین توسعه بازار و بهبود مستمر عملکرد بازار تاسیس شد.

دولت‌های محلی ۶ ایالت، اعضای بازار برق ملی بوده و هر کدام یک نماینده به کمیته بازار برق ملی معرفی می‌کنند. بازار برق ملی به صورت غیرانتفاعی اداره شده و با وضع کردن عوارض بر بازیگران، هزینه‌های اداره خود و بهره‌برداری شبکه را پوشش می‌دهد.

- بازار برق انتاریو

بازار برق رقابتی انتاریو واقع در ایالت انتاریو کشور کانادا در سال ۲۰۰۲ فعالیت رسمی خود را آغاز کرد و در حال حاضر به عنوان یکی از مطرح‌ترین بازارهای برق آمریکای شمالی مشغول به کار است. در دسامبر ۲۰۰۴، بخش دولتی ایالت انتاریو قانون تجدید ساختار در صنعت برق را تصویب کرد.

- بازار برق پی‌جی‌ام

پی‌جی‌ام یک ارگان انتقال محلی است که به منظور هماهنگی عمده فروشی در ۱۳ ایالت و بخشی از ایالت کلمبیا راه اندازی شده است. نقش پی‌جی‌ام به عنوان یک ارگان انتقال محلی

تنظیم‌کننده است که به طور مستقل و بی‌طرف سیستم انتقال برق را اداره می‌کند. این شرکت قابلیت اعتماد بزرگ‌ترین شبکه توزیع مرکزی در آمریکای شمالی را تضمین می‌کند. شرکت پی‌جی‌ام در سال ۱۹۲۷ با هدف اتصال و به اشتراک گذاشتن منابع تولید، به عنوان اولین حوضچه توان در جهان تشکیل شد. در سال ۱۹۶۲ پی‌جی‌ام اولین سیستم آنلاین را برای کنترل تولید و همچنین اولین سیستم مدیریت انرژی را در سال ۱۹۶۸ نصب و راه‌اندازی کرد. سیستم مدیریت انرژی، عملکرد سیستم انتقال را به صورت لحظه‌ای امکان‌پذیر می‌سازد. (در سال ۱۹۹۶ اولین وب سایت برای استفاده اعضای شبکه پی‌جی‌ام راه‌اندازی شد.)

- بازار برق ایران

• ایده استفاده از سرمایه‌گذاری خصوصی در صنعت برق که در دهه هفتاد شمسی و در سال‌های آغازین دوره سازندگی به تغییر فضای عمومی کسب و کار در کشور و سپس آغاز روند استقرار از بخش عمومی و سیستم بانکی منجر شد، به تدریج شکلی جدی و عملی به خود گرفت.

• این روند در سال‌های ۱۳۷۳ به بعد به دلیل مقاومت عمومی جامعه در برابر سیاست‌های اقتصادی دولت و مشخصاً سیاست‌های تعدیل اقتصادی و در پی فشارهای وارد آمده به بدنه جامعه و اقبال ضعیف و کم‌درآمد، تا حدودی کند و مهم‌تر از آن از شکل درست و منطقی خود خارج شد.

• در سال ۱۳۸۰ با توجه به نیازهای کشور به جذب سرمایه‌های بخش خصوصی و توسعه و گسترش صنعت برق، مطالعات مربوط به تجدیدساختار صنعت برق مجدداً و با جمع‌بندی مطالعات و تجربیات گذشته و برای زمینه‌سازی تصمیمات اجرایی آغاز شد.

• سال ۱۳۸۱، سال نهایی کردن تصمیمات اجرایی بود. سرانجام، در این سال طرح کلی و مفهومی تجدیدساختار صنعت برق در مجمع عمومی شرکت توانیر به تصویب رسید.

• اولین ویرایش آیین‌نامه خرید و فروش برق در مورخ ۳/۶/۸۲ توسط وزیر نیرو ابلاغ و بازار برق ایران به صورت رسمی از ابتدای آبان ماه سال ۱۳۸۲ آغاز به کار کرد.

• در سال ۱۳۸۲ مقدمات تشکیل شرکت مدیریت شبکه و استقرار بازار برق و مرکز راهبری شبکه (دیسپاچینگ) فراهم شد.

• شرکت مدیریت شبکه به صورت رسمی از شهریورماه ۱۳۸۳ تشکیل شد.

دلایل گرایش به تجدید ساختار برق

• جبران کمبودهای سرمایه‌گذاری توسط بخش دولتی

• افزایش بهره‌وری

• شفافیت هزینه‌ها را، با هدف فراهم کردن شرایط منطقی تر برای برنامه‌ریزی گسترش شبکه و تاسیسات برق

• ایجاد محیط رقابت و جلوگیری از انحصار

• تبعیت از قوانین بین‌المللی و بر اساس شرایط و پروتکل‌های منطقه‌ای

• کاهش تصدی‌گری دولتی و تفکیک فعالیت‌های حاکمیتی از

تصدی گری

• ایجاد حق انتخاب برای مشتریان

- خصوصیات بازار برق ایران

ساختار بازار برق ایران مدل آژانس خرید است که کلیه خریداران و فروشندگان باید در آن حضور داشته باشند. از بارزترین مشخصه های بازار برق ایران می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- مدل بازار در بازار برق ایران، بازار روز قبل است.

۲- مدل حراج در بازار برق ایران، حراج یکطرفه است.

۳- پرداخت به فروشندگان بر مبنای روش پرداخت بر مبنای پیشنهاد صورت می گیرد.

۴- بازار برق ایران بازار عمده فروشی است.

۵- نرخ خرید از بازار برق ایران به شکل یکنواخت و بر اساس قیمت تسویه بازار محاسبه می شود.

۶- پرداخت بابت خدمات انتقال بر مبنای آمادگی است.

گفتنی است که مدل بازار برق در ایران مدل Pool است که

در این مدل شرکت در بازار برای کلیه خریداران و فروشندگان

اجباری است. به علاوه در این بازار مدل پرداخت به

فروشندگان به شکل تمایزی و یا پرداخت بر مبنای پیشنهاد

است. در بازار برق ایران رقابت فروشندگان در بخش انرژی

است و آنها مجاز هستند که منحنی های عرضه انرژی را در پله

های صعودی و حداکثر در ۱۰ پله به بازار برق ارائه کنند. در

نهایت بر مبنای قیمت پیشنهادی به واحدها پول پرداخت

خواهد شد و نه بر مبنای حداکثر قیمت پذیرفته شده در بازار.

در بازار برق ایران پرداخت بابت ظرفیت ثابت است و بر اساس

ظرفیت آماده تولید واحدهای نیروگاهی مبلغی بابت آمادگی

به ازاء هر مگاوات ساعت آماده پرداخت می شود. این مبلغ

صرف نظر از اینکه نیروگاه تولید کند یا نکند، پرداخت می شود.

نرخ آمادگی برای تمام نیروگاه های کشور ثابت است.

نرخ فروش انرژی به خریداران ثابت است و یا به تعبیر دیگر

دریافت از خریداران به شکل یکنواخت صورت می گیرد.

در این حالت متوسط مبلغ پرداختی در کل کشور به ازای

تمام نیروگاه ها محاسبه شده و ثابت می ماند. بنابراین هر یک از

خریداران باید بر اساس این نرخ بهای برق را به بازار پرداخت

کنند.

- مدل های بازار برق

این بازار را می توان به ۴ مدل تقسیم بندی کرد

مدل اشتراکی

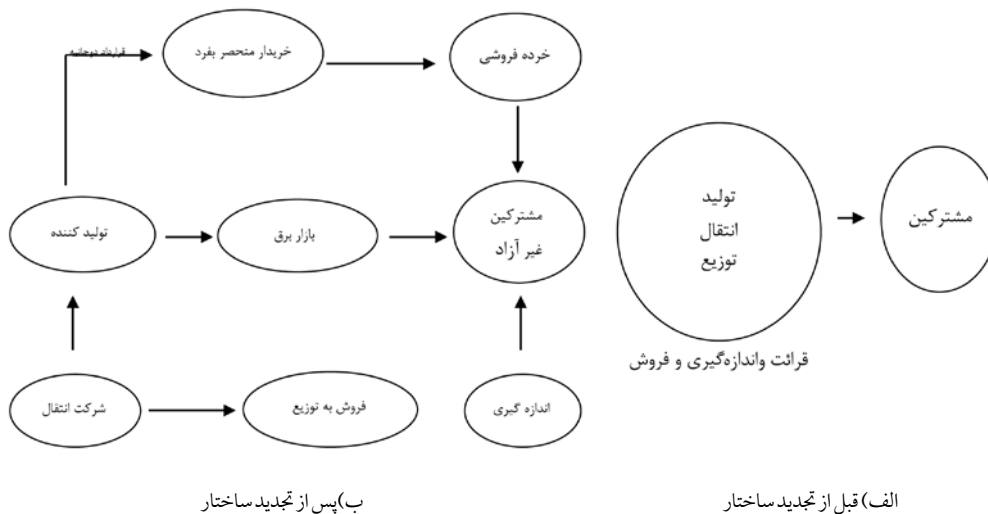
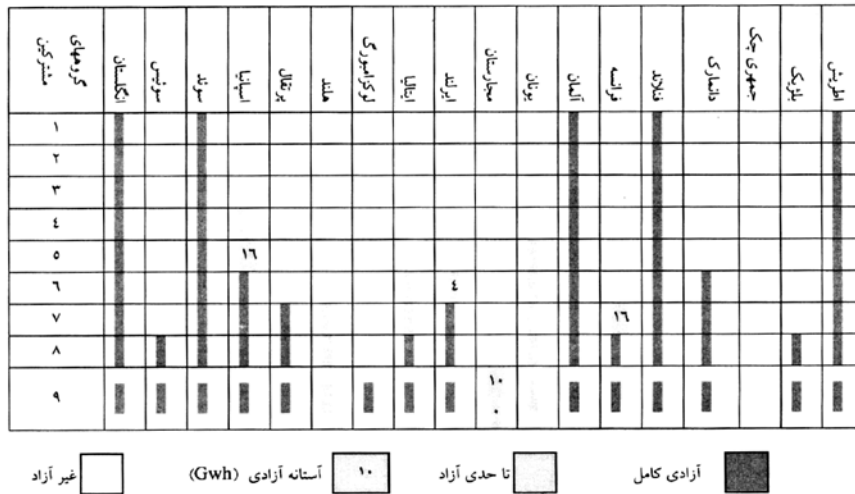
مدل قراردادهای دوطرفه

مدل ترکیبی

قراردادهای تضمینی

- مدل اشتراکی (pool market)

جدول وضعیت آزادسازی مشترکین در کشورهای منتخب اروپایی

شکل عوامل مختلف صنعت برق و ارتباط آنان در دو حالت ساختار انحصاری و رقابتی

در این نوع بازار فروشنندگان و خریداران انرژی پیشنهادت خود را در یک جای مشترک به نام pool ارائه می دهند. مجری بازار بعد از انجام مناقصه قیمت تعادلی بازار و توان های برنده شده هر یک از اعضای بازار را تعیین می کند.

اجرای بازار می تواند به روش مناقصه ساده باشد. در این نوع مناقصه پیشنهاد قیمت تولید کنندگان از گران ترین به گران ترین و پیشنهاد قیمت مصرف کنندگان از گران ترین به ارزان ترین روی هم چیده می شود. نقطه تقاطع این دو منحنی، جواب بازار خواهد بود.

ارتباط عوامل صنعت برق در صورت وجود بازار گر چه بازار برق ماهیت صنعت برق را تغییر نمی دهد، لیکن تغییراتی اساسی در ارتباط بازیگران عرضه صنعت برق ایجاد می کند. در واقع در صورتی که تجدید ساختار صنعت برق صورت گرفته و متناسب با آن بازار برق نیز ایجاد شود، ارتباط عوامل فعال مختلف صنعت برق در مراحل قبل و بعد از تجدید ساختار را می توان مطابق شکل زیر ترسیم کرد.

همان طور که ملاحظه می شود در شرایط قبل از تجدید ساختار کلیه فعالیت های عرضه برق به صورت انحصاری و متمرکز انجام می شود، لیکن در فضای پس از تجدید ساختار و با وجود بازار برق بخش عرضه به زیر بخش هایی تفکیک می شود که هر یک وظایف مشخصی را به عهده دارند. نکته ای که در ارتباط با ساختار فوق می توان ذکر کرد الزام توجه به (و یا تدوین) موارد زیر است:

- ۱- تعریف استانداردهای اتصال به شبکه انتقال و توزیع
- ۲- تدوین تعرفه های استفاده از شبکه انتقال
- ۳- تدوین تعرفه های استفاده از شبکه توزیع
- ۴- شفاف سازی و تفکیک فعالیت های بخش های مختلف (تولید، انتقال، توزیع و عرضه خدمات مشترکین)
- ۵- فراهم سازی مقدمات لازم برای تشکیل نهاد ناظر و تبیین وظایف آن در بخش انتقال و توزیع.
- ۶- آزاد سازی تدریجی مشترکین و فراهم کردن بستر قانونی آن و همچنین اتصال آنان به شبکه

تفاوت سیستم سنتی با روش رقابتی

تحت سیستم رایج سنتی (غیر رقابتی) مصرف کنندگان امکان انتخاب تأمین کننده برق را نداشته و برق مصرفی آنها از شرکت برق منطقه ای تأمین می شود و آن شرکت برق مصرفی مشترکان را تولید، انتقال و به نواحی مصرفی توزیع می کند. در این طرح نرخ تعرفه به وسیله قانونگذار دولتی تعیین می شود. در حالی که در سیستم رقابتی علاوه بر اینکه مصرف کنندگان، شرکت تأمین کننده را تعیین می کنند نرخها و تعرفه های فروش با اینکه از مقررات خاصی تبعیت می کند، سرانجام به وسیله بازار تعیین می شود، این بدان معناست که میزان تقاضا و عرضه انرژی، قیمت نهایی را مشخص می کند.

مراحل تجدید ساختار در صنعت برق

تجدید ساختار در صنعت برق ایران دارای مراحل است که شامل موارد جداسازی، تنظیم مقررات، رقابت و خصوصی سازی است. یکی از مراحل تجدید ساختارها برای بازار برق، مجزاسازی است به این معنی که مبادلات شرکت های

تولید کننده و شرکت های توزیع کننده از یکدیگر جدا و جایجایی و ترانزیت برق نیز از دیگر ساختارها مجزا باشد.

یکی دیگر از مراحل تجدید ساختار در صنعت برق بازنگری در مقررات است. باید قوانینی برای برخورد با تولید کنندگان و توزیع کنندگان که در کار خود تخلف می کنند، ایجاد شود. ایجاد محیط رقابتی که با اجرای صحیح قوانین و از بین رفتن تبعیض بین شرکت های خصوصی و دولتی به دست می آید و توسعه خصوصی سازی گام های نهایی تجدید ساختار صنعت برق است.

البته باید خاطر نشان کرد که منظور ساختار برق کشور این نیست که شکل و ساختار سیستم ها عوض شود، زیرا برق همچنان مانند گذشته در نیروگاه ها تولید شده و مسیر قبلی را طی می کند تا به دست مصرف کننده برسد، بلکه بدان معناست که معادلات اقتصادی بازار وارد صنعت برق شود یا به عبارت دیگر دگرگونی و تغییر قوانین قدیمی و تجدید بنای ساختار سنتی به ساختار نو و تحویل یافته که در مفهوم کلی بیانگر تبدیل یک صنعت انحصاری یا دولتی به حالت رقابتی یا خصوصی است.

تأثیر عوامل جهانی در تجدید ساختار

برخی از عوامل جهانی در تجدید ساختار موثر است که شامل کاهش تصدی دولت در اموری است که فاقد انحصار طبیعی است.

مساله بعدی ایجاد فضای مناسب و سالم برای رقابت بین تولید کنندگان و توزیع کنندگان انرژی الکتریکی است.

افزایش بهره وری، کاهش ضایعات و تلفات و در نتیجه کاهش قیمت تمام شده واحد انرژی الکتریکی از دیگر عواملی است که نقش مهمی در قبالت رقابتی شدن مصنوعات صنعتی کشور در سطح بازار جهانی دارد. دادن حق انتخاب به مشترک نهایی در گزینش عرضه کنندگان مختلف نیز موثر است.

ایجاد انگیزه لازم برای جذب سرمایه های خارجی از طریق مشارکت در سرمایه گذاری با شرکای ایرانی در امر تولید انرژی الکتریکی از دیگر عوامل خارجی در این ارتباط به شمار می آید. توسعه ظرفیت های مدیریتی و بینکاری و مشاوره ای از دیگر عوامل جهانی تأثیر گذار بر دگرگونی در ساختار صنعت برق است.

تجدید ساختار در کشورها از اواخر دهه ۱۹۸۰ و در پی موجی از اصلاحات در صنایع زیربنایی از جمله صنعت برق در بسیاری از کشورهای توسعه یافته آغاز شد. در این دهه شیلی و انگلستان پیشرو و حرکت تجدید ساختار شدند و این حرکت در کشورهای آمریکای لاتین از قبیل آرژانتین به تدریج گسترش یافت. در دهه ۱۹۹۰ میلادی تجدید ساختار به شکل های گوناگون در آمریکا، استرالیا، کشورهای اسکاندیناوی و تعدادی از کشورهای آسیایی شتاب گرفت و پس از آن آرژانتین، برزیل، آلمان، نیوزیلند، اسپانیا، تایلند، مالزی و ... به مقررات زدایی پرداختند. اصلی ترین هدف این اصلاحات بهبود کارایی اقتصادی بود و ایجاد رقابت تدبیری برای دستیابی به این امر محسوب می شد.

دولت ایران روند تجدید ساختار صنعت برق را از سال ۱۹۹۸ میلادی راه صورت جدی پی گرفت تا قبل از تحولات اخیر صنعت برق در ایران در انحصار دولت و متکی به بودجه عمومی دولت بود. سه بازار جدید که در صنعت برق ایران در پی تجدید ساختار در این صنعت راه اندازی می شود شامل بازارهای بورس، ترانزیت و فرکانس برق است.

بازار بورس برق

ساختار بورس برق بدین شکل عمل می کند که انرژی به عنوان کالا در بورس عرضه می شود. در بورس بسته های برقی برای مدت تعیین شده به عنوان مثال برای یک هفته، یک ماه یا یک سال به متقاضیان عرضه می شود. در این بازار خریداران می توانند برق مورد نیاز خود را به راحتی برای چند ماه آینده پیش خرید کنند. در مراحل پیشرفته تر یک بازار حتی خریداران کوچک مانند مشتریان خانگی نیز می توانند برق مورد نیاز خود را از شرکت های خدماتی خاص خریداری کنند. راه اندازی چنین بازار پیشرفته نیاز به رقابتی بودن تمام عوامل تولید برق مانند سوخت، انتقال و توزیع دارد.

پوشش ریسک حاصل از تغییرات بازار فیزیکی، جلوگیری از خاموش و روشن شدن واحدها، جلوگیری از حذف تولیدات واحدها، تشویق سرمایه گذاری خصوصی به سرمایه گذاری و تقویت بنیادی خصوصی سازی صنعت برق در ایران از جمله علل نیاز به بازار بورس برق در ایران است.

بازار ترانزیت برق

بازار ترانزیت و وظیفه انتقال برق بین خریداران و فروشندگان را بر عهده دارد در این بازار هر فروشنده قادر خواهد بود برق تولیدی را به خریداری که با او توافق کرده است بفروشد یا هر خریداری می تواند به انتخاب خود برق را از تولید کننده خاص بخرد. هم اکنون ترانزیت برق به صورت محدود انجام می شود. راه اندازی بازار خاص به نام ترانزیت نیاز به تدوین دستورالعمل ها و ضوابطی دارد که در هیأت تنظیم بازار برق پیگیری می شود.

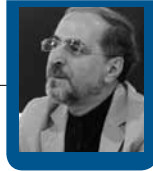
بازار فرکانس برق

با راه اندازی بازار فرکانس برق، به جز از نیروگاه های برق آبی سایر نیروگاه ها نیز می توانند وارد این بازار شده و درآمد مناسبی را کسب کنند. نیروگاه های برق آبی به دلیل اینکه می توانند در ساعات پیک مصرفی و در زمانی کمتر به تولید برق پردازند نقش عمده ای در تعیین فرکانس و پایداری شبکه برق دارند.

در برخی از کشورها یک مرجع مستقل مرکزی، ایزو، تشکیل شده تا تمهیدات لازم را برای تطابق عرضه و تقاضا را به عمل آورده و پایایی و ایمنی سیستم را حفظ و تضمین کند. برخی اوقات ایزو مسئول تطبیق پیشنهادهای تولید کنندگان با تقاضا به منظور تسهیل معامله و مبادله برق نیز است نظیر بازار برق بریتانیا. در برخی از بازارها، برای این منظور مرجع دیگری تشکیل شده که نمونه آن بورس انرژی در بازار برق کالیفرنیا است.

دغدغه‌های تجدید ساختار صنعت برق ایران

مهندس صادق صیاد؛ دبیر کمیته همکاری‌های مشترک و خصوصی‌سازی سندیکا

دارند؟

• آیا بحث مدیریت، مالکیت، قوانین و مقررات و اساسنامه‌های شرکت‌های تولید برق، انتقال برق، توزیع برق متناسب با مأموریت آنها به طور جامع دیده شده است؟

• برنامه‌های توسعه‌ای شبکه با حضور بازیگران جدید، تکنولوژی‌های جدید و نیروگاه‌های تولید برق با تکنولوژی‌های متفاوت دیده شده است؟

• آیا حقوقی برای مشترکین برق یعنی تامین برق با کیفیت و غیر قابل قطع و ارزان قابل فرض است، به گونه‌ای که بخش اعظم مشکلات مدیریتی شبکه و عدم بهره‌وری و... متوجه مشترکین برق نشود؟

بنابراین اصلاح ساختار باید در پرتو تعریف اهداف مشخص برای صنعت برق صورت گیرد. به علاوه باید دقت داشته باشیم که تغییر ساختار و یا ایجاد شرکت‌های مختلف هدف نیست، بلکه وسیله‌ای برای دستیابی به اهداف عالی و توسعه پایدار صنعت برق است.

در اینجا گفتاری منسوب به آلبرت اینشتین وجود دارد که توجه به آن خالی از لطف نیست: "به هنگام رویارویی با مشکلات اساسی نمی‌توان از طریق همان سطح فکری که آن مشکلات را به وجود آورده، آنها را برطرف کنیم."

امادر این مقوله دستیابی به اهداف غیر شفاف با نگرانی‌های بیشهاری همراه است که ارائه راه حل دقیق برای این مسائل‌ها امری الزامی به نظر می‌رسد:

- ۱- نگاه بخشی به مقوله تولید، انتقال و توزیع و عدم توجه به معضلات عدم تعادل تولید و مصرف برق
- ۲- عدم توجه به نرخ رشد مصرف بالا و عدم هماهنگی بین تولید بهینه و سرکوب مصرف با مکانیزم افزایش تعرفه برق
- ۳- فقر شدید سرمایه‌گذاری
- ۴- اتلاف منابع
- ۵- عدم برآورد دقیق دارایی‌های موجود صنعت برق و واگذاری شتاب‌زده و عدم توجه به مقوله خصوصی‌سازی واقعی
- ۶- نبود سیستم‌های برآورد قیمت تمام شده واقعی در سه بخش تولید برق، انتقال برق و همچنین توزیع برق و گم شدن هزینه

می‌گویند روزی یکی از شاهان قاجار در محوطه باغ عمارت مشغول قدم زدن بوده و متوجه نگهداری جند سرسبز در نقطه خاص می‌شود. از آنها سوال می‌کند: «چرا اینجا برای نگهداری ایستاده‌اید؟»

می‌گویند: «رئیس‌مان دستور داده است.»
شاه می‌گوید: «بروید و به رئیس‌تان بگویید، بیاید.»
این دستور اجرایی شود، رئیس می‌آید و می‌گوید: «قربان از زمان پدر شما ما اینجا ایستگاه نگهداری داشته‌ایم.»
مادر شاه که از دور شاهد این صحنه بوده، وارد موضوع بحث می‌شود و می‌گوید: «در زمان مرحوم پدرت یک نیمکت چوبی اینجا بوده و پدرت دستور داده بود که نیمکت را رنگ کنند و یک سرسبز چند روز نزدیک نیمکت باشد تا کسی روی آن ننشیند تا رنگ آن خشک شود. اما از آن زمان تا کنون که نیمکت پوشیده و دور انداخته شده، نه تنها چیزی عوض نشده، بلکه یک گروهان نگهداری برای آن درست شده که از دولت مقرری دریافت می‌کنند.»

شاید در گذشته برای رضایت خاطر مردم و تامین نیازهای کوتاه مدت آنان بدون توجه به نیازهای بلندمدت، تصمیماتی گرفته شد و در کوتاه مدت منافعی را برای مردم به وجود آورد، اما ممکن است در بلندمدت شری فاجعه‌آمیز برای مردم به همراه داشته باشد.

بحث اصلاح ساختار صنعت برق مدتی است دغدغه ذهنی فعالان این حوزه اعم از تولیدکنندگان تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری، پیمانکاران، مشاوران، متخصصان و نهایتاً مشترکین و مصرف‌کنندگان برق شده است. حکایت مادر تجدید ساختارها پاسخ به چراهای زیادی است، هر چند شاید فعلاً نتوانیم جوابی قانع‌کننده دریافت کنیم.

- آیا چشم‌انداز بلندمدت پایدار در صنعت برق تعریف شده است؟
- آیا انواع بازارهای ملی و فراملی برق مشخص شده است؟
- اتصال شبکه‌های هم‌جوار به منظور صادرات و واردات برق ایجاد شده است؟
- آبا بورس‌های برق ملی و فراملی مکانیزم تعریف شده‌ای

واقعی هر بخش در کل صنعت برق

- ۷- عدم توجه به مسائل محیط زیست
 - ۸- مستهلک و فرسوده بودن تجهیزات موجود شبکه
 - ۹- نبود توجه اقتصادی در سرمایه‌گذاری صنعت برق و عدم التزام به نوسازی شبکه در صورت واگذاری بدون حساب
 - ۱۰- عدم توجه به ایجاد ثروت از تولید برق در اقتصاد کلان
 - ۱۱- انتقال مشکلات جاری و روزمره وزارت نیرو به غیر دولتی‌ها تحت عنوان تجدید ساختار و خصوصی‌سازی
 - ۱۲- عدم استفاده از مشارکت صاحب نظران و فعالان بخش خصوصی در تهیه و تدوین ساختار جدید
 - ۱۳- عدم توجه به آینده صنعت برق و موقعیت استراتژیک این صنعت در رشد اقتصادی و توسعه کشور و سهم قابل قبول در بازار برق منطقه
 - ۱۴- نبود یک راهبرد مشخص
 - ۱۵- نبود دستگاه نظارتی برای جلوی گیری از انحراف
 - ۱۶- عدم آگاهی نسبت به نیازمندی‌های واقعی حال و آینده صنعت برق
 - ۱۷- توجه به موقعیت زمانی
 - ۱۸- توجه به برنامه‌گذار از وضعیت فعلی به وضعیت جدید
 - ۱۹- توجه به حضور نسل‌های مختلفی از سیستم‌ها و تکنولوژی‌های مختلف
 - ۲۰- قابلیت چابکی و توسعه‌ای و انعطاف پذیری در ساختار
-

و بسیاری مطالب دیگر که به دلیل طولانی شدن نوشتار فعلاً از بیان آنها صرف نظر می‌شود. البته ذکر این مطالب به معنای مطلوب بودن و وضعیت موجود نیست، بلکه بیش از هر چیز تاکید بر لزوم اتخاذ تصمیماتی هوشمندانه، هدفمند، آینده‌نگر و استراتژیک برای ارتقای صنعت برق کشور و مهیا کردن فضای کسب و کار مساعد برای جذب سیل عظیم جوانان جویای کار، سرمایه‌های مادی و فکری سرگردان، ایجاد زمینه بروز خلاقیت‌ها و استعدادها و کسب میلیاردها دلار درآمد برای کشور پر استعدادمان است.

اما واگرهای تغییر ساختار وزارت نیرو

گفتگو با مهندس مهذب ترابی؛ مدیر عامل شرکت مشاور نیرو

تغییر ساختار وزارت نیرو با چه تفکری اتفاق افتاده است؟
تشکیل شرکت‌های تخصصی بخشی، بحث جدیدی نیست. در حقیقت این تفکر از سال ۱۳۷۰ وقتی که اولین زمره‌ها برای خصوصی سازی در صنعت برق شنیده شد، وجود داشت. اصلی‌ترین محور این تفکر این بود که وقتی شرکت‌های تخصصی تولید، توزیع و یا آب و فاضلاب ایجاد می‌شود، طبیعتاً باید مدیریت آنها را به دست شرکت‌های تخصصی سپرد، چرا که یک شرکت عمومی نمی‌تواند عهده دار مدیریت مجموعه‌های تخصصی شود. اگر قرار باشد بنگاه‌های تخصصی یک صنعت، توسط شرکت‌های عمومی بالادستی اداره شود، قطعاً دیدگاه این شرکت در خصوص میزان اهمیت هر کدام از مجموعه‌های تخصصی، سمت و سوی تصمیم‌سازی‌ها و هدفگذاری‌ها را تغییر می‌دهد. به علاوه این تغییر ساختار نه تنها بحث جدیدی در صنعت نیست، بلکه امری تجربه و توصیه شده در دنیا محسوب می‌شود. به طور کلی می‌توان گفت که شفاف سازی و تفکیک وظایف در صنعت برق با دو هدف اصلاح اقتصاد برق و افزایش رضایتمندی مردم انجام می‌شود.

نباید فراموش کنیم که این روش در حوزه آب و فاضلاب کشور پیاده شده و امتحان خود را پس داده است. بیش از ۱۵ سال است که حوزه آب و فاضلاب، توسط شرکت‌های تخصصی مدیریت می‌شود. همه شرکت‌های آب و فاضلاب در کشور زیر مجموعه شرکتی به نام شرکت مهندسی آب و فاضلاب ایران (آبفا) هستند که یک مجموعه کاملاً تخصصی است.

اگر شرکت‌های تخصصی توزیع، تولید و یا انتقال ایجاد شوند، هر کدام از بخش‌های زیر مجموعه آنها به یک صنف تبدیل می‌شوند که قطعاً نیاز به یک متولی دارد که بتواند از منافعی دفاع کرده و راهبردهایش را مشخص کند. بنابراین ساختار جدیدی که پیاده سازی آن در دستور کار وزارت نیرو قرار گرفته، از بعد کلان قطعاً ساختار بسیار کارآمد است.

حسن بعدی این تغییر ساختار این است که می‌تواند منجر به شفاف سازی مالی شود. در حال حاضر هزینه‌های هر یک از بخش‌های تولید، انتقال و توزیع به این دلیل که هر سه بخش به هم وابسته و زنجیر هستند، در مجموع هزینه‌های صنعت برق گم شده است. اما وقتی هر یک از این حوزه‌ها و هزینه‌های آن جدا شود، قطعاً تصویر روشنی از هزینه‌ها حاصل می‌شود. شاید مخالفان این طرح، آمار کنونی درآمدها و هزینه‌های صنعت برق را آمار دقیقی بدانند، اما واقعیت این است که اینگونه نیست. چرا که در قالب ساختار کنونی امکان تفکیک مالی هزینه‌های مشترک وجود ندارد. شفاف سازی در سه بخش اصلی صنعت برق یعنی تولید، انتقال و توزیع تنها با پیاده سازی این مدل انجام می‌گیرد، چرا که در این صورت این سه بخش به صورت بنگاه داری اداره می‌شوند و برای بقا در

اگر چه هنوز زمره‌هایی مبنی بر ایجاد سه شرکت تخصصی تولید، انتقال و توزیع شنیده می‌شود و وزارت نیرو رسماً اعمال این تغییرات در آینده را از تریبون پایگاه اطلاع رسانی دولت اعلام کرده اما بسیاری از صاحبان صنعت برق به ویژه در حوزه بخش خصوصی آشنایی چندانی با این تغییرات و تاثیرات احتمالی آن ندارند.

اما مهندس مهذب ترابی، مدیر عامل شرکت مشاور نیرو و البته مدیر عامل سابق شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ و مدیر عامل سابق شرکت سابا، به خوبی از تغییرات احتمالی ساختار وزارت نیرو و تاثیر آن بر لایه‌های پایین دستی این صنعت آگاه است. او در تمام طول گفتگو بر مثبت بودن این تغییر ساختار تاکید می‌کند و آن را مقدمه‌ای بر واگذاری موفق صنعت برق به بخش خصوصی می‌داند.

مهندس سعید مهذب ترابی شاید جزو معدود مدیرانی باشد که پس از سال‌ها فعالیتش در رده‌های بالای دولتی به ویژه در صنعت توزیع، امروز که به بخش خصوصی پیوسته و مشکلات این بخش را به خوبی احساس کرده است با شهادت به این مساله اعتراف می‌کند که «ما به عنوان مدیران دولتی برای توسعه پایدار بخش خصوصی باید بهتر عمل می‌کردیم.»

حالا او در جایگاه یک مدیر بخش خصوصی از لزوم تدوین استراتژی برای سه شرکت تخصصی وزارت نیرو در حوزه تولید، انتقال و توزیع به عنوان یک الزام یاد می‌کند و بر این باور است که بدون یک استراتژی میان مدت یا بلندمدت ایجاد این سه شرکت هم پس از مدتی به بن بست خواهد رسید.

مشروح گفتگوی ما را با وی می‌خوانید:

بازارهای رقابتی امروز ناگزیرند که شفافیت مالی داشته باشند. در نهایت اداره این سه حوزه به صورت بنگاه‌های اقتصادی، امکان مهندسی کردن مشکلات و زیان‌های مالی و اقتصادی کردن فعالیت‌های آنها فراهم می‌کند.

البته ساختار جدیدی که در صنعت برق پیاده خواهد شد، برای ذینفعان این شرکت‌ها که شامل پیمانکاران، مشاوران و تولیدکنندگان است، هم محاسنی دارد که مهم‌ترینش این است که در نهایت آنها می‌دانند که راهبردها، نقدینگی و سیاست‌گذاری‌های کارفرمایانشان چیست. در این صورت شرکت‌های خصوصی در مسیری روشن قرار می‌گیرند و قادرند به سادگی کارفرمای تخصصی خود را درک کنند. در این مسیر آنها می‌توانند پیش‌بینی کنند که برای توسعه باید زمینه تولید خود را در چه زمینه‌هایی افزایش دهند و یا در چه حوزه‌هایی باید به دنبال افزایش دانش و تکنولوژی خود باشند. نکته‌ای که وجود دارد این است که این سه شرکت تخصصی باید با چه ارگانی کار کنند؟ روشن شدن این مسأله، در میزان اثرگذاری این ساختار از اهمیت بسزایی برخوردار است. قطعاً باید روشن شود که شرکت‌های تخصصی تولید، انتقال و توزیع باید با وزارت نیرو کار کنند یا با تواتر؟ البته به نظر می‌رسد بهترین مدل، قرار گرفتن این سه شرکت زیر نظر شرکت تواتر است، چون اگر وزارت نیرو بخواند وارد کار شرکت داری شود، مطمئناً دچار مشکلاتی می‌شود. در این صورت قطعاً تواتر هم باید به مجموعه‌ای خلاصه و کوچک شده با ماهیت کاملاً مدیریتی تبدیل شده باشد.

به هر حال این سه شرکت به یک مجموعه هدایت و هماهنگ کننده نیاز دارند که به خوبی به موضوعات اشراف داشته باشند. اما مجموعه‌ای که در راس قرار می‌گیرد، نباید ارگانی بزرگ با تعداد بالای پرسنل باشد. به نظر می‌رسد که وزارت نیرو باید پیش از هر چیز این مجموعه هماهنگ کننده را با یک ساختار مدیریتی، انقباضی و برونسپاری شده ایجاد کرده و پس از آن ایجاد هماهنگی و هدایت سه شرکت تخصصی تولید، انتقال و توزیع را به نحوی به این مجموعه بسپارد که رابطه آنها در جایگاه رییس و مرئوس نباشد و این شرکت تنها نقش تنظیم کنندگی روابط تخصصی‌ها را عهده دار شود.

به این نکته اشاره کردید که تفکیک فعالیت‌های سه حوزه اصلی وزارت نیرو می‌تواند به شفاف سازی روابط و منابع مالی این وزارتخانه منجر شود، آیا تغییر ساختار لازمه رسیدن به این شفاف سازی است یا اینکه ابتدا باید پیش نیازهایی تأمین شود تا در نهایت تغییر ساختار هم به نتیجه برسد؟

معمولاً کسانی که به دنبال متوقف یا کند کردن یک روند و یا جلوگیری از شفاف سازی در یک حوزه هستند، تلاش می‌کنند با استناد به بهانه‌ای به نام زمینه سازی، کارها را عقب بیاورند. کسانی که از سر دلسوزی با این تغییرات مخالفند هم دقیقاً چنین استدلالی دارند. اما به هر حال باید واقعیت‌های صنعت برق و اقتصاد کشور را در نظر بگیریم و بپذیریم که قطعاً نمی‌توانیم تصور کنیم که قیمت برق به زودی آزاد سازی

خواهد شد. اگر این تصور وجود داشت قطعاً قبوض برق را بعد از ۱۵ روز عوض نمی‌کردند. بنابراین ما با محدودیت‌های قانونی و واقعیت‌هایی در عرصه تصمیم‌گیری کشور مواجهیم که اصلاً قابل انکار نیست.

به عنوان مثال شما هرگز نمی‌توانید تصور کنید که قیمت برق کشاورزی زمانی به قیمت واقعی برسد، این اتفاق در هیچ جای دنیا به این شکل رخ نمی‌دهد. در کشورهای صنعتی هم راهبرد حمایت از صنعت، عمدتاً بر پایه سوسید دولت‌ها روی قیمت حامل‌های انرژی است. تنها تفاوت آنها با ما این است که در کشور ما، دولت عرضه برق ارزان‌تر به یک بخش را بدون پرداخت مابه‌التفاوت قیمت آن عملیاتی می‌کند، اما در کشورهای توسعه یافته دولت‌ها در صورت ارائه حمایت‌های اینچنینی، ناگزیر به پرداخت این مابه‌التفاوت هستند. البته ما امیدواریم که در فاز دوم طرح هدفمندی یارانه‌ها این اتفاق در کشور ما هم رخ دهد.

بنابراین در این زمینه سازی‌ها باید ارتباطات و واقعیت‌های

”

ساختار جدیدی که در صنعت برق پیاده خواهد شد، برای ذینفعان این شرکت‌ها که شامل پیمانکاران، مشاوران و تولیدکنندگان است، هم محاسنی دارد که مهم‌ترینش این است که در نهایت آنها می‌دانند که راهبردها، نقدینگی و سیاست‌گذاری‌های کارفرمایانشان چیست

کنونی اقتصاد انرژی کشور در بخش برق را در نظر گرفت و به آن ملاحظات مجلس و دولت، موضوعات اجتهادی، شرایط صنعت برق، تعرفه‌ها، هزینه‌های انشعاب و... را نیز افزود.

به نظر می‌رسد یکی از عادات بد ما ایرانی‌ها این است که برای پاسخگو نبودن به شرایط موجود، خود را پشت مشکلات پنهان می‌کنیم. در سیستم فعلی این اشکال وجود دارد که به عنوان مثال در مورد حوزه توزیع نمی‌توانیم تصور روشنی از میزان هزینه‌های این بخش در نظام فعلی صنعت برق، قیمت تمام شده توزیع برق از منبع تحویل تا خانه مشترکین، اجزای این هزینه‌ها و نحوه کاهش آنها تصور روشنی داشته باشیم. دقیقاً به همین دلیل که تصویر دقیقی از اجزای این هزینه‌ها و راهکارهای کاهش آنها نداریم، نمی‌توانیم مدیریت کارآمدی روی قیمت تمام شده هر بخش داشته باشیم.

یعنی از نظر شما معاونت توزیع تواتر امکان تفکیک و مشخص کردن این هزینه را نداشته است؟

خیر؛ معاونت توزیع تواتر خودش یکی از حلقه‌های از زنجیره تواتر است که تولید، انتقال و توزیع را در کنار هم قرار می‌دهد. این اتصال اجازه نمی‌دهد که به اجزای هزینه‌ها دسترسی داشته باشیم. فکر می‌کنید چرا بنگاه‌های اقتصادی به ایجاد شفافیت مالی در ساختارهایشان علاقمند هستند؟

پاسخ کاملاً روشن است. این شفافیت بیش از هر چیزی به بهبود روش‌ها، ساختار و توسعه آنها کمک می‌کند. اگر ساختار کنونی وزارت نیرو کارآمدی‌های لازم را در این خصوص داشت قطعاً در طول ۱۵ ساله که از پیاده سازی این ساختار در صنعت برق کشور می‌گذرد، قطعاً توانسته بودیم تصویر مشخصی از هزینه‌ها در این صنعت به دست بیاوریم. چرا در سال ۷۵ قیمت توزیع یک کیلووات ساعت برق در کشورمان ۱۲ ریال بوده و الان به شدت افزایش یافته است؟ قطعاً دلایل روشنی برای این افزایش قیمت وجود دارد؛ به عنوان مثال افزایش حقوق و دستمزد و هزینه‌های یکی از این دلایل است، اما هیچ‌کس تا امروز این قیمت را بر اساس منطق تورم آنالیز نکرده است. در حقیقت این امکان وجود ندارد، چون همه بخش‌های صنعت برق به نوعی به هم پیوسته‌اند و نمی‌توان برای یک بخش آن هزینه‌ها را به صورت جزئی و دقیق روشن کرد.

اما مسئولین تصمیم‌گذاری در یک شرکت تخصصی، می‌توانند به الزامات، نیازها و هزینه‌های هر بخشی پی ببرند و بر همان اساس این بخش را اداره و مدیریت می‌کنند. در نهایت وقتی قرار باشد فعالیت‌های یک حوزه مثلاً توزیع برق و آگذار شود، بخش خصوصی هم اطلاعات دقیقی از این شرکت‌ها در دست خواهد داشت و به خوبی می‌داند چه مجموعه‌ای را می‌خرد و با توجه به وضعیت موجود چگونه باید آن را اداره کند.

شفافیت هزینه‌های این سه بخش، دفاع از منافع صنعت برق را در ارگان‌ها و نهادهای تصمیم‌سازی مثل مجلس تسهیل می‌کند. به عنوان مثال وقتی در مجلس بهای هر کیلووات ساعت برق کشاورزی ۱۰ تومان تصویب می‌شود، ما می‌توانیم با اتکا و استناد به هزینه‌های واقعی بخش توزیع برق این مسأله را اثبات کنیم که این رقم حتی هزینه کاغذ قبض این بخش را هم جبران نمی‌کند.

وقتی هزینه‌ها به صورت شفاف و تفکیک شده، مشخص شود، راحت‌تر می‌توانیم استدلال‌هایمان را جا بیندازیم، بودجه بگیریم و حتی مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و تمام شده برق را در بودجه بگنجانیم. حتی اگر در این زمینه هم موفق نبودیم، تلاش‌ها و استدلال‌هایمان ثبت می‌شود و اگر زمانی صنعت برق زمین خورد، مسئولین این صنعت می‌توانند مدعی شوند که ما هزینه‌های صنعت برق را به صورت شفاف اعلام کردیم و دولت هم پذیرفت، اما به دلیل کمبود بودجه نتوانست این مابه‌التفاوت را پرداخت کند. در نهایت وقتی دولت نمی‌توان این مبلغ را پرداخت کند، ناچار است عواقب آن را هم بپذیرد.

برخی معتقدند که این تغییرات بیشتر مربوط به سیستم حاکمیتی وزارت نیرو و صنعت برق است و به لایه‌های پایینی صنعت برق نفوذ نمی‌کند. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

به نظر می‌رسد این اظهار نظر بر اساس فرآیندهای فعلی صنعت برق عنوان شده که کمتر بر اساس یک ساختار مشخص شکل می‌گیرند. اما در فرآیندهای تعریف شده در ساختار جدید، هر بخش یک مسئول مشخص دارد که در همه زمینه‌ها باید پاسخگوی رخدادهای مسائل آن باشد.

اگر در این تغییر ساختار سه شرکت تخصصی ایجاد شود، اما همان روال گذشته دنبال شود، قطعاً این اظهار نظر کاملاً قابل قبول بوده و هیچ تغییری در اجرا نخواهد داد. اما من معتقدم که اگر قرار است تغییر بنیادی در روش اداره صنعت برق رخ دهد، پیش از هر چیز باید انضباط مالی در صنعت برق ایجاد شده و دولت راهبردی پنج ساله برای این شرکت‌ها تدوین کند.

به این ترتیب روشن می‌شود که این سه شرکت تخصصی، ظرف پنج سال آینده بر اساس چه شاخص‌های عملکردی به کجا خواهند رسید؟ در نهایت همه این شاخص‌ها باید توسط یک ممیزی بی‌طرف یا مجموعه تنظیم‌کننده فعالیت‌های این شرکت‌ها رصد شود. اگر این اتفاق بیفتد، تغییر ساختار صنعت برق قطعاً موفق خواهد بود. در غیر این صورت تنها حسن این کار تغییر سمت‌ها از معاونت به مدیر عاملی یک شرکت و اختیارات و موقعیت مدیران است.

پیشنهاد من به مسئولین وزارت نیرو این بود که ابتدا مجموعه ای که قرار است در راس سه شرکت تخصصی، کار هماهنگی و تنظیم فعالیت‌های آنها را بر عهده بگیرد، مشخص و تعریف شود که به نظر می‌رسد بهترین گزینه شرکت توانیر است. پس از آن هر یک از این شرکت‌ها می‌توانند بر اساس برنامه ریزی‌های خود بر ونسپاری فعالیت‌هایشان را انجام دهند.

پس از دیدگاه شما تغییر ساختار با مشخصاتی که به آنها اشاره کردید می‌تواند منجر به تسهیل خصوصی سازی شود؟
بله؛ قطعاً وقتی این سه شرکت تخصصی راهبردها و استراتژی

مشخصی پیدا کردند و هزینه‌هایشان شفاف شد می‌توانند کار بر ونسپاری و واگذاری بخش‌های مختلف تحت پوشش خود را آغاز کنند. البته نکته‌ای که در این مبحث حائز اهمیت بسیاری است، این است که باید شرکت‌هایی را در فهرست واگذاری‌ها قرار دهند که به سوددهی رسیده باشند.

به عنوان مثال در حوزه توزیع می‌توانند واحدهای طرح و توسعه، مهندسی، نقشه برداری و حتی واحدهای مشترکین را واگذار کرده و یک نظام شرکت داری در این حوزه ایجاد کنند. یکی دیگر از فعالیت‌های قابل واگذاری صنعت توزیع مربوط به حوزه اتفاقات است. این گروه یکی از پرهزینه‌ترین واحدهای توزیع است. اگر شما بخواهید قیمت تمام شده در این بخش را ارزیابی کنید، خواهید دید که خدمات این حوزه بسیار گران تمام می‌شود. در شرایطی که به سادگی می‌توان این واحد را به بخش خصوصی واگذار کرد، چرا باید بیش از ۸۰۰ نفر را با هزینه‌های بالا در بخش اتفاقات مدیریت کرد. در حالی که می‌توانیم سرویس دهی به مردم را به بخش خصوصی واگذار کنیم.

اگر شرکت‌ها را کوچک کرده و فعالیت‌های قابل واگذاری را به بخش خصوصی بسپارند، ساختار جدید در توسعه صنعت برق تأثیر گذار واقع خواهد شد. ساختار جدید تنها در صورتی تأثیر گذار خواهد بود که تکلیف استراتژی این سه شرکت تخصصی حداقل تا انتهای برنامه ششم توسعه مشخص شده باشد. در غیر این صورت ممکن است هر تغییر مدیریتی در وزارت نیرو، دوباره همه چیز به حالت اول برگردد. اما در صورت وجود استراتژی، تغییر مدیران به تغییر مسیر منجر نمی‌شود و کار در هر صورت روی همان روال ادامه خواهد یافت.

به این مساله هم اشاره کردید که در صورت این تغییر ساختار

وضعیت شرکت‌های سازنده و پیمانکار هم تا اندازه ای شفاف می‌شود. این اتفاق چطور رخ می‌دهد؟

اگر این تغییر ساختار به گونه ای اتفاق بیافتد که هر یک از سه بخش تولید، توزیع و انتقال از شفافیت مالی لازم برخوردار شوند، نیازهای این بخش‌ها و البته اعتبار آنها واقعی می‌شود. با مشخص شدن میزان نقدینگی، کمبودها و نقاط قوت هم مشخص می‌شود و در نهایت سازندگان، مشاورین و پیمانکاران با یک وضعیت با ثبات مواجه می‌شوند. مهم‌تر از همه اینکه، طرف حساب آنها شرکتی است کاملاً نسبت به کارهایی که قرار است انجام دهد، آگاه است. در نهایت همین وضعیت روشن و با ثبات، تولیدکنندگان را در حوزه کاریشان موفق می‌کند.

اما وقتی این سیاست‌ها در وزارت نیرو دنبال می‌شود، معمولاً همه کارها اولویت بندی می‌شود و ممکن است از نظر آنها حوزه تولید از اولویت بیشتری برخوردار باشد و مثلاً انتقال در اولویت‌های آخر آنها قرار بگیرد. در سیاست‌های توسعه ای وزارت نیرو و ثبات مسیر دانش و نیاز در صنعت برق کم است. اما وقتی فضا کوچک‌تر می‌شود این ثبات افزایش می‌یابد. به این ترتیب بنگاه‌ها می‌توانند تصمیم بگیرند که طرح‌های تحقیق و توسعه خود را در چه راستایی برنامه ریزی کنند. در بخش جاری هم مشخص است که این شرکت‌های تخصصی منطبق مالی خواهند داشت. موضوع دیگر اینکه هر چه نظام تصمیم‌گیری کوچک‌تر باشد، تولیدکنندگان و ذینفعان راحت‌تر می‌توانند به منافعی که بر سند و نیازهایشان را بر طرف کنند.

یکی دیگر از مزیت‌های این طرح هم این است که بخش خصوصی با کار فرمای مشخصی در این سه بخش روبرو است. به عنوان مثال در حال حاضر پیمانکاران بخش توزیع برای پیگیری مطالبات خود، باید در کنار پیمانکاران تولید و انتقال به توایر مراجعه کنند. قطعاً در این صورت توایر هم حق دارد آنها را اولویت بندی کرده و بر همان اساس به مسائل پردازد.

اما وقتی بخش توزیع یک شرکت تخصصی داشته باشد، اولاً برنامه ریزی‌ها به شکلی خواهد بود که احتیالاً این میزان بدهی ایجاد نمی‌شود، چون هر چقدر کوچک‌تر شود مدیریت تصمیم‌گیری به سمت قانونمند شدن می‌رود و مدیر این بخش حواسش هست که چقدر پول دارد و چقدر می‌تواند پروژه راه اندازی کند. دوماً در صورت بروز بدهی‌های معوق، پیمانکاران می‌دانند که با یک شرکت تخصصی سر و کار دارند که به خوبی با مسائل، مشکلات و محدودیت‌های آنها آشناست. پس اجرایی شدن این ساختار مطمئناً می‌تواند به عدم انباشت مطالبات هم کمک کند. شرایط کنونی صنعت برق حکم دریایی را دارد که همه در آن آب می‌ریزند و از آن آب برمی‌دارند. اما با تخصصی شدن این سه حوزه، هر بخش به مثابه حوضی خواهد بود که ظرفیت مشخصی دارد و هر کسی می‌داند چقدر می‌تواند در آن آب بریزد و یا از آن آب بردارد.

آیا در صورت تفکیک سه شرکت تخصصی، اختیارات لازم برای تصمیم‌گیری‌های مستقل در این بخش‌ها به مدیران این شرکت‌ها داده خواهد شد؟

لازمه نظام شرکت‌داری این است که شما به همان میزان که مسئولیت بر عهده می‌گیرید، اختیارات هم داشته باشید. نمی‌شود شرکت تخصصی توزیع را ایجاد کرد و اختیارات لازم را برای مدیریت این بخش به مدیران آن نداد. باید به مدیران این شرکت‌ها اختیارات و مسئولیت‌ها داده شود و بقیه کار را به دست توانای خودشان سپرد.

البته چند سال گذشته، مساله کمی متفاوت بود. وقتی مسائل اقتصادی یک کشور پیچیده می‌شود و موقعیت‌هایی برای تصمیم‌گیری‌های لاجرم ایجاد می‌شود و چرخ چرخه اقتصاد به درستی نمی‌چرخد، بر اساس تئوری‌های مدیریت چنین سیستم‌هایی خود به خود به سمت استبداد و نگرش فردی می‌رود. چون مدیر ارشد فکر می‌کند که در این شرایط بحرانی باید خودش تصمیم بگیرد. و البته همین تئوری‌های مدیریتی توصیه کرده‌اند که در مدیریت بحران حتی باید یک نفر تصمیم بگیرد و این اتفاقی بود که در طول چند سال گذشته در صنعت برق رخ داد.

آیا این تغییر ساختار منجر به بزرگ شدن دولت نمی‌شود؟
ممکن است این مساله به بزرگ شدن دولت منجر می‌شود. اما باز هم تأکید می‌کنم که این تغییر ساختار به شرطی موفق می‌شود که این شرکت‌ها به سمت خصوصی سازی و برونسپاری پیش بروند. قانون استقلال شرکت‌های توزیع که در سال ۸۴ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، سه سال به شرکت‌ها توافقی فرصت داده بود که سهامش را از ۴۰ درصد به ۲۰ درصد برسانند و همه اموال این شرکت‌ها را واگذار کنند. اما دیدیم که این اتفاق تا امروز رخ نداده است. اگر قرار باشد که همه فعالیت‌های این سه شرکت دولتی بماند و واگذار نشود، چه ضرورتی دارد که سه شرکت جدید دیگر در این صنعت تشکیل شود، مگر اینکه نظام به این نتیجه رسیده باشد که باید

بخش‌هایی از زنجیره را به بخش خصوصی واگذار کند. بهترین روش واگذاری این است که در راس یک شرکت توانبر کوچک شده قرار بگیرد و بخش‌های کنونی آن فراخور تخصص و تجربه خود به شرکت‌های تخصصی تولید، انتقال و توزیع منتقل شوند تا برای تاسیس این شرکت‌ها، ناگزیر به جذب نیروهای جدید نباشند. به علاوه باید برای این شرکت‌ها راهبرد چند ساله‌ای تدوین شود که سازمان حسابرسی و دیوان محاسبات آنها را طبق راهبرد سالانه تحت کنترل قرار دهند.

اما واگذاری‌ها در صنعت برق در طول سال‌های گذشته تجربه چندان موفقیتی نبوده است.

قطعا در همه تصمیم‌گیری‌ها اشتباهاتی رخ می‌دهد. اگر امروز تصمیم گرفته‌ایم تغییر ساختاری در وزارت نیرو ایجاد کنیم که بر مبنای آن سه شرکت تخصصی ایجاد شود باید استراتژی و راهبردهای این شرکت‌ها را تا سال ۱۴۰۴ روشن کنیم. در غیر این صورت شک نکنید که کار با عوض شدن مدیران ارشد وزارت نیرو نیمه تمام باقی خواهد ماند.

”

اگر قرار است تغییر بنیادی در روش اداره صنعت برق رخ دهد، پیش از هر چیز باید انضباط مالی در صنعت برق ایجاد شده و دولت راهبردی پنج ساله برای این شرکت‌ها تدوین کند. به این ترتیب روشن می‌شود که این سه شرکت تخصصی، ظرف پنج سال آینده بر اساس چه شاخص‌های عملکردی به کجا خواهند رسید؟

لذا باز هم تأکید می‌کنم که تدوین یک استراتژی کاملاً مشخص و البته تحت کنترل بودن این سه شرکت اصلی‌ترین شروط برای تداوم و موفقیت آنهاست. آنها باید موظف به گزارش دهی باشند و البته با کم‌کاری و یا اشتباهاتشان هم برخورد شود. برونسپاری هم باید در این شرکت‌ها به درستی انجام شود تا آنها نیازی نداشته باشند که به پرسنل خود بیفزایند و دوباره دولت را بزرگ‌تر از قبل کنند.

از دیدگاه شما آیا قرار دادها در یک نظام شفاف اداری که قرار است در صورت تغییر ساختار وزارت نیرو ایجاد شود، تغییری خواهند کرد؟

خیر؛ اولین اتفاقی که در نظام شرکت‌داری می‌افتد، این است که آیین‌نامه معاملات تدوین می‌شود. در آیین‌نامه معاملات هم معمولاً فرض بر این است که طرف مقابل به دنبال کسب

سود بیشتر است و ما مظلومیم. بنابراین بندهای مختلفی به این آیین‌نامه می‌افزایند تا به گمان خودشان این معادله را به نفع طرف مظلوم تغییر دهند. این اتفاق قطعاً می‌افتد و این آیین‌نامه قطعاً تصویب می‌شود. اما به هر حال پس از مدتی شرکت دولتی می‌بیند کار پیش نمی‌رود و تولیدکننده زمین خورده است. سؤال اینجاست که با شرایط ناعادلانه این قراردادها ببخش خصوصی چگونه می‌تواند حیات خود را حفظ کند. بنابراین نظام معاملاتی، بازرگانی و تصمیم‌گیری شرکت‌های تخصصی باید بر اساس تفکر بخش خصوصی باشد. اگر سیستم تفکر دولتی را بر آنها حاکم نکنیم، قطعاً به نتیجه می‌رسیم. اما اگر مثل امروز عمل کنیم و برخوردی سختگیرانه با صاحبان بخش خصوصی داشته باشیم، باز هم به بن بست خواهیم رسید.

آیا در کشور ما تفکر خصوصی می‌تواند بر یک سیستم دولتی حاکم شود؟

این اتفاقی است که در نهایت باید رخ دهد. به هر حال ما باید روزی بتوانیم از فرصت‌ها و ظرفیت‌هایی که در کشورمان وجود دارد، به درستی بهره بگیریم. بخش توزیع، بخش تأثیرگذار این صنعت است. اگر چه مشکلات مالی بسیاری در این صنعت وجود داشته اما واقعیت این است که ما به جای حل ریشه‌ای مشکلات، پشت مشکل کمبود نقدینگی پنهان شده‌ایم. به هر حال امیدواریم که تخصصی کردن شرکت‌ها با مسئولیتی که به آن اشاره کردم بتواند به حل ریشه‌ای مشکلات صنعت برق کمک کند.

تغییر ساختار مسیری به سمت خصوصی سازی

گفتگو با مهندس مسعود حجت؛ مشاور مدیر عامل شرکت صنایع

وقتی بحث تغییر ساختار وزارت نیرو مطرح شد، شاید کمتر کسی از جزئیات و حاشیه های آن مطلع بود. اما مهندس مسعود حجت که بیش از ۴۰ سال سابقه کار در وزارت نیرو را دارد، به خوبی با این جداسازی که از آن با عنوان «دیاندلینگ» یاد می شود، آشناست.

مهندس حجت که آخرین سمتش در وزارت نیرو و مدیر عاملی شرکت مدیریت شبکه برق کشور بوده و به گفته خودش ۳۰ سال از سال های فعالیتش در این وزارتخانه را در سمت های مدیریتی طی کرده است، دیاندلینگ یا جداسازی عمودی را یکی از الزامات خصوصی سازی برمی شمرد و معتقد است که رخ دادن این تحولات در ساختار وزارت نیرو پیچیدگی های مختلفی دارد که قطعاً در این وزارتخانه برای آنها چاره اندیشی شده است.

مشروح گفتگوی ما را با وی می خوانید:

این درست شبیه کاری است که دولت در زمینه فروشگاهها انجام داده است. همه کار در حوزه عرضه مواد مصرفی به بخش خصوصی سپرده شده اما دولت یکی دو فروشگاه دولتی را در دست خود نگه می دارد تا در موارد اضطراری بتواند از بند بحران برهد. در کنار آن زمینه را به شکلی فراهم می کند که این فروشگاهها انگیزه رقابت با فروشگاه های خصوصی را نداشته باشند و فقط برای موارد خاص قابلیت بهره برداری داشته باشند.

با توجه به تعریفی که از جداسازی عمودی در صنعت برق ارائه دادید، آیا اجرایی شدن دیاندلینگ را در بهبود شرایط این صنعت کارساز می دانید؟

هیچ تردیدی وجود ندارد که این اتفاق به عنوان اصلی ترین گام برای خصوصی سازی بخش های مختلف صنعت برق، امری الزامی و البته کارآمد است. من هم به استقلال و جدایی هر یک از این سه بخش اعتقاد دارم ولی در کنار آن بر این باورم که این سه شرکت به یک مجموعه بالادستی نیاز دارند که کار هماهنگی بین آنها را انجام دهد. نباید فراموش کنیم که اگر چه هر یک از این شرکتها متصدی تولید، انتقال و توزیع هستند، اما نیاز

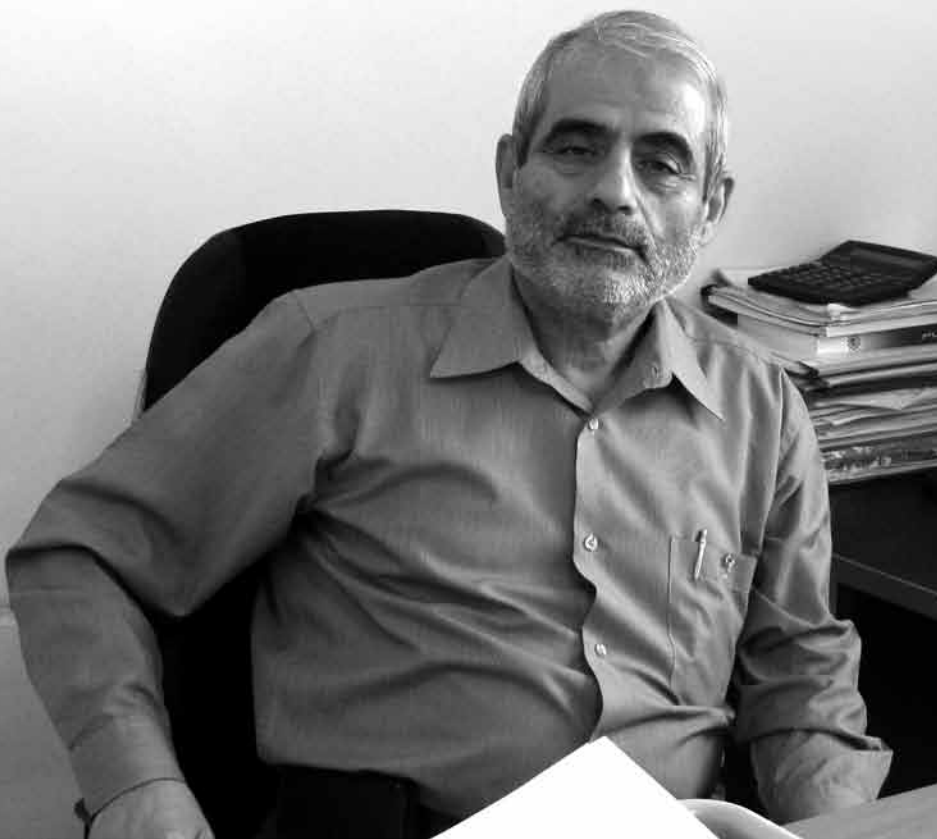
از دیدگاه شما تغییر ساختار در وزارت نیرو با چه رویکردی انجام می شود؟

یکی از مباحثی که همواره در حوزه خصوصی سازی مطرح می شود، دیاندلینگ یا جدا سازی عمودی است. این مبحث تنها مختص صنعت برق نیست، بلکه در همه صنایع و بخش های اقتصادی به صورت تخصصی مطرح می شود. صنعت برق شامل زنجیره ای است که حلقه های اصلی آن را تولید، انتقال و توزیع تشکیل می دهند. مساله ای که در اینگونه زنجیره ها باید مدنظر قرار گیرد این است که اگر یکی از حلقه های این زنجیره انحصاری باشد، نباید و نمی تواند در حلقه های قبل و بعد از خود تاثیر گذار بوده و یا در آنها دخالت داشته باشد. حلقه ای که در یک زنجیره انحصار دارد، می تواند در برخورد با بخشی که خدمات یا کالای خود را به آنها عرضه می کند، تبعیض قائل شده و نظام بازار را به نفع خود برهم بریزد و یا حتی آن بخش از بازار را هم به انحصار خود در آورد.

در صنعت برق هم به همین شکل است. به عنوان مثال اگر یک تجهیز یا خدمت خاص فقط توسط یک شرکت تولید شود و آن شرکت تامین کننده انحصاری تجهیزات مورد نظر در صنعت برق باشد، به سادگی می تواند بازار پیمانکارانی که از آن خرید می کنند را کنترل کند و یا بین آنها تبعیض قائل شود. اما اگر انحصار با واردات یا ایجاد شرکت های مشابه از بین برود، این مساله به سادگی قابل حل خواهد بود.

صنعت برق هم زنجیره ای است که دولت ناگزیر است برای خصوصی سازی واقعی و درست آن نسبت به دیاندلینگ یا همان جداسازی عمودی اقدام کند. به این ترتیب در زنجیره خدمات، ضوابطی اجرا می شود تا اگر در این فرآیند متوالی، هر بخش حالت انحصاری داشت، نتواند با واحدهای قبل و بعد از خود منافع مشترک داشته باشد. اگر این اتفاق در صنعت برق رخ دهد، به این مفهوم است که تولید، انتقال و توزیع نباید در کار هم دخالت کنند. در این صورت هر سه بخش باید به شکل مستقل و جداگانه عمل کنند.

اجرایی شدن دیاندلینگ در صنعت برق به معنای این است که انتقال نمی تواند هیچ سهمی در توزیع داشته باشد و یا بازار برق نباید در حوزه تولید برق هم فعال باشد. البته در این مورد در غالب کشورها استثنائاتی وجود دارد. بسیاری بر این باورند که بازار برق باید چند نیروگاه برای موارد اضطراری داشته باشد که البته این نیروگاهها نباید رقابتی باشند.

دارند که رابطه ای ساماندهی شده و معنا دار با یکدیگر داشته باشند.

مساله ای که وجود دارد این است که ایجاد یک شرکت با لادستی برای ساماندهی سه شرکت تخصصی، با ضوابط موجود ناسازگار است. طبق این ضوابط ایجاد شرکت های نسل دوم در دولت ممنوع شده بود. شرکت های نسل اول هیچ منع قانونی ندارند، یعنی یک شرکت مادر تخصصی می تواند زیر مجموعه داشته باشد، اما این شرکت ها نمی تواند مجموعه های دیگری داشته باشند. مشکل هم درست همینجاست.

اگر ما یک شرکت مادر تخصصی اصلی در نظر بگیریم که شرکت های تخصصی تولید، انتقال و توزیع، زیر مجموعه های آن محسوب می شوند، این مصوبه به سه شرکت های تخصصی اجازه نمی دهد که زیر مجموعه ای داشته باشند. به این ترتیب نیروگاه ها، شرکت های توزیع و برق منطقه ای که قاعدتا باید تحت پوشش هر یک از این شرکت های تخصصی قرار بگیرند، به مانع این ضوابط قانونی بر خواهند خورد، چرا که شرکت های نسل دوم و سوم محسوب می شوند.

کاری که در خصوص تغییر ساختار در وزارت نیرو انجام شده، کاملاً حساب شده است. به همین دلیل و با توجه به ضوابط قانونی که در خصوص شرکت های نسل دوم وجود دارد، این ساختار را به نحوی تنظیم کرده اند که سه شرکت تخصصی را زیر نظر معاون برق و وزیر نیرو قرار بگیرد.

باز هم تاکید می کنم که ایجاد این سه شرکت به دلیل مرزهایی که برای عدم دخالت این سه حوزه در فعالیت های یکدیگر تعریف شده، الزامی و کارآمد است اما قطعاً تعیین مرجعی برای ایجاد هماهنگی میان این سه حوزه از اهمیتی به مراتب بیشتر برخوردار است. شاید بهتر بود که توانیر ایجاد هماهنگی بین این سه شرکت را عهده دار می شد که البته به نظر می رسد با توجه به ضوابط موجود این کار شدنی نیست. ظاهراً برای حل این مشکل، مقرر شده ایجاد هماهنگی بین این سه حوزه در حد امور تصدی به شرکت انتقال سپرده شود.

از نظر شما ایجاد سه شرکت مادر تخصصی به جای شرکت توانیر، زمینه را برای بزرگتر شدن دولت در حوزه برق فراهم نمی کند؟

بله؛ این دیدگاه هم تا اندازه ای قابل قبول است. اما اگر کارمندان هر حوزه ای را به این شرکت ها منتقل کنند و نسبت به جذب نیروی انسانی جدید اقدام نکنند، شاید با این مشکل مواجه نشویم. اشکال کار ما این است که انتقال پرسنل را به همان حوزه کاری در شرکت های جدید به درستی انجام نمی دهیم. به عنوان مثال در صورت ایجاد این سه شرکت تخصصی، معاونت توزیع توانیر به شرکت تخصصی توزیع تبدیل می شود و قاعدتاً پرسنل همان مجموعه به این شرکت منتقل می شوند. لذا به سادگی می توان از بروز این مشکل جلوگیری کرد.

تغییر ساختار وزارت نیرو پیچیدگی های مختلفی دارد، که یکی از آنها این است که استاندارد در هر استانی، باید یک نفر را به عنوان مسئول برق منطقه بشناسد. قبلاً مدیر عامل شرکت برق منطقه ای به عنوان نماینده برق هر استان شناخته می شد و باید همه هماهنگی ها و پیگیری های لازم را در این خصوص انجام

می داد. مثلاً استاندارد مساله ایجاد آلودگی توسط یک نیروگاه و یا عبور خطرناک یک خط انتقال و یا اشکال در کار توزیع در یک ناحیه خاص را مطرح می کرد و مدیر عامل برق منطقه ای که تا چندی پیش هر سه بخش را زیر نظر خود داشت، موظف بود که همه این مسائل را تا زمان حل قطعی آنها پیگیری کند.

اما معلوم نیست که وقتی این سه بخش از هم جدا شد، در صورت بروز هر مشکلی در زمینه برق، استاندار باید این موضوع را با چه کسی مطرح کند. به هر حال قطعاً یک استاندار ناگزیر است این هماهنگی ها را در سایر حوزه های کاری خود نیز انجام دهد و لذا نمی تواند فقط برای حوزه برق با سه بخش مجزا هماهنگی داشته باشد. یکی از نکاتی که وزارت نیرو حتماً به صورت دقیق به آن پرداخته و تلاش کرده برای آنها چاره اندیشی کند، همین مساله است.

به نظر می رسد وزارت نیرو تصمیم دارد به این دلیل که شبکه های انتقال دولتی باقی می ماند، عملاً نقش توانیر و کار هماهنگی بین این سه بخش در دست شرکت تخصصی انتقال باقی بماند. به این ترتیب احتمالاً شرکت تخصصی انتقال کارهای مدیریتی را هم عهده دار می شود.

بر اساس آنچه که تا امروز در وزارت نیرو پیاده شده، حوزه کارکردی حاکمیت به معاونت برق و انرژی وزارت نیرو سپرده می شود و حوزه پشتیبانی را شرکت توانیر عهده دار می شود.

به نظر می رسد وزارت نیرو و تصمیم دارد فعلاً شرکت های تخصصی تولید، انتقال و توزیع را ایجاد کرده و برای جلوگیری از ایجاد نسل دوم شرکت های دولتی که بر خلاف ضوابط است این شرکت ها را زیر نظر معاونت برق و وزارت نیرو قرار دهد. در این میان شرکت توانیر در قالب شرکت انتقال برق ادامه فعالیت خواهد داد و البته همچنان بخشی از وظایف مدیریتی را نیز عهده دار خواهد بود. بنابراین در نهایت نماینده شرکت انتقال، نماینده حاکمیت خواهد بود.

آیا شما هم می پذیرید که در حال حاضر مهم ترین چالش صنعت برق، کمبود منابع مالی است؟

بله؛ قطعاً همه فعالین صنعت برق به این مساله واقفند که کمبود نقدینگی مهم ترین مشکل این صنعت است. به نظر من این مساله هم ریشه در پارانه ای دارد که به قیمت برق تعلق می گیرد. در حال حاضر ۱۰/۲ تومان از پول هر کیلو وات ساعت برق به بحث هدمندی پارانه ها اختصاص داده می شود. بنابراین در نهایت برای وزارت نیرو و در ازای هر کیلو وات ساعت برق ۳۹/۵ تومان در نظر گرفته می شود که کمتر از دو سنت است. اگر این دیدگاه وجود دارد که با درآمد حاصل از فروش برق به ههای کمتر از دو سنت می توان برق یک کشور را اداره کرد، ما باید روش های خود را به کشورهای توسعه یافته آموزش دهیم. با این روش یا صنعت برق زمین می خورد و یا دولت ناگزیر می شود به نحوی به این صنعت کمک کند، که البته به نظر می رسد راحت ترین راه این است که عملاً سوخت رایگان در اختیار نیروگاه ها قرار دهند.

گاهی گروهی این مساله را مطرح می کنند که مگر حقوق کارمندان بر حسب دلار پرداخت می شود که پول برق را بر این مبنای محاسبه می کنید. پاسخ این است که هزینه این صنعت

با درآمد مردم سنجیده نمی شود، برق یک کالا است که قیمت تمام شده مشخصی دارد که با بهای تکلیفی کنونی آن فاصله قابل توجهی دارد. حال این تفاوت را یا مشتری بپردازد و یا دولت باید به صورت پارانه جبران کند که عملاً منجر به عدم پرداخت بهای سوخت می شود.

در کشورهای اروپایی یا آمریکایی مردم بیشتر از ما درآمد دارند، برق با بهای بسیار بالاتری به آنها عرضه می شود و البته صرفه جویی آنها در مصرف برق هم نسبت به ما بسیار بیشتر است. باید بپذیریم که قیمت تمام شده برق گران است و این صنعت را نمی توان با کیلو وات ساعتی دو سنت اداره کرد.

قیمت تمام شده برق برای وزارت نیرو بدون هزینه سوخت هر کیلو وات ساعت حدود ۷۲ تومان است که از این مبلغ ۳۹/۵ تومان به این وزارتخانه پرداخت می شود. حال اگر اینگونه حساب کنیم که فاصله ۳۲/۵ تومانی تا قیمت تمام شده را از طریق سایر درآمدها از جمله حق انشعاب و سایر خدمات جبران می کنند، باز هم برای اینکه وزارت نیرو و برای تولید برق دچار کمبود بودجه نشود باید سوخت مورد نیاز برای تولید برق برای این وزارتخانه مجانی باشد.

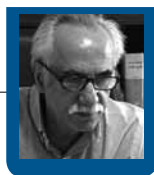
تاکید من بر این است که برق گران تر از مبلغی است که امروز برای آن در نظر گرفته شده و خدا به همکاران ما در وزارت نیرو قوت بدهد که با درآمد ناچیزی که از محل فروش برق به دست می آورند، این صنعت را اداره می کنند. در صورت ادامه این شرایط ما به خاموشی برخورد خواهیم کرد و این یک هشدار جدی است. مقایسه ظرفیت نیروگاه های در دست ساخت در وضعیت کنونی با ده سال پیش ابعاد مشکل را نشان می دهد.

آیا تغییر ساختار کمکی به حل این مشکلات عدیده خواهد کرد؟

شاید به سادگی نتوان به این سؤال پاسخ داد. واقعیت این است که در این تغییر ساختار تلاش می شود تا اندازه ای از حجم وظایف و مسئولیت های شرکت توانیر کاسته شود و این مسئولیت ها به شرکت های سپرده شوند که به صورت تخصصی در هر حوزه مشغول به کارند. به نظر می رسد این تغییرات بیشتر در راستای همراهی با تحولاتی است که در صنعت برق همه کشورهای توسعه یافته شکل گرفته است. تقریباً در تمام دنیا ساختار کلی صنعت برق با محوریت سه شرکت تخصصی تولید، توزیع و انتقال است. البته باید تاکید کنم که دیباوندینگ و جداسازی بخش های تولید، انتقال و توزیع مقدمه خصوصی سازی در صنعت برق است. اگر دیباوندینگ به درستی در صنعت برق انجام نشود، خصوصی سازی واقعی هم در این صنعت اتفاق نخواهد افتاد. به این ترتیب تولید و توزیع به صورت کامل منکف می شوند و در این میان تنها انتقال است که دولتی باقی می ماند. به نظر من این تحول ساختاری تغییر خاصی در روند فعالیت های وزارت نیرو ایجاد نمی کند و تنها به ایجاد تغییراتی در سطح حاکمیتی و مدیریتی این وزارتخانه منجر می شود که اگر جوانب مساله پیش بینی شود، موجب سهولت و روانی فعالیت ها خواهد شد.

کارآمدی‌های ساختار کنونی و تمرکزگرایی ساختار جدید

گفتگو با مهندس بهروز سلطانزاده؛ قائم مقام مدیر عامل شرکت مبنانیرو

به ساختار نسبت می‌دهند و ساختار آموزش را عوض می‌کنند و متأسفانه این روند از سال‌های پیش از انقلاب هم در این حوزه حاکم بوده است. فقط کافی است تغییرات چندباره مقاطع تحصیلی را در طول این سال‌ها بررسی و قضاوت کنید که این تغییر ساختار تا چه اندازه در حل مسائل این حوزه تأثیرگذار بوده است؟

از نظر من بهتر بود وزارت نیرو در گام اول فهرستی از مشکلات و مسائل موجود تهیه می‌کرد. بر اساس این فهرست مشخص می‌شد که هر کدام از این مشکلات با چه راه حلی قابل رفع بودند. به علاوه ابتدا باید مساله را حل کرد و پس از آن ساختار را به نحوی که از بروز دوباره این مسائل جلوگیری شود، تغییر داد.

مثلاً فرض کنید که شما قصد دارید مشکلی را در حوزه تولید و واگذاری نیروگاه‌ها حل کنید. درست است که ساختار فعلی برای این کار طراحی نشده و به همین دلیل در خصوصی سازی نیروگاه‌ها با مشکلاتی مواجه می‌شود، اما به هر حال اول باید این مشکلات حل شود و پس از آن ساختار به نحوی تغییر یابد که واگذاری در این حوزه تسهیل شود.

یکی از مهم‌ترین موانع در برابر واگذاری نیروگاه‌ها این است که مدیران علاقه‌ای به واگذاری نیروگاه‌ها نشان نمی‌دهند، بنابراین پیش از هر کاری باید این مشکل را حل کنیم و راهی پیدا کنیم تا مدیران دولتی را ناگزیر کند که در جهت حفظ منافع ملی حرکت کنند. پس از حل این مشکل می‌توانیم ساختاری ایجاد کنیم که خصوصی سازی را روی ریل توسعه بیندازد.

راه حل‌ها ابتدا باید امتحان شوند و میزان تأثیرگذاری آنها سنجیده شود، پس از آن می‌توان ساختار را به نحوی تغییر داد که پیاده سازی راه حل مزبور در سطح کلان امکان پذیر شود.

با این رویکرد مشکل اصلی ما این است که هنوز هیچ تجربه و تاریخچه‌ای از حل مسائلمان از مجرای تغییر ساختار نداریم و

تغییر ساختار وزارت نیرو در همان هفته‌های ابتدایی سال ۹۳ از سوی هیات دولت مورد تصویب قرار گرفت اما هنوز هم به درستی روشن نیست که ساختار جدید با چه تغییری پیاده می‌شود و چه تغییری در اداره و تصمیم سازی‌های صنعت برق رخ خواهد داد.

قطعاً به سادگی نمی‌توان در مورد پیامدهای مثبت یا منفی این تغییر ساختار قضاوت کرد و به همین دلیل است که دیدگاه‌های متفاوتی در این خصوص مطرح می‌شود. با مهندس بهروز سلطانزاده، قائم مقام مدیر عامل شرکت مبنانیرو که پیش‌تر هم در تدوین فهارس بهای پست و تصویب آن توسط معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، تلاش‌های بسیاری کرده بود، در خصوص همین تغییر ساختار و نحوه اثربخشی آن بر فعالیت‌های بخش خصوصی صنعت برق به گفتگو نشستیم.

مهندس سلطانزاده بیش از هر چیز بر عدم نظر خواهی وزارت نیرو و از فعالین بخش خصوصی در مورد این تغییر ساختار انتقاد می‌کند و بر این باور است که ساختار کنونی صنعت برق کارآمدی‌های لازم برای توسعه را داراست.

آنچه در پی می‌آید، حاصل گفتگوی ما با او است:

حل خوبی نیست. خیلی وقت‌ها راه حل مشکلات جابجایی مدیران است. به نظر می‌رسد تا کنون بسیاری از تغییر ساختارها با هدف تغییر مدیریت انجام شده، با این تفاوت که به جای عوض کردن افراد، با تغییر ساختار، اهمیت سمت او را کاهش می‌دهند.

ما پیش‌تر تغییر ساختار را در سیستم آموزش و پرورش هم تجربه کرده‌ایم. هر چند سال یک بار تمام مشکلاتی که دارند را

قرار است در ساختار وزارت نیرو تغییراتی رخ دهد که به نظر می‌رسد در سیستم اداره صنعت برق کاملاً تأثیرگذار خواهد بود. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

مشکل اصلی ما برای اظهار نظر درباره این موضوع این است که از تاریخچه، مطالعات و علت طرح این راه حل، تقریباً بی‌اطلاعیم. تا جایی که من می‌دانم یکی از استدلال‌های مطرح شده این است که مدت‌هاست در ساختار وزارت نیرو تجدید نظری صورت نگرفته و به همین دلیل تصمیم گرفته شده که مطالعاتی روی این موضوع انجام شده و ساختار جدیدی برای این وزارتخانه تدوین شود.

این دلیل به نظر من دلیل درستی نیست. شاید دلیل عدم اعمال تغییرات در ساختار کنونی وزارت نیرو این بوده که این ساختار کارآمدی‌های لازم را داشته است. شاید همه بخش‌ها به درستی کار خود را انجام می‌داده‌اند. مساله اصلی این است که ما باید بدانیم چه اشکالی باعث شده که مسئولین به فکر تغییر ساختار بیفتند.

ابتدا باید این اشکالات مشخص شود و لازمه تشخیص درست مشکلات این است که از مشارکت همه دست‌اندرکاران صنعت برق در این امر بهره بگیریم. اگر مساله‌ای مانند عدم اجرای صحیح و به موقع پروژه‌ها و یا طراحی‌های نادرست راهبردها وجود داشته که حل آن مستلزم ایجاد تغییرات ساختاری در بخش برق وزارت نیرو بوده، بهتر بود که از همه دست‌اندرکاران صنعت برق که به نوعی با همه این مشکلات درگیرند، همه پرسشی و نظر خواهی صورت می‌گرفت تا مشکلات همه بخش‌های این صنعت روشن شود. باید از همه فعالین صنعت برق این سؤال پرسیده می‌شد که اگر قرار باشد تغییر ساختاری در وزارت نیرو صورت بگیرد، فعالیت‌های شما با کدام تغییر تسهیل خواهد شد.

اساساً من فکر می‌کنم که در کشور ما تغییر ساختار ضرورتاً راه

نمی‌کنم که این تغییر ساختار به بزرگ شدن دولت بیانجامد.

از دیدگاه شما ایجاد سه شرکت تخصصی برای تولید، انتقال و توزیع می‌تواند به اتخاذ تصمیمات درست بیشتر در صنعت برق منجر شود؟

به نظر من این امر زمانی امکان پذیر خواهد بود که این سه بخش هیچ تداخل کاری با هم نداشته باشند که البته واقعت این است که این تداخل بسیار اندک است. در نتیجه این امر کاملاً قابل پذیرش است که وقتی یک مجموعه ای را برای مدیریت یک حوزه خاص ایجاد می‌کنیم، اشتباهات کمتری در آنجا رخ می‌دهد.

اگر کسی مجبور باشد منفعت سه حوزه را در نظر بگیرد، قطعاً در تصمیم‌گیری‌هایش دچار اشتباهات بیشتری خواهد شد. البته باید بگویم که این مساله از نظر من جزو مزیت‌ها نیست. در حقیقت با ایجاد این سه شرکت تخصصی یک معضل حل شده و مشکلات دیگری به این سیستم تحمیل می‌شود. وقتی در تصمیم‌گیری‌ها فقط منفعت یک بخش مدنظر قرار می‌گیرد، اگرچه تصمیمات بهتری در آن حوزه اتخاذ می‌شود اما در مواقعی که تصمیم‌گیری در یکی از حوزه‌ها نیاز به در نظر گرفتن منافع دیگر حوزه‌ها دارد، قطعاً دچار مساله خواهیم شد. به این ترتیب وقتی مثلاً در حوزه انتقال تصمیم‌گیری صورت می‌گیرد، منافع تولید و توزیع در نظر گرفته نمی‌شود.

بنابراین به نظر می‌رسد بحث هماهنگی بین این سه حوزه از اهمیت خاصی برخوردار است؟

بله؛ اگر مشکلی وجود داشته باشد، هماهنگی این سه حوزه است. عمدتاً برای مسائل کلان، هماهنگی‌ها به خوبی انجام می‌شود اما برای مسائل جزئی بعضی وقت‌ها اصلاً نیازی به هماهنگی احساس نمی‌شود. یعنی گاهی مساله آنقدر کوچک است که هیچ‌کس فکر نمی‌کند که یک موضوع در تولید ممکن است برای توزیع و انتقال هم مهم باشد. این هماهنگی در مسائل بزرگ، آنقدرها هم جای نگرانی ندارد، چون قطعاً وزارت نیرو تدبیرهای لازم را برای ایجاد هماهنگی لازم بین این سه حوزه در

”

عمده‌ترین نگرانی این است که قدرت از دست برق‌های منطقه‌ای گرفته شود و به این سه شرکت منتقل شود. وگرنه حجم و اندازه وزارت نیرو حتی در صورت ایجاد این سه شرکت مادر تخصصی باز هم به همین اندازه خواهد ماند و فکر نمی‌کنم که این تغییر ساختار به بزرگ شدن دولت بیانجامد

به نظر می‌رسد این مطالعات بر اساس ساختار صنعت برق در کشورهای توسعه یافته دنیا صورت گرفته و شاید بهتر است این سؤال را مطرح کنیم که در این تحقیقات آیا مدل‌های دیگری هم در نظر گرفته شده است؟ اینها به نظر من اشکالاتی است که این تغییر ساختار پرشتاب را تا اندازه‌ای ترسناک می‌کند.

از دیدگاه شما آیا این تغییر ساختار ممکن است به بزرگ‌تر شدن دولت بیانجامد؟

بالاخره وزارت نیرو و یک اندازه مشخص دارد. این تغییرات در داخل وزارت نیرو، قاعدتاً نباید اندازه این وزارتخانه را بزرگ‌تر کند. به نظر من ممکن است حجم را به بخش‌های دیگر منتقل کند و به جای اینکه قدرت را در بین استان‌ها و برق‌های منطقه‌ای پخش کند، آن را در دل این شرکت‌های مادر تخصصی متمرکز کند. به این ترتیب این شرکت‌ها که قطعاً به وسیله افراد با تجربه و خیره‌مدیریت می‌شوند، عملاً کارها را قبضه می‌کنند و نیروهای متخصص‌تر و کارآمدتر را جذب می‌کنند، چرا که این افراد عمدتاً به سمت مجموعه‌های تصمیم‌ساز کشیده می‌شوند.

از دیدگاه من عمده‌ترین نگرانی این است که قدرت از دست برق‌های منطقه‌ای گرفته شود و به این سه شرکت منتقل شود. وگرنه حجم و اندازه وزارت نیرو حتی در صورت ایجاد این سه شرکت مادر تخصصی باز هم به همین اندازه خواهد ماند و فکر

نمی‌توانیم در مورد میزان اثربخشی آن به صورت دقیق اظهار نظر کنیم. شاید همه این مراحل در وزارت نیرو طی شده اما به هر حال ما از این موضوع کاملاً بی‌اطلاع هستیم.

ولی در تجربیات چند ساله پیشین ما تغییر ساختارها عمدتاً به ایجاد تحولات عمیق و یا حل ریشه‌ای مشکلات منجر نشده است. به عنوان مثال مساله امروز ما در صنعت برق این است که این صنعت به شدت با کمبود نقدینگی مواجه است و همین امر مسائل و مشکلات بسیاری را برای فعالین این صنعت ایجاد کرده است. سؤال این است که آیا تغییر ساختار به حل این مساله منجر خواهد شد؟ وقتی ضعف در مدیریت پروژه‌ها و یا برنامه‌ریزی‌های نادرست و غیر دقیق یکی از مسائل صنعت برق محسوب می‌شود، آیا تغییر ساختار می‌تواند به عنوان یک راه حل منطقی و موثر مدنظر قرار گیرد؟

نکته دیگری که باید مدنظر قرار دهیم این است که در ساختار جدید، آنچه که تا امروز در صنعت برق ایجاد کرده‌ایم را باید از نو بسازیم. به عنوان مثال ما مدت بسیار زیادی را برای قوی کردن برق‌های منطقه‌ای صرف کرده‌ایم و این شرکت‌ها در مناطق خودشان، اداره همه امور مربوط به برق را عهده دارند. من نمی‌دانم که در ساختار جدید نقش برق‌های منطقه‌ای چطور تعریف می‌شود. آیا این شرکت‌ها دوباره تضعیف می‌شوند؟ نباید این مساله را فراموش کنیم که اگر برق‌های منطقه‌ای به عنوان نایندگان وزارت نیرو و در هر منطقه‌ای، تضعیف شوند، دوباره همه چیز به پایتخت برمی‌گردد.

نباید فراموش کنیم ما در قالب سند چشم‌انداز و یا برنامه‌های توسعه به دنبال تمرکز زدایی و تقسیم منافع و وظایف و قدرت هستیم، آیا این اهداف پس از این تغییر ساختار و احتمالاً کم شدن قدرت برق‌های منطقه‌ای و بازگشت همه تصمیمات کلان به تهران، قابل پیگیری خواهد بود؟

مساله دیگری که وجود دارد و پیش‌تر هم به آن اشاره کردم این است که آیا از فعالین بخش خصوصی و یا حتی مدیران برق‌های منطقه‌ای، شرکت‌های توزیع و یا نیروگاه‌ها هم برای اعمال تغییرات و طراحی یک ساختار جدید صنعت برق نظرسنجی شده است؟

خصوص مسائل کلان را پیش بینی کرده است. بیشتر در مسائل کوچک است که هماهنگی به یک مشکل تبدیل می شود.

به نظر می رسد ممکن است برق های منطقه ای به عنوان نمایندگان شرکت تخصصی انتقال، مسئولیت این هماهنگی را در سطح استان ها عهده دار شوند.

من فکر می کنم سطح تصمیم گیری در برق های منطقه ای کاهش می یابد و از امنیت این شرکت ها کاسته می شود و این امر خود به تمرکز بیشتر در تهران منجر می شود. این تمرکز در توسعه بلند مدت صنعت برق تأثیرات منفی بسیاری خواهد داشت. این ساختار جدید دوباره صنعت برق را به سمتی می برد که یک قدرت بزرگ که حالا در این ساختار یک شرکت مادر تخصصی است، همه چیز را در دست بگیرد. اگر این اتفاق بیفتد دوباره یک مانع بر سر راه خصوصی سازی ایجاد کرده ایم.

توزیع قدرت به نفع آینده خصوصی سازی و توسعه صنعت برق است. یعنی اگر برق های منطقه ای قوی تر شوند، گامی موثر در راستای خصوصی سازی برداشته شده است. به این ترتیب ما به جای یک بدن بزرگ، یک مغز قوی در تهران داشته باشیم. اما این ساختار جدید دوباره همه چیز را در تهران متمرکز می کند.

الان یک وزارتخانه کوچک در هر استانی هست که شاید بهتر باشد به جای تضعیف، اختیارات بیشتری به آنها داده شود. البته قطعاً نمی توان اختیارات را به صورت کامل به این شرکت ها داد. در طول این سال ها برق های منطقه ای به شکلی قدرتمند فعالیت و رشد کرده اند. فراموش نکنیم که ۲۰ یا ۲۵ سال پیش فقط حوزه فوق توزیع در دست برق های منطقه ای بود. ما این حالت را قبلاً یک بار تجربه کرده ایم که توابع مسئول کل انتقال کشور و کارفرمای اصلی پروژه های این حوزه بود. به تدریج این سیستم اصلاح شد و قدرت، اختیارات و مسئولیت های شرکت توابع به برق های منطقه ای تفویض شد. به نظر می رسد این تغییر ساختار ممکن است ما را به عقب بازگرداند و دوباره در ابتدای راهی قرار دهد که قبلاً آن را طی کرده بودیم.

مگر اینکه هدف تقسیم فعالیت های وزارت نیرو و توابع بین سه شرکت تخصصی باشد. باید این مساله روشن شود که میزان دخالت شرکت های تخصصی تولید، انتقال و توزیع در فعالیت های هر یک از شرکت های زیرمجموعه شان چقدر است. مثلاً شرکت تخصصی انتقال تا چه اندازه حق دخالت در فعالیت های برق های منطقه ای را دارد.

در گذشته وقتی مدیر عامل یک شرکت برق منطقه ای می خواست درباره یک مساله کلان تصمیم بگیرد باید همه هماهنگی های لازم را با مدیر عامل توابع انجام می داد. سؤال من این است که اگر این تغییرات در ساختار وزارت نیرو انجام شود، مدیران این شرکت ها ناگزیر می شوند برای پروژه های کوچک تر و مسائل جزئی تر هم با مدیر عامل شرکت تخصصی انتقال هماهنگ باشند.

با وجود اینکه من بر این باورم که شاید برای ما به عنوان پیمانکار یا سازنده آسان تر بود که به دلیل برخورد یکنواخت تر در وزارت نیرو و اختلاف سلیقه در برق های منطقه ای، با این

وزارتخانه طرف باشیم. ولی این ها مسائلی است که باید به مرور زمان حل شود و شاید واقعا چاره کار تغییر کلی ساختار وزارت نیرو نباشد.

آیا ایجاد این شرکت های مادر تخصصی تکلیف شما را با کارفرمایان روشن تر نمی کند؟

قطعاً تکلیف ما با کارفرمایان روشن تر می شود، به شرط آنکه زیرمجموعه های این شرکت های مادر تخصصی که عهده دار مدیریت امور اجرایی و پروژه ها هستند به یک موجودی قدرت تبدیل نشوند. شرکت مادر تخصصی کارش یکنواخت کردن قوانین و تصمیم گیری ها باشد. اگر این شرکت بخواهد به جای شرکت های زیرمجموعه خود تصمیم بگیرد، قطعاً کار پیش نخواهد رفت. البته در همین ساختار کنونی هم وقتی برق های منطقه ای در مورد موضوعی با مشکل مواجه می شوند و یا قوانین از شفافیت لازم برخوردار نیستند، موضوع را به شرکت توابع ارجاع می دهند.

شاید در وزارت نیرو هیچکس مسائل و مشکلات پیمانکاران حوزه های تولید، توزیع و انتقال را بررسی نکرده تا راه حلی پیدا کند و این راه حل واحد را به برق های منطقه ای و با شرکت های توزیع ابلاغ کند.

پس با این رویکرد، شما ساختار کنونی صنعت برق را یک ساختار اثربخش و کارآمد می دانید؟

من اساساً معتقدم که حتی از سال های پیش از انقلاب، صنعت برق به این دلیل که معمولاً توسط متخصصین این حوزه اداره می شده، مدیران کاملاً با همه مسائل و مشکلات آن آشنا هستند. اگر بررسی کنید خواهید دید که همین پروسه ایرانی شدن صنعت برق یعنی استفاده از نیروهای داخلی در حوزه های تولید و مهندسی کاملاً عاقلانه و به تدریج و دور از شعارزدگی و بدون هیچ ضرری انجام شده است.

به این ترتیب که ما در ابتدا نصب خطوط را از خارجی ها گرفتیم. به این ترتیب آنها تجهیزات مورد نیاز را تامین می کردند و کار نصب توسط مهندسان ایرانی انجام شد. پس از آن کارهای ساختمانی را هم خودمان عهده دار شدیم. وقتی در این حوزه مسلط شدیم به تدریج تامین تجهیزات هم توسط شرکت های داخلی انجام شد. جالب اینجاست که در این پروسه کشور در هیچ بخشی دچار لطافت و زیان های جدی نشد. زمان اجرای پروژه ها تا پیش از این بحران مالی اخیر کاملاً منطقی بود، هر چند به هر حال تاخیرهایی وجود داشت ولی کار با بهترین کیفیت توسط شرکت های ایرانی انجام می شد.

به نظر من ساختار کنونی کارایی های لازم را دارا بوده است، اگر چه ما هم به عنوان فعالین بخش خصوصی در این ساختار مشکلاتی داریم. ولی کسی نظرات ما را در خصوص این تغییرات و ساختار جدید نپرسیده، بنابراین واقعا نمی دانم که مشکلاتمان در ساختار جدید قابل حل خواهد بود یا خیر.

ما به عنوان فعالین بخش خصوصی صنعت برق که به هر حال با این تغییر ساختار به نوعی درگیر خواهیم شد، الان نمی توانیم در مورد میزان اثربخشی آن پیش بینی خاصی داشته باشیم.

متأسفانه سندیکا به عنوان نماینده بخش خصوصی صنعت برق هیچ نقشی در تدوین ساختار جدید صنعت برق نداشته و این یک مساله جدی است و البته امکان هر اظهار نظر دقیقی را از بین می برد. تنها چیزی که می توانم بگویم این است که با توجه به کاری که تا امروز در وزارت نیرو انجام شده بعید می دانم که این ساختار جدید بتواند مشکلات احتمالی این حوزه را حل کند.

آیا در این ساختار جدید ممکن است از میزان فساد اداری کاسته شود؟

وقتی ما داریم از فساد صحبت می کنیم راجع به یک فساد موثر صحبت می کنیم. سؤال این است که آیا ما نمونه ای از این فساد موثر در صنعت برق داریم؟ واقعیت این است که ما فساد موثر در صنعت برق نداریم. نمی خواهیم بگویم که فساد در این صنعت وجود ندارد. طبیعتاً در صنعت برق هم مثل همه سیستم های اداری در دنیا ممکن است نمونه هایی از فساد وجود داشته باشد، ولی مساله این است که تا امروز سرمنشاء چند نمونه از فسادهای بسیار بزرگ در وزارت نیرو بوده است. اینکه گاهی در برخی از بخش های صنعت برق زد و بندهایی صورت می گیرد، به هیچ عنوان ناشی از فساد اقتصادی در وزارت نیرو نیست.

ولی با همه این تفاسیر اگر فرض کنیم که در وزارت نیرو هم فساد وجود داشته باشد، قطعاً راه حل از بین بردن آن تغییر ساختار نیست. فساد مقوله ای است که راه حل های متفاوتی برای مواجهه با آن وجود دارد که اصلاح سیستم مالی، قیمت گذاری، ارزیابی و تدوین قوانین یکی از مهم ترین آنها است.

به این مساله اشاره کردید که ممکن است خصوصی سازی در قالب ساختار جدید به درستی انجام نشود. دلیل آن چیست؟

خصوصی سازی با تمرکز همخوانی ندارد. ماهیت خصوصی سازی مخالف متمرکز کردن است. یعنی در گام اول باید بتوانیم مسئولیت ها و وظایف و اختیارات را توزیع کنیم و سپس آن را به بخش خصوصی واگذار کنیم. اگر نتوانیم قدرت و سرمایه و پول را توزیع کنیم، قطعاً خصوصی سازی هم امکان پذیر نخواهد بود.

از دیدگاه من این تغییر ساختار به متمرکز شدن قدرت و تصمیم سازی ها در این سه شرکت منجر می شود و این خلاف جهت گیری به نفع خصوصی سازی است. البته شاید اگر همه قدرت در این شرکت ها متمرکز شده و افرادی در راس آنها قرار بگیرند که خصوصی سازی را به عنوان یک اصل مهم اقتصادی باور دارند، همه چیز به نفع واگذاری فعالیت ها به بخش خصوصی تغییر کند، اما باز همه چیز در بند اما و اگر باقی می ماند.

ولی وقتی جریانی به قضایا نگاه کنیم، می پذیریم که به این دلیل که تمرکز خلاف خصوصی سازی است، این ساختار به دلیل متمرکز سازی، می تواند به مانعی در برابر خصوصی سازی تبدیل شود. وقتی یک شرکت مادر تخصصی اداره همه امور را در دست داشته باشد، ترجیح می دهد که همه چیز را مدیریت کند و به همین دلیل واگذاری فعالیت ها برایش سخت می شود.

صنعت برق

محل آزمون و خطا نیست

گفتگو با مهندس محمد حسین عقدایی؛ دبیر انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های توزیع نیروی برق کشور

چندی پیش خبری مبنی بر ایجاد تغییراتی در ساختار وزارت نیرو در پایگاه اطلاع رسانی دولت و از قول مهندس فلاحتیان، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، منتشر شد. بر اساس آنچه که معاون وزیر نیرو در این خبر عنوان کرده بود و پس از آن هم در سایر رسانه‌ها به آن اشاره شد، قرار است فعالیت‌های حاکمیتی وزارت نیرو در قالب سه شرکت تخصصی تولید، انتقال و توزیع دنبال شود.

با توجه به گستردگی ابعاد این تغییرات و تأثیرات احتمالی آن بر بخش‌های مختلف صنعت برق از جمله حوزه توزیع، با مهندس عقدایی، دبیر انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های توزیع نیروی برق کشور که سابقه ای دیرینه در صنعت توزیع برق کشور دارد، به گفتگو نشستیم.

مهندس عقدایی در طول گفتگو بارها تأکید می‌کند که صحبت‌هایش در خصوص تغییر ساختار وزارت نیرو، دیدگاه‌های انجمن نیست و نقطه نظر‌اتش را تنها به عنوان یک کارشناس مطرح می‌کند. او بر این باور است که شاید ایجاد شرکت‌های برق استانی، برونسپاری فعالیت‌های اجرایی و باقی ماندن مسئولیت‌ها در وزارت نیرو، در بهبود شرایط کنونی صنعت برق تأثیر گذارتر باشد. آنچه در ادامه می‌آید حاصل گفتگوی ما با این کارشناس صنعت برق است:

در طول این سال‌ها اداره واحد این سه حوزه توسط شرکت توانیر، مساله خاصی را ایجاد نکرده و من فکر می‌کنم که همین روش، پاسخگوی نیازهای صنعت برق خواهد بود. در گذشته شرکت‌های برق منطقه ای به نوعی با شرکت توانیر هم‌تراز بودند، با این تفاوت که مدیر عامل شرکت توانیر، معاون وزیر هم بود. به این ترتیب شرکت‌های برق منطقه ای عملاً زیر نظر وزارت نیرو و معاون وزیر فعالیت می‌کردند.

لذا با توجه به همین تجربه، من معتقدم که روش تغییر ساختار و ایجاد سه شرکت تخصصی در وزارت نیرو، نمی‌تواند روش چندان موفق‌تری باشد. حتی اگر پیاده‌سازی ساختار جدید را زمینه‌سازی زیرساختی برای خصوصی سازی و واگذاری‌ها بدانیم باز هم باید بپذیریم که شرایط کنونی صنعت برق و به ویژه شرکت‌های توزیع، هنوز هم مہیای واگذاری به بخش خصوصی نیست، چرا که در حال حاضر این شرکت‌ها عمدتاً زیان‌ده هستند و این مشکل قطعاً تاروشن شدن وضعیت بازار برق ادامه خواهد یافت.

با توجه به اینکه قرار است تغییراتی در ساختار وزارت نیرو اتفاق بیفتد و کارهای این وزارتخانه در قالب سه شرکت تخصصی تولید، توزیع و انتقال دنبال شود، دیدگاه شما در خصوص تأثیر این تغییرات بر فعالیت‌های وزارت نیرو چیست؟

از دیدگاه من اگرچه تشکیل شرکت مادر تخصصی توزیع برای استقلال بیشتر شرکت‌های توزیع یک گام بسیار بلند و رو به جلو است، اما تشکیل سه شرکت مادر تخصصی در شرایط کنونی آنقدرها راه‌گشا به نظر نمی‌رسد. البته قطعاً همه ما و به ویژه مسئولین وزارت نیرو به دنبال راهکارهایی هستند که شرایط موجود صنعت برق را بهبود بخشند.

من بر این باورم که ایجاد سه شرکت مادر تخصصی در حوزه‌های تولید، انتقال و توزیع، ممکن است خدمات دهی به مردم را تحت تأثیر قرار داده و آن را دچار نقصان کند. نباید فراموش کنیم که ایجاد این سه شرکت به معنای سه برنامه ریزی و تصمیم‌سازی مختلف است که هماهنگی بین آنها ممکن است با دشواری‌هایی روبرو شود.

سمت بخش توزیع سرآزیر شده‌اند. در شرایطی که بسیاری از تولیدکنندگان مطالبات خود را به هر نحوی از طریق بورس و یا بازار برق دریافت می‌کنند و حوزه انتقال هم به دلیل زیرساختی بودنش، دچار کمبودهای کمتری است، این شرکت‌های توزیع هستند که بار بخش قابل توجهی از کمبودها و کسری بودجه وزارت نیرو را متحمل می‌شوند.

در این شرایط شرکت‌های توزیع علاوه بر کسری بودجه ناگزیرند پاسخگویی سازندگان و پیمانکارانی باشند که مطالباتشان معوق مانده است. البته برق‌های منطقه‌ای هم مشکلاتی مشابه شرکت‌های توزیع دارند اما به نظر می‌رسد مسائل بخش توزیع بیشتر است.

پس از دیدگاه شما این تغییر ساختار در بهبود شرایط کنونی صنعت برق بی‌تأثیر است؟
بله به نظر من این تغییرات نمی‌تواند تأثیری در بهبود شرایط صنعت برق داشته باشد.

اگر قرار باشد تغییر ساختار وزارت نیرو به کاهش تصدی‌گری دولت منجر شود، چه تغییراتی را پیشنهاد می‌کنید؟

من معتقدم تا زمانی که ما کشوری در حال توسعه داریم که سود سرمایه‌گذاری در آن رقمی بالای ۲۷ درصد و سود مورد انتظار سرمایه‌گذاری بالای ۳۰ درصد است، واگذاری صنعت برق به عنوان یک صنعت زیرساختی کار درستی نیست. شاید بهتر باشد که دولت برای کاهش تصدی‌گری خود در صنعت برق کشور، در هر استان یک شرکت برق ایجاد کند که متولی تولید، انتقال و توزیع در آن استان باشد. در نهایت شرکت توانیر و یا معاونت برق وزارت نیرو متولی هماهنگی، سیاستگذاری و تدوین برنامه‌های کلی و جامع این شرکت‌ها باشد.

به این ترتیب سیاستگذاری‌های کلان در وزارت نیرو و توانیر انجام می‌شود و امور اجرایی به طور کامل به برق‌های استانی سپرده می‌شود. من بر این باورم که بهترین راهکار برای کاهش تصدی‌گری، برنوسپاری فعالیت‌ها با نظارت دولت است. به این ترتیب می‌توانیم حداقل حدود ۷۵ درصد از کارهای اجرایی صنعت برق را به بخش خصوصی بسپاریم و وزارت نیرو نظارت بر انجام بهینه فعالیت‌ها را عهده‌دار شود.

به هر حال اصلی‌ترین مسئولیت وزارت نیرو، تامین برق مطمئن برای مردم و پاسخگویی به نیاز کشور است و این مهم با واگذاری‌های شتاب زده و یا تغییر ساختار فاقد مطالعات عمیق کارشناسی و بدون بررسی‌های جامع جوانب آن لطمه خواهد دید. نباید فراموش کنیم که انرژی برق در زندگی مردم و بخش‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور نقشی راهبردی دارد و هر تغییر و تحولی در این صنعت بر زندگی مردم و فعالیت‌های کشور به ویژه توسعه زیرساخت‌ها تأثیر خواهد داشت. از این رو هر تغییری باید با مطالعه و جامع‌نگری انجام شود چرا که این صنعت محل آزمون و خطا نیست.

بخشی بیشتر به شرکت‌های توزیع، برای این بخش گامی رو به جلو باشد.

از دیدگاه شما آیا این تغییر ساختار می‌تواند به شفاف‌سازی روابط و منابع مالی وزارت نیرو منجر شود؟

اگر شرکت‌های توزیع و یا برق منطقه‌ای به عنوان یک بنگاه اقتصادی در نظر گرفته شوند، باید برای مدیریت هزینه‌ها و درآمدهایشان اختیارات همه بنگاه‌های اقتصادی به آنها داده شود. ایجاد یک شرکت مادر تخصصی در هر یک از حوزه‌های تولید، انتقال و توزیع می‌تواند به معنای کنترل بیشتر دولت بر روی نحوه مدیریت هزینه‌ها و درآمدها باشد. اگر قرار باشد شرکت مادر تخصصی توزیع کار مدیریت پروژه‌ها و پیمانکاران و مطالبات را انجام دهد، قطعاً شرکت‌های توزیع ماهیت واقعی خود را از دست خواهند داد.

بدون شفاف سازی مبادلات بازار برق و تعیین منابع مالی و مدیریت صحیح آنها در وزارت نیرو و دولت و نیز عدم اتخاذ یک تصمیم مشخص در خصوص مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و تمام شده برق، نمی‌توانیم هیچ گام موثری در راستای واگذاری شرکت‌های توزیع برداریم

تاکید من بر این است که مدیران شرکت‌های توزیع برای اینکه عملکرد موفقی داشته باشند، باید اختیارات لازم را برای اداره این شرکت‌ها به عنوان بنگاه‌های اقتصادی داشته باشند. رسیدن صنعت توزیع به شکوفایی مستلزم این است که این شرکت‌ها منابع مالی شفاف در اختیار داشته و عهده‌دار مدیریت این منابع باشند.

مشکل امروز ما دقیقاً این است که مدیریت منابع در اختیار شرکت‌های توزیع و یا برق منطقه‌ای نیست، اما مسئولیت پاسخگویی به پیمانکاران و سازندگان بر عهده آنها است. شرکت توزیع مناقصه را برگزار می‌کند، کالا و خدمات را خریداری می‌کند و در نهایت باید به سازنده و پیمانکار پاسخگو باشد، همه این‌ها در شرایطی است که منابعی برای پرداخت این مطالبات در اختیارش قرار نمی‌گیرد. این مساله باید به هر شکل ممکن حل شود و به نظر من در این مسیر، بودن یا نبودن شرکت مادر تخصصی تأثیر چندانی ندارد.

آنچه که امروز به وضوح قابل مشاهده است، این است که بخش قابل توجهی از کمبودها و مشکلات صنعت برق به

به اعتقاد من بدون شفاف‌سازی مبادلات بازار برق و تعیین منابع مالی و مدیریت صحیح آنها در وزارت نیرو و دولت و نیز عدم اتخاذ یک تصمیم مشخص در خصوص مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی و تمام شده برق، نمی‌توانیم هیچ گام موثری در راستای واگذاری شرکت‌های توزیع برداریم. لذا از دیدگاه من به عنوان یک کارشناس، تعیین تکلیف موارد مذکور بسیار مهم‌تر از ایجاد تغییرات ساختاری در وزارت نیرو است.

وقتی هنوز هم شرکت‌های توزیع ناگزیرند برق را با یک قیمت مشخص از بازار برق بخرند و بر اساس مصوبه دولت و با بهایی بسیار پایین‌تر به مردم بفروشند، آن هم بدون اینکه مرجع و منبعی متعهد به پرداخت این مابه‌التفاوت باشد، قطعاً نمی‌توان گامی در راستای واگذاری این شرکت‌ها برداشت. بنابراین این شرکت‌ها با این وضعیت قابل فروش و واگذاری نیستند. قطعاً تا زمانی که برای این دست از موارد چاره‌اندیشی نشود، حتی با تغییر ساختار هم راه به جایی نخواهیم برد.

با توجه به نکاتی که به آنها اشاره کردید، قطعاً شرکت‌های توزیع امسال هم سال بسیار دشواری در پیش خواهند داشت.

بله کاملاً درست است. البته امسال افزایش ۲۴ درصدی بهای برق و همچنین افزایش حق انشعاب، شرایط را نسبت به چند سال گذشته بهبود بخشیده است. قرار است دولت از محل افزایش ۲۴ درصدی بهای برق، برای هدفمندی برداشت نکند و کل این مبلغ به صنعت برق تخصیص داده شود. اما به هر حال افزایش قیمت فروش برق در سال‌های پیش نسبت به پایه سال ۸۵، برای بحث هدفمندی یارانه‌ها، توسط دولت برداشت می‌شود.

بنابراین مساله عدم پرداخت مابه‌التفاوت قیمت برق همچنان به عنوان یک معضل به قوت خود باقی می‌ماند. نباید فراموش کنیم که متوسط قیمت تمام شده برق رقمی بالای ۸۰ تومان است، در حالی که صنعت برق به ازای هر کیلووات ساعت برق از مشترکین به طور متوسط ۵۰ تومان دریافت می‌کند و این تفاوت در درآمد و هزینه‌های صنعت برق، به معنای یک کسری بودجه چند هزار میلیاردی برای این صنعت است.

شما به این مساله اشاره کردید که ایجاد یک شرکت مادر تخصصی توزیع در بهبود شرایط این حوزه مثر خواهد بود. چرا؟

شاید ایجاد یک شرکت مادر تخصصی بتواند بوروکراسی کنونی در روابط و فعالیت‌های جاری شرکت‌های توزیع را تا حدی کاهش داده و به کار آنها سرعت ببخشد. به علاوه ایجاد یک شرکت مادر تخصصی در حوزه توزیع می‌تواند ارتباط منسجم‌تر و هدفمندتری بین این بخش با دولت و وزارت نیرو ایجاد کند و در نهایت شرایطی را فراهم آورد که حرف‌های بخش توزیع بیش از پیش شنیده شده و شاید حل مسائل و مشکلات این بخش با سرعت بیشتری صورت پذیرد.

با این وجود این تغییر ساختار تفاوتی در ماهیت بخش‌های مختلف و نحوه مدیریت آنها ایجاد نخواهد کرد، اما باز هم تأکید می‌کنم که ایجاد شرکت مادر تخصصی توزیع می‌تواند با استقلال

تغییر ساختار صنعت برق در هاله‌ای از ابهام

این روزها تغییرات جدید ساختاری در صنعت برق، شاید یکی از تازه‌ترین و مهمترین موضوعاتی باشد که ذهن مسؤولان دولتی و تولیدکنندگان و پیمانکاران بخش خصوصی در صنعت برق را به خود مشغول ساخته است. هر چند این تغییر، هنوز با اما و اگرهای فراوانی روبرو است و به قول بسیاری از مدیران بخش خصوصی و حتی دولتی، موضوعی است که هنوز نمی‌توان به طور واضح در مورد آن اظهار نظر کرد اما آنچه واضح است استقبال بخش خصوصی از این تغییر است. اگر چه این تغییر هنوز در ابهام قرار دارد....

در بخش تریبون آزاد این شماره از ماهنامه ستبران که اکنون پیش روی دارید، سعی شده تا با طرح سؤالات متعدد درباره تغییرات ساختاری وزارت نیرو به بررسی علل و پیامدهای آن بپردازیم.

اصلاح یکطرفه بودن قراردادهای نیاز به تغییر افکار دارد

مهندس مهدی صمدی قندهاری، مدیرعامل شرکت پارس مقره

با توجه به این که تمامی قراردادهای یک فرمت خاص پیروی می‌کنند و هر برق منطقه‌ای یا توزیع فرمت خاص خود را دارد شاید قراردادهای به شکل یک فرمت کلی در آید ولی در مجموع برای تغییر یک طرفه بودن آن باید افکار تغییر کند که وزارت نیرو باید این تغییر افکار را ایجاد کند.

کاهش تصدی گری دولت و افزایش بخش خصوصی یکی از رهاوردهای تغییرات احتمالی خواهد بود؟ چگونه این امکان پذیر خواهد شد؟
این در صورتی امکان پذیر خواهد بود که تنها از طرف وزارت نیرو پروژۀ تعریف شود و کل کار تأمین تجهیزات، اجرا و غیره به بخش خصوصی واگذار شود.

به طور کلی تأثیر این تغییرات را بر نظام مدیریتی و اجرایی صنعت برق، مثبت ارزیابی می‌کنید یا خیر؟ چرا؟

با توجه به مرکزیت وزارت نیرو و ممکن است از انجام کارهای سلیقه‌ای در استان‌های دیگر جلوگیری شود و کیفیت خطوط (از نظر طراحی و تجهیزات) نسبت به قبل اندکی افزایش یابد و تمام این موارد زمانی امکان پذیر خواهد بود که نظارت وزارت نیرو دقیق‌تر از قبل باشد.

از دیدگاه شما تغییراتی که در دولت برای ساختار وزارت نیرو در نظر گرفته شده، چه تحولاتی در نظام اجرایی این وزارتخانه ایجاد می‌کند؟
از نظر اجرایی شاید حجم کار اجرایی وزارت نیرو افزایش می‌یابد که در این صورت باید بتوانند از نظر نظارتی نقش پررنگ‌تری نسبت به حال داشته باشند.

آیا این تغییر ساختار می‌تواند به بهبود و شفاف‌سازی روابط وزارت نیرو به عنوان کارفرمای اصلی صنعت برق با سازندگان، پیمانکاران و مشاوران منجر شود؟
با توجه به اخذ گواهی کیفیت کالا سازندگان که مستقیماً از توانیر اخذ می‌شود و بر روی کیفیت محصول صحنه‌گذاری می‌شود، شناخت صحیح‌تری بدور از تعصبات بر روی سازندگان وجود دارد که می‌تواند در پروژه‌های حساس در اولویت قرار دادن سازندگان و در مجموع کیفیت کار بالا را در پی داشته باشد.

آیا این تغییر ساختار می‌تواند منجر به بهبود سیستم تأمین مالی در صنعت برق شود؟
وزارت نیرو از نظر بودجه مشکل دارد و این تغییر ساختار، نقشی بر تأمین مالی ندارد.

از دیدگاه شما آیا مشکلات قراردادهای یک سویه می‌تواند در سایه تغییرات احتمالی آینده رفع شده و قراردادهای منصفانه‌تری برای پروژه‌های صنعت برق تدوین شود؟

گره تأمین مالی صنعت برق ربطی به ساختار ندارد

مهندس حسین نظر بلندمدیر عامل شرکت رهروان سپهر اندیشه

از دیدگاه شما تغییراتی که در دولت برای ساختار وزارت نیرو در نظر گرفته شده، چه تحولی در نظام اجرایی این وزارتخانه ایجاد می‌کند؟

به نظر می‌رسد تحقیقاتی که در این زمینه انجام شده، آینده‌نگرانه نبوده است به این معنی که بر اساس این تحقیقات، تفکیک قدیمی صنعت برق به بخش‌های تولید، انتقال و توزیع مبنای ایجاد سه شرکت شده است. گره قضیه اینجاست که همه انتظار دارند ۲۰ سال بعد صنعت برق شامل تولید، انتقال و توزیع نباشد. از این رو، چرایی تفکیک این سه بخش در قالب سه شرکت نامشخص است. منظورم این است که ممکن است در کوتاه مدت این تغییرات به روند خصوصی سازی شرکت‌های توزیع کمک کند. این موضوع کاملاً قابل تصور است. بالاخره نهادهای مسوول مستقیم خصوصی سازی صنعت برق شده است. اما از دید فناوری و کلان، صنعت برق قرار نیست سه شرکت مستقل تولید، انتقال و توزیع باشد. سخنانی که درباره انرژی‌های نو و تجدیدپذیر، درباره شبکه‌های هوشمند گفته می‌شود با این مسأله تفکیک تولید، انتقال و توزیع تناقض دارد و در این چهارچوب نمی‌توان این سه بخش را از هم جدا کرد. واقعا سؤال است که متولی یک پروژه شبکه چیست؟ تا حالا توانیر چنین مسئولیتی داشت، می‌توانست یک معاونت دیگر به مجموعه خود اضافه کند و این کار را به عهده بگیرد. بنابراین، ایجاد سه شرکت در توانیر در کوتاه مدت تغییر مثبتی است؛ اما در دراز مدت خلاف مسیر کلی تکنولوژی در صنعت برق است.

آیا این تغییر ساختار می‌تواند به بهبود و شفاف سازی روابط وزارت نیرو و به عنوان کارفرمای اصلی صنعت برق با سازندگان، پیمانکاران و مشاوران منجر شود؟

استنباط من از مجموعه صحبت‌ها این است که نیت و هدف خصوصی سازی در کوتاه‌ترین زمان بوده است. دولت می‌خواسته مسأله خصوصی سازی خود را زودتر حل کند. از این جهت خوب است. اما صنعت برق شامل سه شرکت مادر تخصصی نیست. صنعت برق در حال تبدیل شدن به موجودی در هم تنیده می‌شود. افقی که صنعت برق در ۱۵ سال یا ۲۰ سال آینده پیش روی خود می‌بیند این است که مصرف‌کننده و تولیدکننده یکی شوند. در این صورت تفکیک تولیدکننده و مصرف‌کننده، تفکیکی صحیح نیست.

پیشنهاد جنابعالی در شرایط کنونی چیست؟ چه تحولی لازم است در این نظام اجرایی ایجاد شود؟

به نظر من مشکلی که مجموعه وزارت نیرو و درگیر آن است و به همین دلیل نتوانسته خصوصی سازی را به درستی پیش ببرد - به ویژه در حوزه توزیع - این است که این وزارتخانه نتوانسته است بین داری و خدمات تفکیک قائل شود. وقتی خصوصی سازی واقعی صورت نگیرد، شبه دولتی‌ها جایگاه بخش خصوصی را می‌گیرند. شبه دولتی‌ها دنبال درآمدهای مستقیم نیستند. دنبال این هستند که سرمایه داشته باشند و بگویند ما پولمان را به سرمایه تبدیل کردیم. برای مثال، در همین ناپیشگاه از مدیر یک شرکت خصوصی واقعی بپرسید اگر پول داشته باشی می‌روی شرکت توزیع بخری؟ به طور قطع آن مدیر می‌گوید، نه! چون شرکت توزیع با این ساختار سودآور نیست. البته برای ایجاد ساختار مناسب کارهایی هم شده است اما این اقدام‌ها به حدی نبوده است تا من به عنوان بخش خصوصی قانع شوم که بطور مثال، شرکت توزیع بخرم. گره مسأله اینجاست. گره در توانیر

یا وزارتخانه نیست، گره در تعریف شرکت توزیع است.

همان طور که گفتیم ایجاد ساختار جدید در کوتاه مدت مناسب است، اما در طولانی مدت مجبوریم به شیوه پیشین برگردیم و اگر این کار را نکنیم ۱۰ سال دیگر شاهد خواهیم بود که توانیری که مسوول انتقال شده بود، تبدیل به یک شرکتی که فقط ساختاری از آن باقی است؛ می‌شود.

به نظر شما این سیستم در کوتاه مدت می‌تواند در تأمین مالی صنعت برق مؤثر عمل کند؟

به نظر من گره تأمین مالی صنعت برق یک جای دیگر است. یعنی این قضیه به ساختار هیچ ربطی ندارد. گره اصلی در داخل صنعت برق نبوده است. اگر پول صنعت برق را بدهند به خودش مشکل تأمین مالی آن هم حل می‌شود.

کاهش تصدی گری دولت و افزایش بخش خصوصی یکی از رهاوردهای تغییرات احتمالی خواهد بود؟

وقتی یک بنگاه از نظر اقتصادی سودآور نباشد حتی اگر از سوی دولت واگذار شده باشد، خصوصی نشده است. بین واگذاری و خصوصی شدن یک بنگاه اقتصادی باید تفکیک قائل شد. دولت فلان شرکت را به تأمین اجتماعی واگذار کرده است، با وجود این، شرکت و واگذار شده، خصوصی نشده است. چرا؟ تأمین اجتماعی هم یک جایی مثل دولت است. همان طور که دولت (به عنوان طرف قرارداد با بخش خصوصی) پول من را نمی‌دهد، تأمین اجتماعی هم پول من را نمی‌دهد. اینها با هم فرقی ندارند. اگر خصوصی سازی واقعی صورت گیرد، ما بخش خصوصی‌ها بلدییم با همدیگر کار کنیم. بلدییم چطور پول به همدیگر بدهیم چطور پول از همدیگر بگیریم. دیگر شاهد بحرانی سال‌های گذشته نخواهیم بود. بحران مطالبات جمع شده به این دلیل ایجاد شده که یک طرف معامله دولت بود و احساس گردن کلفتی و انحصار داشت، و با چنین احساسی با بخش خصوصی برخورد می‌کرد. این شرایط تنها وقتی قابل شکستن است که خصوصی سازی واقعی صورت گیرد.

در پایان، اگر مطلب دیگری مدنظر است، بفرمایید...

به نظر می‌رسد، دستگاه‌هایی مانند وزارت نیرو و وزارت نفت که بعد از هدفمندی به این طرف به دلیل این که پولی دریافت نکرده‌اند، ورشکسته شده‌اند و در امور جاری خود متوقف شده‌اند. من این را درک می‌کنم که آقای وزیر نیرو نگران است که دو هفته دیگر باید خاموشی بدهد، آب شهرها را ندارد بدهد... اما نباید این حجم مشکلاتی که بر وزارتخانه آوار می‌شود باعث شود که دیدمان کوتاه مدت بشود و بگوییم امسال را رد کنیم بعد خدا کریم است. متأسفانه مدیران قبلی، این طور فکر می‌کردند که ما به این روز افتاده ایم. این دولت باید تدبیر بیشتری به خرج دهد و مسائل را در دراز مدت تبیین و تدبیر کند. البته تقصیر این دولت هم نیست. مسایل از زمانی ایجاد شده که پول صنعت برق را ندادند. ثمره آن اقدام‌ها را حالا می‌بینیم. اما لااقل حالا کارهای بنیادی تر کنیم تا مجبور نشویم پنج سال دیگر برگردیم و روال تازه تاسیس را به هم بریزیم. ما می‌دانیم اگر همین امسال اوضاع مصرف برق بیش از اندازه بحرانی نمی‌شود به خاطر این است که رشد اقتصادی بالا نیست و مصرف برق صنایع کاهش یافته است و گرنه صنعت برق با این مدل حرکت نمی‌تواند مصرف برق اقتصادی در حال توسعه را تأمین بکند.

ساختار دولتی باید تعدیل شود

مهندس محسن شادمان مدیر عامل شرکت صنایع شرق

به نظر شما تغییری که برای ساختار وزارت نیرو در دولت در نظر گرفته شده، چه تحولاتی در نظام اجرایی این وزارتخانه ایجاد می کند؟
تجربه نشان داده است که در کشور ما تغییر ساختار خوب است، منتهی به شرطی که حساب شده و بر اساس اصول کارشناسی انجام شود. از این رو، من فکر می کنم این تغییر ساختار که متولی گری سازمان برق برای شرکت های تولید یا شرکت های برق منطقه ای را هدف گرفته است، قطعاً شرایط مناسب تری را پیش خواهد آورد.

بحثی که از سال های گذشته در وزارت نیرو و به ویژه صنعت برق وجود دارد، بحث کمبود منابع و نقدینگی است و این که منابع نقدینگی یا در واقع پرداخت قیوض با ترویج هدفمندی یارانه از دست وزارت نیرو خارج شده است. امیدوارم که تغییر ساختار مدنظر دولت، منابع نقدینگی را به نحو مناسبی به سمت وزارت نیرو سوق دهد. به نحوی که پول ها سریع تر و مناسب تر در اختیارشان قرار بگیرد. در واقع در این تغییر ساختار، پیش بینی اصلاح شبکه و برگشت منابع مالی ناشی از این صرفه جویی ها به سمت وزارت نیرو یا صنعت برق یا توانیر میسر باشد. وجود این موضوع در حال حاضر ناشی از یک خلاء قانونی هست که امیدواریم در بحث تغییر ساختار این دیدگاه ها جایفتند و بتوان از منابع مالی موجود در صنعت برق به نحو مناسبی بهره برداری کرد.

پس تغییر ساختار اگر سوق سریع تر منابع نقدینگی، به توانیر و امکان منتفع شدن توانیر از صرفه جویی هایی که انجام می دهد را به دنبال داشته باشد، قطعاً شاهد کارآمدتر شدن سیستم خواهیم بود.

آیا شما معتقدید که این تغییر ساختار در بهبود روند تأمین منابع مالی می تواند مؤثر باشد. با توجه به این که شرایط و نحوه این تغییر ساختار هنوز خیلی روشن نیست، نمی توان به طور قاطع چنین باوری داشت. اما اگر مواردی که عرض شد، در این تغییر ساختار دیده شود، و ساختارهای جدید به نحوی طراحی شوند که بخشی از کارها به بخش خصوصی واگذار شود یا بخشی از منابع جهت های مناسب تری را پیدا کنند، بستر مناسب برای حل بسیاری از مسائل موجود در صنعت برق فراهم می شود. اما به طور قطع نمی توان مشوق هایی را برای ساختار دولتی ایجاد کرد که در صورت صرفه جویی یا اجرای بهینه طرح ها از منابع حاصل از این صرفه جویی یا عملکرد بهینه منتفع شود.

پیشنهاد شما برای این که ساختار جدید به بهترین شکل طراحی شود، چیست؟
به نظر من، مهمترین مشکلی که ما در حال حاضر داریم، ساختار سخت و سنگین دولتی است که باید در این طراحی ساختار جدید، تعدیل شوند. ما باید ساختار قبلی را به طور کامل فراموش کرده و آن را کنیم. یعنی تغییر ساختار فقط به تغییر اسم یک مجموعه محدود نشود.

به نظر می رسد کاهش تصدی گری دولت و رشد بخش خصوصی یکی از مهمترین رهاوردهای تغییر ساختاری باشد. به نظر شما این امر چطور میسر خواهد شد؟
به نظر من در بحث تغییر ساختار، حداقل در شرکت های توزیع به سمت خصوصی سازی و کاهش تصدی گری دولت حرکت نمی کنیم. برعکس، با توجه به شواهد اولیه این حرکت جدید، می توان استنباط کرد که ساختار جدید در جهت خلاف کاهش تصدی گری دولت است.

فکر می کنید در سایه این تغییر و تحولات مشکل قراردادهای یک سو به می تواند حل شود؟
من فکر نمی کنم مشکل قراردادهای یک سو به این موضوع ارتباطی داشته باشد. این مشکل به نگاه کارفرمایی دولتی بر می گردد. به یک نگاه قییم مآبانه ای که سیستم دولتی به همه بخش های مملکتی دارد و خود را بر حق می داند و در واقع از همه تضامین لازم برای این که کسی حقی از دولت - حقی از بیت المال - را ضایع نکند، استفاده می کند. اما برعکس این موضوع، هیچ تعهدی را برای خود در پایال نکردن حقوق مردم یا حقوق بخشی از افراد، متصور نیست. این نگاه، یک نوع تفکر است و به طور مستقیم ارتباطی به ساختار اسم شرکت ساتکاپ یا سازمان برق و غیره ندارد. این نگاه تفکر دولتی است و اگر عوض نشود، هیچ اتفاق دیگری نخواهد افتاد؛ این نکته را حتماً باید در نظر داشت که بیت المال دو سمت دارد و متولی بیت المال هم باید مواظبت کند که از سمت افراد به بیت المال تعدی نشود و هم از سمت بیت المال به حقوق افراد تعدی نشود. بخش دوم این مغفول مانده است. به طوری که هیچ کسی عذر شرعی برای خود متصور نبوده است و یک کارفرمای دولتی به سادگی حقوق افراد را پایال می کرده و بعد هم برای خودش هیچ مسؤلیت شرعی متصور نبوده است. این نگاه خیلی ارتباطی به ساختار ندارد. اما حتماً باید در سندیکا همه همت و تلاش خود را به این قضیه معطوف کنیم که به هر نحوی که می شود، این قراردادهای یک سو به را عوض کرد. امیدواریم که این تلاش ها یک روزی به نتیجه برسد. به عنوان نمونه در سال های اخیر سیستم دولتی اجحاف زیادی به بخش خصوصی با تأخیر در پرداخت ها نموده، آیا یک مدیر دولتی از سوی بازرسی ها بازخواست شد؟ یا مدیران دولتی برای خود خلافتی را متصور بودند یا فقط خلاف ها وقتی است که احتمال تصبیع بیت المال باشد. نوع نگاه و تفکر در قراردادهای یک سو به فقط ایمن کردن کارفرما از تعدی پیمانکار است و توازنی برقرار نیست. بر اساس آن کارفرما نیز ملزم به پرداخت خسارت هایی که پیمانکار وارد می کند، باشد. به هر حال ما می گوئیم این نگاه باید برای حفظ صنعت برق، نه برای حفظ پیمانکاران، اصلاح شود.

آقای مهندس! در پایان اگر نکته دیگری باقی است، بفرمایید.

ببینید ما در فضای پیش رویان با دو وضعیت خاص مواجه هستیم که باید به آنها توجه ویژه ای شود. اول این که در صنعت برق قراردادهایی وجود دارد که دست و پای بخش خصوصی را بسته است. در سال های گذشته بنا به دلایل مختلف شکلی از قراردادهای ایجاد شده است که مناسب نیست. وقتی در عرض چند ماه، قیمت ارز دو یا سه برابر می شود، یعنی شرایط اقتصاد، شرایط عادی نیست. متأسفانه این قراردادها در چنین اوضاعی منعقد شده اند و در طراحی آنها به صورت ساختاری هیچ فکری نشده است و در حال حاضر با انبوهی از این قراردادها که دست و پای ما را بسته است، مواجهیم.

از طرف دیگر، به دلیل کاهش احتمالی تحریم ها، رشد صنعت و تلاش وزارت نیرو و به ویژه معاونت برق آن برای جذب منابع، یک فضا و وضعیت مناسبی قابل پیش بینی است. به نظر می رسد گشایشی در صنعت برق ایجاد خواهد شد. این گشایش در صورتی که صنعت رشد یابد و صنعت برق بخواد پاسخگوی رشد صنعتی باشد. حتماً باید وجود بیابید.

من امیدوارم این تحرک پیش بیاید. اما همچنان درباره قراردادهای نگرانی وجود دارد. امیدوارم این مشکل قراردادهایی را که در ویر داشتیم را نداشته باشیم در این سال ها همه این حرف ها در سندیکا بسیار مطرح شده است. اما متأسفانه روند رفع این مشکل، خیلی کند پیش می رود.

تغییر ساختار دولتی در گرو تغییر افکار دولتی میسر است

مهندس عبدالجواد صمدی مدیر فروش شرکت نوآوران برق آریا

از دیدگاه شما تغییراتی که در دولت برای ساختار وزارت نیرو در نظر گرفته شده، چه تحولاتی در نظام اجرایی این وزارتخانه ایجاد می کند؟
با توجه به سابقه ۲۹ ساله ای که در صنعت برق داریم، باید بگویم در این سال ها، شرکت های توزیع خیلی بزرگ شده بودند و به نظر من یک مقداری هم خود مختار عمل می کردند. اما حالا فکر می کنم با تخصصی شدن شرکت ها شرایط برای شرکت های توزیع مناسب تر شود. البته من به سایر نقاط قوت احتمالی این مساله کاری ندارم، اما از نظر همین تخصصی شدن، شرایط به نظر من خیلی خوب می شود. بعد از این مرحله هم، برای شرکت های توزیع، سایر مسائل از جمله بحث خصوصی سازی راحت تر پی گرفته می شود. در رابطه با «تولید» اطلاعات من اندک است و نمی توانم اظهار نظری درباره آنها داشته باشم. اما از آنجا که شرکت های توزیع کوچکتر می شوند، من آینده بهتری را پیش بینی می کنم. البته در این میان ممکن است، عده ای از کوچک شدن شرکت های توزیع راضی نباشند. اما در این صورت، به نظر من، شرکت ها هم مفهوم خصوصی بودن را متوجه می شوند و هم این که تخصصی تر به قضیه نگاه می شود.

به نظر شما این تغییر و تحولات تا چه حد می تواند در وصول مطالبات و سیستم تأمین مالی شرکت ها مؤثر باشد؟

این مساله هم نکته مهمی است. در صورتی که توزیع بخش فروش انرژی و بخش قبض هایی که از مردم مطالبات دارند و همچنین قیمت انرژی تصحیح شود و قیمت برق به روز شود، به نظر من شرایط خیلی خوب می شود؛ چون این پول ها به خزانه نمی رود، به وزارت نیرو هم نمی رود، بلکه به حساب شرکت مادر تخصصی وارد می شود و از این طریق دوباره به خود شرکت های توزیع باز می گردد. با توجه به این مشکلات شرکت های توزیع در این که منابع مالی را در کجا هزینه کنند، من کوچکتر شدن سیستم را از نظر مالی به نفع خود شرکت های توزیع هم می بینم. ضمن این که قرار است قیمت برق و انرژی نیز اصلاح شود.

آیا در چنین شرایطی مشکلات قراردادهای یک سویه می تواند در سایه تغییرات احتمالی آینده رفع شود؟

در این خصوص فکر می کنم سندیهای صنعت برق، باید یک مقدار جدی تر عمل کنند و تعامل بیشتری با بخش های مرتبط داشته باشند تا کم کم شرایط به گونه ای شود که کمک کنند تا قرار دادها برد - برد بسته شود.

پیشنهاد شما برای بهبود نظام تحولات ساختاری وزارت نیرو چیست؟

با توجه به این که وزارت نیرو بسیار بزرگ است و کار اصلی آنها هم به یک طریقی تعریف شده است، در این فاز قرار است خصوصی سازی و اقداماتی از این دست داشته باشند. کاملاً واضح است که راهی غیر از این که شرکت ها را جدا و تخصصی کنند، وجود ندارد. اما برای این که این کار به طور تخصصی صورت بگیرد و بتوان در آینده از آنها درست بهره برداری کرد به نظر من بخش خصوصی هم باید در این قضیه ورود کند، یعنی تجربیات خود را به این شرکت ها منتقل کند و حتی در صورت امکان در هیأت مدیره ایشان، از بخش خصوصی نیز استفاده کنند. چون این دسته از شرکت ها هنوز افکار دولتی را دارند. در این شرایط، اگر بنا باشد از مجمع خودشان تمام زمام امور را به دست بگیرند و نظراتشان را اعمال کنند، به نظر من همان آتش و همان کاسه است. اما در صورتی که از تجربه های بخش خصوصی و متخصصان این بخش استفاده کنند، از نظر اجرایی این قضیه زودتر فیصله خواهد یافت. به نظر من، این مرحله را می توان مرحله گذار از دولتی به خصوصی دانست.

آقای صمدی این تغییرات می تواند باعث کاهش تصدی گری دولت شود؟

مسئله در نهایت هدف همین است. هدف این است که دولت کوچک تر شود و این قضیه بالاخره از یک نقطه ای باید شروع شود. در تمام وزارتخانه ها و سایر نهاد ها باید کار تخصصی را به اهل فن بسپارند. این راه، راهی است که بسته به میزان سرعتی که به آن می دهند، به یک مقصدی منتهی می شود. در این قضیه همین که توانستیم این مسایل را مطرح کنیم و از نقطه ای آغاز کنیم، خیلی مهم است. به نظر من وزارت نیرو با توجه به مصوبات دولت هیچ اغمازی نباید بکند، کوتاه نباید بیاید و این را باید با سرعت اجرایی کند.

تقویت فرهنگ همکاری لازمه گسترش رقابت

مهندس حسینعلی سجادی، معاون برنامه‌ریزی و کنترل پروژه صنایع فلزی بنیادپوشش

جهت دار شدن بودجه اقتصادی به هر یک از دو شرکت و همچنین کوچکتر شدن مسائل به دلیل جدا سازی انجام شده اختلا مشکلات احتمالی هر یک از دو شرکت در عملکرد شرکت دیگر تأثیری نخواهد گذاشت و به همین دلیل مدیریت مالی را آسان تر خواهد کرد.

از دیدگاه شما آیا مشکلات قراردادهای یک سویه می‌تواند در سایه تغییرات احتمالی آینده رفع شده و قراردادهایی منصفانه برای پروژه‌های صنعت برق تدوین شود؟
چنانچه در سیاست گذاری‌های ساختار جدید بررسی قراردادها به همراه شرایط عمومی حاکم بر قراردادهای فعلی در برنامه قرار گیرد، مسلماً به شکل گیری قراردادهای منصفانه تر منجر خواهد شد. در غیر این صورت این امر در کوتاه مدت و با حجم فعالیت‌های بالای ناشی از تغییر ساختار دور از انتظار خواهد بود.

کاهش تصدی گری دولت و افزایش بخش خصوصی یکی از راهوردهای تغییرات احتمالی خواهد بود؟ چگونه این امکان پذیر خواهد شد؟

با توجه به تبصره بند دو مصوبه هیأت وزیران، ابلاغی معاون اول رییس جمهور میزان سهم دولتی و خصوصی در ساختار جدید پس از تصویب وزارت نیرو قابل بررسی خواهد بود و چنانچه پس از تصویب وزارت نیرو و بخش خصوصی سهم بیشتری داشته باشد، مسلماً منجر به کاهش تصدی گری دولت خواهد شد، در غیر این صورت خیر.

به طور کلی تأثیر این تغییرات را بر نظام مدیریتی و اجرایی صنعت برق، مثبت ارزیابی می‌کنید یا خیر؟ چرا؟

با توجه به این که در سال‌های اخیر مشکلات بسیاری گریبانگیر وزارت نیرو بوده و به احتمال زیاد، طرح تغییر ساختار وزارت نیرو از تجربیات اخیر منتج شده، مسلماً در صورت برنامه ریزی درست و صحیح در ساختار جدید، تغییر روند حاصله تأثیر مثبتی در نظام مدیریتی صنعت برق خواهد گذاشت.

از دیدگاه شما تغییراتی که در دولت برای ساختار وزارت نیرو در نظر گرفته شده، چه تحولاتی در نظام اجرایی این وزارتخانه ایجاد می‌کند؟

با توجه به ساختار و همچنین زمان مورد نیاز جهت شکل گیری ساختار جدید، بخش نامه‌ها و دستورالعمل‌ها مسلماً در ابتدا و اجرایی شدن تغییر ساختار در هر دو بخش تولید و توزیع خلاهایی به وجود خواهد آمد و چنانچه برنامه ریزی مشخص و دقیق صورت نپذیرد، این خلاها در عملکرد شرکت‌های تازه تأسیس و همچنین پیمانکاران مربوطه تأثیر بسزایی خواهد داشت. ولی چنانچه قبل از عملیات تغییر ساختار، تفکری مبنی بر رویکرد سیستمی و بگونه ای جزئی نگر تمامی موارد قابل پیش بینی را متصور و در جهت حل موارد راهکار مورد نیاز را ببیند، مسلماً مشکلات ابتدایی امر حل شده و انرژی بیشتری جهت تحقق شدن اهداف اصلی شرکت‌های تازه تأسیس ذخیره می‌شود که این مهم به بهبود عملکرد هر دو شرکت کمک بسزایی می‌کند. همچنین اینگونه متصور است که پس از رفع مشکلات اولیه به دلیل تقسیم بندی فعالیت‌ها و نظم بیشتر در ساختار وزارت نیرو و مسائل مربوط به پروژه‌ها با تمرکز بیشتر و به صورت تخصصی تر بررسی شده و سبب بهبود عملکرد کارفرمایان و پیمانکاران خواهد شد. بدیهی است که موارد گفته شده در خصوص مشکلات اولیه اجرایی تر به هر میزان که بهتر مدیریت شود در نظام اجرایی تأثیر بهتری خواهد داشت.

آیا این تغییر ساختار می‌تواند به بهبود و شفاف سازی روابط وزارت نیرو و به عنوان کارفرمای اصلی صنعت برق با سازندگان، پیمانکاران و مشاوران منجر شود؟

چنانچه زیر ساخت‌های مربوطه به صورت صحیح به وجود آمده باشد، می‌توان انتظار داشت در طولانی مدت تأثیر مناسبی بر این امر داشته باشد.

آیا این تغییر ساختار می‌تواند منجر به بهبود سیستم تامین مالی در صنعت برق شود؟

به دلیل مشخص نبودن روند اجرایی شدن ساختار جدید و چگونگی ایجاد آن در این مقطع نمی‌توان، پاسخ مناسبی به سؤال مطرح شده در این بازه زمانی ارائه داد. لکن چنانچه تمهیدات لازم در این خصوص اندیشیده شده باشد، مسلماً با توجه به شفاف تر شدن و

پرونده دوم

[صنعت برق]

نایب رییس هیأت مدیره سندیکا در میزگرد بررسی فرصت‌ها و تهدیدها در فضای کسب و کار:

برای بهره‌مندی از فرصت‌ها خودزنی نکنید

معمولاً یکی از جمله موضوعاتی که ذهن مدیران را در پایان هر سال درگیر خود می‌سازد شرایط کسب و کارشان در سال‌های آینده است و این در حالی است که برنامه ریزی برای کسب و کار، بدون پیش‌بینی نسبی فرصت‌ها و تهدیدهای پیش روی بی‌معنی است...

چندی پیش، نامه‌ای از سوی مدیرعامل یکی از شرکت‌های عضو سندیکا مبنی بر ضرورت و اهمیت بررسی راهکارهای مؤثر برای بهره‌برداری از فرصت‌های اقتصادی پیش رو در محیط کسب و کار به روابط عمومی سندیکا ارسال شد. این نامه، بهانه‌ای شد برای برگزاری میزگردی که حاضران در آن ضمن بررسی مهمترین چالش‌های کسب و کار، به بررسی فرصت‌ها و تهدیداتی که در این خصوص می‌توان پیش‌بینی کرد، پرداختند.

اعضای حاضر در این میزگرد عبارتند از: آقایان مهندس علیرضا کلاهی: نایب رییس هیأت مدیره سندیکا، مهندس اصغر بارزی: رییس هیأت مدیره شرکت قشم و لتاز، مهندس مهدی جواهریان: مدیرعامل شرکت مهندسی برق تهران، مهندس علیرضا ربیسی: مدیرعامل شرکت مهندسی و مشاوره طرح انرژی آبتوس و مهندس علیرضا سیاسی راد: مدیر روابط عمومی سندیکا که در گفت‌وگویی ۲ ساعته به بررسی این موضوع پرداختند.

سیاسی راد:

اگر اجازه دهید بحث امروز را با این سؤال شروع کنم که اساسا آیا در حال حاضر فرصت یا فرصت هایی در صنعت و کسب و کار کشور ما وجود دارد یا خیر؟ اگر فرصتی وجود دارد یا می تواند وجود داشته باشد، این فرصت ها کدامند و چگونه می توان از آنها بهره برداری کرد. همچنین در ادامه می خواهیم بپردازیم به این که در چنین شرایطی سازمان هایی نظیر سندیکاها چه نقش و تأثیری در این مورد می توانند داشته باشند؟

آقای مهندس جوهریان لطفا ابتدا شما در این خصوص توضیحات خود را شروع کنید که اصلا این پیشنهاد چه ملاحظاتی داشت که مطرح شد....

جوهریان:

من نمی دانم که دوستان تا چه حدی با شرکت برق آرا شرکت مهندسی برق تهران و تغییر و تحولات آن در طی سال های گذشته تا به امروز آشنا هستند. بنا براین من اول اجازه می خواهم که این شرکت را معرفی کنم.

شرکت ما در ابتدا بصورت یک معاونت در کنار معاونت توزیع، معاونت بهره برداری و سایر معاونت های مختلف در شرکت برق منطقه ای تهران، فعالیت های اجرایی و خدمات این شرکت را عهده دار بود. در سال ۷۰ شرکت برق منطقه ای تهران، تصمیم گرفت که شرکت هایی را بطور مستقل به ثبت برساند که از جمله شرکت توزیع برق تهران و شرکت مهندسی برق تهران که اکنون به شرکت برق آرا معروف است و شرکت های دیگر مانند قدس نیرو و برخی شرکت های که عموماً تحت عنوان شرکت های ترابری فعالیت می کنند.

بنابراین برق آرا در سال ۷۰ تأسیس شده و عملاً از سال ۷۳ در شرکت برق منطقه ای تهران شروع به کار کرد. از سال ۷۳ تغییراتی در سهامداران آن ایجاد شد. شرکت ساتکاب، شرکت برق منطقه ای تهران، شرکت صنایع آب و برق صبا سهامداران اصلی ما بودند و بخشی از سهام شرکت توزیع که در آن زمان، تحت عنوان شرکت توزیع برق مرکز و غرب تهران مطرح بود، نیروگاه بعثت، شرکت مالی اداری برق تهران و شرکت تدبیر نیرو نیز سهامشان در اختیار شرکت ما بود.

البته از سال ۷۳ تا کنون تغییراتی نیز در سهامداران این شرکت ایجاد شد. بطوری که شرکت ساتکاب بخشی از سهامش را واگذار کرد، یک بخشی را شرکت نیرو توسعه خریداری کرد. بخشی را پپا برق و بخش دیگر را تهران نیرو خریداری کرد و این تغییرات تا امروز ادامه پیدا کرده است.

در چنین شرایطی، پرسنل ما در واقع پرسنلی بودند که استخدام شرکت برق منطقه ای تهران بودند. این پرسنل که بخشی از آنها نیروهای رسمی و تعدادی هم نیروهای قراردادی شرکت برق منطقه ای تهران بودند، طی این تغییر و تحولات به شرکت ما انتقال پیدا کردند. لذا ما تا زمانی که صدر در صد دولتی بودیم چون هزینه ها و بودجه مان از طریق دولت و وزارت نیرو تأمین می شد، مشکل خاصی در این زمینه نداشتیم. اما از زمانی که بخشی یادر واقع اکثر سهام ما به سازمان خصوصی سازی

واگذار شد و ما عملاً خصوصی شدیم، ما نیز درگیر بعضی مسائل شدیم. وجود نیروهای قراردادی می توانست هر زمانی خاتمه پیدا کند و لی وجود نیروهای رسمی در شرکت به این صورت نبود که چون نیروی رسمی استخدامی بود و حالا تا زمانی که طبق قانون کار به سن بازنشستگی برسند، ما مجبور بودیم این کار را ادامه بدهیم.

در آن زمان در اساسنامه ما به این صورت تعریف شده بود که فقط باید برای شرکت برق منطقه ای تهران کار کنیم اما با تغییری که در اساسنامه ایجاد کردیم، توانستیم با شرکت های توزیع و شرکت های حوزه وزارت نیرو و حتی بخش های دیگر هم فعالیت خود را شروع کنیم.

ما تا این تاریخ سعی داشته ایم که تا حد ممکن خودمان را حفظ کنیم و مشکلات موجود را به نحو مناسبی مدیریت کنیم، ولی مشکلات به حدی زیاد شده و رکود در بازار برق چنان حاکم شده که می بینیم اغلب دوستان و همکاران ما یا آنهایی که در این حوزه آنچنان قوی نبودند به نوعی حذف شدند. با عملاً بیکار شدند و یا این که مجبورند نیروهایشان را حذف کنند یا عملاً کار خود را تعطیل کردند و در خانه نشستند. چون یک سالی هست که اصلاً هیچ کاری نیست. با توجه به این شرایط بود که ما طی نامه ای از سندیکا درخواست کردیم که فضایی را ایجاد کنیم که برای غلبه بر شرایط موجود چهار اندیشی کنیم...

سیاسی راد:

چند نفر پرسنل دارید؟

جوهریان:

ما الان در حدود ۲۰۰ نفر نیرو داریم. اما یک زمانی، حدود ۷۰۰ نفر نیرو در این شرکت بودند که ۵۰۰ نفر آنها قراردادی و ۲۰۰ نفر نیز نیروی رسمی بودند. یک تغییری خواستیم ایجاد کنیم که با تجمع در جلوی مجلس و شرکت برق تهران و مسائلی از این دست مواجه شدیم و در نهایت توانستیم بخش عمده ای از پرسنلی که شرایط بازنشستگی را داشتند، بازنشسته کنیم. ولی مشکلات ما کماکان باقی است. بعضی ها ممکن است بگویند که این قضیه اصلاً ارتباطی به ما پیدا نمی کند و می توان خیلی راحت نیروهای قراردادی را حذف کرد؟ حالا اینها یا کار پیدا می کند یا کار پیدا نمی کنند. این موضوع، مشکل ما نیست. مشکل کسانی است که باید این مسائل را حل کنند. ولی به چه قیمتی؟ ما دیدمان در شرکت این طور نیست. ما کسانی را که در شرکت کار می کنند، به عنوان برادر و فرزندان خودمان نگاه می کنیم و معتقدیم که چرا اینها باید بیکار باشند هر چند هم که قراردادی باشند و دست ما در فسخ قرارداد آنها باز باشد. درست است که شاید راحت ترین گزینه حذف نیرو باشد، ولی نیرویی که ما اینجا آورده ایم به هر حال اینجا آموزش دیده و در واقع بر روی آنها سرمایه گذاری کرده ایم. این نیرو آینده اش چه می شود؟

البته من در این فرصت یک درخواست یا به نوعی گلابه ای هم از سندیکا دارم و آنهم این که به هر حال چرا سندیکا با این تشکیلات در ارتباط با اعضایش فقط در حد یکی دو تا نامه یا

بخش نامه بسنده می کند؟ چرا اطلاع رسانی نمی کند؟ چرا یک سایت یا مرکز اطلاع رسانی فعال ندارد؟ چرا ما وقتی که نیرو می خواهیم باید درخواستمان را از طریق روزنامه آگهی کنیم؟ یا چرا این امکان وجود ندارد که بواسطه سندیکا ارتباط درستی بین پیمانکار و تولید کننده برقرار شود و ما وقتی می خواهیم تجهیزات مورد نیاز خود را تأمین کنیم، مجبوریم به سراغ دلالان لاله زار برویم. چرا ما نتوانیم محصولات مورد نیاز خود را بطور مستقیم از تولید کننده بخریم و به این طریق واسطه ها را از این وسط حذف کنیم؟ شاید به نظر بیاید که گفتن برخی مطالب اهمیتی ندارد و به ظاهر پیش پا افتاده باشد، اما من شخصاً اعتقاد دارم، که خیلی از مسائلی را که ما الان با آن دست به گریبان هستیم، از طریق سندیکا قابل حل است. یعنی سندیکا می تواند به نحو مناسبی آنها را مدیریت کند. ببینید مسائلی مثل قراردادهای نفرت، بیمه قراردادهای یا حتی مواردی مثل قراردادهای ما با مشکل مواجهند. قراردادهایی که اکنون با شرکت های توزیع برق، توانیر یا هر جای دیگری می بندیم همه یکطرفه هستند. اما نمی دانم که چرا سندیکا بطور جدی به این مسأله ورود پیدا نکرده یا چرا نمی خواهد ورود بکند. چرا ما همچنان باید قراردادی را امضا کنیم که در واقع قرارداد به نوعی ترک انجای باشد. یعنی کار فرما هر کاری که دوست دارد با ما انجام بدهد و ما فقط بنشینیم نظاره بکنیم. حالا شاید سندیکا تا یک بخشی وارد این قضایا شده باشد، ولی به نظر من اینها کافی نیست. به نظر من، بخش عمده ای از مسائلی که ما با آن مواجهیم مربوط به خودمان است. ما توقع و انتظاری که از سندیکا داریم، این است که سندیکا در این حوزه ها وارد شود...

سیاسی راد:

آقای مهندس کلاهی، نظر شما به عنوان عضو هیأت مدیره سندیکا در خصوص بخش اول صحبت ها که در حقیقت به نوعی انتقال نگرانی های پیمانکاران را شامل می شود، چیست؟

کلاهی:

ببینید البته هیچکس نمی گوید که همه چیز ایده آل است. در کشور ما هیچ چیز، بی ایراد نیست. ولی چیزی که خود من از نزدیک دارم می بینم سعی و تلاشی است که به هر حال دارد انجام می شود. بطور مثال، عرض می کنم که ما در سندیکا طی همین شش ماه گذشته، جلسات گسترده ای را با شرکت توانیر برگزار کردیم و در نتیجه آن کار گروهی برای بحث تعیین تکلیف این قراردادهایی که مشمول تورم شده تشکیل شده که سه نفر از اعضای هیأت مدیره سندیکا و سه نفر نیز از مدیران شرکت توانیر در آن حضور دارند. خود ما هم در شرکت سیم و کابل اهر، بصورت انفرادی سعی کردیم این مسأله را حداقل برای خودمان حل کنیم ولی باین بست های قانونی مواجه بودیم. اما این موضوع واقعا در نتیجه می گیرد. الان شرایط به گونه ای است که بالاخره یک دستورالعمل هایی آقای حاتری می دهند، آقای موسوی هم دیدگاهشان عوض شده و به دنبال گرفتن برخی دستورالعمل های قانونی در خصوص تعیین

فهارس بها برای بخش برق هستند. این موضوع هنوز به نتیجه صد در صد نرسیده ولی در حال پیگیری است.

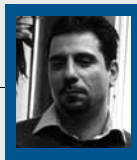
اما در مورد بعضی مباحث دیگر باید بگویم که خودمان مقصریم. می‌گویند از ماست که بر ماست... به عنوان مثال در برق منطقه ای آذربایجان، مناقصه ای گذاشته بودند و می‌خواستند حقوق و عوارض گمرکی کالای وارداتی را پرداخت کنند. یعنی عملاً به دلالت هر چرخ سبز نشان دادند، که بروند ترانس و کابل و تجهیزات وارداتی را بیاورند و در این پروژه بفرشند. دو سه نفر از اعضای هیأت مدیره وقت گذاشتند دو بار در جلسات تبریز حضور پیدا کردند و دوبار هم در همین شرکت توانیر تا بالاخره دستورالعملی بگیریم که این کالاها حتماً باید از داخل خریداری شود اما متأسفانه ناگهان می‌بینیم که یک شرکت ایرانی می‌آید یک قیمتی می‌گذارد که تازه بدون گمرک ۳۰ درصد زیر قیمت چینی است.

ببینید وقتی شرکت های خود مایک همچنین خودزنی هایی می‌کنند، اصلاً دست و پای ما را می‌بندند. مثلاً اگر در این مناقصه شرکت های ایرانی بازنده می‌شدند و قیمتشان از چینی‌ها بالاتر بود ما آن وقت می‌توانستیم یک بر خورد خیلی جلدی کنیم و نگذاریم بروند از خارج وارد کنند. منتهی وقتی در یک پروژه ای برآورد خود کار فرما مثلاً ۱۵ میلیون یورو است و قیمت محصولات چینی، ۱۶ میلیون یورو اما ناگهان یک شرکت ایرانی با ده میلیون یورو می‌آید، جلو؛ علیرغم این که حتی مثلاً قبل از مناقصه صحبت شده بود که شما انتحاری عمل نکنید، چون این قضیه در حال پیگیری است و نمی‌گذاریم چینی‌ها براضی و بدون گمرک قیمت بدهند دست و پای ما هم بسته می‌شود و ما هم نمی‌توانیم کاری کنیم. یا مثلاً در قضیه سیم و کابل، خود من مسولیت کمیته سیم و کابل را هم به عهده دارم. بعضاً ما جلسه می‌گذاریم تا مباحث خیلی حیاتی برای صنعت مثل قیمت گذاری مس را در آن جلسه مطرح کنیم، ولی در همین جلسات کمیته مثلاً از ۳۰ نفر عضو معمولاً چهار - پنج نفر به زحمت شرکت می‌کنند... این که نمی‌شود ما فقط از یازده نفر عضو هیأت مدیره انتظار داشته باشیم که همه کار بکنند، بی ایراد هم انجام بدهند، کارشان بطور عالی و سر موقع هم باشند، خود اعضا هم باید در جاهایی که لازم است وقت بگذارند و اگر لازم باشد هزینه کنند.

بنابراین، به نظر خود من که قبلاً هم در تشکل های دیگر مثل انجمن صنفی سیم و کابل عضو بوده ام نمی‌توان گفت که کار بی ایراد است، واقعیت این است که جا برای کار زیاد دارد ولی عملکرد فعلی هم طوری نیست که بگویم هیچ اتفاقی نیفتاده یا هیچ کاری انجام نشده است. اتفاقاً خیلی کارها انجام شده است. بحث تهیه فهارس بها، بازنگری در قراردادها و تدوین قرارداد تیب، و... همه توسط سندیکا در حال پیگیری است. منتهی همه اینها در مملکت ما یک شبه انجام نمی‌شود. یا مثلاً همین بحث افزایش حق انشعابات که اینقدر هم مخالف سیاسی داشته، جزو مواردی بوده که سندیکا برای آن لابی کرد. طوری که همین آب باریکه ای که در وزارت نیرو جاری است و به شرکت ها پرداخت می‌شود و افعال محل همین انشعابات است.

این است که من فکر می‌کنم سندیکا تمام سعی خود را در جهت لابی کردن، فعالیت های مطبوعاتی و یا نشستن در جلسات برای رسیدگی به امور به کار برده تا حدی که از طرف مسؤلین وزارت نیرو متهم شده که شما سیاه نهایی می‌کنید و فقط نق می‌زنید و برای ما مسأله ایجاد می‌کنید، اما وقتی در وزارت نیرو و پول نیست، دیگر کاری از دست ما بر نمی‌آید. خود ما الان در مناقصه توزیع وزارت نیرو و شرکت نمی‌کنیم. یعنی یک جایی هم هست که ما می‌بینیم فعالیت صنفی و قانونی جواب نمی‌دهد، اما لاقلاً اختیار مال خودمان را که به دست مردم نمی‌دهیم و برویم در مناقصه های توزیع. ما شرایط را اعلام می‌کنیم اما اکثر انمی پذیرند. اگر بقیه همکاران ما هم مثل ما رفتار می‌کردند، قطعاً موضوع بازنگری در قراردادها زودتر به نتیجه می‌رسید.

در خصوص مسأله بیمه قراردادی هم که شما فرمودید، باید

”

رئیس: بنده معتقدم تامین ناقص، ابهام ها، ناسازگاری ها، تاخیرات، پیش رسی ها، شکاف دانش و اطلاعات و انواع دیگر خلا در يك صنعت به توسعه فرصت ها منجر می شود

بگویم که الان متأسفانه قانون مملکت بلا اجرا مانده است. یعنی؛ قانون ابلاغ شده، اما سازمان تأمین اجتماعی اجرا نمی‌کند و با وقاحت تمام می‌گوید که من اگر این قانون را اجرا کنم درآمد کاهش پیدا می‌کند... هیچ کس هم حریفش نیست. برای رفع چنین مشکلاتی باید ده تا بیست تا شرکت جمع شوند و حاضر باشند هزینه اش را بدهند. یعنی بروند یک شکایت در دیوان عدالت اداری تنظیم کنند و... اما متأسفانه لاقلاً صنف خود من که من مستقیماً درگیرش هستم در این گونه مسائل خیلی بد عمل می‌کنند. لذا من فکر می‌کنم که این قضیه تا حدی دو طرفه است. فعالیت صنفی یک مقدار همدلی، همگرایی و یکدست بودن می‌خواهد که متأسفانه ما نداریم.

بارزی:

واقعیت این است که من خیلی مسائل صنفی را نمی‌دانم و اصلاً هم به این شکل، به آن اعتقادی ندارم. من در واقع یک مقدار کتابی تر به قضیه نگاه می‌کنم. نقطه نظر اتم را با یک مثال شروع می‌کنم. ببینید طی دوره ای در کره جنوبی، دو شرکت سامسونگ و دوو در یک شرایط خیلی مشخصی کار می‌کردند. دولت، هم از سامسونگ حمایت می‌کرد و هم از دوو. اما در نهایت سیاست هایی که دوو در مدیریت و بخش های داخلی خود در پیش گرفت منجر به حذف آن شد،

و سامسونگ رقیب اهل شد. می‌خواهم به این بخش از قضیه بیشتر توجه کنیم. منظورم این است که مدیریت و نوع نگاهی که به مسائل وجود دارد در برای کمپانی خیلی اهمیت دارد.

به این ترتیب، من شرکت ها را به چهار عنوان دسته بندی می‌کنم. یکی شرکت هایی که مبتنی بر محصولند. این شرکت ها باید R&D محور باشند. در مدیریت استراتژیک، اصطلاحی داریم که می‌گویند اینها شرکت هایی هستند که محصول می‌دهند و به اصطلاح گاو شیر ده دارند. مثل ایران خودرو که با شرایطی ماشین تولید می‌کند و می‌فروشند. اگر R&D در ایران خودرو قوی نباشد، حتی بازار او را کنار می‌گذارد. هر کسی هم بخواهد مانع آن شود، نمی‌تواند. پس نهایتاً بازارش را از دست می‌دهد و برای این منظور، نیاز به تحقیق و توسعه دارد. من قبول دارم که در بحث R&D دولت باید کمک بکند. طبیعتاً نقش دولت مهم است، همه جا هم این کار را می‌کنند. حتی در همان سامسونگ هم دولت کره در قسمت های R&D کمک می‌کند. اما چگونه؟ خیلی ساده است. کلیه هزینه های تحقیق و توسعه باید به عنوان مالیات پرداخت شده تلقی گردد. اما این که می‌گویم این پول را در R&D هزینه کردیم منظور صرفاً این نیست که بطور مثال، حتی باید یک محصول درجه یک تولید کنیم. زیرا حضور در کنفرانس ها، آموزش پرسنل و یادگیری مهارت های بازار و... همه در چارچوب R&D است. به این ترتیب، هزینه ای که من در R&D صرف می‌کنم و دولت آن را باید به عنوان مالیات پرداخت شدنی منظور نماید، مسلماً هم باعث پیشرفت در کسب و کار من می‌شود و هم به خود دولت منافع زیادی می‌رسد. چون یکی از وظایف R&D بهبود محصول، بهبود خدمات و بهبود سرویس است و این بهبود، فروش بیشتر را به دنبال دارد.

دسته دوم شرکت هایی هستند که کار RTD یا Research Technology Development (می‌کنند. طبیعتاً این شرکت ها هم باید در کشور یا بگردند برای این که آنها به زنجیره تکنولوژی تولید کمک می‌کنند. اپل از جمله کمپانی هایی است که در این گروه جای دارد. دسته سوم، یا همان RTDH کمپانی هایی هستند که که کلاً مبتنی بر Human Resource و Technology User هستند مثل شرکت های هواپیمایی، نظیر: لوفت هانزا، امارات و... در این شرکت ها منابع انسانی و استفاده از تکنولوژی نقش مهمی دارد.

بالاخره یک شرکت هایی هم هستند که اینها RTDF هستند. مثل شرکت هایی که کارهای بزرگ پیمانکاری می‌گیرند و فاینانس در پروژه ها اهمیت زیادی دارد. شرکت هایی مانند: زمینس، شل در این گروه قرار دارند. منظور من از این دسته بندی این است که بدانیم در کدام جایگاه قرار داریم؟ بطور مثال، اگر شما سرویس و خدمات ارائه می‌دهید، جزو دسته بندی RTDH هستید، یعنی بیزنس شما در منابع انسانی و استفاده از تکنولوژی می‌تواند رقابت کند، اینجا دیگر محصولی وجود ندارد. بلکه باید پرسنل خوب داشته باشید و تکنولوژی به موقع وارد سیستم بشود. مثل هتل ها، فروشگاه

زنجیره ای، شرکت های هواپیمایی و....

این بحث من به لحاظ مدیریتی اهمیت زیادی دارد. چون در این چهار تا تعریف وقتی شرکت هایمان را بررسی می کنیم می بینیم که شاید یک جایی لازم باشد که مثلا کار پیمانکاری نکنیم. چون می بینید که آن فضای کسب و کار، آنقدر آماده نیست که ما این کار را بتوانیم انجام بدهیم و کار را به نتیجه برسانیم. در نتیجه این که من معتقدم که انجمن های علمی یا انجمن های صنفی فقط می توانند کارهای زیر ساختی انجام بدهند یعنی سندیکاها می توانند قوانین را کارشناسی کند یا مثلا در خصوص تحقیق و توسعه ترتیبی اتخاذ کنند که دولت هزینه های تحقیق توسعه را به عنوان مالیات پرداخت شده، محاسبه کند.

کلاهی:

سعی شده این قضیه بشود....

بارزی:

بله... ولی واقعیت این است که سندیکا یا انجمن های صنفی، بازار نمی تواند برای من بگیرد. ببینید مدیریت، یک بحث علمی است. یعنی اگر شما امروز وارد اورژانس یک بیمارستان بشوید و یک فردی را ببینید که که تصادف کرده هیچگاه نمی توانید بپذیرید که آن پزشک یا تیمی که بالا سر آن فرد قرار می گیرد بگوید که ما نمی توانیم برایش کاری بکنیم. یعنی این تیم، باید ابزار و دانش لازم را برای این کار داشته باشد. مدیریت هم مثل همان است یعنی یک سیستم مدیریتی وقتی که در یک فضایی قرار می گیرد جدا از این که شرایط چیست باید بنگاهش را سر و سامان بدهد. حتی گاهی اوقات بستن این بنگاه ها و رفتن و وارد یک بیزنس دیگر شدن کار مدیریتی است. این مسأله خیلی مهمی است که به بنگاه ها کمک می کند تا شرایط را ببینند و خودشان را با شرایط و مسائل تطبیق بدهند. من فکر می کنم که یکی از مشکلاتی که بنگاه های ما در ایران دارند، چه که پانای های بزرگ، چه کمپانی های کوچک و یا حتی Start Up که مثلا تازه بوجود می آیند، نگاه مدیریتی خیلی ضعیفی

دارند. یعنی همیشه فکر می کنند که یک دستی بیرون هست حالا باید بیاید، کمک بکنند؟

من قبول دارم که فضا باید آماده باشد ولی بیشتر از همه آن مسأله مدیریت مهم است. مثلا، فرض کنید یک فردی مهندس مکانیک است. ممکن است یک کالای لوکسی را در بازار ببیند که در داخل کم هست لذا به این فکر می رسد که حالا باید یک شرکتی را راه اندازی کند. بعد از این که شرکت خود را راه می اندازد انتظار دارد که امکانات را در اختیارش بگذارند تا کار خود را توسعه بدهد. این در حالی که ممکن است که اصلا کمپانی زدن به صلاح نباشد یا ممکن است شرایط دیگری لازم داشته باشد و... اینها مسائلی است که به نظر من خیلی در مدیریت نقش دارد. نهایتا من فکر می کنم که جدا از همه شرایط و مسائل اهمیت و نقش مدیریت در تحقیق و توسعه و دسته بندی بنگاه است که در کار ما تأثیر می گذارد.

رئیس:

باتوجه به موضوع اصلی این میز گرد یعنی فرصت ها در فضای کسب و کار در صنعت امروز، فکر می کنم بایستی در ابتدا کمی با مفاهیم، دسته پنجه نرم کنیم و سپس با شناخت بهتر از متغیرها وارد حوزه تحلیل شویم. در قدم اول باید مفهوم فرصت را بدرستی بشناسیم تا بتوانیم از وجود فرصت ها آگاه شویم، یعنی آنها را تشخیص دهیم و طی یک فرآیند کارآفرینانه آنها را به بهره برداری برسانیم، به نوعی باید به دو مفهوم فرصت و تشخیص با رویکرد ترکیبی نگاه کنیم چرا که شناسایی درست فرصت های کسب و کار، پایه ای برای فرآیند کارآفرینانه موفق است. ما این هستند که منجر به ایجاد ارزش اقتصادی خواهند شد. اما این موضوع بدون شناخت صحیح و کامل از محیط کلان و محیط صنعت عملی نمی باشد. لذا در مرحله دوم به شناخت و پویای فضای کسب و کار یا بقول بی صنعتی که در آن فعال هستیم اختصاص می یابد که در این مرحله برای برای بدست آوردن یک تصویر کامل از بازار و صنعت به کلیه فرآیندها، روندهای اقتصادی و سرمایه گذاری و نرخ های رشد داخلی، بخش های

اقتصادی دارای پتانسیل رشد و همچنین روند تجارت آزاد و روند جهانی سازی باید اشراف پیدا کنیم که البته آگاهی از فرهنگ، باورها، اصول و قواعد نظم دهنده جهت دهنده تعاملات و رفتار عاملان اقتصادی در بازار از ضروریات است. حال در قدم سوم با شناخت و وضعیت موجود و تحلیل مبنای رقابت، ارزش های پیشنهادی، شیوه های پرداخت و کانال های توزیع کار امکان پاسخ دادن به سؤال این میز گرد فراهم می آید.

بنده قصد داشتیم با بیان این مطالب بتوانم دو نکته مهم را در خصوص موضوع، طرح کنم. اول انجام چنین فرآیندی جهت تشخیص فرصت ها نیاز به ورود خبرگان این موضوع دارد و شرکت های مصمم باید به روش های علمی و آگاهانه وارد این حوزه شوند تا جایی که شاید به گفته جناب آقای مهندس بارزی در پیامی که شاید یک جایی لازم باشد که مثلا کار پیمانکاری نکنیم. ثانیاً شرایط بحرانی در اقتصاد ناپایستی دلیلی بر رکود فعالین در صنعت و بیان گذاره های مانند عدم وجود فرصت های قابل بهره برداری در بازار صنعت و یا عدم امکان استفاده از آنها شود بلکه در نظام بازار آزاد، با شروع وضعیت هایی خاص حاصل از تغییر، فرصت ها شروع به رشد می کنند. وضعیت هایی که به رشد فرصت ها کمک می کنند منجر به شکوفایی بخش هایی می شوند که تا به حال مورد توجه و ارزیابی نبوده اند. بنده معتقدم تامین ناقص، ابهام ها، ناسازگاری ها، تاخیرات، پیش رسی ها، شکاف دانش و اطلاعات و انواع دیگر خلا در یک صنعت به توسعه فرصت ها منجر می شود.

اما در خصوص نقش سازمان هایی مانند سندیکا حول موضوع میز گرد می خواستم مطلبی را به عنوان یکی از اعضای کمیته مشاورین سندیکا بیان کنم. سندیکا به عنوان یک نهاد صنفی با گرد همایی شرکت های متعددی از خانواده پیمانکاران و سازندگان در رسته های مختلف تشکیل شد و بر اساس سیاست گذاری های انجام شده کمیته تخصصی مشاورین نیز در سالهای اخیر در چهارچوب سازمانی آن شروع بکار کرد. اما در حال حاضر علی رغم عضویت همه ما در خانواده صنعت برق،

فضای لازم برای ورود مشاورین و طرح پیگیری مسایل یا پیشنهادات شان بطور کامل در سندیکا فراهم نیست. البته بنده در این راستا پیشنهاداتی جهت تعامل بیشتر این کمیته با سندیکا در قالب مشارکت و حضور ناپنده فعال در سایر کمیته های تخصصی، عمومی و یا توسعه صادرات دادم که با استقبال و پشتیبانی ریاست محترم کمیته مواجه شد و اقداماتی نیز در این خصوص انجام شده است. از طرفی در خصوص مسائل، مشکلات و همچنین امکان استفاده از فرصت ها برای مشاورین نیز موضوعاتی از قبیل پیگیری تصحیح و تسهیل روند رتبه بندی و همچنین درخواست تعریف پروژه ۳۶ های خدمات مهندسی فاز صفر و یک از وزارت نیرو و جهت روشن ماندن چراغ شرکت ها از جمله همکاری های سندیکا و مشاورین بوده است.

کلاهی:

من عذر خواهی می کنم، آقای مهندس! اما در تأیید فرمایش شما باید بگویم که حضور مشاورین خیلی ضعیف است؛ بطور مثال الان برای پروژه های صادراتی، عراقی ها و حتی سعودی ها از ما درخواست معرفی مهندس مشاور داشتند، اما می بینیم که این شرکت ها حتی برای حضور در جلسات هم رغبتی ندارند....

رئیس:

بله... کاملاً در جریان هستم. اما دیدگاه سندیکا در خصوص صادرات یک دیدگاه ملی است و باید خواسته ملی را به هر شکل ممکن به نتیجه رساند و این نگاه تلاش بیشتری را برای گردهم آوردن می طلبد. اینکه چرا شرکت های مهندس مشاور حضور فعال ندارند و یا به عبارتی خود را درگیر این قضایا نمی کنند نکته ای است که از دودیدگاه قابل بررسی است. اولین دیدگاه به موضوع بحث بر می گردد یعنی فرصت و تشخیص در بازار. تحریم و رکود اقتصادی به نوعی تغییر در محیط کسب و کار بوجود آورده و به نظر بنده برخی از اینگونه موقعیت ها که در آنها فرصت ها ایجاد می شوند، منحصر به فرد هستند، و حتی به برخی دیگر قابل تعمیم به سایر صنایع، کالاها یا خدمات می باشند. در این حالت تعمیم بین بخشی و بین صنعتی، ما را به سوی تشخیص فرصت های موجود یا در حال ظهور هدایت می کند، مانند روند افزایشی صادرات خدمات مهندسی در حوزه نیرو و به جای نفت. یا اینکه اغلب فرض می شود که بازار در اختیار شرکت های بزرگ است. پس چگونه می توان با چنان شرکت های غنی و مسلط بر بازار رقابت کرد؟ نتایج مطالعات نشان داده است که شرکت های بزرگ حداقل به شش سال زمان نیاز دارند تا استراتژی خود را تغییر دهند و برای اجرای موفق استراتژی جدید، حداقل به ده سال زمان برای تغییر در فرهنگ سازمانی!!!

دومین دیدگاه مبحثی است با قدمت زیاد و موضوعیست که سندیکا باید بستر سازی لازم برای به نتیجه رساندن آن را انجام دهد و آن قیمت خدمات مهندسی در صنعت برق است که شاید در حدود دو دهه است که اگر نگوییم روند کاهشی نداشته ولی

به شکل حیرت آوری ثابت مانده است در حالیکه کیفیت ارائه خدمات بالاتر رفته، سیستم های مدیریت کیفیت و ایمنی و سلامت مستقر شده و روش های نوین با تکنولوژی های و نرم افزارهای پیشرفته بکار گرفته شده است. به نظر بنده فرمول محاسبه این گونه خدمات باید بر اساس الگوهای جدید و تجربیات موفق در دنیا اصلاح شود تا آمار خودزنی ها پایین بیاید.

سیاسی راد:

آقای مهندس کلاهی! شما در توضیحات خود اشاره کردید به این که به هر حال تصور اولیه ای که درباره سندیکا و خدماتش وجود دارد، خیلی واقعی نیست و طبق دیدگاهی که آقای مهندس بارزی هم مطرح کردند، سندیکا اصلاً نباید به برخی

اگر نگاه کنیم، متوجه می شویم که جایگاه ما در فضای کسب و کار در دنیا جایگاه خوبی نیست و من فکر می کنم که در این زمینه باید خیلی کار شود

موضوعات ورود پیدا کند. یعنی رویکرد سندیکا باید روی موضوعات کاربردی و کلان صنعت برق سوق داده شود. با توجه به توضیحات و نقطه نظرات دوستان، لطفاً شما جمع بندی این بخش را ارائه کنید.

کلاهی:

من فکر می کنم که همین درست است. ببینید این که ما انتظار داشته باشیم سندیکا برود پول بگیرد، یا این که برود قرارداد بگیرد... اساساً کار درستی نیست. چون اینها کار صنف نیست. وظیفه صنف بستر سازی و تأثیر در قانونگذاری است و یک جاهایی مذاکره با مسؤلین، مثلاً جایی که یک شرکت بصورت شخصی نمی تواند برود و مذاکره کند مثل همین بحث قراردادها قفل شده. شما می دانید که شرکت ما شرکت بزرگی است و ما ارتباطات خیلی خوبی در مجموعه وزارت نیرو داریم ولی در هر صورت، اگر من تهایی بروم و در خصوص مشکلاتم مذاکره کنم بالاخره ممکن است که بتوانم مشکل خودم را حل کنم. ولی قطعاً اگر بروم و بگویم که فقط من نیستم، هشتصد تا شرکت دیگر هم همین مشکل را دارند، مسلماً این حرف خیلی تأثیر بیشتری خواهد داشت تا این که یک نفر بخواهد از طرف یک شرکت صحبت کند. اما یک نکته هم می خواهم بگویم که ظاهراً دستور جلسه اصلی ما بحث

فرصت ها و تهدیدها بود اما اکنون بر سر عملکرد سندیکا بحث داریم...

سیاسی راد:

من متوجه آقای مهندس. منتهی این بحث، به نظرم پایه خوبی است که بتوانیم ادامه بدهیم. چون این در واقع نقدی است که از خیلی قبل به سندیکا وجود داشته است. این که چرا سندیکا درگیر کارهای استراتژیک است، در حالی که اعضا درگیر موضوعات روزمره و خورد هر روزه خودشان مثل چک برگشتی، مشکل تعدیل نیرو و هزار و یک جور مشکل دیگر هستند. من فکر می کنم که این موضوع هم مسأله کلیدی است و الان فرصت خوبی باشد که در این مورد هم به یک جمع بندی مناسبی برسیم...

جوهریان:

البته اینطور که آقای مهندس کلاهی فرمودند، خواسته ما هم صرفاً این نیست که سندیکا مثلاً دنبال مطالبات باشد یا قراردادهای ما را تأمین کند. خیر. یعنی اگر زیرساخت ها بگونه ای تدوین شود که این مشکلات پیش نیاید، نیازی نیست که اصلاً سندیکا وارد این موضوعات شود. به خاطر این ما هم انتظار داریم که سندیکا در جهت اصلاح زیرساخت ها کمک کند....

کلاهی:

بله... زیرساخت ها مثل اصلاح قراردادها که اگر درست شود قرار دادهای تیب هم درست می شود، یا این که شما حق فسخ متقابل داشته باشی و شروع قراردادت زمان پیش پرداخت باشد، نه زمان ابلاغ، یا جریمه متقابل وجود داشته باشد و...

سیاسی راد:

با اجازه از حضور جمع، چون نیم ساعت هم بیشتر زمان نداریم. می خواهم دعوت کنم که به بخش دوم صحبت ها که مربوط به فرصت هایی که ممکن است به وجود بیاید و کارهای جمعی که مثلاً سندیکاها و تشکل های صنفی می توانند، ارائه کنند یا حتی این که الان می گوئید یک تهدید است بیشتر تا یک فرصت که به نظر من در خصوص بحث فاینانس و اینها اگر یک برنامه ریزی مناسبی نکنیم در سطح تشکلی، خودش می تواند به تهدید تبدیل شود.

کلاهی:

بله. فاینانس ها قطعاً می تواند تهدید باشد. مثلاً ساده ترین نوع و بهترین نوع آن خط اعتباری بانک توسعه اسلامی است که می گوید شما اصلاً نباید حقوق گمرکی را در ارزیابی در نظر بگیرید. این تهدید است و باید مدیریت شده و با آن مقابله شود. یا بحث نرخ ارز؛ افزایش نرخ ارز درست است به مردم یک فشار مقطعی می آورد ولی در بلندمدت به نفع اقتصاد ملی است، اما متأسفانه واردکنندگان یعنی آنهایی که کولر گازی، یخچال، تلویزیون و غیره وارد می کنند شرکت هایی هستند که

هم در آمد بالایی دارند و هم قدرت رسانه‌ای بالایی دارند و به واسطه تبلیغاتی که مداوم در رسانه‌ها می‌کنند، اصلی‌ترین ضربه را به تولیدکننده داخلی وارد می‌کنند. واقعیت این است که یک عده بی‌سواد یا به قصد یا از روی نادانی یک موضعی را می‌گیرند که نرخ ارز کاهش پیدا کند، اما نرخ ارز برای چه باید کاهش پیدا کند! که مردم مثلا بروند تلویزیون کره‌ای بخرند؟! نخزند.

بارزی:

من در بحث اول، ضرورت و اهمیت مدیریت را در اداره بنگاه مطرح کردم، ولی واقعیت این است که واحدهای تولیدی نمی‌توانند در یک محیط خلاء کار کنند. یعنی فضای کسب و کار هم باید فضای آماده و درستی باشد.

اگر نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که جایگاه ما در فضای کسب و کار در دنیا جایگاه خوبی نیست و من فکر می‌کنم که در این زمینه باید خیلی کار شود؛ یعنی سندیکا، انجمن‌های تخصصی و علمی کسانی که با نهادهای قانونی مذاکره می‌کنند باید شرایط را بگونه‌ای اصلاح کنند که جایگاه ما در فضای کسب و کار در دنیا تغییر کند. اگر این اتفاق بیفتد، طبیعتا خیلی از آن مسائلی که ما به آنها مبتلا هستیم از بین خواهد رفت و تأثیر خوبی بر بنگاه‌های ما خواهد گذاشت. این یکی از وظایف انجمن‌های صنفی است که باید پیشنهادهای مشخصی را در این زمینه به دولت بدهند. مثلا اگر دولت هزینه R&D را به عنوان مالیات پرداخت شده شرکت‌ها قبول کند، این می‌تواند فضای کسب و کار را بهبود دهد.

کلاهی:

قبول نمی‌کنند. ما خودمان تجربه‌اش را داشتیم.

بارزی:

یعنی شما هم موافقت با اینکه فضای کسب و کار باید تغییر کند؟

کلاهی:

بله، خیلی مباحث قابل تغییر است. مهم‌تر از همه بحث مالیات است. شما ببینید مالیاتی که از بخش صنعت اخذ می‌شود، نسبت به آن مالیاتی که از بازار اخذ می‌شود، اینها اصلا غیر قابل مقایسه است. تمام فشار روی صنعت است، در صورتی که صنعت، فقط بخش سودآور کشور نیست، در حال حاضر حدود هفتاد درصد اقتصاد کشور از مالیات معاف هستند. نهادهای خاص که معاف هستند، بخش بازار هم که عملا مالیات نمی‌دهد، یعنی هنوز مالیات ارزش افزوده را هم نتوانستند به آنها بقبولانند. این مباحث همه باید اصلاح شود. خود ما یک زمانی، کابل ۲۳۰ کیلو ولت برای اولین بار در خاور میانه تولید کردیم. یک میلیارد تومان برای هزینه‌های تولید اولیه این پروژه صرف کردیم. اما همه را برگرداندند و کار ما را نپذیرفتند. متأسفانه این مشکل‌ها وجود دارد و دولت هم فقط با تعامل با بخش خصوصی می‌تواند قانون‌ها را اصلاح

جوهریان:

بله. درست است. اما در بخش بیمه‌ها شاید دوستان مشکلی نداشته باشند، ولی ما در بحث اجراء با مشکلات بیمه‌ای زیادی مواجه بودیم.

کلاهی:

این موضوع تجربه موفقی نبوده است، آقای مهندس! چون باز هم دوباره بحث همکاری اعضا است. ما حتی در همین بیمه تکمیلی ساده هم که به صورت گروهی مذاکره شد و نهایتا گرفته شد، با مشکل مواجه شدیم. مثلا شما می‌بینید که یک شرکت حق بیمه‌اش را پرداخت نکرده، یک شرکت دیگر که در گروه قرارداد بسته، خسارت کارمندان را نمی‌تواند بگیرد، یا مثلا فلان شرکت، حق بیمه‌اش را نداده است...

جوهریان:

من منظورم بیشتر بخش بیمه‌های قراردادی است. اگر سندیکا یک تیپ خاصی را طراحی کند، شاید بسیاری از مسائل از بین برود. بطور مثال، یک حادثه‌ای برای من پیش آمد در منطقه سعادت آباد، که در واقع در تبدیل سیم به کابل خودنگهدار، یک اتفاقی افتاد که در آنجا تعداد خاصی ینچال و تشکیلات و اینها سوخت، ما وقتی از بیمه پیگیری کردیم، بیمه این خسارت را از ما نپذیرفت و به ما اعلام کردند که اگر شما می‌خواستید از این بند استفاده کنید باید اسم تمام مشترکان را به ما می‌دادید؟! اما واقعا این چطور امکان دارد یعنی ما باید می‌رفتیم در منطقه سعادت آباد و دانه دانه اسامی مشترکان را می‌گرفتیم؟! حالا گیریم در همین گیر و دار یکی هم خانه‌اش را بفرود برد، یا یک مستاجر عوض شود... وقتی اسم مشترک عوض شده این بیمه چطور می‌خواهد این قضیه را پوشش دهد؟ شاید در این قضیه اصلا اشتباه هم از طرف ما بوده یا شاید هم از طرف آنها ولی واقعیت این است که ما نمی‌دانیم چه می‌خواهیم و شرکت بیمه هم نمی‌داند که چه چیزی را می‌تواند به ما ارائه کند. به همین دلیل فکر می‌کنم ورود به این مبحث هم اهمیت زیادی دارد.

بارزی:

من فقط یک توضیحی بدهم راجع به بحث بیمه‌ها و شانه خالی کردن از آن که مطرح شد، می‌دانید که در نظام پزشکی، بیمه پزشکان حرفه‌ای را راه‌اندازی کردند. به دلیل این که این اتفاقات در پزشکی بسیار پیش می‌آمده لذا تصمیم گرفتند همه موارد را به تفکیک مشخص کنند. یعنی حتی برای بیهوشی، جراحی و برای خیلی چیزها، خود نظام پزشکی با بیمه‌ها صحبت کرده و گفته شما باید این موارد را پوشش دهید، یعنی چون کار خیلی تخصصی بوده، خود نظام پزشکی ورود پیدا کرده است.

من فکر می‌کنم که سندیکا هم می‌تواند در این زمینه ریزنی کند. منظورم این است که این بحث قابل بررسی بیشتر است.

آقای مهندس کلاهی نظر شما در این مورد چیست؟ از دیدگاه

موضوعی که جناب آقای مهندس کلاهی می‌فرمایند در خصوص خدمات مهندسی نیز کاملاً صادق است. علاوه بر نکاتی که در خصوص فرمول محاسبه حق الزحمه خدمات مهندسی عرض کردم، عدم در نظر گرفتن کیفیت خدمات و همچنین مالیات حدود ۲۲ درصدی در این حوزه نیز بسیار گزاف و غیر معقول است. یعنی بیش از یک پنجم مبلغ قرارداد! فقط صرف اینکه تاییده شرکت توزیع برق را دارد و ما باید از

جوهریان:

من می‌خواهم به این نکته هم اشاره کنم که گاهی در اجرای کار شرایطی پیش می‌آید که محصولاتی را در اختیار ما می‌گذارند، فقط صرف اینکه تاییده شرکت توزیع برق را دارد و ما باید از

”

کلاهی: این که نمی‌شود ما فقط از یازده نفر عضو هیأت مدیره انتظار داشته باشیم، خود اعضا هم باید در جاهایی که لازم است وقت بگذارند و اگر لازم باشد هزینه کنند

آن لیست استفاده کنیم. در حالی که ممکن است تولیداتی وجود داشته باشد که از لحاظ کیفیت، مقاومت و حتی قیمت مناسب تر باشد. وقتی ما ریشه این موضوع را پیگیری می‌کنیم و به طور مثال سابق فلان مدیر را بررسی می‌کنیم می‌بینیم که ایشان مثلا معاونتی در فلان شرکت دولتی داشته. چرا باید اینطور باشد؟!

من تا به حال دو سه نمونه از این مسائل را دیده‌ام که حتی برای ما مشکل ایجاد کرده است. وقتی پیگیری می‌کنیم که به فرض چرا از این نوع محصولات باید استفاده کنیم، به ما می‌گویند که چون اینها تایید شرکت توزیع هست! مگر می‌شود با جان مردم و یا با جان پیمانکار بازی کرد، فقط به جهت اینکه این آقا قبلا در فلان حوزه یک سمتی داشته است.

مشکلات متناسفانه زیاد است، ولی من نظرم این است که اگر بتوانیم هر چند به اندازه قطره‌ای به این دریای بیکران کمک کنیم، باز هم خوب است. اگر ما بتوانیم مثلا در بخش زیرساختی قراردادهای تیپ را بازنگری کنیم....

کلاهی:

این قضیه در حال پیگیری است و دارد نتیجه می‌گیرد....

شما آیا بالاخره شرایط حال حاضر فرصت است یا تهدید؟

کلاهی:

در خصوص بحث بیمه ها، همانطور که اشاره کردم، قضیه خیلی ساده بیمه تکمیلی بود که متأسفانه تجربه موفق نبود. اما حقیقتاً برای بیمه های تخصصی خیلی هم پیگیری خاصی صورت نگرفته است. موضوع قراردادها هم همانطور که قبلاً گفتم کارهای جدی در حال پیگیری و اقدام است و ان شاء الله به زودی به نتایج خوبی دست پیدا می کنیم. اما در مورد شرایط فضای کسب و کار هم به هر حال اصل قانونگذاری به دست ما نیست. ما فقط روی قول قانون نفوذ داریم و نمی توانیم قانون را تغییر مسیر بدهیم.

در خصوص بحث تهدیدها و فرصت ها به نظر من، با باز شدن فاینانس خارجی اگر بودجه مملکت سر و سامان بگیرد می تواند یک فرصت باشد، ولی بحث این است که مقداری از این بودجه به وزارت نیرو تزریق شود. در دوره قبلی، بیش از ۱۰ هزار میلیارد تومان دارایی وزارت نیرو را فروختند، اما چیزی به وزارت نیرو ندادند. بنابراین، اگر هر بودجه ای وارد وزارت نیرو شود، برای ما یک فرصت است، ولی مساله فاینانس خارجی، یک تهدید خیلی جدی برای ماست که باید آن را مدیریت کنیم و تا حد ممکن از حضور خارجی ها جلوگیری کنیم. اما متأسفانه بسیاری از همکاران ما هنوز این تهدید را ندیده اند.

بارزی:

شما آقای مهندس. راجع به همین موضوع اگر نکته ای است بفرمایید.

”

جواهریان: گاهی در اجرای کار شرایطی پیش می آید که محصولاتی را در اختیار ما می گذارند، فقط صرف اینکه تاییدیه شرکت توزیع برق را دارد و ما باید از آن لیست استفاده کنیم

جواهریان:

واقعیت این است که عمده فعالیت ما در بخش پیمانکاری است، و لذا در زمینه تولید، اطلاعی ندارم و این موضوع را فکر می کنم که تولید کنندگان باید پاسخ بدهند. در هر صورت خیلی ممنونم که دوستان وقت گذاشتند، من فقط خواهم از مجموعه سندیکا پیگیری بیشتر و جدی تر در بخش هایی مانند: تیپ قراردادی، بیمه، معرفی پیمانکاران و ایجاد ارتباط بیشتر با کارفرمایان و مسائلی از این دست است که با ایجاد زیر ساخت های لازم در این بخش ها امیدوارم بسیاری از مسائل ما بطور خودبخود حل شود.

رئیس:

موضوع فاینانس بخصوص فاینانس کشور چین از موضوعاتی است که به نظر بنده شاید کمی دیر به فکر کنترل و یا جهت دار نمودن آن در سندیکا افتاده ایم. در حال حاضر شرکت هایی هستند که مذاکره کرده، قراردادهایشان را هم بسته و در حال کارند، Start up هایی داریم که فقط در این راستا تاسیس

شده اند و در Social Media ها گروه های بسیاری در این راستا فعالیت نسبتاً طولانی دارند. این موضوعات حاکی از آنست که سندیکا بایستی بطور جدی تر همانطور که در کمیته همکاری های مشترک موضوع پیگیری می شود، مسئله را دنبال کند.

بارزی:

نظر خود من هم به عنوان یک تولید کننده این است که بالاخره تکنولوژی به هر حال باید بیاید و در این خصوص کاری نمی شود کرد، ولی می توان یک راهی را پیدا کرد که اگر یک برندینگ خیلی معروف را قرار است وارد کنیم؛ شرایط را طوری مهیا کنیم که امکان سرمایه گذاری هم وجود داشته باشد. یعنی اگر قرار باشد که سرمایه گذاری نکنند، اصلاً نباید وارد مارکت شوند. مثلاً اگر یک شرکت می خواهد کابل وارد کند، باید شرایطی را بوجود بیاورد که کابل را در اینجا تولید کند. حالا یا با یک شرکتی که در کشور دارد کابل تولید می کند یا اینکه خودش کارخانه و ماشین آلات بگذارد، و آن تکنولوژی را به داخل کشور بیاورد. این از آن چیزهایی است که به نظر من باید خیلی جدی به آن توجه کنیم. زیرا فکر نمی کنم در این قضیه فقط پیمانکارها تهدید شوند، بلکه این قضیه می تواند به تولید کننده هم آسیب بزند.

به این ترتیب اگر شرایط طوری فراهم شود که امکان سرمایه گذاری مشترک بوجود بیاید، R&D را توسعه می دهیم و هم خیلی چیزهای دیگر ممکن است اتفاق بیفتد. ولی اگر قرار باشد ما فقط تکنولوژی را وارد کنیم و محصول نهایی را بفرشویم، طبیعتاً این امر نتیجه خاصی را عاید ما نخواهد کرد.

فاینانس‌های خارجی صنعت برق را فعال کنید

گفتگو با دکتر فریبرز موجبی؛ قائم مقام مدیر عامل شرکت فرانیرو

فعال نکرده ایم. همه واحدهای اقتصادی در همه جای دنیا و در طول تاریخ همواره از طریق جذب وام به پیشرفت‌های سریع رسیده‌اند. حتی یک خانواده اگر بخواهد فقط نقدی زندگی کند، معمولاً نه صاحب‌خانه می‌شود نه اتومبیل نه لوازم اصلی زندگی و تازه چون قسط ندارد پولش را صرف هزینه‌های بیهوده می‌کند! این در مورد کشورها هم صادق است. بگذاریم از این که فعلاً پولی هم در بساط نیست.

ساختار آشفته صنعت برق

ساختار صنعت برق به هم ریخته و آشفته شده است. الان ساختار و نظم مشخصی برای برنامه ریزی‌های کلان وجود ندارد. صنعت برق به یک استراتژی جامع نیاز دارد

نبود استراتژی و برنامه‌های بلندمدت در صنعت برق

در دهه هفتاد صنعت برق استراتژی داشت و دارای برنامه‌های توسعه‌ای و بلندمدت بود. الان در صنعت برق تفکر بلندمدت و استراتژیک حاکم نیست. صنعت برق استراتژی ندارد؛ نه برای فاینانس، نه برای بازسازی و تجدید ساختار صنعت برق. مثلاً توزیع ظاهراً خصوصی شده، اما مشکلات آن بیشتر شده است. موضوعاتی مثل بازار برق و خصوصی سازی مطرح شده، اما به درستی اجرا نشده است. لازم است یک تیم مجدداً برای صنعت برق یک استراتژی حداقل ۲۰ ساله بنویسد. از دل آن استراتژی دهه هفتاد، دستاوردهایی مانند دانشکده صنعت آب و برق، مرکز آموزش مدیریت، ساخت نیروگاه‌های حرارتی، ساخت نیروگاه‌های آبی، ایجاد پیمانکاران کلید در دست ایرانی در کلیه زمینه‌های صنعت برق و... درآمد. حالا نیاز داریم که برای اتصال شبکه برق ایران به کشورهای همجوار، هزینه کردن قیمت تمام شده برق، خصوصی سازی، استفاده از فاینانس گسترده، صادرات برق، حفظ منابع انسانی، ارتقای کیفیت مدیریت و... استراتژی داشته و بر اساس آن برنامه‌های

در ماه‌های پایانی سال گذشته، واحد آموزش و پژوهش سندیکای صنعت برق ایران با همکاری اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران پروژه تحت عنوان «آینده پژوهی صنعت برق» دنبال می‌کرد. در طی تحقیقات و بررسی‌هایی که برای این پروژه صورت گرفت، گفت و گوهایی با پیشکسوتان و صاحب‌نظران صنعت برق هم انجام شد که تعدادی از آنها در آخرین شماره سال ۹۲ به چاپ رسید.

دکتر فریبرز موجبی، قائم مقام مدیر عامل شرکت فرانیرو و عضو کارگروه تدوین فهرست بهای پست‌های فشار قوی سندیکا، طی گفتگویی با دکتر علی‌رضا اسدی، مدیر آموزش و پژوهش سندیکای صنعت برق ایران، آینده صنعت برق کشور و امیدها و چالش‌های آن را بررسی کرده‌اند. حاصل این گفتگو را ذیلاً می‌خوانید:

بین سازندگان داخلی و تامین کنندگان خارجی تضاد منافی وجود دارد که باید حل شود. وقتی فاینانس خارجی می‌خواهد سرمایه‌گذاری کند این شرط را دارد که مثلاً ۶۰ درصد تجهیزات پروژه را از کشور خودش وارد کند و این موضوع سازنده ما را به وحشت می‌اندازد. این موضوع از طریق مذاکره البته تا حدودی قابل حل است و می‌شود بخش ایران را افزایش داد. در این زمینه موانع بانکی هم وجود دارد که باید توسط دولت‌ها حل شود. من خودم شاهد بودم که کشوری مثل ایتالی که اقتصاد کوچک و بسیار ضعیفی دارد توانسته است، گروه سرمایه‌گذاران خارجی را برای احداث زیرساخت‌ها جذب کند. بنابراین ما با اتکا به پشتوانه‌های اعتباری و نیروهای متخصصی که داریم می‌توانیم در ساخت راه و راه‌آهن، نیروگاه‌سازی، شبکه‌های انتقال و توزیع، صنایع و توسعه زیرساخت‌ها سرمایه‌گذاران خارجی را جذب کنیم.

من واقعا نمی‌دانم ما چرا این مساله فاینانس خارجی را تا کنون

مهم‌ترین عوامل اقتصادی مؤثر بر آینده صنعت برق ایران کدامند؟

- تحریم‌ها
- رونق و رشد صنعت
- رفاه عمومی
- فاینانس

مساله فاینانس

اگر دولت بتواند مساله فاینانس را حل کند به این معنی که سرمایه‌گذارهای خارجی و داخلی را جذب کند، برای انجام پروژه‌ها از طریق سرمایه‌گذاری راهکارهایی را با همکاری شورای اقتصاد، معاونت نظارت و راهبردی، بانک مرکزی و سایر ارگان‌ها تدوین کند و در عین حال موانع و بوروکراسی موجود در این راه را کاهش دهد، در کوتاه مدت تغییری ایجاد خواهد شد.

معلوم نیست چرا دولت شیوه فاینانس را - نه فقط در مورد صنعت برق بلکه در کلیه رشته‌ها - فعال نمی‌کند. این کاری است که امروزه اکثر کشورهای دنیا انجام می‌دهند.

ظهور فاینانس‌های خارجی

تنها جوانه‌های کوچکی در حال ظهور و شکل‌گیری فاینانس در صنعت برق است. بدیهی است که انجام صحیح این روش نیاز به یک استراتژی کلان دارد. برای شکل‌گیری فاینانس خارجی یک سری مشکلات باید حل شود: از مهم‌ترین آنها فقدان یک برنامه و ساختار کارشناسی شده و هماهنگ از سوی دولت است که باید با همکاری بخش خصوصی تهیه شده باشد. به علاوه مساله تحریم و همچنین مساله تضاد منافع سازندگان داخلی و تامین‌کننده خارجی هم باید حل شود.

تضاد منافع سازندگان داخلی و فاینانس خارجی

عملی و واقع بینانه تهیه کنیم.

تغییر نقش ارکان اقتصاد در جهت حمایت از بخش خصوصی الان باید اتاق بازرگانی و دولت ببینند و نقش ارکانی مانند بانک ها، گمرک، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، سازمان بازرسی، سندیکاها، موسسه استاندارد و غیره را در ارتباط با تقویت بخش خصوصی مجدداً تعریف کنند. اکثریت اینها الان در مقابل بخش خصوصی هستند. اینها را باید در کنار بخش خصوصی تعریف کنند. در تمام دوره تحریم آنقدر که پیمانکاران با بانک و تامین اجتماعی و دارایی و گمرک و شرکت های وابسته به وزارت نیرو و مساله داشتن با سازمان های تحریم کننده خارجی نداشتند!!

فضای رقابت در صنعت برق

تضعیف بخش خصوصی و خروج نیروهای تخصصی در ۵-۶ سال گذشته بخش خصوصی به شدت تضعیف شده است. قبل از تشدید تحریم ها به دلیل عدم پرداخت مطالبات، توان مالی شرکت ها کاهش یافته بود و پس از آن با فشارهای بعدی توان مهندسی و اجرایی آنها نیز به دلیل خروج نیروی های تخصصی و مهاجرت نخبگان کاهش یافته است.

تجزیه شرکت ها

در بخش خصوصی هم شرکت ها تجزیه می شوند و انشعاب پیدا می کنند. به این ترتیب شرکت های کوچک افزایش می یابند که این امر موجب نابسامانی بازار و رقابت شده است. در حالی که در جاهای دیگر شرکت های کوچک ادغام می شوند و شرکت های بزرگ را ایجاد می کنند. این جزء بیماری های اقتصاد ما است.

ورود شرکت های غیر حرفه ای و غیر تخصصی به صنعت برق شرکت های غیر حرفه ای و نهادهای غیر تخصصی وارد صنعت برق شده اند. این نهادها بایستی از این عرصه خارج شوند و بازار به حالت طبیعی شامل کارفرماها و یکسری پیمانکار واقعی و بدون رانت صنعت برق باز گردد. این روند رقابت سالم را از بین می برد و فضای کسب و کار را به هم می ریزد. علاوه بر اینکه بخش دولتی و عمومی وارد بازار و صنعت برق شدند، مشکل جدیدی نیز ایجاد شده است. مقامات سابق وزارتخانه ها بعد از بازنشستگی شرکت خصوصی ایجاد می کنند که به دلیل بافت خاص فرهنگی ایران و روابطی که از قبل بوده است، مشکلاتشان را بسیار آسان تر و روان تر حل می کنند. حتی اگر آنها مدیران شایسته ای هم باشند، مثل آن است که در یک مسابقه ی دو که همه شرکت کنندگان هم حرفه ای هستند، شما اجازه بدهید دو سه نفر چند متری جلوتر از نقطه استارت شروع کنند! باید برای این مساله چاره ای اندیشید.

عوامل فناوری تاثیر گذار بر آینده برق کدامند؟

رشد کم سرعت فناوری صنعت برق تغییرات فناوری در صنعت برق فشار قوی در دنیا مثل مخابرات

و آی تی سریع نیست، لذا در کوتاه مدت تغییرات فناوری در این صنعت زیاد نبوده و تاثیر چندانی روی تولید و مصرف نخواهند داشت.

رشد کم فناوری در بخش خصوصی دولتی

رشد فناوری در صنعت برق در بخش دولتی و خصوصی کند است. صنعت برق در چند سال اخیر رو به افول بوده است، لذا جایی برای رشد فناوری نداشته است. رشد فناوری به دلیل سایر مشکلات بسیار محدود شده است. دولت به بخش خصوصی اعتماد ندارد و بودجه ای که صرف انجام پروژه ها می کند، منجر به انباشت سرمایه در بخش خصوصی نمی شود که در R&D سرمایه گذاری شود. بخش خصوصی هم البته اشکالات و انحراف هایی جدی در این زمینه دارد. تنگ نظری خاصی از سوی کارفرمایان دولتی وجود دارد که پیمانکاران ضعیف نگه داشته شوند. چه صاحبان شرکت های خصوصی چه کارکنانشان. این حتماً اشتباه است. در غرب و کشورهای توسعه یافته اینگونه نیست.

انرژی تجدید پذیر

من بر این باورم که در میان مدت تولید انرژی های تجدید پذیر تاثیری بر ارزان شدن انرژی در کشوری مثل ایران ندارد.

عوامل اجتماعی و سیاسی اثر گذار بر آینده صنعت برق کدامند؟ سیاست ریشه مشکلات

این عوامل خیلی قابل تفکیک نیست؛ ولی این امر قطعی است که مشکلات اقتصادی کشور و به تبع آن مشکلات اقتصادی صنعت برق بیشتر سیاسی هستند.

استحاله مدیران در بخش دولتی

در بخش دولتی مدیریت نیز در مقایسه با مدیریت ۱۵-۱۰ سال پیش افت کرده و توان مدیریتی بخش های دولتی کاهش یافته است. مدیران دولتی در سطوح مختلف از نظر شجاعت در تصمیم گیری و تخصص و مهارت های مدیریتی افت شدیدی کرده اند. این مدیران ابتکار عمل و توان تصمیم گیری ندارند. مدیران بخش دولتی به کارمندان ترسو و ناتوان استحاله یافته اند. چرا که فشار نظارتی و بازرسی کارشناسی نشده و خارج از واقع بینی و حتی چهارچوب های قانونی بر آنها زیاد است. قوانین نامناسب زیادی وجود دارند، ترس زیادی از تصمیم گیری وجود دارد و مدیران جرات تصمیم گرفتن ندارند. زوال نیروی انسانی در بخش دولتی امری است که اتفاق افتاده است.

در گذشته مدیران صنعت برق به دنبال ساخت داخل و توسعه همه جانبه صنعت برق بودند، مدیران فعلی چنین انگیزه و نگاهی ندارند و من امیدوارم که عمده این گونه مدیران بتوانند کاری برای صنعت برق بکنند. این که گفته شود شما یک قرارداد داشته اید و علیرغم جهش نرخ ارز و تورم شدید شما باید قرارداد را اجرا کنید که مدیریت و ابتکاری به کار نرفته و مشکلی حل نمی شود. مدیران دولتی شرایط موجود را درک نمی کنند و عملاً

راه حلی برای آنها ارائه نمی کنند.

آینده صنعت برق را چگونه برآورد می کنید؟

سناریوهای صنعت برق

می توانیم برای صنعت برق سه سناریو را تصور کنیم:

- سناریو ۱- ادامه وضع موجود: تحریم ها به همین شکل باقی بماند
- سناریو ۲- بدتر شدن شرایط موجود
- سناریو ۳- بهتر شدن شرایط موجود

در سناریو ۱ و ۲، بخش خصوصی منهدم خواهد شد. ممکن است تا ۲ یا ۳ سال خاموشی رخ ندهد، چرا که به دلیل رکود، مصرف بخش صنعت کم می شود و مردم هم به دلیل کاهش رفاه، مصرفشان کم می شود. لذا تولید و مصرف سر به سر می ماند ولی بالاخره پیامدهای آن دیده خواهد شد. در سناریو سوم ممکن است ۱/۵ تا ۲ سال دیگر کسب و کار در صنعت برق به شرط تزریق سرمایه از بیرون یا سرمایه داران داخلی مجدداً به حرکت درآید.

کوتاه مدت رکود، بلند مدت رشد

به نظر می رسد ظرف یک سال و نیم آینده عوامل اصلی اقتصادی موثر بر آینده برق یعنی (تحریم، رشد صنعت و رفاه عمومی، افزایش تعرفه ها) تغییر مهمی نخواهند کرد، بنابراین در کوتاه مدت رکود ادامه پیدا می کند و در بلند مدت چنانچه سیاست ها تغییر کند شاهد رشد تدریجی خواهیم بود. با این وضعیت مدیریتی و با این دیدگاه هایی که مدیران دولتی صنعت برق دارند که شرایط موجود را نمی پذیرند و اگر هم بپذیرند نه فرصت و نه اختیاری برای مطالعه و اتخاذ تصمیماتی برای تغییر شرایط موجود دارند و لذا سیاست ها و رویه های موجود را به صورت رفع تکلیف ادامه می دهند، وضعیت بهبود معناداری پیدا نمی کند. تغییرات همچنین در جهت منفی ولی شاید با شیب کمتری باشد. من متأسفانه چشم انداز مثبتی نمی بینم.

فرصت ها:

استفاده از سرمایه گذاری و تامین مالی غیر دولتی خارجی و داخلی صادرات برق به کشورهای همجوار مثل پاکستان، ترکیه و همسایگان شمالی که نیاز به استراتژی و برنامه زیر ساخت دارد حمایت بانکی از شرکت های خصوصی برای فعالیت در کشورهای خارجی (مانند ارائه ضمانت نامه های بانکی)

چالش ها:

عدم توازن هزینه تمام شده و درآمدهای صنعت برق (تعرفه برق) نداشتن استراتژی در صنعت در بخش های مختلف بدهکاری دولت به پیمانکاران بازسازی نیروی انسانی در وزارت نیرو و شرکت های وابسته

آیا صنعت برق ایران ورشکسته می شود؟

دنبال افزایش تولید لازم است ظرفیت‌های متناسب در شبکه انتقال و توزیع نیز ایجاد شود که آن هم هزینه‌ای بالغ بر ۷۶ هزار میلیارد ریال به دنبال دارد.»

البته نیاز به این حجم بالا از سرمایه‌گذاری نشان دهنده این است که مسئولان وزارت نیرو باید هر چه بیشتر به دنبال فعال کردن حضور بخش خصوصی در صنعت برق کشور باشند. موضوعی که حتی طبق برنامه‌های توسعه کشور هم باید در اولویت قرار گیرد. اما در این بین بدهکاری بسیار زیاد دولت (شرکت توانیر) به فعالان بخش خصوصی صنعت برق موجب بی‌اعتدای سرمایه‌گذاران در خرید نیروگاه‌ها در ماه‌های گذشته شده است.

چندی پیش اصغر آریانی پور دبیر سندیکای تولیدکنندگان برق در مصاحبه‌ای با خبرگزاری مهر گفت که مزایده نیروگاه طوس در استان خراسان و لوشان در استان گیلان که برای نوبت دوم و سوم اعلام شده بودند، هیچ‌متقاضی نداشته است.

خصوصی‌سازی در صنعت برق ایران

بحث خصوصی‌سازی در صنعت برق ایران بیش از یک دهه است که شروع شده و با مطرح شدن اجرای سیاست‌های کلی قانون اصل ۴۴ در کشور سرعتی بیشتر به خود گرفته و در قالب ۴ روش، قراردادهای نیروگاهی B.O.T، قراردادهای نیروگاهی B.O.O، و آگذاری نیروگاه‌های موجود از طریق مزایده و آگذاری نیروگاه‌ها در عوض بدهی‌های دولتی به مرحله اجرا درآمده است.

همچنین باتوجه به سیاست‌های کلان کشور در خصوص کاهش تصدی‌گری دولتی؛ خصوصی‌سازی در صنعت برق در برنامه سوم، چهارم و پنجم توسعه کشور یک امر تکلیفی برای دولت

دنبال داشته باشد. هم‌اکنون کمبود شدید منابع مالی و وجود بدهی‌های کلان، عدم تناسب بین هزینه تمام‌شده و تولید برق و قیمت فروش آن، بالا بودن نرخ ارز، افزایش قیمت کالا و خدمات، رشد بی‌رویه مصرف برق و موضوع پارانه‌های برق مهم‌ترین چالش‌های صنعت برق کشور است.

اما با همه این مشکلات ایران با دارا بودن ظرفیت اسمی تولید ۷۰ گیگاوات، مصرف سالانه حدود ۲۳ میلیارد کیلووات ساعت انرژی الکتریکی و رشد سالانه حدود هشت درصد بزرگترین صنعت برق منطقه خاورمیانه و رتبه چهاردهم جهان را در اختیار دارد. همچنین ایران بزرگترین صادرکننده برق در منطقه است. شبکه برق ایران به تمامی کشورهای که با آن‌ها مرز خاکی داریم متصل است و سال ۹۱ بیش از ۱۱ هزار و ۲۰۹ میلیون کیلووات ساعت انرژی برق به کشورهای همجوار صادر و در مواقع نیاز شبکه ۳۸۹۷ میلیون کیلووات ساعت از کشورهای همجوار دریافت کرده است.

همچنین براساس آخرین آمار وزارت نیرو، تعداد مشترکان برق کشور در پایان سال ۹۱ از ۲۸ میلیون مشترک گذشت و پیش‌بینی می‌شود در پایان سال جاری نزدیک به ۳۰ میلیون مشترک برق در کشور داشته باشیم. از سوی دیگر براساس آمارها تعداد مشترکین برق در کشور طی سال‌های گذشته سالانه به طور متوسط ۵،۵ درصد رشد داشته است و بارش تقاضای ۸ درصد میزان انرژی برق در کشور رو به رو بوده ایم.

نیمه‌های آبان ماه سال گذشته فلاتحیان معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی اعلام کرد: «برای رفع تقاضاهای جدید انرژی برق؛ سالانه باید به طور متوسط ۵ هزار مگاوات ظرفیت تولید جدید به شبکه وارد شود که برای افزودن چنین ظرفیتی به شبکه، باید سالانه حدود ۳ میلیارد یورو هزینه شود. همچنین به

وضعیت صنعت برق کشور و فعالان بخش خصوصی حاضر در این صنعت مصداق واقعی این ضرب‌المثل قدیمی فردی است که صورت خود را از روی نداری با سیلی سرخ نگاه داشته است.

حضور فعالان بخش خصوصی در صنعتی را تصور کنید که بیش از یک هزار و ۳۶۰ میلیارد تومان تا شهریور ماه از دولت طلب داشته است، مالیات پولی را که دریافت نکرده مجبور بوده پرداخت کند، قسط‌های بانکی خود را بدهد و همچنان تلاش کند تا مشغول کار و فعالیت باشد و بدون دریافت پول اقدام به تولید و تحویل برق به شرکت توانیر کند.

از سوی دیگر شا و وزارت نیرو و شرکت توانیر را در نظر بگیرید که مجبور هستند برق را ارزان‌تر از آن چه برای تولید آن هزینه می‌کنند بفروشند. هفته گذشته وزیر نیرو در مراسم اعلام کرد در حال حاضر هزینه تولید برق در داخل کشور به ازای هر کیلووات ساعت ۶۸ تومان است اما آن چیزی که از فروش برق به مشترکان به دست می‌آید نزدیک ۳۰ تومان است و این نشان می‌دهد چرخه صنعت برق از همان ابتدای دچار مشکلات بسیار است. چیت چیان وزیر نیرو هفته گذشته گفت که تنها نکته‌ای که باعث شده صنعت برق زمین گیر شود همین هزینه‌ها است. حرف‌های وزیر به این معنا است که شرکت توانیر برق ۶۸ تومانی را به مشترکین خود ۳۰ تومان ارزان‌تر از قیمت تولید شده می‌فروشد.

رشد اقتصادی و توسعه در کشور بدون رشد و توسعه صنعت برق امکان‌پذیر نیست؛ صنعت برق صنعتی مادر و زیربنایی است و در این بین ورشکستگی بخش دولتی و خصوصی در این صنعت، کاهش تولید برق و بروز خاموشی در کشور می‌تواند مشکلات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی بسیار را به

در نظر گرفته شده است و در برنامه ریزی برق کشور نیز سهم نیروگاه های خصوصی در چشم انداز ده ساله در حد تا مین بیش از ۶۰ درصد برق مورد نیاز کشور دیده شده است.

در حال حاضر و با وجود دهه مشکلات و بدهی های دولت به بخش خصوصی فعال در صنعت برق (بیش از هزار و ۲۱۶ میلیارد تومان از توانیر و ۱۴۴ میلیارد تومان از شرکت مدیریت برق کشور) نزدیک به ۴۰ درصد از ظرفیت برق کشور یعنی حدود ۳۰ هزار مگاوات در اختیار بخش خصوصی است. اما در ماه های گذشته و با توجه به مطالبات گسترده مالی و نبود نقدینگی، بخش خصوصی صنعت برق با چالش های بسیار در اداره امور ابتدایی خود مواجه شده است و حتی حدود ۵۰ درصد واحدهای بخش خصوصی در این صنعت تعطیل شده اند و در حال حاضر تعدادی از نیروگاه های غیر دولتی کشور هم در آستانه تعطیلی و خروج از مدار قرار گرفته اند.

در ماه های گذشته بخش خصوصی صنعت برق علاوه بر اینکه از نبود نقدینگی رنج می بردند با جریمه های سنگینی برای عدم پرداخت مالیات و قسط های عقب افتاده بانکی هم رو به رو شده اند که این موضوعات بر مشکلات آن ها افزوده است. در این بین به اعتقاد کارشناسان مسئولان دولتی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی با در نظر گرفتن ردیف های خاص بودجه و برنامه ریزی دقیق باید قبل از اینکه با تعطیلی نیروگاه ها در ماه های آینده و خاموشی در شبکه توزیع برق رو به رو شویم، فکری اساسی برای حل مشکلات بخش خصوصی صنعت برق کنند.

رابطه برق و اقتصاد توسعه

در دنیای امروز انرژی از مسائل اساسی است و ساختار اقتصادی و سیاسی کشورها به چگونگی دسترسی به انرژی، نحوه مصرف و قیمت آن بستگی دارد. در کشورهای مختلف با سطوح اقتصادی متفاوت، شامل توسعه یافته و در حال توسعه، انرژی و مسائل مربوط به آن در کلیه جهت گیری ها، سیاست گذاری ها و برنامه های توسعه عمیقاً تأثیر گذار است.

در حال حاضر در کلیه کشورها موتور محرک هر گونه تحول اقتصادی، امنیت انرژی و سهولت دسترسی به آن است و در این بین سهم انرژی برق طبق آمارهای جهانی در دهه های آینده به شدت رو به افزایش است.

در همین زمینه در سال ها و دهه های گذشته بررسی های علمی و تحقیقاتی گسترده ای روی تأثیر توسعه شبکه برق روی رشد اقتصادی و توسعه کشورها در نقاط مختلف جهان از جمله ایران انجام گرفته است. مثلاً در مقاله علمی که از سوی دو استادیار دانشگاه تبریز و یک دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد تحت عنوان «بررسی رابطه مصرف کل برق و رشد اقتصادی ایران» منتشر کرده اند به روشنی می توان به رابطه مستقیم بین رشد تولید برق و رشد اقتصادی و صنعتی کشور پی برد.

طبق این مقاله که به بررسی تحول اقتصادی و صنعتی کشور از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۸۵ پرداخته، می توان دید در سال هایی که با افزایش تولید برق در کشور رو به رو شده ایم به عدد تولید ناخالص داخلی هم افزوده است. طبق این پژوهش حتی با

نگاهی به نوسانات رشد اقتصادی در ایران و رشد مصرف کل برق، دیده می شود که نوسانات آن ها با یکدیگر هم جهت هستند. این نشان می دهد با بهبود شرایط اقتصادی در ایران، مصرف کل برق نیز افزایش می یابد و برعکس در دوران رکود، نرخ رشد، مصرف نهایی برق کاهش پیدا می کند.

البته باید این موضوع را هم در نظر گرفت که در حال حاضر میزان مصرف برق در مصارف غیر صنعتی مانند مصارف خانگی در ایران نسبت به استانداردهای جهانی بالاتر است و تقریباً دو برابر معیارهای جهانی است. هم اکنون ۳۵ درصد برق تولید شده کشور در راه مصارف خانگی، ۱۵ درصد مصارف تجاری، ۱۵ درصد کشاورزی و ۳۵ درصد امور صنعتی مصرف می شود که نسبت به مصرف جهانی بسیار پایین تر است. در بسیاری از کشورهای صنعتی همچون چین، آمریکا و ژاپن میزان مصرف برق در صنعت به ۶۰ درصد مصرف کل هم می رسد و به نظر می رسد باید در سال های آینده مسئولان وزارت نیرو برای کاهش مصارف خانگی و تغییر الگوی مصرف و هدایت انرژی برق مازاد به بخش صنعتی و افزایش رشد و توسعه اقتصادی در کشور تلاش کنند.

البته باید به جز اصلاح الگوی مصرف مسئولان وزارت نیرو و نیروگاه های غیر دولتی و بخش خصوصی به افزایش راندمان تولید برق در نیروگاه ها با استفاده از روش های مختلف به خصوص احداث نیروگاه های سیکل ترکیبی، تبدیل نیروگاه های گازی به سیکل ترکیبی و افزودن واحد بخار و راه اندازی نیروگاه های تولید پراکنده توجه ویژه ای نشان دهند. همچنین باید تحقیقات و پژوهش های علمی گسترده ای هم در راستای افزایش راندمان تجهیزات تخصصی مثل توربین و پره توربین در کشور صورت گیرد تا علاوه بر بالا بردن کیفیت و راندمان شاهد کاهش هزینه های تمام شده راه اندازی نیروگاه هم باشیم. به عنوان مثال قیمت یک ست پره توربین در نیروگاه حدود ۴ میلیون یورو است در حالی که قیمت فروش همین ست پره ساخت گروه مپنا ۵۰ هزار یورو است.

افزایش راندمان نیروی محرکه نیروگاه

راندمان هیچ نیروگاهی در جهان ۱۰۰ نیست و اصلاً امکان این وجود ندارد که نیروگاهی بتواند با ۱۰۰ درصد راندمان بدون اتلاف بخش از سوخت و انرژی، برق تولید کند. اما در حال حاضر به خصوص در نیروگاه های بزرگ مثل حرارتی و گازی راندمان نسبت به هزینه های تولید بسیار پایین است و به همین جهت بسیاری از کشورها به سمت راه اندازی نیروگاه سیکل ترکیبی یا نیروگاه های تولید پراکنده رفته اند تا راندمان را بالا بیاورند و از اتلاف سوخت گاز و سوخت های دیگر جلوگیری شود. باید توجه کرد که مثلاً بازده و راندمان نیروگاه های گازی در کشور ۲۷ تا ۳۴ درصد است و نیروگاه های بخار در حدود ۳۰ الی ۳۵ درصد و این در حالی است که باره اندازی نیروگاه های سیکل ترکیبی این راندمان به ۴۸ تا نزدیک ۵۰ درصد می رسد و در واقع نیروگاه های سیکل ترکیبی با توجه به بالا رفتن راندمان جزء بهترین نیروگاه های حرارتی تولید برق در جهان هستند و به اعتقاد کارشناسان مسئولان وزارت نیرو

باید به سمت تبدیل نیروگاه های گازی کشور به سیکل ترکیبی و افزایش راندمان و تولید برق بیشتر حرکت کنند.

همچنین به نظر راه اندازی نیروگاه های انرژی پاک، تجدیدپذیر و نو مانند بادی و خورشیدی هم می تواند حرکت بسیار مهمی در جهت بالا بردن راندمان و استفاده از ظرفیت ها استفاده نشده در کشور باشد. ایران به دلیل شرایط آب و هوایی و اقلیمی از نقاط مناسب جهان برای استفاده از انرژی های خورشیدی و راه اندازی مزارع بادی است اما تاکنون سرمایه گذاری های کلانی در این موضوع نشده است و بخش خصوصی می تواند پیش قدم باشد.

علاوه بر اتلاف انرژی در زمان تولید باید به اتلاف انرژی در زمان توزیع و انتقال هم توجه کرد که در حال حاضر حدود ۱۵ درصد در کشور است. یعنی بعد از اینکه انرژی برق در نیروگاه تولید و وارد شبکه می شود ۱۵ درصد آن در مسیر تا رسیدن به مصرف کننده از بین می رود که بخشی از آن به دلیل خطوط قدیمی انتقال و کیفیت نامناسب تجهیزات است. در سال های گذشته در بسیاری از کشورها برای کاهش این اتلاف انرژی به فکر راه اندازی نیروگاه های مقیاس کوچک و تولید پراکنده افتاده اند که با استفاده از این روش به نوعی سیستم توزیع حذف یا به شدت فاصله اش با مصرف کننده کم می شود.

طبق آمارهای سال گذشته سهم نیروگاه های بخار از تولید انرژی در کشور ۳۶/۱، سهم نیروگاه های بخاری ۳۶/۵، نیروگاه های سیکل ترکیبی ۳۱/۷، نیروگاه های برقیابی ۴/۹، دیزلی، انرژی نو، بادی، خورشیدی ۰/۱ و انرژی آتی ۰/۷ بوده است. همچنین از نظر سوخت هم در سال گذشته ۶۴ درصد نیروگاه های کشور با سوخت گاز، ۱۲ درصد با سوخت گازوئیل و ۲۴ درصد با نفت کوره کار می کرده اند.

ایران در سال های گذشته در صنعت برق تا حدود زیادی به خودکفایی رسیده است و بخش های مختلف تجهیزات نیروگاه های از جمله توربین ها، پره توربین ها، بویلرها و تجهیزات پیشرفته دیگر در داخل کشور تولید می شود و همین موضوع باعث شده است تا صنعت برق در مقابل تحریم ها با محدودیت های کمتری رو به رو باشد. در حال حاضر ایران یکی از ۱۰ کشور دارنده تکنولوژی ساخت نیروگاه در جهان محسوب می شود و این موضوع می تواند در آینده ظرفیت های بسیاری برای ایران ایجاد کند البته به اعتقاد کارشناسان ایران باید برای حضور فعال در بازارهای جهانی فروش تجهیزات نیروگاهی به افزایش راندمان تجهیزات تخصصی خود توجه ویژه کند و افزایش کیفیت با توسعه کارهای علمی و تحقیقاتی را در اولویت قرار دهد تا بتواند رقابت پذیری محصولات خود را در بازارهای بین المللی افزایش دهد. البته هم اکنون هم برخی از شرکت های ایرانی فعال در این حوزه مانند مپنا حتی به صادر کننده خدمات و تجهیزات نیروگاهی مانند توربین، پره توربین و... تبدیل شده اند و در کشورهای دیگر مانند اندونزی، عمان، سوریه پروژه ها ساخت نیروگاه برعهده دارند.

*برگرفته از خبر آنلاین

مقایسه سهم صنعت آب و برق در بودجه ۹۳ و ۹۲

نفیسه زارع کهن

لایحه بودجه سال جاری (۹۳) در حالی سال گذشته نهایی شد و حالت اجرایی به خود گرفت که در مهلت قانونی طبق روال همیشه، با جزئیات و با تفاوتی کلی نسبت به دولت قبل به مجلس ارائه شد و این در حالی صورت گرفت که طی هشت سال گذشته همواره لایحه بودجه سال بعد بسیار دیرتر از موعد مقرر و حتی چندماه گذشته از سال جدید به دست مجلسیان می رسید. به هر روی قانون بودجه در شرایطی مورد تأیید قرار گرفت و به قانون تبدیل شد که با اعلام رسمی رئیس جمهور بودجه عمومی کشور در سال ۹۳ نزدیک به ۱۹۵ هزار میلیارد تومان برآورد شد که بیانگر افزایش ۲۴ هزار میلیارد تومانی بود.

اما اگر بخواهیم جزئی تر و ریزتر وارد منابع بودجه دولت شویم در بخش درآمدهای بودجه رقم ۹۲۷ هزار میلیارد ریال ذکر شده است در حالی که درآمدها در سال ۹۲، ۷۰۲ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۵۶۸ هزار میلیارد ریال بوده است. در واگذاری دارایی های سرمایه ای رقم لحاظ شده در لایحه بودجه ۷۹۹ هزار میلیارد ریال است و این در حالی است که در پیش بینی عملکرد سال ۹۲ این رقم، ۴۸۹ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۴۲۹ هزار میلیارد ریال بوده است.

بنابراین گزارش واگذاری دارایی مالی برای سال ۹۳ رقم ۲۲۴ هزار میلیارد ریال دیده شده است در حالی که در پیش بینی عملکرد سال ۹۲ این رقم ۱۴۰ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۶۸ هزار میلیارد ریال بوده است؛ لذا می توان اینگونه نتیجه گیری کرد که هم در بخش درآمدها، هم در بخش

ریال، در سال ۸۵، ۵۶۱ هزار میلیارد ریال و در سال ۸۴، ۷۱۵ هزار میلیارد ریال بوده است؛ لذا می توان نتیجه گیری کرد که عملکرد مجموع هزینه های جاری و سرمایه ای دولت در لایحه سال ۹۳ نسبت به همه سال های گذشته افزایش قابل توجهی داشته است.

نسبت هزینه های جاری و سرمایه ای بودجه دولت به تولید ناخالص داخلی به قیمت جاری سال ۹۳، ۲، ۱۶ درصد در برابر عملکرد سال ۹۲، ۳، ۱۴ درصد، سال ۹۱، ۴، ۱۵ درصد، سال ۹۰، ۹، ۱۴ درصد، سال ۸۹، ۸، ۲۰ درصد، سال ۸۸، ۲، ۲۲ درصد، سال ۸۷، ۹، ۲۳ درصد، سال ۸۶، ۹، ۱۹ درصد، سال ۸۵، ۸، ۲۴ درصد و در سال ۸۴، ۶، ۳۸ درصد بوده است.

در همین حال رشد منابع و مصارف بودجه در لایحه سال ۹۳ نسبت به پیش بینی عملکرد سال ۹۲، ۵، ۴۶ درصد خواهد بود و با توجه به پیش بینی تورم سال ۹۳ در حدود ۲۵ درصد می توان گفت افزایش بودجه دولت به قیمت واقعی در حدود ۵، ۱۶ درصد است، البته باید به این نکته هم دقت کرد که اعتبارات مربوط به هدفمند کردن یارانه ها و اجرای مرحله دوم آن در لایحه بودجه در نظر گرفته نشده است و قرار است در لایحه جداگانه ای لحاظ شود. همچنین دولت در نظر دارد از طریق دریافت اعتبارات در قالب فاینانس مبلغی در حدود ۳۵ میلیارد دلار را به طرح های عمرانی تخصیص دهد.

در بررسی درآمدهای مالیاتی بودجه ۹۳ می توان نتیجه گرفت

واگذاری دارایی های سرمایه ای و هم در بخش دارایی های مالی بودجه رشد داشته و با افزایش قابل توجهی نسبت به پیش بینی عملکرد سال ۹۲ و سال ۹۱ داشته است.

سهم اعتبارات عمرانی از کل مصارف بودجه از ۴، ۸ درصد در سال ۱۳۹۲ بر اساس پیش بینی عملکرد به ۴، ۱۹ درصد در سال ۹۳ افزایش یافته است و در بررسی جزئی تر در می یابیم که اعتبارات هزینه ای بودجه در لایحه سال ۹۳، ۱۴۳۰ هزار میلیارد ریال در پیش بینی عملکرد سال ۹۲، ۱۱۲۹ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۸۹۰ هزار میلیارد ریال بوده است. همچنین تملک دارایی های سرمایه ای در لایحه سال ۹۳، ۳۷۸ هزار میلیارد ریال در پیش بینی عملکرد سال ۹۲، ۱۱۲ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۱۵۲ هزار میلیارد دلار بوده است. همچنین در بررسی تملک دارایی های مالی در لایحه سال ۹۳، ۱۴۲ هزار میلیارد ریال لحاظ شده است و این در حالی است که در پیش بینی عملکرد سال ۱۳۹۲، ۹۰ هزار میلیارد ریال و در سال ۹۱، ۲۲ هزار میلیارد ریال لحاظ شده است.

عملکرد مجموع هزینه های جاری و سرمایه ای (عمرانی) دولت در بودجه سال ۹۳، ۱۸۰۸ هزار میلیارد ریال دیده شده است در حالی که در برآورد عملکرد سال ۹۲ این روند ۱۲۴۱ هزار میلیارد ریال در سال ۹۱، ۱۰۴۲ هزار میلیارد ریال، در سال ۹۰، ۹۰۷ هزار میلیارد ریال، در سال ۸۹، ۸۹۷ هزار میلیارد ریال، در سال ۸۸، ۷۹۲ هزار میلیارد ریال، در سال ۸۷، ۸۰۶ هزار میلیارد ریال، در سال ۸۶، ۵۶۹ هزار میلیارد

کشور جهت پرداخت تسهیلات به بخش‌های غیردولتی به طرح‌های دارای توجیه فنی، اقتصادی، زیست محیطی، مالی و اهلیت متقاضی به صورت پرداخت و بازپرداخت ریالی در بخش آب و کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست تخصیص می‌یابد. تبدیل دلار به ریال موضوع این بند در مرکز مبادلات ارزی صورت می‌گیرد.

از سوی دیگر بر اساس بند الف تبصره ۶ به شرکت‌های وابسته و تابعه وزارتخانه‌های نیرو، نفت، راه و شهرسازی، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، ارتباطات و فناوری اطلاعات، صنعت، معدن و تجارت و جهاد کشاورزی

انرژی با اولویت استفاده از تجهیزات ساخت داخل منعقد کند. دولت نیز مکلف است در قبال این تعهد، سوخت صرفه جویی شده یا معادل آن نفت خام را با محاسبه میزان صرفه جویی حاصله در مدت حداکثر دو سال به سرمایه‌گذاران تحویل دهد. این نامه اجرایی این بند توسط وزارتخانه‌های نیرو و نفت حداکثر دو ماه پس از تصویب این قانون با تأیید معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

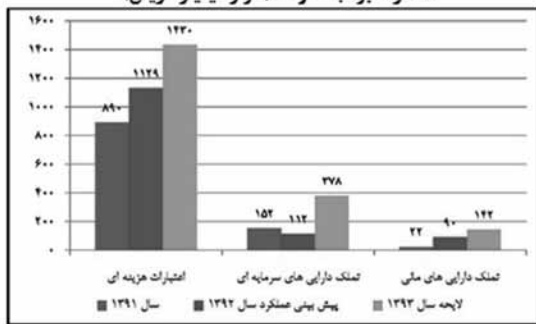
در بند «د» تبصره ۵ نیز گفته شده که ۱۰ درصد از منابع صندوق توسعه ملی ناشی از اجرای قانون بودجه سال ۱۳۹۳ کل

که مالیات اشخاص حقوقی در لایحه سال ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲، ۳، ۲۲ درصد رشد داشته است و این در حالی است که همین شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱ رشد ۱۵، ۳ درصدی داشته است. همچنین مالیات بر درآمد در لایحه سال ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲، ۵، ۳۴ درصد رشد داشته است و این در حالی است که رشد این شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱، ۵، ۲۱ درصد بوده است.

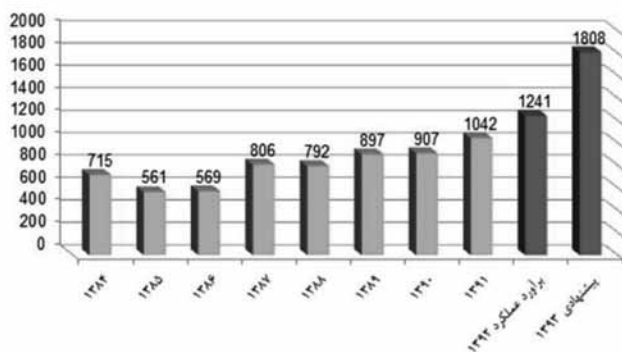
مالیات بر ثروت در بودجه ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲، ۹، ۳۹ درصد است و این در حالی است که این شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱، ۳، ۲۰ درصد رشد داشته است لذا در جمع مالیات‌های مستقیم که در لایحه بودجه به آن اشاره شده است نسبت به سال ۹۲ شاهد رشد ۶، ۲۶ درصدی هستیم در حالی که این شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱، ۲، ۱۷ درصد بوده است.

مالیات بر واردات در بودجه سال ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲، ۷، ۳۹ درصد رشد داشته است این در حالی است که این شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱، ۷، ۴ درصد رشد داشته است. همچنین مالیات بر کالاها و خدمات در لایحه سال ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲، ۵، ۶۰ درصد است در حالی که این شاخص در سال ۹۲ نسبت به ۹۱، ۴، ۶۹ درصد بوده است و درآمدهای مالیاتی در لایحه سال ۹۳ نسبت به برآورد عملکرد سال ۹۲ رشد ۳۷ درصدی دارد در حالی که این شاخص در سال ۹۲ نسبت به سال ۹۱، ۱، ۲۴ درصد رشد داشته است.

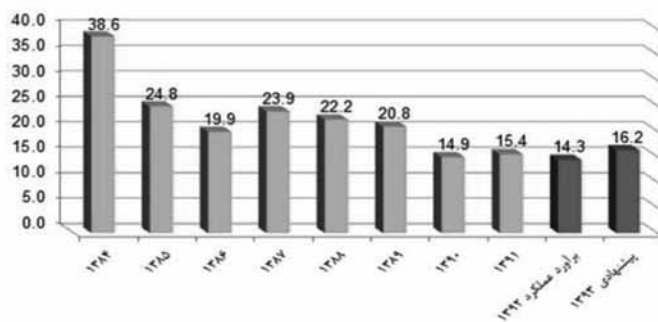
مصارف بودجه دولت (هزار میلیارد ریال)

عملکرد مجموع هزینه‌های جاری و سرمایه‌ای (عمرانی) دولت (هزار میلیارد ریال)

نسبت هزینه‌های جاری و سرمایه‌ای بودجه دولت به تولید ناخالص داخلی به قیمت جاری (درصد)

اما سهم وزارت نیرو در بودجه چیست؟ آن طور که در قانون بودجه سال ۹۳ ذکر شده است بر اساس بند «ط» تبصره ۲، شرکت‌های دولتی تابعه وزارتخانه‌های نفت و نیرو مکلفند کلیه درآمدهای ریالی و ارزی خود را به حساب‌های متمرکز و جوه ریالی و ارزی که از طریق خزانه داری کل کشور به نام آنها نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی

ایران افتتاح می‌شود واریز کنند. همچنین خزانه داری کل کشور مکلف است متناسب با وصول، ماهانه و به صورت یک دوازدهم بودجه مصوب و جوه مذکور، سهم شرکت‌های فوق‌الذکر را برای مصارف جاری و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به آن‌ها پرداخت کند. از سوی دیگر بر اساس بند «م» تبصره مذکور به منظور اجرای طرح‌های افزایش بازدهی نیروگاه‌ها با اولویت نصب بخش بخار در نیروگاه‌های سیکل ترکیبی، توسعه استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، کاهش تلفات، بهینه‌سازی مصرف، صرفه جویی در مصرف سوخت مایع، کاهش گازهای گلخانه‌ای و حفاظت از محیط زیست و طرح‌های آلودگی هوا و افزایش سهم صادرات سوخت، به وزارت نیرو و اجازه داده می‌شود تا سقف یک صد و بیست هزار میلیارد (۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل منابع داخلی به روش بیع متقابل با سرمایه‌گذاران بخش‌های خصوصی و عمومی قرارداد اجرای طرح‌های افزایش بازدهی و تولید نیروگاه‌های بخش دولتی و خصوصی، توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر، کاهش تلفات و بهینه‌سازی مصرف

اجازه داده می‌شود یک صد و پنجاه هزار میلیارد (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال برای اجرای طرح‌های انتفاعی دارای توجیه فنی، اقتصادی و مالی خود با اولویت اجرای پروژه‌ها و طرح‌های میادین نفت و گاز مشترک با همسایگان و مهار آب‌های مرزی، طرح‌های آب رسانی و تأمین آب، احداث و تکمیل طرح‌های آب شیرین کن، تصفیه خانه‌های آب و فاضلاب، نیروگاه‌های برق و همچنین مناطق محروم و کمتر توسعه یافته اوراق مشارکت ریالی و یا صکوک با رعایت ماده (۸۸) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و برای طرح‌هایی که به تصویب شورای اقتصاد می‌رسد، با تضمین خود منتشر کند.

بر اساس بند «الف» تبصره ۸ نیز قرارداد تأمین منابع مالی، اجرا و بهره‌برداری طرح‌ها (پروژه‌ها) را به شرکت پروژه صاحب صلاحیت که صرفاً به همین منظور تأسیس می‌شود واگذار کنند و با آن‌ها برای پیش خرید تأسیسات احداثی (نوع الف)، اجاره درازمدت تمام یا بخشی از تأسیسات (نوع ب)، خرید درازمدت و یا پیش خرید کالا و خدمات تولیدی آن طرح (نوع ج)، بهبود کارایی آب و یا انرژی (نوع د) و یا سایر انواع مشارکت بخش عمومی با بخش خصوصی به منظور ارائه خدمات عمومی (نوع ه) اقدام کنند.

در بند «ح» همین تبصره نیز ذکر شده که مشارکت (کنسرسيوم) شرکت‌های مؤسس شرکت پروژه موضوع این تبصره (صرفاً با برگزاری مناقصه دو مرحله‌ای با پیشنهاد فنی بازرگانی و مدل مالی قابل قبول انتخاب می‌شود. ارزیابی مالی مناقصات برای تعیین برنده بر اساس کمترین ارزش کل پرداختی‌ها به شرکت پروژه (از جمله هزینه بیمه احتمالی قرارداد، پیش پرداخت سال عقد قرارداد، و پرداخت‌های آتی حسب مورد با احتساب نرخ سالانه پانزده درصد تا بیست و پنج درصد صورت می‌گیرد)

در ماده ۳ همین بند آمده است که برنده در مناقصه (نوع د) بر

اساس مناسب‌ترین نسبت ارزش حال باز پرداخت پیشنهادی به ارزش حال هزینه‌های آب یا انرژی صرفه جویی شده خواهد بود.

از سوی دیگر در بند «الف» تبصره ۱۱ نیز ذکر شده است که به دولت اجازه داده می‌شود به منظور تسریع در احداث و تکمیل عملیات شبکه‌های آبیاری و زهکشی فرعی، آب‌بندان‌ها، سیستم‌های نوین آبیاری و انتقال آب تا مزارع، بخشی از هزینه‌های اجرای عملیات را در قالب سهم کمک بلاعوض دولت از محل اعتبارات مصوب تأمین و پرداخت کند. آیین‌نامه اجرایی این بند شامل نحوه تأمین و سهم کمک بلاعوض و اولویت‌های اجرایی و منطقه‌ای با پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های جهاد کشاورزی و نیرو و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

کاهش ۳۰ درصدی بودجه وزارت نیرو

از طرفی دیگر بررسی ارقام لایحه و البته بودجه ۹۳ حاکی از کاهش ۳۰ درصدی بودجه این وزارتخانه است. با نگاهی کلی به حجم بودجه مشخص می‌شود بودجه «وزارت نیرو» همراه با سازمان‌ها و نهادهای زیرمجموعه در قانون بودجه سال جاری بالغ بر ۷۸ هزار و ۵۶۶ میلیارد ریال است که این رقم با کاهش ۳۰ درصدی به ۵۵ هزار و ۲۴۲ میلیارد ریال در لایحه پیشنهادی رسیده است. سهم این دستگاه دولتی از کل مصارف بودجه عمومی نیز از ۳/۳ درصد در قانون بودجه سال ۱۳۹۲ به ۲/۵ درصد در لایحه پیشنهادی کاهش نشان می‌دهد.

در همین حال بودجه «حوزه ستادی وزارت نیرو» با ۱۱۶ درصد افزایش نسبت به رقم مصوب بودجه ۱۳۹۲ به سه هزار و ۸۸۸ میلیارد ریال رسیده است که هفت درصد کل بودجه پیشنهادی وزارتخانه را تشکیل می‌دهد.

اما بیشترین رقم کاهش مربوط به بودجه «شرکت‌های آب و فاضلاب منطقه‌ای» جهت تملک دارایی‌های سرمایه‌ای است

که با ۴۵ درصد کاهش از ۲۰ هزار و ۹۰۵ میلیارد ریال به ۱۱ هزار و ۵۸۶ میلیارد ریال رسیده است. این رقم بالغ بر ۲۱ درصد کل بودجه پیشنهادی وزارت نیرو در سال ۱۳۹۳ است. هم‌چنین ردیف بودجه‌ای «شرکت‌های سهامی آب منطقه‌ای» از ۳۸ هزار و ۱۳۹ میلیارد ریال در قانون بودجه سال جاری با ۳۹ درصد نزول به ۲۳ هزار و ۳۳۷ میلیارد ریال در لایحه پیشنهادی کاهش یافته است. این رقم ۴۲ درصد کل بودجه وزارت نیرو را در لایحه بودجه تشکیل می‌دهد.

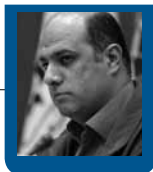
با نگاهی به بودجه ۹۳ رقم پیشنهادی «شرکت‌های سهامی برق منطقه‌ای در استان‌ها» که بر اساس قانون بودجه سال جاری هزار و ۲۲۵ میلیارد ریال را به خود اختصاص داده‌اند با ۱۶ درصد کاهش به هزار و ۳۵ میلیارد ریال در لایحه بودجه سال ۹۳ رسیده است که این رقم بالغ بر دو درصد کل بودجه پیشنهادی وزارت نیرو است. همین‌طور اعتبارات بودجه‌ای «شرکت سهامی سازمان توسعه برق ایران» از هزار و ۷۹۵ میلیارد ریال مصوب بودجه سال ۱۳۹۲ به دو هزار و ۲۵۲ میلیارد ریال افزایش یافته است که این رقم رشد ۲۵ درصدی را نشان می‌دهد که حدود چهار درصد کل بودجه وزارت نیرو در لایحه را به خود اختصاص داده است.

این‌گونه است که در مجموع بررسی ارقام لایحه در بخش نیرو نشان می‌دهد بیشترین کاهش بودجه در بین وزارتخانه‌ها، در این دستگاه رخ داده است. به نظر می‌رسد دولت تلاش دارد ضمن کاهش وابستگی این دستگاه به منابع بودجه عمومی، از ظرفیت‌های لایحه برای تنوع بخشی تأمین مالی طرح‌های توسعه‌ای صنعت آب و برق استفاده کند. هم‌اکنون نیمی از برق کشور توسط بخش خصوصی و بخش‌هایی غیر از وزارت نیرو تولید می‌شود و این وزارتخانه در صدد است تا پایان سال ۱۳۹۴ این سهم را از ۵۰ درصد کنونی به ۸۰ درصد افزایش دهد.

نگاهی بر روند برگزاری جلسات کارگروه توانیر - سندیکا

پیمانکاران فاینانسور پروژه‌ها نیستند

مهندس مهدی مسائلی، دبیر شعبه اصفهان و مدیر عامل شرکت پردیسان فناوران نیرو

۸- تاکید بر نقش فصل الخطابی توانیر برای شرکت های برق منطقه ای
 ۹- تاکید بر لزوم ریسک پذیری مدیران شرکت های برق منطقه ای
 ۱۰- رتبه بندی شرکت های برق منطقه ای بلحاظ تعداد قرارداد متوقف و حجم ریالی قراردادهای متوقف در هر شرکت برق منطقه ای (بر اساس گزارشات ارسالی اعضا برای سندیکا)
 ۱۱- اطلاع رسانی کارگروه های تشکیل شده (پس از نشست ۱۳۹۲/۱۲/۷ معاونان طرح و توسعه در برق اصفهان) در رفع مشکلات جاری و آینده صنعت برق:
 - بهینه سازی طراحی و اجرای خطوط و اصلاح حریم ها (متولی: برق گیلان)
 - بهینه سازی طراحی و اجرای پست ها (متولی: برق خراسان)
 - تامین منابع مالی پروژه ها (متولی: برق آذربایجان)
 - اصلاح آیین نامه ها، شرایط عمومی پیمان و موارد مرتبط با قراردادها (متولی: سازمان توسعه برق)
 - کارگروه توسعه و ارتقاء عملکرد مشاوران و پیمانکاران (متولی: برق اصفهان)
 ۱۲- طرح این چالش که چرا با وجود دلایل واضح و مبرهنی مانند جهش نرخ ارز از ۱۰۰۰ تومان به ۳۰۰۰ تومان و تورمهای ۴۰ درصدی سال های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ و وجود تحریم های گوناگون سیاسی و اقتصادی هنوز برای قراردادهایی که در دام هایی اینچنین گیر نموده اند، تعیین تکلیف نمی شوند؟
 ۱۳- بررسی اعضای جدید شورای عالی فنی که در دولت یازدهم منصوب شده اند
 ۱۴- بررسی مکاتبات انجام شده از سوی وزارت نیرو
 ۱۵- انجام مکاتبات با وزارت نیرو و معاونت راهبردی
 ۱۶- دسته بندی قراردادها در ۷ دسته کلی:
 قراردادهایی که انجام شده اند و ضمیمه های حسن انجام یا پیش پرداخت آنها آزاد نشده اند
 - قراردادهای متوقف بدلیل مشکلات ارزی

در پی سر کار آمدن دولت یازدهم و طلوع نگاهی دموکراتیک، حمایت از تشکل ها و شنیدن صدای بخش خصوصی توسط دولت تقویت گردید. بر همین اساس هیات مدیره سندیکا در شهریور ۱۳۹۲ طی اقدامی منسجم جلساتی با وزیر نیرو، معاون برق و انرژی وزیر نیرو و مدیر عامل توانیر قول تشکیل کارگروهی مشترک بین سندیکا و توانیر را، جهت یافتن راه حلی برای قراردادهای جاری و تدبیر راهبردی برای آینده، گرفتند.
 این کارگروه، اولین نشست خود را در ساعت ۱۷ روز ۲۲ مهر ۱۳۹۲ برگزار نمود و تا به حال ۸ نشست دیگر پس از آن نیز برگزار کرده است. (آخرین نشست در ۱۳۹۳/۲/۳۱ برگزار شده است)
 در این جلسات از طرف شرکت توانیر افرادی حضور یافته اند:
 - مهندس حائری، مدیر عامل
 - مهندس موسوی، مدیر کل دفتر بررسی های مالی، بازرگانی و رسیدگی به شکایات
 - دکتر نظری منتظر، مدیر کل دفتر حقوقی و رسیدگی به شکایات
 - آقای عبدا... پور- ذیحساب
 شایان ذکر است که این کارگروه مورد تایید وزارت نیرو نیز می باشد.
 طی این جلسات موارد زیر مطرح گردیده اند:
 ۱- مشکلات قانون مناقصات خصوصاً در مواد تامین مالی
 ۲- مشکلات آیین نامه معاملات شرکت های برق منطقه ای که منشا اصلی قراردادهای یکطرفه به نفع دولت است
 ۳- دسته بندی قراردادهای جاری - بر اساس گزارشات ارسالی اعضا - بلحاظ مشکلات و دلایل
 ۴- ارائه خواسته ها برای تیپ شدن قراردادها
 ۵- ارائه مشکلات و نقاط ضعف بخشنامه جبران ضرر و زیان نرخ ارز
 ۶- طرح مشکلات و نقطه ضعف اوراق مشارکت شرکت های برق منطقه ای و اطلاع رسانی به اعضا مبنی بر عدم دریافت آنها
 ۷- طرح نقاط ضعف و غیر کاربردی بودن بخشنامه تعدیل نرخ فلز صادره از سوی معاونت راهبردی رییس جمهور

- قراردادهای متوقف بدلیل انواع مشکلات مالی
- قراردادهای متوقف بدلیل مشکلات تحریم
- قراردادهای متوقف بدلیل تاخیرهای غیر مجاز
- قراردادهای نیازمند خاتمه
- قراردادهای که راهی جز فسخ ندارند
- ۱۷- تاکید بر انجام خاتمه بجای فسخ
- ۱۸- تاکید بر بروز رسانی قیمت قراردادها بجای ابطال کارها
- ۱۹- بررسی نامه شماره ۱۶۱۰۰۶ مورخ ۱۴/۱۰/۱۳۹۲ معاون اول رئیس جمهور و نامه رئیس جمهور به شماره ۱۵۶۶۷ مورخ ۴/۱۰/۱۳۹۲ درباره عدم سوء استفاده از تحریم
- ۲۰- ورود به مصادیق رخ داده در شرکت های برق منطقه ای خوزستان و غرب

و اما تحلیل ۹ جلسه کارگروه:

به نظر می رسد در دولت یازدهم هم به دلیل حفظ بدنه کارشناسی خصوصاً در معاونت راهبردی برای رفع اثرات شرایط بحران اقتصادی دوره ۴ ساله دولت دهم بر بخش خصوصی و حل مشکلات حاصله، اراده ویژه ای وجود ندارد (و یا حداقل تاکنون احساس نشده است) و وزارت نیرو نیز بدون اخذ مجوز از معاونت راهبردی، قصدی برای انجام حرکت های خاص و باصلاح فراقانونی ندارد. خلاصه قضیه بخش خصوصی صنعت برق با توانیر همچون مذاکرات ۱+۵ با ایران شده است.

اما به هر حال مذاکره و وجود آن می تواند روزه های امید - در صورت تزییق تدبیری از سوی دولت - را برای بخش خصوصی بگشاید.

به هر حال و وظیفه تشکل های بخش خصوصی مانند سندیکا پایداری، صبر و تلاش و مقاومت در برابر دولت برای تحقق خواسته های اعضا است مشروط بر آنکه اعضای این تشکل ها نیز خواسته های منطقی از دولت داشته باشند و حمایت خود را نیز از سندیکا دریغ نورزند.

حسن برگزاری جلسات کارگروه:

- شنیدن صدای بخش خصوصی فعال در صنعت برق از نزدیک توسط نماینده وزارت نیرو
- زیر ذره بین بردن مشکلات روبنایی و زیر ساختی مبتلا به موانع زیر ساختی:
- ۱- نبود اراده در وزارت نیرو جهت عملکرد مستقل بدون اخذ مجوز از معاونت راهبردی
- ۲- عدم علاقه توانیر بعنوان نماینده وزارت نیرو بمنظور تاثیر صریح و آشکار بر تصمیمات شرکت های برق منطقه ای و شرکت های توزیع نیروی برق
- ۳- کهنه و عمیق بودن زخم ها
- ۴- نبود شفافیت در بخش خصوصی
- ۵- ترس بیش از حد دستگاه های اجرایی از نهادهای نظارتی
- ۶- عدم پذیرش کامل تبعات تحریم از سوی معاونت راهبردی رییس

- جمهور (عنایت بفر مایید که بدنه کارشناسی و معاونت مرتبط با صنعت برق و پیمانکاران در دولت یازدهم نسبت به دولت های نهم و دهم بلا تغییر بوده است)
- ۷- قانون مناقصات
- ۸- آیین نامه معاملات
- ۹- تیپ نبودن قراردادها (عدم وجود وحدت شکلی و ماهوی قراردادها)
- ۱۰- در ۵ ساله اخیر متن قراردادها بدتر و یکطرفه تر شده است و هیچگونه انعطافی به غیر از نهایتاً سکوت از طرف کارفرمایان دیده نشده است. (حتی تاذیه پیش پرداخت قراردادها در حاله ای از ابهام است)
- ۱۱- در ۵ ساله اخیر هیچ تغییری در متن مناقصات و شرایط آنها دیده نشده است.

اما نباید فراموش کرد که کارفرمایان مردد (ریسک ناپذیر) باعث ایجاد محیط کسب و کاری شرطی و نامعلوم گردیده اند که برای آثار زیان بار آن زمان زیادی باید صرف گردد.

در سال های اخیر بخش خصوصی بدلیل بیماری رکود تورمی حاکم بر اقتصاد کلان کشور - که هدفمندی یارانه ها همچون بنزین بر آتش تب این بیماری بود - تضعیف و در صنعت برق بسیاری از فعالان این صنعت خصوصاً کوچکترها، در حال نابودی هستند (بیماری رکود تورمی اقتصاد ایران هم ریشه سیاسی دارد و هم ریشه مدیریتی (ناشی از مدیران، علم آنها و شیوه اعمال آن))

البته نباید فراموش کرد مشکلات ریشه ای اقتصاد ایران به همراه ناآگاهی، سوء مدیریت و عدم اتحاد بخش خصوصی موجب نابودی این بخش را بیشتر فراهم کرده است.

بدانیم فعالان بخش خصوصی صنعت برق با قراردادهایی که بر اساس ماده ۱۰ قانون مدنی و مبتنی بر قانون مناقصات و آیین نامه معاملات شرکت های برق منطقه ای منعقد نموده اند که با عنایت به یکطرفه بودن این قراردادها هیچ راه فراری برای بخش خصوصی بصورت آسان و بلحاظ قانونی تا حدودی وجود ندارد و یکی از دلایل اصلی تشکیل کارگروه مشترک نیز یافتن یا ایجاد تبصره، متمم یا بخشنامه ای برای حل مشکلات بوده است. (حل مشکل قراردادهای جاری صنعت برق نیازمند تصمیمات جدی دولت و حمایت مجلس و قوه قضائیه است)

در پایان باید تلاش کرد تا پارادایم ذهنی دولت نسبت به بخش خصوصی را تغییر دهیم.

وزارت نیرو و شرکت های ذیربط باید بدانند که "پیمانکاران فاینانسور پروژه هانیستند"

تغییر رویه در اتخاذ سیاست پولی؛ اصلی ضروری در راستای توسعه

سید احمد علی عاملی؛ استاد دانشگاه و عضو علی البدل هیات مدیره سندیکا

که اساساً از اعتبار کم تری در شرایط اقتصادی کشور ما برخوردارند مشاهده می کنیم، به دست آوریم. به بیان دیگر، برای اعمال یک سیاست پولی مناسب و مؤثر، باز شناسی شرایط و پیچیدگی های موجود در هر بخش اقتصادی در کنار یک نگاه همه جانبه به کل اقتصاد کشور، باید بسیار پیشتر از شناخت تابع تقاضای کل کشور - هر چند که این شناخت نیز لازم است - مورد توجه قرار گیرد. اینکه این باز شناسی اقتصادی چه مسیری را باید طی کند و نیازمند چه مطالعات و تحلیل هایی است، سؤالی است که باید به شکل ریشه ای ذهن سیاست گذاران اقتصادی کشور را درگیر کند و سرمایه گذاری در بخش تحقیقات برای پاسخگویی به این سؤال انجام شود. به نحوی که جهت دهی سیاست های پولی به صورت ترکیبی در بخش های مختلف به درستی انجام گیرد. به عبارتی سیاست های انقباضی برای بخش های نامولد و سیاست های انبساطی برای بخش های مولد اتخاذ شود که در این صورت قطعاً به رونق تولیدات داخل و بخش های مولد می تواند منجر شود.

آنکه تعمیم یک سیاست پولی - که ممکن است آسیب پذیری یک بخش اقتصادی را در برابر یک بحران اقتصادی کاهش دهد یا بر طرف سازد - به سیاستی کارآمد برای تمامی بخش های اقتصاد، نه تنها قادر است معضل پیش آمده را حل نکند، بلکه می تواند درجه شدت آن را نیز افزایش دهد.

به عنوان مثال، اتخاذ سیاست پولی انقباضی برای مهار تورم و کاهش نقدینگی، ممکن است در کوتاه مدت از سرعت رشد تورم بکاهد، اما جالب توجه اینجاست که در همین شرایط کنونی تورمی، اغلب بنگاه های تولیدی کشور نه از حجم بالای نقدینگی بلکه از کمبود نقدینگی برای گسترش تولید گلایه دارند. در مقابل، اتخاذ یک سیاست انبساطی در جهت رونق بخشیدن به تولید، می تواند به افزایش قیمت ها در برخی بخش های اقتصادی دامنه زده و از طریق اثر سرایتی که در کشور ما سرعت کمی هم ندارد، به سایر بخش ها انتقال یافته و نه تنها رشد تولید را محقق نسازد بلکه با توجه به وابستگی شدید بخش تولید به مواد اولیه وارداتی، مشکل را دو چندان کند. بنابراین، واضح است که نمی توان صرف شناخت یک تابع کلی (تقاضای پول کشور)، سیاست پولی ای اتخاذ کرد و انتظار داشت که نتایجی آن چنان که در کتب اقتصادی و تئوری هایی

امروزه سیاست پولی روشی اصولی است که به وسیله آن دولت ها، اقتصاد کلان را تحت تاثیر قرار می دهند. به منظور اجرای سیاست پولی مقام (سیاستگذار) پولی برای حصول اهداف مطلوب خود از قبیل تورم پایین و تولید حقیقی نزدیک به تولید بالقوه، ابزارهای سیاستی اش (نرخ های بهره کوتاه مدت یا پایه پولی) را به کار می برد.

همراه با توسعه و تکوین اقتصاد پولی سیاست پولی نیز طی قرون متناهی تحول یافته است. بسیاری از اقتصاددانان معتقدند، اتخاذ سیاست های پولی و مالی در اقتصاد هر کشور و تاثیر حداکثری این سیاست ها منوط به شناخت صحیح تابع تقاضای پول آن کشور است و از طرفی، شناخت ثبات و پیش بینی تقاضای پول نیز می تواند در جهت کنترل حجم پول در راستای تحقق هدف های اقتصادی و به حداقل رساندن خسارت های ناشی از عملکرد ناصحیح نظام پولی موثر باشد.

اما با وجود آگاهی از لزوم شناخت تابع تقاضای پول کشور و عدم دستیابی به نتایج مطلوب، این گروه همچنان بر عقاید خود استوار بوده و کل بخش های اقتصاد را به منزله یک بخش می بینند و اتخاذ یک سیاست پولی همه گیر که بتواند پاسخگوی نیازهای تمامی بخش ها باشد را تنها راه حل می دانند. حال

راه‌ی که باز شده است

محمدصادق چنان‌صفت

دارد. نخستین فایده‌اش این است که هر رویداد کوچک و بزرگی را نباید دولت حل کند و اگر نشد، تضعیف شود. به طور مثال اگر نهاد دولت جامعه را متقاعد کند که قیمت میوه را اتحادیه تولیدکنندگان و بازرگانان و قدرت بازار تعیین می‌کند، وقتی در یک مقطعی قیمت‌ها افزایش یافت، کسی به دولت اعتراض نمی‌کند. بر پایه همین تفکر است که دولت‌های مدرن کارفرمایان و کارگران را که پایه‌های اصلی جامعه صنعتی‌اند، شرکای اجتماعی خویش دانسته و با آنها تعامل می‌کند.

به نظر می‌رسد با این اندیشه است که نهاد دولت باید شرایط را برای فعالیت تشکلهای کارگری، کارفرمایی و سایر اقشار فراهم کند. دولت حسن روحانی در همه هفت ماه سپری شده نشان داده است که می‌خواهد راه تعامل با بخش خصوصی را باز کند و تاروکی که شرایط امروز حاکم است بر این اندیشه استوار می‌ماند. آیا تشکلهای ایرانی توانایی استفاده از فضای مطلوب فعلی را دارند؟

مالیات نمی‌دهند. اینگونه شده است که دولت‌های مدرن سبک و چابک اما هوشیار و نیرومندند و به جای پراکندن نیروی خود در همه امور آنها را بر نقاط اصلی متمرکز کرده‌اند. دولت‌های جهان با هر گرایش سیاسی و جزئی اکنون به چنین سمتی حرکت می‌کنند.

آن روی داستان نیز این است که جامعه مدنی و نهادهای مدنی نیرومند، قاعده‌های دموکراسی را در تاسیس، مدیریت و تقسیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها رعایت می‌کنند، حساب دخل و خرج خودشان را دارند و چشم به سخاوت دولت ندارند و ...

به این ترتیب یک تقسیم منطقی از قدرت میان نهاد دولت و نهادهای مدنی ایجاد شده است که تعامل آ‌ها حدی، هوشیارانه و بر اساس حداکثر کردن منافع صنفی و ملی استوار شده است. نهاد دولت در ایران نیز راه‌گیزی از حرکت به این سو ندارد و باید به قاعده‌های بازی تقسیم قدرت تن دهد.

این اتفاق اگر بیفتد برای دولت فایده‌های چشمگیری

دولت در دنیای مدرن امروز چند ویژگی دارد: اولاً بسیار لاغر، کوچک، چابک و سبک‌بال است. ثانیاً با گروه‌های گوناگون اقتصادی-اجتماعی جامعه خویش شریک شده است. آیا این اتفاق از سر حسن نیست دولت‌ها بوده و هست؟

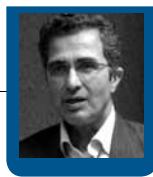
بخشی از ماجرا همین است، اما بخش عمده آن به دلیل رویکرد جامع‌انگیز اقتصاد است. به این معنی که مالیات دهندگان از دولت خواسته‌اند وظایف و اختیارات خود را در اندازه‌ها و چارچوب‌هایی قرار دهد که حاکمیت نیاز دارد و بر پایه همین وظایف دخل و خرج داشته باشد. جامعه مدنی از نهاد دولت خواسته است وظایف و اختیارات قابل تفویض را در عرصه‌های گوناگون به تشکلهای وانجمن‌های غیردولتی واگذار کند.

مدیریت بر دانشگاه‌ها، مراکز نشر تولیدات فرهنگی، تولید و توزیع کالاها و خدمات و ... دیگر جزو وظایف و اختیارات دولت‌های مدرن به حساب نمی‌آید و مالیات دهندگان نیز بابت هزینه‌های چنین کارهایی به دولت

گفت و گو

هدف گذاری سندیکایی های خراسانی برای گسترش صادرات

گفتگو با مهندس معین تقوی، رییس شعبه خراسان سندیکای صنعت برق ایران

جناب آقای مهندس معین تقوی، عملکرد شعبه خراسان سندیکارا در سال ۹۲ چگونه ارزیابی می کنید؟

ما در شعبه خراسان در سال گذشته عمده انرژی خود را برای شناساندن این شعبه به سازمان ها و ارگان های مختلف استانی صرف کردیم. چرا که علیرغم توانایی های بالا و پشتوانه بزرگ شعبه خراسان سندیکای صنعت برق ایران، این تشکل آنچنان که باید در این استان شناخته شده نبود. اما امروز به یاری پروردگار قابلیت های سندیکا برای اکثر نهادهای استانی مشخص شده است. به طوری که شعبه خراسان سندیکا به یکی از اعضای اصلی و فعال کمیسیون صدور خدمات فنی و مهندسی استان خراسان، تبدیل شده و در تمامی جلسات و همایش های این کمیسیون از جمله جلسات با هیات های کشورهای خارجی حضور دارد که در این جلسات پیشنهادات سندیکا مورد توجه قرار می گیرند.

از سوی دیگر طی اقدامی کم نظیر که در خراسان و با همکاری و حمایت بخش خصوصی و دولتی انجام شد، شرکتی عظیم و چند منظوره به نام شرکت بین المللی هشتم تأسیس شد. با تأسیس این شرکت امید زیادی به افزایش صادرات خدمات فنی و مهندسی به وجود آمده است.

همه اینها نشان می دهد که شعبه خراسان به خوبی جایگاه خود را در آن استان پیدا کرده است. فکر می کنید چه اقداماتی منجر به رسیدن به این مرحله شد؟

حضور مستمر و فعال در تمامی جلسات و کمیسیون ها و ارائه پیشنهادات سازنده و قابل اجرا در رسیدن به این جایگاه نقش موثری داشته است. به عنوان مثال می توان از سفر یک هیات از کمیسیون صدور خدمات فنی مهندسی استان به ترکمنستان

سال ۹۲ سال بسیار دشواری برای صنعتگران صنعت برق ایران بود. انباشت مطالبات معوق، تعریف نشدن پروژه های جدید، تحریم ها و بسیاری مشکلات اینجینینی، روزهای بسیار سختی را برای صاحبان این صنعت رقم زد. البته همین دشواری ها، این سال را برای سندیکایی ها به سالی پر کار تبدیل کرد.

سندیکای صنعت برق ایران، شعبه خراسان هم از این قاعده مستثنی نبود. مدیران این تشکل در طول سال گذشته تلاش کردند دغدغه ها و چالش های اعضای خود را به بهترین نحو پیگیری کنند.

مهندس معین تقوی در این گفتگو از فعالیت ها و اقدامات شعبه خراسان سندیکا سخن گفته است که مشروح آن را ذیلا می خوانید:

همزمان با اجلاس مشترک ایران و ترکمنستان با حضور جناب آقای دکتر ظریف وزیر محترم امور خارجه نام برد. در این سفر که اینجانب نیز یکی از اعضای هیات اعزامی بودم گزارش جامعی توسط سندیکا (شعبه خراسان) تهیه و ارائه شد که مورد استقبال مسئولین محترم قرار گرفت و موضوعات آن هم اکنون در دست پیگیری است.

ورود به مسائلی مانند تامین اجتماعی، آموزش و امثالهم که مورد علاقه اعضای محترم است نیز به موفقیت شعبه کمک کرده است. با توجه به استقبال اعضا از بحث های آموزشی با موافقت ریاست محترم اتاق بازرگانی خراسان تفاهم نامه ای با مرکز آموزش های اتاق بازرگانی خراسان، مبادله شد و پس از آن دوره آموزشی دو روز تخصصی مرتبط با زمینه کاری اعضای با

دعوت از استاد متخصص از تهران، در آن مرکز آموزشی برگزار شد.

علاوه بر بحث آموزشی، سایر فعالیت ها در چه زمینه ای بوده است؟

در سال های اخیر یکی از عمده ترین مشکلاتی که پیمانکاران صنعت برق با آن مواجه بوده اند، عدم همکاری سازمان تامین اجتماعی با این شرکت ها است. به عنوان مثال در خصوص بیمه کردن پرسنل خانم که در پروژه ها تحت عنوان مدیره پروژه، طراح و محاسب و... مشغول به کار هستند، تامین اجتماعی سختگیری های غیر قابل قبولی را اعمال می کند. در این خصوص مکاتبات متعددی با استانداری، تامین اجتماعی و... صورت گرفت و طی چندین جلسه با نمایندگان اتاق بازرگانی در تامین اجتماعی و همچنین مدیر کل محترم سازمان تامین اجتماعی این موضوع را مطرح کردیم و در حال حاضر در حال جمع آوری و مستند سازی موارد موجود هستیم. به علاوه از سوی سازمان تامین اجتماعی هم قول هایی مبنی بر بررسی مجدد این مساله دریافت کرده ایم. امیدواریم که در این خصوص به نتیجه مطلوب برسیم.

برگردیم به همان موضوع کمیسیون صدور خدمات مهندسی و شرکت بین المللی هشتم که پیش از این صحبتش را کرده بودید، امکان دارد جزئیات بیشتری در این دو مورد ارائه دهید؟

کمیسیون صدور خدمات فنی و مهندسی خراسان در برگیرنده کلیه دست اندرکاران حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی است. اتاق بازرگانی و سازمان نظام مهندسی خراسان دو تشکل عمده ای هستند که مدیریت و دبیرخانه کمیسیون را بر

جدیدی برای اتحادیه انتخاب شدند که اینجانب نیز منتخب شدم. بارویکرد جدید و فعالی که هیات مدیره اتخاذ کرده، انشا... شاهد فعالیت‌ها و نتایج مثمر ثمری خواهیم بود.

در خانه چنانچه پیشنهاداتی برای اعتلای بیشتر شعبه خراسان دارید، ارائه فرمایید؟

به نظر من هر چه شعب سندیکا جایگاه بالاتر و معتبرتری را کسب کنند، به تبع آن سندیکای صنعت برق ایران هم جایگاه بالاتری را کسب خواهد کرد و با حمایت شعب از پشتوانه قوی تری برخوردار خواهد شد. لذا پیشنهاد مشخص اینجانب که قبلاً نیز در مذاکرات شفاهی با اعضای محترم هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران مطرح کرده‌ام، آن است که سندیکا در مرادوات و جلسات با مسئولین و هیات‌های داخلی و خارجی جایگاه مناسبی را نیز برای شعب در نظر گرفته و از پتانسیل‌های بسیار خوبی که در شعب وجود دارد، استفاده کند. حتی امکان محول کردن بخشی از وظایف و موضوعات مورد علاقه سندیکا به شعب و ارائه گزارش شعبه به هیات مدیره سندیکای ایران نیز بایستی مورد توجه قرار گیرد.

موضوع مهم دیگر اعتبارات شعب است که متأسفانه وضعیت نامناسبی دارد. پیشنهاد می‌کنم که ضمن تخصیص بخش قابل توجهی از حق عضویت اعضای شعبه به همان شعبه (بیشتر از وضعیت فعلی) هیات مدیره محترم سندیکای ایران با محول کردن بخشی از کارها به شعب و تخصیص اعتبار مربوط به آنها جایگاه و اعتبارات شعب را ارتقاء دهند.

در خانه از شما و کلیه دست‌اندرکاران نشریه ستران تشکر می‌نمایم و آرزوی توفیق هر چه بیشتر سندیکارا در اهداف والای خود دارم.

شدند که سندیکای صنعت برق شعبه خراسان نیز یکی از اعضای فعال آن بوده است. این هیات با برگزاری جلسات مداوم و فشرده اساسنامه‌ای را تهیه کرده و پس از تایید اساسنامه توسط هیات موسس برای اجرایی کردن روند تاسیس شرکت و فروش سهام کار گروه پذیرش توسط هیات موسس انتخاب شدند.

این کار گروه متشکل از پنج نفر از اعضای هیات موسس بودند که اینجانب نیز یکی از منتخبین بودم. وظیفه اصلی کار گروه اجرایی کردن تاسیس شرکت و فراهم آوردن زمینه حضور حداکثری اشخاص حقوقی و حقیقی مرتبط و علاقه‌مند بود. با توجه به گستردگی و تنوع زمینه‌های فعالیت شرکت، موضوعات بسیار متنوع و پیچیده‌ای وجود داشتند که به لطف خداوند متعال و پشتکار اعضای کار گروه و حمایت تشکل‌های حامی اقدامات به نتیجه رسید و در تاریخ هشتم اسفند ۱۳۹۲ جلسه مجموع عمومی موسس شرکت برگزار گردید.

در این جلسه اعضای اصلی و علی‌البدل هیات مدیره و بازرسین شرکت انتخاب شدند و اینجانب نیز با کسب بالاترین رای به عضویت هیات مدیره در آمدم. علیرغم سپری شدن مدت کوتاهی از جلسه فوق‌تاکونون بالغ بر ۱۰ جلسه هیات مدیره و چندین جلسه با مسئولین محترم استانی برگزار شده و اولویت‌های کاری با توجه به نیازها و بررسی‌ها و نقطه نظرات کارشناسی تا حدی مشخص شده است. در همین راستا موضوعات خاصی در دست پیگیری است که انشا... نتایج آن در ماه‌های آتی مشخص خواهد شد.

یکی دیگر از NGO های فعال در کمیسیون، اتحادیه صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی خراسان است. در انتخاباتی که در بهمن ماه ۹۲ برگزار شد، اعضای هیات مدیره

عهده دارند. به علاوه نایندگانی از استانداری، دفتر نایندگی وزارت امور خارجه، سازمان صنعت، معدن و تجارت و سایر سازمان‌های نظام‌های مهندسی، NGO های مرتبط نیز در این کمیسیون عضویت دارند. سندیکای صنعت برق شعبه خراسان نیز از ابتدای سال ۱۳۹۲ به عضویت این کمیسیون درآمده است. وظیفه اصلی کمیسیون، هماهنگی در امر صادرات خدمات فنی و مهندسی، بررسی مشکلات و موانع، ارائه پیشنهادات و راهکارها، برگزاری همایش‌های مرتبط، انجام هماهنگی‌های لازم برای برگزاری و حضور در نایشگاه‌ها، پیگیری برای کسب برخی اختیارات در سطح استان جهت تسهیل امور و امثالهم است. در سال ۱۳۹۲ کمیسیون سال فعال و پرتحرکی را داشت و اولین همایش صادرات خدمات فنی و مهندسی را برگزار کرده که مورد استقبال مسئولین دولتی و فعالین بخش خصوصی قرار گرفت. در همین راستا مقرر شد که دبیرخانه دائمی به منظور پیگیری موضوعات مندرج در بیانیه پایانی که می‌تواند در راستای تسهیل در صادرات خدمات فنی و مهندسی راهگشا باشد، تشکیل شود.

یکی دیگر از مصوبات این کمیسیون تاسیس شرکت بین‌المللی هشتم بود. با آسیب‌شناسی مشکلات صادرات خدمات فنی و مهندسی جایگاه خالی یک شرکت چندمنظوره برای انجام پروژه‌های خارجی و حتی برخی از پروژه‌های بسیار بزرگ داخلی احساس می‌شد. از این رو با حمایت استانداری خراسان رضوی، اتاق بازرگانی، سازمان نظام مهندسی ساختمان، سازمان صنعت، معدن و تجارت، سندیکای صنعت برق شعبه خراسان، سازمان نظام مهندسی معدن... بررسی چگونگی تاسیس این شرکت در کمیسیون آغاز شد.

در ابتدا هیات موسسی از تعدادی از اعضای کمیسیون انتخاب

گزارش

گذر از دشواری‌های امسال با امید و برنامه‌ریزی

گزارشی از افتتاحیه نوزدهمین کنفرانس توزیع

مربوط به کشورهای در حال توسعه به ویژه چین و هند است. رییس هیات مدیره انجمن مهندسين برق و الكترونيك ايران در ادامه افزود: «از سال ۱۹۶۰ تا امروز همواره رشد تقاضای برق در کشورهای آسیایی بیش از چهار قاره دیگر بوده است. به طوری که در نهایت در سال ۲۰۶۰ میزان مصرف برق در کشورهای آسیایی به بیش از ۱۰ هزار میلیارد کیلووات ساعت خواهد رسید، در صورتی که این رقم در سال ۲۰۰۵ در حدود ۶ هزار میلیارد کیلووات ساعت بوده است. ۷۱ درصد رشد تقاضای برق تا سال ۲۰۳۰ مربوط به کشورهای غیر OECD است به این دلیل که این کشورها در حال صنعتی شدن هستند و بیشترین رشد جمعیت هم مربوط به این کشورها است.»

غفوری فرد از افزایش ۳۹ درصدی فروش برق تا سال ۲۰۳۰ خبر داد و تصریح کرد: «رشد سرانه مصرف در کشورهای چین و هند رقمی بالغ بر ۴/۷ درصد، آمریکای مرکزی و جنوبی ۳/۷ درصد، خاور میانه ۳ درصد و آفریقا ۲/۹ درصد خواهد بود. برای تامین این میزان برق قطعاً باید به منابعی دسترسی داشت که در این میان بحث انرژی‌های تجدیدپذیر قطعاً تأثیرگذار خواهند بود.»

وی نسبت به اتمام منابع انرژی‌های فسیلی ظرف ۴۰ سال آینده هشدار داد و تأکید کرد: «اگر بهره‌برداری از منابع انرژی‌های فسیلی به همین شکل ادامه پیدا کند، در ۳۰ سال آینده جهان برای اولین بار در طول تاریخ بشریت با بحران انرژی روبرو خواهد شد. به علاوه تا به حال موضوع انرژی با دو مولفه ارزیابی می‌شد قیمت و امنیت. امروزه مولفه دیگری هم باید در نظر گرفته شود که مساله آلودگی آنها است که واقعا موجب تخریب فراوان محیط زیست می‌شود.»

عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر در ادامه خاطر نشان کرد: «مخاطرات ژئوپلیتیک، عدم استقلال در تامین انرژی، نیاز به واردات انرژی، هزینه سوخت، مخاطرات قیمت سوخت، هزینه اکتشاف، استخراج و پالایش، محدودیت منابع و آلودگی مشکلاتی است که برای منابع تجدیدناپذیر مثل سوخت‌های فسیلی وجود دارد. اما خوشبختانه انرژی‌های تجدیدپذیر هیچ یک از این مشکلات را ندارند. فقط باید تحقیقاتی به منظور افزایش راندمان این حوزه صورت گیرد تا تجدیدپذیرها هم بتوانند با منابع انرژی‌های تجدیدناپذیر رقابت کنند.»

نوزدهمین کنفرانس شبکه‌های توزیع نیروی برق کشور، شانزدهم و هفدهم اردیبهشت ماه سال جاری در محل پژوهشگاه نیرو برگزار شد. این کنفرانس که اولین رویداد علمی و صنعتی صنعت برق در ابتدای هر سال است، امسال هم با حضور جمعی از مدیران ارشد وزارت نیرو، مدیران شرکت‌های توزیع، اساتید، دانشجویان، پژوهشگران و صنعتگران کار خود را آغاز کرد. تهران میزبان نوزدهمین کنفرانس شبکه‌های توزیع برق کشور بود و مهندس بهادری، دبیر اجرایی این کنفرانس، به عنوان اولین سخنران، مراسم افتتاحیه را کلید زد. وی در ابتدا ضمن اشاره به اهداف اصلی کنفرانس خاطر نشان کرد: «یکی از مهم‌ترین اهداف این کنفرانس، ترویج علم و دانش در صنعت برق، تشویق کارشناسان به امر تحقیقات و مطالعات فنی محلی برای جذب و نشر اندیشه‌های نوین، محلی جهت طرح مشکلات صنعت برق در بین صاحبان نظر است.»

فناوری انرژی‌های تجدیدپذیر؛ تنها امید بشر آینده دکتر حسن غفوری فرد هم یکی دیگر از سخنرانان مراسم افتتاحیه کنفرانس توزیع بود. وی که مصرف جهانی انرژی را به عنوان موضوع اصلی سخنان خود برگزیده بود، در ابتدا به رشد مصرف برق در فاصله سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۶ اشاره کرد و گفت: «در طول این سال‌ها مصرف انرژی الکتریکی از ۷ هزار و ۳۳۲ تریلیون کیلووات ساعت به بیش از ۱۶ هزار تریلیون کیلووات ساعت رسیده است و این آمار بدان معناست که در عرض ۱۵ سال مصرف دو برابر شده و مصرف جهانی سالانه ۲ درصد افزایش یافته است.»

وی رشد مصرف برق در ایران در همین دوره مشابه ۷۱ تا ۱۱۱ درصد اعلام و تصریح کرد: «پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که جمعیت دنیا تا سال ۲۰۳۰ به مرز ۸ میلیارد نفر و در سال ۲۰۵۰ به بیش از ۱۰ میلیارد نفر خواهد رسید. بر اساس اعلام بانک جهانی بیشترین درصد رشد جمعیت جهان مربوط به کشورهای در حال توسعه است. این کشورها علاوه بر رشد قابل توجه جمعیت، با افزایش مصرف سرانه هم مواجه خواهند بود. بنابراین قسمت اعظم رشد مصرف برق در طول سال‌های آینده

سهم برابر صنعت و دانشگاه در مقالات برگزیده

مهندس بهادری به ۱۸ محور اصلی و ۶۵ محور فرعی تعیین شده برای نوزدهمین کنفرانس اشاره کرد و گفت: «ضمن قدردانی از ارسال کنندگان مقالات تعداد مقالات رسیده به دبیرخانه این کنفرانس در بیش از حد انتظار بوده به طوری که حدود ۱۲۰۰ مقاله از طریق سایت کنفرانس به دبیرخانه رسیده است این تعداد بیانگر مشارکت اکثریت کارشناسان شرکت‌های توزیع و فعالین صنعت برق و اساتید و کارشناسان دانشگاه‌ها در کنفرانس بوده است که جای تقدیر و تشکر دارد.»

وی در ادامه افزود: «تعداد مقالات دریافتی در زمینه تلفات ۷۰ مقاله بوده است. در طراحی ۴۰ مقاله، بهره‌وری ۶۶ مقاله، کیفیت توان ۹۳ مقاله، اتوماسیون ۱۱ مقاله، مدیریت مصرف و بار ۵۹ مقاله، اندازه‌گیری ۱۰ مقاله، تولید پراکنده و انرژی‌های نو ۲۰۵ مقاله، فناوری ارتباطات و اطلاعات ۱۰۷ مقاله، اثرات ریزگردها ۴ مقاله، شبکه‌های هوشمند ۴۱ مقاله، افزایش قابلیت اطمینان ۵۷ مقاله، خصوصی سازی ۱۵ مقاله، توانمندسازی نیروی انسانی ۹۷ مقاله، تجزیه و تحلیل حوادث ۹۱ مقاله که تمامی مقالات به صورت الکترونیکی از طریق سایت دریافت و به داوران ارسال شد و نظرات داوران هم از همین طریق دریافت شد.»

دبیر اجرایی نوزدهمین کنفرانس توزیع از رد شدن ۱۷۶ مقاله به دلیل عدم رعایت ساختار مقاله نویسی، خبر داد و اذعان کرد: «۵۰۵ مقاله در داورهای توسط داوران مردود اعلام شد و در نهایت ۴۲۱ مقاله هم به دلیل اینکه امکانات چاپ فراهم نبود، به عنوان اولویت دوم انتخاب شد. از کل مقالات ارسالی، حدود ۲۷۴ مقاله برگزیده شد که حدود ۲۲/۸ درصد کل مقالات را شامل می‌شود. حدود ۴۴ درصد مقالات پذیرفته شده از بخش صنعت توزیع و ۴۹ درصد هم از دانشگاه بوده است، ۷ درصد هم به صورت مشترک بین این دو بخش بوده است.»

مهندس بهادری ضمن اینکه به برپایی شش کارگاه آموزشی و نایشگاه جانبی از دستاردهای صنعتگران تاسیسات برق خبر داد، از همه افراد، ارگان‌ها و تشکلهایی که در برگزاری این کنفرانس با شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ به عنوان میزبان اصلی، همکاری کردند نیز تقدیر کرد.

دکتر حسن غفوری فرد انرژی‌های تجدیدپذیر را نه تنها یک فناوری بلکه تنها منبع امید برای توسعه آینده جهان دانست و گفت: «اگر انرژی‌های تجدیدپذیر جایگزین سوخت‌های فسیلی شوند قطعاً توسعه انرژی پایدار، افزایش بهره‌وری در تولید و مصرف بهینه در تقاضا مهم‌ترین نتایج آن خواهد بود. چیزی که انرژی‌های تجدیدپذیر تقدیم بشریت می‌کند، اشتغال، امنیت تامین انرژی، حفظ محیط زیست، ارتقای سطح اقتصادی، صرفه جویی، کاهش وابستگی به بازارهای جهانی و ارتقای بشریت است.»

وی ضمن تاکید بر لزوم توجه جدی‌تر به موضوع انرژی‌های تجدیدپذیر در کنفرانس‌هایی مانند کنفرانس توزیع، اذعان کرد: «اگر چه الان قیمت‌ها قابل رقابت نیست اما به هر حال باید برای کشور و جهان برنامه بلند مدت داشته باشیم. تنها راه حل موجود بهره‌گیری از همین نوع انرژی‌ها است که خوشبختانه در کشور ما تا حد زیادی پتانسیل بهره‌برداری از آنها وجود دارد. امیدواریم بتوانیم از آنها به درستی بهره‌گیریم و این انرژی پاک در اختیار بشریت قرار بگیرد.»

مشارکت دولت و مجلس با وزارت نیرو برای حل مشکلات صنعت برق

مهندس ستار محمودی هم در افتتاحیه نوزدهمین کنفرانس توزیع حضور داشت. او در ابتدای سخنان خود ضمن اشاره به نامگذاری سال ۹۳ به عنوان «سال اقتصاد و فرهنگ با عزم ملی و مدیریت جهادی» اذعان کرد: «این نامگذاری علاوه بر تلاش‌های معمولی که بر عهده صنعت بزرگ برق در بخش‌های مختلف می‌گذارد، وظایف ویژه تری را در جهت خدمت به مردم با ما تکلیف می‌کند. از لازمه‌های تحقق این شعار توجه به بحث اقتصاد مقاومتی است که اقتصاد مقاومتی هم به عنوان یکی از راهکارهای اصلی و مورد تایید دولت محترم هم برای ثبات اقتصادی در کشور هم برای ثبات اقتصادی در عرصه برق کشور است. که البته این در سرلوحه برنامه‌های وزارت نیرو است.»

قائم مقام وزیر نیرو در ادامه افزود: «اقتصاد مقاومتی لازمه‌هایی دارد و آن هم بهبود روش‌ها، اصلاح تدریجی ساختارها، توسعه تحقیقات و پژوهش، صرفه جویی در هزینه‌ها، افزایش کیفیت خدمات، اتکا به دانش و توان علمی، افزایش تولیدات داخلی و صدور خدمات فنی و مهندسی از عوامل مهمی است که در عرصه اقتصاد مقاومتی باید دنبال شود.»

وی گسترش بهره‌گیری از فناوری‌های نوین به ویژه سامانه‌های هوشمند را یکی از شاخصه‌های دنیای امروز دانست و تاکید کرد: «بهره‌مندی از این فناوری‌ها موجب تحول در کیفیت و بهبود خدمات و کاهش هزینه‌ها می‌شود. صنعت برق از جمله صنایعی است که وابستگی و نیاز شدیدی دارد که در مسیر زیربنایی و همگام با تحولات و پیشرفت‌های جهانی از فناوری‌های نوین استفاده کند. شکی نیست که این امر زمانی تحقق می‌یابد که تعامل کافی در بین صنعت برق و دانشگاه و مراکز پژوهشی داخلی و مجامع معتبر بین المللی برقرار شود. خوشبختانه در حال حاضر این همکاری‌های امیدوارکننده‌ای

بین صنعت برق و دانشگاه برقرار شده و امیدواریم که این ارتباط روز به روز گسترده‌تر و عمیق‌تر شود.»

مهندس محمودی رابطه صنعت برق کشور با دیگر کشورهای جهان را امری الزامی خواند و اذعان کرد: «از این طریق می‌توانیم از تجربیات و تعاملات فنی و تکنولوژیکی آنها استفاده مناسبی ببریم. شرکت محققان و پژوهشگران ایرانی در مجامع معتبر علمی جهانی علاوه بر اینکه زمینه ساز افزایش دانش فنی و حرفه‌ای آنها در شاخه‌های مختلف صنعت می‌شود جهانیان را نیز با بنی علمی ایرانیان و ویژگی‌های این صنعت بزرگ در کشورمان به حمد الله از سرآمدی خوبی هم برخوردار است، آشنا خواهد کرد.»

قائم مقام وزیر نیرو ضمن تاکید بر اهمیت حیاتی برق در جهان امروز، افزود: «ما تا کنون می‌گفتیم آب مایه حیات است الان می‌گوییم آب و برق مایه حیات است. سازمان‌های متولی برق نیاز به پویایی و کارآمدی ویژه‌ای دارند به همین جهت صنعت برق از آغاز تولد خود تا کنون به صورت کاملاً فنی اداره شده و یک فضای کاملاً کارشناسانه بر این صنعت حاکم است. بر اساس منزلی که زنجیره صنعت برق دارد، زبده‌ترین و بهترین دانش آموختگان رشته‌های فنی مرتبط با صنعت برق جذب این خانواده شده و بدنه نیروی انسانی و مغز افزاری صنعت برق را تشکیل داده‌اند.»

وی در ادامه خاطر نشان کرد: «فرهیختگی و ماهیت فنی نیروی انسانی صنعت برق باعث شده تا این صنعت به توفیقات بزرگ و ارزشمندی دست یابد و شاهد این مدعا تلاش و توان مدیران و متخصصان این صنعت در خنثی کردن اثرات تحریم‌هایی است که سال‌هاست بر صنعت برق که یکی از صنایع هدف از دید هدفگذاران تحریم است. به تعبیر دیگر اصل دانش محوری، شهامت عمل و احساس مسئولیت حرفه‌ای در همه این فعالیت‌های این صنعت به عنوان یک اصل نهادینه شده است.»

این مقام مسئول در بخش دیگری از سخنانش از اداره ۳۰ میلیون مشترک شامل ۱۰ درصد جمعیت شهری و ۹۹ درصد جمعیت روستایی، توسط شرکت‌های توزیع خبر داد و گفت: «بخش توزیع برق با برخورداری از ۷۰۰ هزار کیلومتر مدار شبکه و ۶۰۰ هزار ترانس در قالب ۳۹ شرکت در خدمت جامعه شریف و رو به توسعه کشور است. تمامی تجهیزات بخش توزیع برق در داخل کشور تولید می‌شود و این مطلب افتخار و غرور بزرگی دارد. فراموش نکنیم که پیک مصرف برق در تابستان سال گذشته با حدود ۴۶ هزار مگاوات بدون هیچگونه خاموشی مدیریت شد. امسال هم پیش‌بینی‌ها این است که میزان پیک مصرف برق به حدود ۵۰ هزار مگاوات برسد. انشاءالله سال جاری هم با کمک همه فعالین صنعت برق به خوبی مدیریت می‌شود و کارنامه درخشانی دوباره برای صنعت برق کشور رقم خواهد خورد.»

محمودی وارد شدن واحدهای جدید به مدار تولید در تابستان سال جاری را نشانی از توانمندی‌های صنعت برق دانست و تاکید کرد: «صنعت برق باید به سمت مصرف بهینه حرکت کند تا بتواند فاصله بین تولید و مصرف را با مدیریت مصرف جبران کند که این یک حرکت پایدار و مستمر است. صنعت برق با

توانمندی‌های بسیار بزرگی که دارد، چالش‌های بسیار بزرگی هم دارد. یکی از آنها کمبود منابع مالی و وجود بدهی‌های هنگفت است. مبالغ ۲۰ هزار میلیارد تومان عدد بزرگی است. عدم تناسب بین هزینه تمام شده برق و قیمت فروش آن، نرخ بالای رشد مصرف برق مجموعه این‌ها از مواردی است که جزو چالش‌های برق است که نیازمند تعادل در بین هزینه‌ها و درآمدها است.»

وی برقراری تعامل فعال بین دولت و مجلس و درک مشکلات وزارت نیرو و از سوی این دو ارگان را گامی بسیار موثر در راستای حل مشکلات این حوزه ارزیابی کرد و افزود: «مجموعه این‌ها باعث شده که هر جا امکان برای برداشتن گام جدید با رعایت شرایط اجتماعی بوده است، گامی برداشته شده است. نمونه آن هم این است که امسال تغییر مختصری در تعرفه‌ها صورت گرفت این گامی به پیش است مشکلات را کامل حل نمی‌کند اما راهی را باز می‌کند و توانی را به صنعت برق تزریق خواهد کرد.»

قائم مقام وزیر نیرو در ادامه راهکارهای موجود را نیز عنوان کرد و گفت: «به رغم مشکلات مورد اشاره توسعه عملکرد بازار عمده فروشی برق، کاهش سالانه حداقل یک درصد تلفات برق، افزایش سالانه یک درصد راندمان تولید برق، دستیابی به راندمان ۴۱ درصدی در کل نیروگاه‌ها، اجرای شبکه هوشمند اندازه‌گیری برای تمامی مشترکان برق، برقرار کردن روستاهای بالای ۱۰ خانوار، کاهش هزینه‌ها و افزایش نقش راهبری ایران در منطقه و برقراری و تقویت ارتباط الکتریکی بین ایران و کشورهای همسایه و منطقه و پشتیبانی از شرکت‌های توانمند در عرصه صدور خدمات و اجرای کار در دیگر کشورها از جمله برنامه‌های جدی و قابل پیگیری وزارت نیرو است.»

وی به توسعه علمی و ارتقا و استفاده از فناوری‌های نوین در ساخت و بهره‌برداری، شکست انحصارها و ساختارهای یکپارچه، آزاد سازی و خصوصی سازی در بخش تولید و توزیع برق و رشد بازارهای محلی و منطقه‌ای به عنوان آخرین تحولات صنعت برق در طول سال‌های اخیر اشاره و اذعان کرد: «کشور ما نیز در این مسیر و با استفاده از سند چشم‌انداز و در جهت اجرای برنامه پنجم توسعه و اصل ۴۴ قانون اساسی، به مرحله نوینی در صنعت برق گام نهاده است که از جمله آنها همچنان خصوصی سازی در صنعت برق با اصول واقعی قانونی و در چارچوب قانون ادامه پیدا خواهد کرد.»

مهندس محمودی در ادامه تصریح کرد: «رویکرد وزارت نیرو در سال‌های گذشته در بخش برق عمده‌تأمین معطوف به برنامه ریزی و سرمایه گذاری در بخش تولید و انتقال و ظرفیت سازی جدید تولید برق برای پاسخگویی به نیازهای بخش‌های مختلف از جمله صنعت و خانگی و تجاری بوده است. این رویکرد در جامعه دانشگاهی و مراکز پژوهشی و مراکز علمی هم محسوس بوده است. در نتیجه توجه کمتری به بخش توزیع برق شده است. در صورتی که بخش توزیع برق حلقه اتصال برق با مردم است و کیفیت خدمات و تامین برق مبنایی برای قضاوت مردم در خصوص وزارت نیرو و صنعت برق است. در یک کلام

می توان گفت که حلقه ارتباط حاکمیت با مردم در عرصه برق حوزه توزیع است که این پل بسیار مهم است و باید مستحکم و شفاف در خدمت مردم باشد.»

وی در پایان از برنامه ریزی های وزارت نیرو برای ارتقای جایگاه بخش توزیع خبر داد و گفت: «جادارد از همه کسانی که در مسیر تعمیق علمی و نهادینه کردن اصل دانش محوری در صنعت برق گام بردامی دارند، چه اساتید و دانشجویان در دانشگاه ها و مراکز علمی و پژوهشی و چه همکاران و تلاشگران و صنعتگران و مدیران و کارشناسان صنعت برق به صورت خاص تقدیر به عمل آورم.»

کاهش مشکلات صنعت برق با اتکا به ظرفیت های بودجه ۹۳ دکتر امیری خامکانی، یکی از میهمانان این کنفرانس بود که به نمایندگی از مجلسی ها در افتتاحیه نوزدهمین کنفرانس توزیع حضور یافته بود. وی در ابتدای سخنانش از ورود برق به ایران و تبدیل آن از یک پدیده تشریفاتی به یکی از مهم ترین پایه های زندگی مردم سخن گفت و سپس اهمیت برق را در همه بخش های زندگی مردم و اداره کشور یادآور شد.

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی ضمن تاکید بر پیگیری های مجلس به منظور رفع نگرانی های موجود در صنعت آب و برق، خاطر نشان کرد: «نگرانی های مادر مجلس و در کمیسیون انرژی از وضع موجود و آینده برق هم از طریق کمیسیون ارائه شد. تلاش کردیم در فضای موجود اشاره ای هم در صحن علنی مجلس به طرح حمایت از صنعت برق که در دستور کار مجلس هست، بشود و درخواست شود که همکاران به این طرح و شور و دلم آن رای نهایی را بدهند آن هم با توجه به اینکه این طرح در شور اول تصویب شد.»

وی در ادامه به مباحث چالش برانگیز طرح حمایت از صنعت

برق هم اشاره کرد و افزود: «بر اساس این طرح باید از منابع ارزی سالانه تا چهار یا پنج سال به تولید و توزیع کمک شود. ما در مجلس و کمیسیون انرژی همواره تلاش کرده ایم با دولت و بخش خصوصی و سندیکاها همکاری تنگاتنگی داشته باشیم. به خصوص من همیشه سعی کردم مدیران میانی خصوصی و دولتی را که در خشکسالی مالی حاکم بر صنعت برق با خون دل و نگرانی تلاش می کردند، درک کنم.»

امیری خامکانی احکام و قوانین تصویب شده در مجلس برای افزایش گردش نقدینگی صنعت برق را یادآور شد و تصریح کرد: «ما تلاش کردیم زمینه ای را فراهم کنیم که مطالبات سازندگان و پیمانکاران بخش خصوصی به نحوی پرداخت شود منابع مالی بیشتر و پایدارتری برای صنعت برق تعریف و تبیین شود و انرژی های نو و تجدیدپذیر در سبد انرژی کشور ارتقا یابند. امروزه در شرایط جهانی حاکم بر انرژی دنیا و فناوری های نوین موجود تنها باید در کشور از انرژی های تجدیدپذیر استفاده شود که مجلس این اراده و انگیزه را در دولت و نظام ایجاد کرده است. البته باید تنوع انرژی در تولید برق را بیشتر کرد. با وجود عامل هایی مثل ذغال سنگ، باد و خورشید، به عنوان منابعی پر ظرفیت و پایان ناپذیر دلیلی ندارد که برق کشور ۱۰۰ درصد بر پایه گاز قرار گیرد که از نظر پدافند غیر عامل هم منطقی نیست.»

رییس کمیته برق مجلس شورای اسلامی ادامه داد: «امروز ظرفیت های قانونی جامع و کاملی در تولید و توزیع برق وجود دارد که اجرای آنها به رفع مشکلات و ساختار انرژی کشور کمک می کند. در قانون برنامه پنجم توسعه که در اواسط آن هستیم احکام متعددی وجود دارد به عنوان مثال در ماده ۱۳۹ قانون برنامه دولت می توانسته با حمایت از بخش های خصوصی و تعاونی زمینه تولید را تا ۵۰ هزار مگاوات انرژی بادی و تولیدی

فراهم کند. در ماده ۱۳۴ دولت می بایست مشوق های لازم را برای رعایت الگوی مصرف انرژی، بهینه سازی مصرف و تولید محصولات کم مصرف و با استاندارد بالا اقدام کند. منابع مالی لازم از محل اجرای هدفمندی یارانه ها و منابع داخلی شرکت های تابعه و زارتخانه های نفت و نیرو و صنعت و معدن و تجارت و فروش و واگذاری نیروگاه ها و دارایی ها و سهم الشرکه و وزارت نیرو و تامین کند که متأسفانه هیچ یک از این منابع در چند سال گذشته به سمت برق هدایت نشد.»

این نماینده مجلس از فروش نیروگاه ها و هزینه شدن آن برای مسکن مهر به عنوان یکی از اشتباهات استراتژیک دولت دهم یاد کرد و گفت: «این کار باعث شد که هم صنعت برق تحلیل برود و هم محل جدیدی برای مصرف برق تعریف شود، بدون اینکه فکر زیر ساخت برق آن باشند. در نقاط دیگری بحث یارانه خرید برق تضمینی و تجدیدپذیر و تولید پراکنده، DG و CHP را تاکید کردیم عمدتاً هم تاکید بر تامین منابع از طریق منابع داخلی و واگذاری ها بوده که تبدیل به احسن شود و صنعت توانمندتر شود نه اینکه وزارت نیرو تبدیل شود به فلک وزارتخانه های دیگر. اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد و دیدیم که صنعت برق هر روز دچار مشکلات جدیدتری شد و تحلیل رفت.»

وی تلاش مجلس برای حل مشکلات صنعت برق از طریق بودجه های سنواتی را هم یادآوری کرد و افزود: «توانستیم بحث تهاوت را برای پرداخت بدهی ها و تامین منابع پایدارتر برای این صنعت تعریف کنیم مثل بندز تبصره ۹ امسال که همان بند ۶۹ بودجه پار سال است. از محل عوارض مصرف بخشی از نقدینگی مورد نیاز توزیع برق را تامین کردیم که فقط در جنوب استان کرمان طبق گزارشی که همین هفته در مجلس ارائه شد ۹۰ روستا از محل همین بند برقرار شد.»

امیری خامکانی در ادامه گفت: «بند "و" تبصره ۱۱ پیش گرم کن‌ها و نیروگاه‌های خورشیدی بر فراز بام‌ها در استان‌ها تأمین و حکم شده است. امروز تأکید ما بر این است که برق یک صنعت و بنگاه تولیدی است. ما تلاش می‌کنیم که این نگاه را در دولت و مجلس جا بیندازیم. در بخش دولتی هم مثل بخش خصوصی باید دخل و خرج شفاف شود و دولت باید مابه‌التفاوت قیمت‌های تکلیفی و قیمت تمام شده را برای صنعت در ردیف‌های مشخصی در بودجه‌های سنواتی بیاورد و این مابه‌التفاوت‌ها را بپردازد.»

لزوم پرداخت مابه‌التفاوت قیمت تمام شده و تکلیفی برق توسط دولت یکی دیگر از نکاتی بود که دکتر امیری بر آن تأکید و تصریح کرد: «ما چند سالی است تلاش می‌کنیم این بند را در بودجه بگنجانیم تا دولت مابه‌التفاوت قیمت تمام شده و بهای تکلیفی برق را بپردازد اما در کمسیون تلفیق دولت مخالفت می‌کند و رای نمی‌آورد. نامه‌های رسمی به دولت نوشتیم و اعلام کردیم که برق یک سازمان خیریه نیست بلکه اگر به برق به عنوان یک بنگاه تولیدی و صنعت نگاه شود قطعاً این صنعت می‌تواند خودش را نجات دهد و امنیت انرژی کشور را تأمین کند.»

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلام اجرای قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی را یکی از الزامات اجرایی شدن احکام سیاست اقتصاد مقاومتی در بخش انرژی دانست و اذعان کرد: «در این قانون برای تمام واحدهای تولیدکننده و مصرف‌کننده احکامی آورده شده و برای رسانه‌ها و واحدهای آموزشی فرهنگ ساز احکامی آمده است. در ساختمان و اجرای مقررات ملی ساختمان در بخش کشاورزی و صنعت و خانگی و تجاری احکام مشخصی تدوین شده است که اگر همه این‌ها

رعایت شود مصرف بهینه می‌شود و شدت انرژی کشور کاهش می‌یابد. فقط در بخش ساختمان ما اگر استاندارد مصرف انرژی در متر مربع را به استاندارد اروپا برسانیم که با توجه به شرایط اقلیمی و آب و هوایی کشور می‌توانیم به کمتر از این استاندارد هم برسیم، ظرف ده سال ده‌ها نیروگاه هزار مگاواتی صرفه جویی خواهد شد.»

رییس کمیته برق مجلس شورای اسلامی در پایان باز هم ظرفیت‌های بودجه سال جاری برای کاهش مشکلات صنعت برق را یادآور شد و تأکید کرد: «بند ۱۹ بودجه پارسی که در بنده تبصره ۱۱ امسال هم تمدید شد تحولی در تولید و توزیع برق ایجاد کرد که ما اصرار داریم در طرح حمایت از صنعت برق آن را دائمی کنیم. امیدواریم دولت با شفاف‌سازی هزینه‌ها و درآمدهای شرکت‌های تولید و توزیع و تبدیل کردن آنها به بنگاه‌های اقتصادی و پایدار ردیف مابه‌التفاوت قیمت‌ها و هزینه‌ها مشکل نقدینگی صنعت را حل کند بقیه‌اش را با توانی که ما در این صنعت دیده‌ایم و می‌بینیم هم در بخش خصوصی و هم در بخش دولتی حتی خودشان صنعت برق را به خوبی اداره خواهند کرد.»

گذر از سختی‌ها با مشارکت و برنامه ریزی

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، پس از دکتر امیری خامکانی پشت تریبون قرار گرفت تا برنامه‌های وزارت نیرو را برای سال جاری صنعت برق تشریح کند.

وی ابتدا به تلاش‌های وزارت نیرو و توانبر برای بهبود وضعیت اقتصادی صنعت برق اشاره کرد و گفت: «خوشبختانه در این مسیر توفیقات نسبی حاصل شده و ما در شرایطی قرار گرفته‌ایم که بتوانیم در آینده‌ای نه چندان دور به منابع پایداری دست

پیدا کنیم و صنعت برق را در مسیری قرار دهیم که به اهداف عالیه‌ای که برایش در نظر گرفته شده، نزدیک‌تر شده و موفق‌تر عمل کند. در این حوزه ما راهبردهایی را که مشخص کرده‌ایم شامل افزایش ظرفیت‌های تولید، انتقال و توزیع، توانمندسازی اقتصاد برق، ارتقای سطح انرژی‌های تجدیدپذیر و تولید برق پاک، ارتقای کارایی و کاهش تلفات، مدیریت سمت تقاضا، توسعه تحقیقات و ارتقای فناوری و هوشمندسازی شبکه از اهم موضوعات و راهبردهایی است که مدنظر است.»

وی همچنین از صدور ابلاغیه‌ای برای ارزیابی کارآمدی شرکت‌های توزیع در خصوص مدیریت و کاهش تلفات برق خبر داد و تصریح کرد: «قرار است از این پس قراردادهای به صورت کیلواتی تنظیم شود. استاندارد تلفات و حد قابل قبول تلفات را برای استان‌های مختلف تعریف شده است و این اهداف به شما ابلاغ خواهد شد و برنامه ریزی‌های لازم برای یک بازه زمانی منطقی صورت خواهد گرفت تا تلفات به حد انتظار برسد. اگر شرکت توزیعی تلاش سالانه‌اش منجر به کاهش تلفات شود، در سود و زیان شرکت به عنوان یک بنگاه اقتصادی بایستی تأثیر داشته باشد و اگر تلفات افزایش نیابد قطعاً شرکت بایستی متضرر شود و ناکارآمدی شرکت‌های توزیع نمود بیشتری پیدا خواهد کرد.»

مهندس فلاحتیان تمرکز وزارت نیرو را بر روی سیاست‌های کلان صنعت برق عنوان کرد و افزود: «بر اساس یکی از راهبردهای وزارت نیرو در حوزه ظرفیت‌سازی‌های تولید، انتقال و توزیع تلاش شده است که سبد تولید برق کشور متنوع شود در همین راستا از سال ۱۳۹۳ تا ۹۹ را در حوزه ستادی برنامه ریزی کرده‌ایم و سهم هر کدام از نیروگاه‌های بخاری، سیکل ترکیبی و واحدهای گازی که باید تبدیل به سیکل ترکیبی

شوند و نیروگاه های برق آبی، تجدیدپذیر و سایر نیروگاهها مشخص شده است. از سال ۹۳ که با ۴۸۴۱ مگاوات ظرفیت سازی در بخش تولید صورت بگیرد به همین صورت در سالهای بعد هم باید ظرفیت سازیهای جدیدی انجام گیرد. وی در ادامه اذعان کرد: «در دوره پنج ساله آینده ما باید حداقل ۳۱ هزار مگاوات نیروگاه جدید را احداث کنیم و تفاوت این برنامه با برنامه های گذشته این است که در این سبد تولید در پنج ساله اول ۵ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر دیده شده و در افق ۱۴۰۰ حداقل هفت هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر در نظر گرفته شده است. این در حالی است که در حال حاضر عددی حدود ۲۲۰ مگاوات حاصل کار ۳۵ ساله گذشته نیروگاه های تجدیدپذیر ما بوده است.»

فلاحیان از نیروگاههایی که ظرف چند ماه اخیر وارد مدار شده اند نیز سخن گفت: «نیروگاههایی که از شهریور ۹۲ که دولت شروع به کار کرده و تاکنون وارد مدار شده، دو واحد نیروگاه پرده سر هر کدام به ظرفیت ۱۶۰ مگاوات، آبادان ۱۶۰ مگاوات، سیاه بیشه ۲۶۰ مگاوات، شیرکوه یزد ۱۶۰ مگاوات، بخش بخار نیروگاه زواره ۱۶۰ مگاوات، واحدهای یک و دو نیروگاه ایرانشهر به ظرفیت ۳۲۰ و جمعا ۱۳۸۴ مگاوات در این چند ماهه اخیر ظرفیت جدید وارد شبکه سراسری شده است.»

وی در ادامه نیروگاههایی که ظرف چند ماه آینده به ناوگان تولید برق کشور ملحق می شوند را نیز معرفی کرد: «نیروگاههایی که انشالله قبل از تابستان برای دو ماهه آینده برنامه ریزی شده که وارد مدار شود واحد سیاه بیشه به ظرفیت ۵۲۰ مگاوات، واحدهای ۵ و ۶ خرمشهر به ظرفیت ۳۲۴ مگاوات، واحدهای ۱ و ۲ گنو در بندرعباس به ظرفیت ۳۲۴ مگاوات، لذا ما امید داریم که ظرف دو ماه آینده ۱۱۶۸ مگاوات نیروگاه جدید هم به ناوگان نیروگاه های موجود اضافه شود. همچنین در ادامه در طول سال ۹۳ بر اساس برنامه ریزیهایی که صورت گرفته و پیگیریهایی که در حال انجام است انشالله واحدهای ۳ و ۴ گنو در بندرعباس، واحدهای ۱ و ۲ کهنوج و بخش بخار نیروگاه گناوه وارد مدار می شود و انتظار داریم که تا پایان سال حداقل ۸۰۰ مگاوات نیروگاه جدید به ظرفیت نیروگاهی ما اضافه شود.»

معاون وزیر نیرو و امور برق و انرژی بخش های دیگری از راهبرد اول وزارت نیرو و برای گذر از مشکلات کنونی را اینگونه تشریح کرد: «در حوزه راهبرد اول در زمینه افزایش قدرت اسمی نیروگاهها و مباحثی از این قبیل می بیند که با همه این تلاشها با توجه به مسائل اقتصادی که در طول چند سال اخیر در صنعت برق با آن مواجه بوده ایم، تراز تولید نسبت به مصرف در طول سال ۹۳ و ۹۴ منفی است و در سال ۹۳ در تابستان ما ۱۵۰۰ مگاوات پیک بار نسبت به قابلیت تولید برق بیشتر است و همچنین در سال آینده و ضعیفتر می شود و ۲۲۱۱ مگاوات کسری تولید برای تابستان داریم.»

وی سپس انتظارش از مدیران بخش توزیع را عنوان کرد و گفت: «انتظار ما از مدیران بخش توزیع این است که در سمت تقاضا باید نسبت به گذشته تلاش بیشتر بکنند و بتوانند

با ترغیب مشترکین به ویژه مشترکین سنگین از پیک تابستانی به میزان ۱۵۰۰ و ۲۲۰۰ در طول این دو سال بکاهند که ما بتوانیم تابستان امسال و سال آینده را که چالش جدی خواهیم داشت را بدون خاموشی سپری کنیم. ذخیره تولید ما در سال ۹۳ و ۹۴ تقریباً صفر است و اگر منابع حاصل شود و ما این منابع را استحصال کنیم امید داریم که از سال ۹۵ به بعد ذخیره تولید ما افزایش پیدا کند.»

این مقام مسئول به کسری بودجه به عنوان اصلی ترین مشکل وزارت نیرو و صنعت برق نیز اشاره و خاطر نشان کرد: «اعتبارات مورد نیاز ما در بخش های دولتی در زمینه تولید و انتقال و توزیع در سال ۹۳، ۱۷ هزار و ۳۸۵ میلیارد تومان است و در سالهای بعد هم آستانه نیاز ما در حدود ۱۵ تا ۱۸ میلیارد تومان است و از سال ۹۶ به بعد هم از مرز ۲۰ هزار میلیارد تومان سرمایه گذاری نیاز داریم. این در حالی است که منابعی که حاصل می کنیم امسال در آستانه حدود ۳۹۰ ریال در هر کیلووات ساعت است. که اگر این رقم را در ۲۱۰ میلیارد کیلووات ساعت به علاوه صادرات برق هم بکنیم می بینیم که منابع و مصارفان حتی کفاف هزینه های جاری را هم نمی دهد بنابراین استراتژی ما این است که ترغیب بخش خصوصی را در دستور کار قرار دهیم و اگر بتوانیم بهای برق تولیدکنندگان برق خصوصی را بدهیم و به قیمت برق آنها را بخریم، ما انتظار داریم که سرمایه بخش خصوصی به کمک ما بیاید و به جای اینکه با سرمایه های دولت نیروگاهها احداث شود با سرمایه گذاری بخش خصوصی این امر تحقق پیدا کند و در حوزه توزیع هم انشالله از منابع موجود از محل فروش انشعاب تامین شود، این منابع سرمایه گذاری حاصل شود که ما با چالش جدی مواجه نشویم.»

البته به گفته فلاحیان، وزارت نیرو و راهکارهایی را برای مواجهه با مشکل کسری بودجه نیز در نظر گرفته است: «راهکارهایی که برای حل این مشکلات پیش بینی شده است یکی اختصاص کلیه وجود حاصل از فروش نیروگاهها و شرکت های وزارت نیرو به این وزارتخانه جهت پرداخت بدهی ها و انجام سرمایه گذاری های جدید، اختصاص بخش قابل توجهی از اسناد خزانه اسلامی به صنعت آب و برق، اصلاح نظام تعاملات مالی بین بنگاه های زنجیره تامین برق و توزیع به صورت مناسب و عادلانه به گونه ای که نقدینگی به صورت منطقی تقسیم شود و حضور کلیه شرکتها در بورس انرژی در راستای اهداف مندرج در بند ۳ سیاست های اقتصاد مقاومتی، تامین برق متقاضیان سنگین و مگاواتی از طریق بورس انرژی و راه اندازی بازار گواهی ظرفیت به عنوان جانشین حق انشعاب، پرداخت مابه التفاوت بهای تمام شده نسبت به قیمت های تکلیفی فروش که پیگیر هستیم که با حمایت مجلس محترم امیدواریم که با تصویب طرح حمایت از صنعت برق این مشکل دیرینه صنعت برق کشور حل شود.»

معاون وزیر نیرو همچنین از تفکیک بخش های تولید، انتقال و توزیع برق به منظور ارتقای مدیریت و بهره وری و شفافیت مالی و اقتصادی در راستای بند ۱۹ سیاست های اقتصاد مقاومتی هم به عنوان یکی از استراتژی های راهبردی این

وزارتخانه یاد کرد و افزود: «اصلاح نظام تعرفه برق کشور هم یکی دیگر از راهکارها است. ما معتقدیم که ساختار نظام تعرفه ای کنونی ما را به جایی نرسانده که برق را که در حال حاضر در اذهان عمومی به عنوان یک کالای دولتی تلفی می شود، به یک کالای اقتصادی تبدیل کنیم و از طریق تعرفه ها شرکت های برق بتوانند منابع لازم را استحصال کنند و به عنوان یک بنگاه اقتصادی خودشان را اداره کنند.»

تهاتر مطالبات صنعت برق هم یکی دیگر از ظرفیت های قانونی بود که فلاحیان به عنوان راهکاری برای برون رفت از بحران صنعت برق به آن اشاره کرد و افزود: «منبع دیگری که فکر شده و امیدواریم در ظرفیت های قانونی بودجه امسال هم لحاظ شود، بحث تهاتر مطالبات صنعت برق ناشی از عدم پرداخت مابه التفاوت قیمت تمام شده برق نسبت به قیمت تکلیفی آن در سالهای گذشته با بدهی های صنعت برق به بانکها، پیمانکاران و فروشندهگان است. امروز که خدمت شما هستیم بدهی های وزارت نیرو رقمی بالغ بر ۲۱ هزار میلیارد تومان به بانکها، تولیدکنندگان برق و پیمانکاران است. حدود ۱۱ هزار میلیارد تومان مربوط به شبکه بانکی کشور است و ۱۰ هزار میلیارد تومان هم به سایر بخشها که اخیراً جلسه ای را در حضور معاونت راهبردی ریاست جمهوری و وزیر نیرو برای تعیین تکلیف بدهی های ما برگزار شده است.»

مهندس فلاحیان تأیید ۹۶۰۰ میلیارد تومان عدم توازن منابع مالی وزارت نیرو و در سال ۹۳ توسط معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری را گامی مؤثر در راستای بهبود شرایط اقتصادی صنعت برق دانست و اذعان کرد: «اما در حوزه راهبرد سوم که ارتقای سهم انرژی های تجدیدپذیر است ما در حالی که حدود ۲۲۰ مگاوات ظرفیت نصب شده انرژی های تجدیدپذیر بادی و خورشیدی داریم، ۵۰۳ مگاوات با بخش خصوصی قرارداد بسته ایم. قرارداد های جدیدی که در قالب بند ۱۹ بودجه ۵۲۰،۹۲ مگاوات تا یکی دو ماه آینده نهایی می شود و انشالله از مرز ۶۰۰ مگاوات هم خواهد گذشت.»

وی در ادامه تصریح کرد: «روستاهایی هم که از محل عوارض سه تومانی و به وسیله نیروگاه های خورشیدی یافت و لتایک بر مقدار شده، ۱۳۷ روستا است که در حال حاضر این تعداد به شدت در حال افزایش است و انشالله ما در ماه های آینده کارنامه درخشانی را از نصب مولدهای خورشیدی بر بام منازل مردم رقم خواهیم زد که انشالله با استمرار این کار ما بتوانیم توسعه نیروگاه های خورشیدی را بیش از پیش داشته باشیم.»

افزایش راندمان نیروگاهها هم یکی دیگر از مباحثی بود که معاون برق وزیر نیرو و در سخنان خود به آن اشاره کرد: «در حوزه بحث افزایش راندمان نیروگاهها با استفاده از مفاد قانونی بودجه ۹۲ و بند متناظر آن در بودجه ۹۳ خوشبختانه سال گذشته موفق شدیم ۱۲ هزار میلیارد تومان برای افزایش راندمان نیروگاهها تا انتهای سال قرارداد ببندیم و کل سرمایه نیروگاههایی که افزایش راندمان داده می شوند در کمتر از یک سال از محل سوخت صرفه جویی شده آن قابل بازگشت است. انتظار داریم که در همین دولت کلیه نیروگاه های گازی که

حدوداً ۱۶ هزار مگاوات نیروگاه گازی قابل تبدیل به سیکل ترکیبی داریم، بخش بخارش نصب شود و ما موفق شویم حدود ۸ هزار مگاوات برق تولید کنیم بدون اینکه سوخت مصرف کنیم و آلاینده‌های زیست محیطی دیگری را به شبکه تحویل کنیم.»

مهندس فلاحیان همچنین از عقد قرارداد حدود ۳۷۰۰ مگاوات بخش بخار و ۹۵۴ مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر و ۴۵۰۰ مگاوات از محل ردیف اعتباری که در قانون بودجه ۹۳ گنجانده شده، خبر داد و گفت: «در حوزه بحث کاهش تلفات که در این زمینه ما باید جدیت بیشتری داشته باشیم که از ظرفیت قانونی که وجود دارد در حوزه تلفات توزیع هم بهره بگیریم ولی اعتقادمان بر این است که ما باید برای کاهش تلفات باید روی مبادی ۲۰ کیلوولت کنترل کامل داشته باشیم، لوازم اندازه گیری را به درستی مدیریت کنیم، حساسیت نسبت به این موضوع را در بخش توزیع افزایش دهیم و برق‌های غیر مجاز را کم کنیم.»

وی امسال را با توجه به یک مصرف ۵۰ هزار مگاواتی، سالی دشوار برای صنعت برق ارزیابی کرد و تأکید کرد: «دستورالعمل‌هایی برای مدیران شرکت‌های توزیع ارسال می‌شود تا با مدیریت این شرکت‌ها بتوانیم هماهنگی‌های لازم را با بخش‌هایی که خاصیت پیک زایی دارند بدون اعمال خاموشی اجباری که منجر به کاهش تولید آنها و تعطیلی آنها می‌شود، بتوانیم با تعاملی که با بخش‌های مختلف خواهیم داشت کاری کنید که حداقل ۲ هزار مگاوات از پیک بار کاسته شود تا امسال تابستان بدون خاموشی را داشته باشیم و تجربه موفق‌تری را علیه غم مشکلات شدید اقتصادی که صنعت برق با آن مواجه است، داشته باشیم.»

وی علاوه بر تقدیر از همکاری سازنده مجلس شورای اسلامی با وزارت نیرو، تأکید کرد: «در طول ماه‌های گذشته دولت تعامل بسیار سازنده‌ای با وزارت نیرو داشته و این نشان می‌دهد که دولت عزمی جدی برای حل مشکلات اقتصادی صنعت برق

دارد. من فکر می‌کنم با بستر سازی‌های انجام شده و نکاتی که در دولت و مجلس مورد قبول قرار گرفته، ما در آینده زندگی بهتری نسبت به گذشته از منظر اقتصادی داشته باشیم. لذا در این شرایط باید به بحث بهبود مدیریت هم به صورت جدی بپردازیم و فکر نکنیم که تنها مشکل ما، مشکل اقتصادی است. ما باید در مباحث مدیریتی هم نسبت به گذشته بهتر عمل کنیم و بر روی مسائل استراتژیک تمرکز کنیم. تا بتوانیم در اقتصاد ملی هم تأثیر بسزایی داشته باشیم و کمک کنیم که نظام جمهوری اسلامی به اهداف پیش‌بینی شده در یک بازه زمانی منطقی دست پیدا کند.»

تقدیر از برترین‌های صنعت برق در کنفرانس نوزدهم

پس از آن تلاشگران و پژوهشگران برتر صنعت برق از سوی مهندس هاشمی-رییس کمیته اجرایی کنفرانس نوزدهم و مدیر عامل شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ- معرفی شدند. در این مراسم مهندس کریم آزادگان-مدیر عامل برق منطقه‌ای گیلان، مهندس عبدالعزیز کریمی-مدیر عامل برق منطقه‌ای غرب، مهندس منوچهر جعفری-مدیر عامل شرکت توزیع برق استان مازندران- و مهندس سید مرتضی نبوی-رییس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت توزیع برق استان قم- به عنوان تلاشگران برتر و دکتر عبدالعلی عبدی پور-استاد دانشگاه امیرکبیر- نیز به عنوان پژوهشگر برتر برگزیده شدند.

نمایشگاه امسال، پرشورتر و پرامیدتر از هر سال

به فاصله کوتاهی پس از آغاز به کار کنفرانس، نمایشگاه جانبی آن نیز با ورود قائم مقام وزیر نیرو و رییس انجمن مهندسان برق و الکترونیک ایران به صورت رسمی کار خود را آغاز کرد.

این نمایشگاه که با حضور بیش از ۷۰ شرکت تولیدکننده و پیمانکار فعال در حوزه توزیع و با همست سندیکای صنعت برق ایران برپا شده، به باور مسئولین برگزارکننده کنفرانس توزیع، بهترین فرصت برای ایجاد همکاری‌ها و تعاملات سازنده تر میان

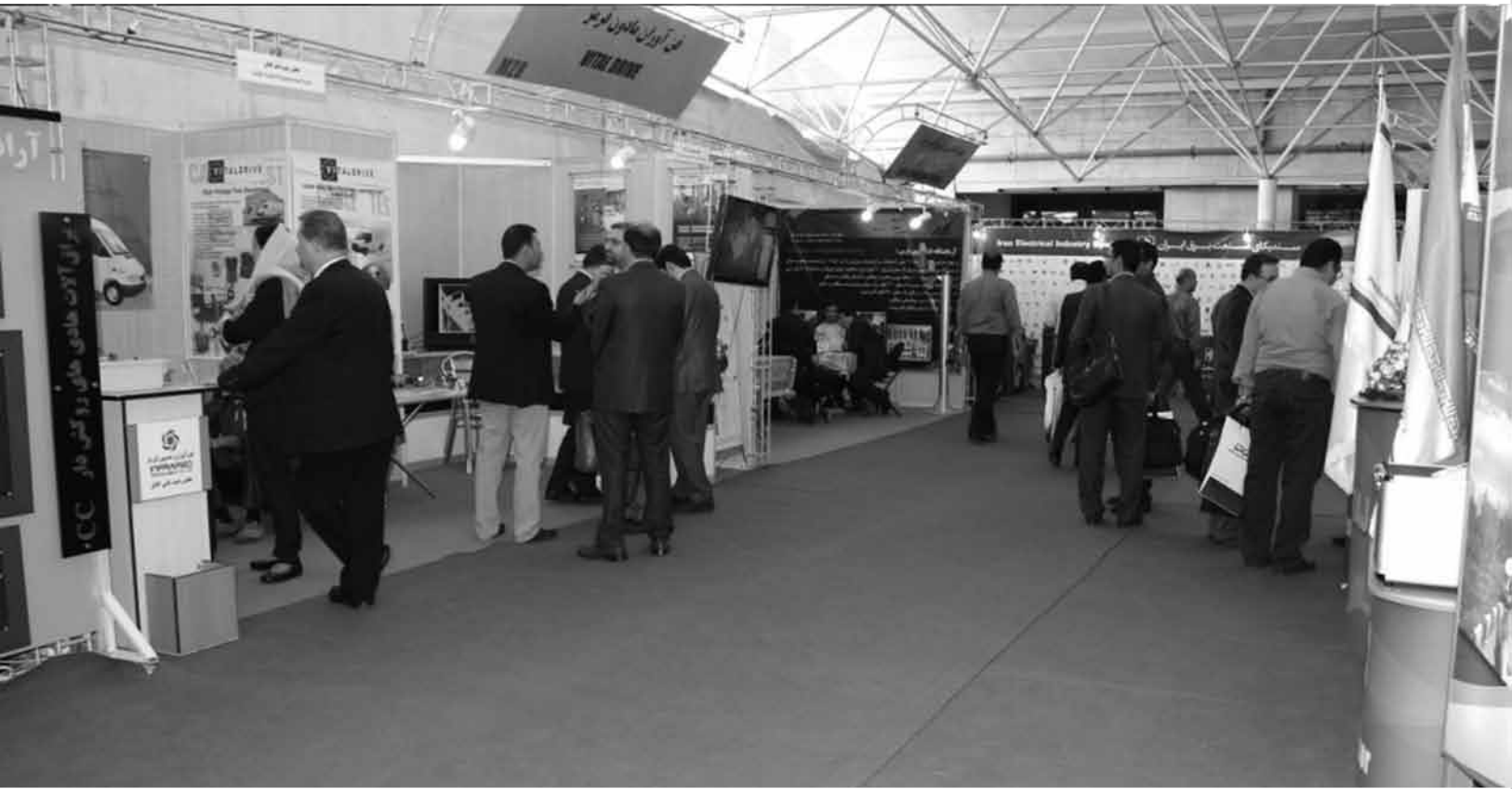
صنعت و دانشگاه است.

سندیکای صنعت برق ایران مانند سال‌های گذشته و سایر نمایشگاه‌ها و کنفرانس‌های مشابه، در نوزدهمین کنفرانس توزیع هم حضوری فعال داشت. امسال هم غرفه سندیکا علاوه بر اینکه با استقبال فعالین صنعت توزیع و مدیران صنعت برق کشور مواجه شد، میزبان قائم مقام وزیر نیرو، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر، مدیر عامل برق منطقه‌ای تهران، مدیر عامل شرکت توزیع

نیروی برق تهران بزرگ و سایر مدیران دولتی بود.

آنچه از کنفرانس و نمایشگاه توزیع و البته اظهارات مسئولین و مدیران ارشد وزارت نیرو برمی‌آید، خبر از سالی پر امید برای صنعت برق می‌داد که اگر چه به باور مهندس فلاحیان، بدی ۲۰ هزار میلیارد تومانی وزارت نیرو، خشکسالی و احتمال روزهای دشوار در پیک مصرف، سختی‌های بسیاری برای آن رقم خواهد زد اما به نظر می‌رسد وزارت نیرو برنامه ریزی‌های گسترده‌ای برای گذر از این دشواری‌ها انجام داده و معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی هم در افتتاحیه این کنفرانس همه فعالین صنعت برق اعم از خصوصی و دولتی را به مشارکت خواند تا همه اعضای خانواده صنعت برق در کنار هم از دشواری‌های سال پیش رو بگذرند.

گفتنی است در پایان این کنفرانس دو روزه و بر اساس ارزیابی‌های انجام شده، شرکت‌های الکترونیک افزا آرا، مهندسی معراج و پارس سویچ به عنوان شرکت‌های برتر برگزیده شدند و در مراسم اختتامیه کنفرانس با حضور دکتر حسن غفوری فرد-رییس هیات مدیره انجمن مهندسان برق و الکترونیک ایران، مهندس خوش خلق-معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر، مهندس هاشمی-مدیر عامل شرکت توزیع برق تهران بزرگ و رییس کمیته اجرایی کنفرانس- و دکتر عسگریان-رییس کمیته علمی کنفرانس- از مدیران عامل این شرکت‌ها با اهدای لوح و تندیس، تقدیر به عمل آمد.

وعده‌های به ثمر نشسته دولت

احیای سازمان مدیریت؛ به زودی

گزارشی از آخرین جلسه نهاد تعامل

عملی می‌شود، رقم تخصیص یافته به صورت نقدی به ۲۲ هزار میلیارد تومان رسید. از الان هم خودمان را موظف می‌دانیم برای سال جاری، به صورت منظم پرداخت‌های عمرانی را مثل پرداخت‌های جاری در اولویت قرار دهیم.»

دکتر نوبخت با بیان اینکه ما خودمان را برای تهیه و تدوین برنامه ششم آماده می‌کنیم افزود: «برنامه ششم توسعه می‌بایست تا آخر امسال یا حداکثر سه ماه اول سال آینده تدوین و جهت تصویب مجلس ارائه شود، چرا که بودجه ۹۵ می‌بایست بر اساس برنامه ششم توسعه تنظیم شود. بنابراین تمام تلاش امسال برای تهیه این برنامه متمرکز خواهد شد.»

وی در ادامه با دعوت از اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی، حرفه‌ای کشور به همکاری و مساعدت در تهیه و تنظیم این برنامه افزود: «این ظرفیت بزرگی که در کشور وجود دارد می‌بایست در اختیار کشور و نظام قرار گیرد تا ملت از آن استفاده کنند به همین جهت ما خودمان را موظف می‌دانیم به تقویت جایگاهی که شما در آن قرار دارید، بپردازیم و انشاءالله در جلسه آینده هیات وزیران، شورای عالی فنی با حضور نماینده شورای هماهنگی تشکل‌ها تشکیل شود تا از حضور تخصصی نمایندگان شورای هماهنگی تشکل‌ها در شورای عالی فنی نیز بهره‌مند شویم.»

دکتر نوبخت با ابراز امیدواری به تحقق برنامه‌های دولت

در کمیسیون برنامه و بودجه و تلفیق دهم پافشاری کردم که باید اصلاحیه انجام شود چرا که اگر در آخر سال انجام می‌شد به عنوان کسری بودجه تلقی می‌شود و در نهایت به استقراض از بانک مرکزی می‌انجامد.»

وی با بیان اینکه ما باید به دستگاه‌ها اعلام می‌کردیم که از این پس می‌باید برنامه ریزی مالی خود را بر اساس اصلاح بودجه و منابع در اختیار انجام دهند افزود: «بر این اساس درآمدهای عمومی بودجه که در اصلاحیه از ۲۱۰ هزار میلیارد تومان به ۱۵۰ هزار میلیارد تومان در پیشنهاد دولت شده بود، ولی در مجلس به ۱۷۰ هزار میلیارد تومان رسید و پیش‌بینی ما که در قالب اصلاحیه ۱۵۰ هزار میلیارد تومان ارائه شده بود محقق شد و طبق گزارش تا پایان اسفند ماه حدود ۱۴۸ هزار میلیارد تومان وارد خزانه شد.»

معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور با بیان اینکه ما همچنین سهم بودجه جاری و عمرانی را نیز می‌بایست پیش‌بینی می‌کردیم، افزود: «تا اسفند ماه پرداخت ما بابت طرح‌های عمرانی ۱۱ هزار میلیارد تومان بود که تا شهریور ماه این رقم حدود ۶ هزار میلیارد تومان بود که تا اسفند به ۱۱ هزار میلیارد رسید و الان بنده خرسندم حسب قولی که به شما عزیزان داده بودیم در جهت فعال‌تر شدن نهادهای مشاوره‌ای و پیمانکاری که در واقع توسعه و سازندگی کشور به دست آنها

معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور در جلسه نهاد تعامل که بیست و پنجم فروردین ماه سال جاری برگزار شد، با اشاره به اینکه در آخرین جلسه نهاد تعامل در سال گذشته تعهدی نسبت به تادیه مطالبات پیمانکاران و مشاوران طرح‌های عمرانی داشتیم، افزود: «در ابتدای حضور در معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی طلب پیمانکاران موجب نگرانی بود چرا که کمبود اعتبار مانع از تادیه کامل آن می‌شد. با این وجود تمام تلاش خودمان را انجام دادیم تا مبلغ قابل توجهی از طلب سال‌های گذشته که از دولت قبلی مانده بود، به پیمانکاران و مشاوران پرداخت شود.»

نوبخت با بیان اینکه خوشبختانه از نظر معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی سال گذشته فرجام نیکویی داشت، اظهار داشت: «همه شماعزیزان التفات دارید در ابتدای کار مشکل عدم تحقق درآمدهای دولت وجود داشت و دولت تدبیر و امید وظیفه داشت جهت بهبود فضای کشور با عنایت به امید و انتظار مداوم، تلاش کند و از آنجا که برنامه‌های کوتاه مدت در قالب بودجه نمایان می‌شود و به نوعی بودجه برنامه یکساله دولت است و نیز از آنجا که بودجه ۹۲، برنامه مناسبی از نظر مسئولان اجرایی دولت جدید تلقی نمی‌شد، از این رو با وجود تاکید و توصیه بسیاری که اصلاحیه بودجه را به پایان سال موکول کنیم. اما با تجربه‌ای که بنده به سبب سال‌های حضور

امیدواریم امسال سال و طلیعه خوبی برای بازیابی در ساختار اجرایی کشور باشد و تصور می‌کنیم اینگونه باشد و آمادگی خود را برای عملیاتی کردن پروژه‌های نیمه تمام اعلام می‌کنیم و برنامه‌های مدونی بدین منظور در حال تدوین داریم.»

مهندس تائب با اعلام اینکه با اجرای این طرح‌ها کشور متحول خواهد شد، بیان داشت: «ما بحث گردش منابع داخلی را به طور جدی پیگیر هستیم و می‌دانیم حل مشکلات فقط با دولت به تنهایی امکان پذیر نیست و همه باید با عزم ملی و مدیریت جهادی و با تمام توان کار کنیم. معتقدیم امسال، سال کار مضاعف است.»

وی با اشاره به شکل گیری کمیسیون‌های مختلف در شورای هماهنگی تشکل‌ها جهت کمک به تنظیم برنامه‌های ششم آمادگی این کمیسیون‌ها را جهت تدوین برنامه‌ها و ارائه راهکارها به دولت اعلام کردند.

دبیر هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌ها با اشاره به استقرار نهاد تعامل در محل معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی به همکاری‌های آتی این شورا با آن معاونت محترم ابراز امیدواری کردند.

مهندس تائب با بیان اینکه قطعا هیچکدام از افراد این شورا که متشکل از سازندگان کشور هستند، یارانه دریافت نمی‌کنند و اعتقادی به توزیع پول توسط دولت ندارند، افزود: «ما اعتقاد داریم خودمان باید پول را به وجود بیاوریم و نقدینگی کشور را به سمت پروژه‌های عمرانی هدایت کنیم و برای اینکه راهکارهای مختلفی وجود دارد. ما معتقدیم با توجه به فضای مساعد سیاسی کنونی، می‌شود عرصه‌های جدیدی با کمک دوستان انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی گشود و باری از دوش دولت کم کرد.»

مهندس تائب در پایان صحبت‌های خود بیان داشت: «آقای دکتر نوبخت تنها نیستند، آقای دکتر روحانی تنها نیستند و ما همگی می‌دانیم امسال، سال تعیین کننده است برای کشور، بنابراین این با تمام توان در کنار شما هستیم.»

راه اندازی پروژه‌های نیمه تمام

در ادامه جلسه مهندس رامینه، رئیس شورای مدیریت جامعه مهندسان مشاور ایران ضمن اشاره به سابقه حضور مهندسان مشاور در عرصه سازندگی، گام‌های برداشته شده این نهاد در راستای تدوین برنامه ششم توسعه و آمایش سرزمین را

در ابتدای سال، خواستار ادامه جلسه مطابق جلسات پیشین و ارائه توصیه‌ها و راهنمایی‌ها توسط اعضای شورای هماهنگی تشکل‌ها شدند.

حضور نمایندگان تشکل‌ها در شورای عالی فنی

در ادامه جلسه مهندس خوانساری، رئیس هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور تصریح کرد: «امیدواریم توزیع اعتبارات عمرانی در سال جاری به موقع انجام شود تا شاهد مشکلاتی که در سال گذشته پیمانکاران و مشاوران طرح‌های عمرانی داشتند، نباشیم.»

وی در ادامه، سال ۹۲ را سال سخت برای پیمانکاران و مشاوران و سازندگان داخلی دانست و افزود: «امیدواریم سال جدید با توجه به تدبیری که دولت تدبیر و امید خواهد داشت سال خوبی برای همگان باشد.»

رئیس شورای هماهنگی تشکل‌ها با یادآوری قول مساعد دکتر نوبخت در خصوص حضور نماینده شورای هماهنگی در شورایی فنی خواستار تسریع در تشکیل شورایی فنی شدند.

مهندس خوانساری ضمن پرسش از چگونگی ساختار سازمان مدیریت و برنامه ریزی در حال تشکیل، خواستار ارائه گزارش دکتر نوبخت از وضعیت فعلی احیاء این سازمان شدند و با اشاره به مشکلاتی که پیمانکاران و مشاوران و سازندگان از نبود همچنین ساختار قوی در برنامه ریزی طرح‌های عمرانی دارند، خواستار تسریع در احیاء سازمان مذکور شد.

رئیس هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌ها با اشاره به مشکلات و به وجود آمده از تحریم‌های سال اخیر و مشکلات اقتصادی که باعث تطویل مدت پروژه‌ها شده است و این مشکل با قوانین جاری و شرایط عمومی بیان قابل طرح نیست، خواستار حل مشکل پیمانکاران و مشاوران و سازندگان به صورت ویژه شدند.

جذب مشارکت تشکل‌ها در دولت

در ادامه جلسه مهندس تائب، دبیر هیات اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور ضمن تشکر از دکتر نوبخت به خاطر برنامه ریزی و دقت در کارها بیان داشت: «از دید ما سال ۹۳، سال توسعه کشور با سیاست‌هایی که اعلام شده، است و با این رویکرد که هیات دولت دارد،

تصریح کرد: «با این پیش بینی که در خصوص منابع داشتیم و خوشبختانه نخستین پیش بینی دولت تدبیر و امید در ارتباط با اصلاح قانون بودجه دقیق بود و آثارش هم مشاهده شد، طوریکه فکر می‌کردیم تورم ۴۳ درصدی را به ۳۵ درصدی تقلیل دهیم و با اینکه عده‌ای می‌گفتند امکان پذیر نیست ولی این امر محقق شد. مطابق گزارش مرکز آمار تورم نقطه به نقطه در اسفند ماه به ۱۹/۶ درصد رسید ولی با توجه به تورم بالا در ماه‌های نخست، میانگین تورم به ۳۲/۱ درصد رسید و در واقع ۳ واحد درصد کمتر از پیش بینی ما محقق شد.»

سخنگوی دولت با اعلام آغاز مرحله دوم هدفمندی یارانه‌ها افزود: «بر اساس بند (و) تبصره ۲۱ قانون بودجه دولت مکلف است، ۴۲ هزار و پانصد میلیارد تومان بین خانوارها توزیع کند. همچنین ۱۰ هزار میلیارد تومان در جهت افزایش ظرفیت تولیدی کشور و حمل و نقل دولت هزینه و مبلغ ۴۸۰۰ میلیارد تومان به بخش بهداشت و درمان و ارتقای نظام سلامت کمک کند و همچنین ۲ هزار میلیارد تومان برای بیمه بیکاران تخصیص دهد که برای اینکار ۲ منبع تأمین در نظر گرفته شده است.»

وی در ادامه افزود: «منبع نخست از خود بودجه عمومی است که ۱۱۳۰۰ میلیارد تومان قرار است از بودجه عمومی برای اجرای مرحله دوم هدفمندی استفاده شود. لازم به ذکر است طی ۳۷ مرحله توزیع یارانه‌ها که از سال ۸۹ تا پایان اسفند ۹۲ انجام گرفت کل منابع حاصل از افزایش قیمت‌ها بالغ بر ۹۵ هزار میلیارد تومان بود که طبق قانون می‌بایست حدود ۴۷ هزار و پانصد میلیارد تومان توزیع می‌شد. ۳۰ درصد این رقم به تولید اختصاص می‌یافت و ۲۰ درصد نیز به دولت بابت اجرای طرح‌های عمرانی و هزینه‌های جاری اختصاص می‌یافت، اما مستند به آمار رسمی آنچه اتفاق افتاد این بود که ۱۳۴ هزار میلیارد تومان به صورت نقدی بین خانوارها توزیع شد. بنابراین، این کسری از خزانه دولت و استقراض از بانک مرکزی جبران شد.»

وی در ادامه با تأکید بر تعهد دولت مبنی بر اینکه در اجرای فاز دوم به هیچ عنوان از بانک مرکزی استقراض نشود گفت: اما نباید انتظار داشت که از محل اصلاح قیمت‌ها به خزانه مبلغی را هم وارد کنیم این در حالی است که ما حتی ۱۱ هزار میلیارد تومان را برای هزینه در این مرحله از بودجه در نظر گرفته ایم.

نوبخت همچنین با اشاره به اینکه ضمن اجرای فاز دوم هدفمندی یارانه‌ها متعهد به افزایش قدرت خرید مردم هستیم بیان کرد: «بر این اساس معتقدیم که تورم را به کمتر از ۲۵ درصد تقلیل دهیم. بنابراین نمی‌توانیم برای تأمین منابع افزایش قیمت، حامل‌ها را بیش از حدی در نظر بگیریم که بر تورم دامن زنند.»

معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور با تأکید بر اینکه افزایش قیمت حامل‌های انرژی بر خلاف قانون نیست عنوان کرد: «تأکید برای این است که تمام منابع حاصل از اصلاح قیمت‌ها به جامعه بازگشته و در تولید، بهداشت و درمان و حفظ محیط زیست مورد استفاده قرار گیرد.»

دکتر نوبخت در ادامه با ابراز خرسندی از فرصت به وجود آمده

یادآوری کرد.

رئیس شورای مدیریت جامعه مهندسان مشاور با اشاره به مشکل بیکاری در جامعه و عواقب اجتماعی این معضل، راهکار از بین بردن و غلبه بر این مشکل راه اندازی طرح‌های عمرانی نیمه تمام در کشور دانست و همکاری جامعه مهندسان مشاور و دولت در راه اندازی طرح‌های عمرانی را ضروری شمرد.

وی به منابع پیش بینی شده جهت راه اندازی این طرح‌ها اشاره کرد و افزود: «یکی از راه‌های پیش بینی شده در قانون و بودجه، صندوق توسعه ملی است. این صندوق جهت استفاده بخش خصوصی تأسیس شده است و با منابع محدود به منظور کارآیی بخش خصوصی می‌تواند کشور را به سمت توسعه ببرد. ولی متأسفانه چشم‌های ناخوش‌تر زیادی چشم به این صندوق دوخته‌اند. شرکت‌های بسیار زیادی در قالب و لباس بخش خصوصی وارد می‌شوند. ما به عنوان نمایندگان واقعی بخش خصوصی در صنعت احداث انتظار داریم که منابع این صندوق فقط در اختیار بخش خصوصی قرار گیرد و تنها مرجع تعیین صلاحیت شرکت‌های متقاضی، شورای هماهنگی تشکلات مهندسی صنفی حرفه‌ای کشور است.»

وی ضمن یادآوری تجربه طرح مسکن مهر ابراز امیدواری کرد که شاهد تکرار طرح‌های اینچینی نباشیم. وی راهکار دیگر تأمین منابع طرح‌های عمرانی را شرکت‌های سرمایه‌گذار بر شمرد و افزود: «شرکت‌های سرمایه‌گذاری به خصوص در طرح‌های آب و انرژی می‌توانند کمک‌های زیادی جهت تأمین مالی باشند، ولی می‌بایست این طرح‌ها به صورت کامل مورد حمایت دولت قرار گیرند و تضمین‌های لازم به این شرکت‌ها از سوی دولت دیده شود.»

مهندس رامینه با اشاره به مشکلات شرکت‌ها در خصوص اتمام دوره اعتبار گواهینامه‌های آنها، طرح ساجات را طرحی با کارآمدی پایین معرفی کرده که در شرایط فعلی، نمی‌تواند این مشکلات را حل کند. وی در پایان خواستار اقدام عاجل برای تمدید گواهینامه‌های شرکت‌ها شد.

عادلانه کردن شرایط عمومی پیمان‌ها

آقای مهندس ملکبانی فرد، رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هم ۹۲ سال را سالی خوب بر شمرد و افزود: «در سال ۹۲ شاهد عزم ملی جهت انتخاب دولت اعتدال و حرکت بر مبنای تفکر بودیم و نکته مثبت آن روی کار آمدن دولت جدید می‌دانیم و آرزوی توفیق داریم.»

مهندس ملکبانی فرد به یکی از مشکلات عمده پیمانکاران که شرایط عمومی پیمان یا به عبارت دیگر شرایط قراردادی است اشاره کرد و گفت: «شرایط قراردادی ناعادلانه یعنی هدر رفتن منافع ملی تمام طرح‌های ناتمام به دلیل اینکه در شرایط قراردادی کارفرما پاسخگو نیست، به وجود می‌آیند. بنابراین اگر شرایط عادلانه بود هرگز قراردادها ناتمام رها نمی‌شدند. لذا استدعای ابلاغ شرایط عمومی جدید منبعث از قانون بهبود مستمر در فضای کسب و کار را داریم که در سال‌های اخیر با

هماهنگی بخش خصوصی و کارشناسان خبره تدوین شده است. در قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار در ماده ۱۱ و ماده ۲۲ و ۲۳ بند ۴۰ تأکید بر عادلانه بودن شرایط بخش خصوصی و دولتی دارد. بنابراین استدعا داریم به اجرائی شدن این قانون کمک شود.»

رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در ادامه خواستار خودداری معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی از رتبه بندی شرکت‌های دولتی شد و با اشاره به قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار، وجود شرکت‌های دولتی در فضای کنونی را بلا موضوع دانست و افزود: «استدعا داریم در این مساله به شکل جدی در معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی بررسی و مشخص شود که آیا حضور چنین شرکت‌های دولتی ضروری است یا نه؟»

توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی

در ادامه این دیدار مهندس انصاری رئیس هیات مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ضمن تشکر از برگزاری جلسه، ارتباط مستمر دکتر نوبخت با شورای هماهنگی که در برگیرنده فعالان بخش صنعت احداث است را نشانه تعامل مثبت دولت با بخش خصوصی دانست و ابراز امیدواری کرد که این ارتباط نهادینه و قانونمند و مستمر شود.

مهندس انصاری ضمن اشاره به دشواری‌هایی که دولت در پیش رو دارد و اعلام درک این شرایط از سوی فعالان بخش خصوصی، اذعان کرد: «این دوره، دوران گذار است. فعالان بخش خصوصی و دولت می‌بایست با همدلی این دوران گذار را طی کنند و این انرژی و امید نباید هدر رود و سعی کنیم به نتایج مثبتی برسیم و این دوره را به سلامت طی کنیم.»

وی یکی از راهکارهای گذار از دوران کنونی و ایجاد رونق و ایجاد اشتغال را رونق صادرات بر شمرد و افزود: «رونق صادرات مخصوصاً صادرات خدمات فنی و مهندسی می‌تواند کمک شایانی به رونق اقتصادی کند و این باعث بهبود ساز و کار تولید و اشتغال، رشد تکنولوژی رادری خواهد داشت که لازمه ابتکار توجه متمرکز دولت بر این مساله است که متأسفانه در شرایط فعلی چنین تمرکزی وجود ندارد.»

رئیس هیات مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ابراز امیدواری کرد که با برنامه ریزی صحیح دولت و تمرکز دولت شاهد شکوفایی اقتصادی باشیم و شاهد به بار نشستن آثار مثبت این برنامه ریزی‌ها در سال ۹۴، باشیم.

وی با اشاره به وجود ۵۵۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی در جامعه گفت: «این مقدار نقدینگی در جامعه مثل یک گنج است. فقط باید به دنبال راهکارهایی باشیم که بتوانیم از طریق آنها بخشی از این نقدینگی مثلاً ۱۰۰ هزار میلیارد تومان را به سمت طرح‌های عمرانی هدایت کنیم. در این حالت شاهد یک معجزه خواهیم بود.»

مهندس انصاری یادآوری کرد: «با توجه به اینکه در سالیان گذشته دولت همواره از طرق مختلف خود را متعهد کرده و طرح‌های عمرانی را به اجرا گذاشته است، موقعیت فعلی

بهترین فرصت برای کنترل نقدینگی و اجرائی کردن طرح‌های عمرانی از طریق سرمایه‌های بخش خصوصی است. برای اجرائی شدن این کار و طراحی مکانیستی برای کنترل و شکل‌گیری نهادها و واسطه‌های اجرائی، پیشنهادها و راهکارهای تدوین شده داریم که می‌تواند مفید مثبت باشند.»

رئیس هیات مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ضمن اشاره اینکه سرمایه به سمتی می‌رود که سود و امنیت داشته باشد، تأکید کرد: «با توجه به این موضوع نقش ویژه دولت در ایجاد امنیت و سود بسیار مهم و با اهمیت است.» مهندس انصاری با اشاره به ظرفیت‌های خالی موجود در کشور افزود: «۲۵۰ هزار مهندس عضو نظام مهندسی هستند که همه آنها استعدادهای منفرد، فوق‌العاده‌ای محسوب می‌شوند. آنچه این استعدادها منفرد را باروری می‌کند، شرکت‌ها هستند. برای اینکه از این طریق سازمان پیدا می‌کنند و مدیریت می‌شوند. نتیجتاً استعدادهای منفرد به سرمایه‌های سازمانی تبدیل می‌شوند. بنابراین مقوله پرداختن به اینکه شرکت‌ها ریشه پیدا می‌کنند و توسعه کیفی و مدیریتی اتفاق افتد مهم است و باید مقوله مشترک در دستور کار نهادتعالی قرار و شکل بگیرد.»

جذب سرمایه‌گذاران خارجی

در پایان این نشست مهندس حضرتی، رئیس هیات مدیره انجمن شرکت‌های مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی خاطر نشان کرد: «نهادتعالی لولا و محل اتصال بخش خصوصی و دولت می‌باشد و طرفین برای اعتلا کشور فکر می‌کنند و کار می‌کنند.»

مهندس حضرتی با اشاره به هزینه‌های هنگفت مورد نیاز جهت توسعه حوزه‌های نفت و گاز و اقدامات دولت تدبیر و امید در راستای تعامل با دنیا اشاره کرد و افزود: «ما به حضور شرکت‌های بزرگ نفتی جهت توسعه و سرمایه‌گذاری در این میداين امیدواری‌های بسیاری داریم. برای به کارگیری بخش خصوصی و فعال شدن کارخانجات داخلی و رونق جایگاه بخش خصوصی در قراردادهای آتی که بین شرکت‌های بزرگ نفتی و دولت تنظیم می‌شود، توجه ویژه و اکید داشته باشند.»

بایدها در معاونت برنامه ریزی دنبال می‌شود

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور در پایان ضمن اشاره به اقدامات در حال انجام جهت احیاء سازمان مدیریت در مجلس و کمیسیون‌ها افزود: «مطمئن باشید هر آنچه باید در قالب سازمان مدیریت و برنامه ریزی انجام می‌شود، در حال حاضر در معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی به انجام می‌رسد. ضمن آنکه متعهد به شکل‌گیری یک سازمان متناسب با وظایف خودش هستیم. بدون تردید سازندگی و پیشرفت و روی آوردی به اقتصاد مقاومتی که با یک رویکرد می‌تواند شکل بگیرد، بدون هماهنگی و وفاق بخش دولتی امکان پذیر نیست. قطعاً همگان مشارکت خواهند داشت به این امید که سال جاری بهتر از سال گذشته و سال آینده نیز بهتر از امسال باشد.»

امکان سنجی بومی سازی پست‌های برق مترو و چالش‌های پیش‌رو

صادق صیاد؛ دبیر کمیته حمایت از ساخت داخلی

شده و تعمیق مشارکت و شکل دهی به سرمایه‌های داخلی در میان خانواده صنعت برق که در طی سال‌های گذشته سرمایه گذاری‌های قابل توجهی در بخش‌های مختلف تولیدی و پیمانکاری و مهندسی کشور در جهت تامین نیاز داخلی و نیز صادرات در چارچوب انتقال فن آوری و بومی سازی آن در حوزه صنعت برق کشور، با توانمندی‌های قابل قبول و با قیمت رقابتی در اجرای پروژه‌های انرژی از تولید و انتقال و توزیع برق صورت گرفته است.

علیرغم ابلاغ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تامین نیازهای کشور، متأسفانه تاکنون شاهد عدم اجرای درست و تمام و کمال این قانون، حداقل در حوزه صنعت برق بوده‌ایم و نگرانی‌هایی را برای فعالین این حوزه ایجاد کرده است تا مبادا دستاوردهای بین برود، خوشبختانه استقرار دولت تدبیر و امید و قبول مسئولیت مدیران با تجربه و درد آشنا می‌تواند باعث کاهش نگرانی‌ها شده و فن آوری منتقل شده در دستر پروژه‌های جدید هر چه بیشتر تقویت شوند.

لذا با عنایت به واقعیت‌های ذیل:

۱- تجهیزات ساخت داخلی بخش تامین توان پروژه‌های مترو به خصوص پست‌های کشش به لحاظ عملکردی حائز اهمیت زیاد هستند و تولید تابلوهای DC و رکتی فایر پست "تراکشن" از تاریخ بهمن ماه ۱۳۸۷ توسط شرکت تولیدی کارخانجات نیرو تابلو و کابل‌های فشار متوسط نسوز مورد نیاز پروژه‌های مترو توسط شرکت سیم و کابل اهر و همچنین انواع ترانس‌های خشک توزیع و تراکشن توسط شرکت ایران ترانسفو و بسیاری از اقلام دیگر توسط شرکت‌های عضو این سندیکا برای اولین بار تولید و پس از نصب موفقیت آمیز توسط نیرو تابلو و پارسیان از پنج سال قبل در حال بهره برداری تجاری می‌باشد و در این رهگذر دانش فنی مربوطه نیز منتقل و در واقع بومی سازی صورت گرفته است.

۲- پس از تحقق موفقیت آمیز تولید تابلوهای DC و رکتی

مهندسی و صنعتگران و پیمانکاران بومی در این صنعت حماسه اقتصادی آفرینند که مصداق بارز آن را در ساخت ۱۲ کیلومتر بخش جنوبی خط سه همگان شاهد بودند.

مدیرعامل مترو همچنین توان مهندسی بالای ایران در صنعت مترو را مورد اشاره قرار داد و گفت: هم‌اکنون در متروی تهران ۳۰ تا ۴۰ درصد از نظر هزینه، ارزان‌تر از دیگر کشورهای مترو می‌سازیم و آماده انتقال تجارب و دانش فنی به دیگر کشورهای از جمله کشورهای همسایه هستیم.

در این سمینار دکتر خان‌محمدی، نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس در مورد نقش دانش و تکنولوژی بومی در اقتصاد مقاومتی، مهندس محسنی، مشاور در تجهیزات برقی در مورد مدیریت راهبردی زیرساخت‌ها در پروژه‌های مترو، مهندس بانک، در مورد امکان بومی سازی تجهیزات برق مترو سخنرانی کردند و در پایان نیز با حضور نمایندگان مجلس و سندیکای صنعت برق و صاحبان جلس، پرسش و پاسخ پیرامون موضوعات تخصصی برگزار شد.

"سمینار امکان سنجی بومی سازی پست‌های برق مترو و چالش‌های روبرو" با هدف سرعت بخشی به توسعه پایدار خطوط مترو و با رویکرد مدیریت جهادی و ارتقاء سطح توانمندی‌های فنی با استفاده از ظرفیت‌های متخصصین، صنعتگران داخلی به منظور کاستن از وابستگی به خارج از کشور در زمینه‌های تجهیزات صنعت مترو برگزار شد. مترو در حدود ۸۰۰ الی ۱۰۰۰ میلیون دلار نیازمند خرید تجهیزات مختلف در سال است.

قرار است تا پایان سال سلسله نشست‌هایی با موضوعات گوناگون صنعت مترو با اولویت تجهیزات در شرکت مترو تهران از سوی معاونت تحقیقات فنی این شرکت برگزار شود. ضمناً قابل ذکر است سندیکای صنعت برق به عنوان یک نهاد صنفی، متشکل از شرکت‌های سازنده تجهیزات، پیمانکار و مشاور در جهت افزایش اثر بخشی سرمایه گذاری‌های انجام

به منظور معرفی توانمندی‌های شرکت‌های ایرانی و دفاع از امکان و آگذاری پروژه‌های مترو کلان شهرها به صنایع داخلی سمیناری در تاریخ شانزدهم اردیبهشت ماه سال جاری در سالن اجتماعات ساختمان شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو) و با حضور مدیران قطارهای شهری کلانشهرها، مسئولانی از وزارت صنعت، معدن و تجارت، نمایندگان مجلس، مدیران تعدادی از شرکت‌های عضو سندیکا و استادان دانشگاه‌ها، فعالان، صاحبان نظر و کارشناسان بخش خصوصی برگزار شد.

مهندس هابیل درویشی، مدیرعامل شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو) از صنعتگران و تولیدکنندگان داخلی خواست برای بومی سازی تجهیزات مورد نیاز خطوط مترو مشارکت کنند.

وی در این سمینار گفت: بدون شک این توانمندی در شرکت‌های داخلی وجود دارد که شرکت مترو به اتکای توان مهندسی بومی، در بخش تجهیزات مترو همانند بخش ساختمان به خودکفایی ۱۰۰ درصد برسد.

وی افزود: امروز صنعت مترو در بخش احداث ساختمان، طراحی و مطالعه، ۱۰۰ درصد خودکفا شده و در ساخت تجهیزات نیز بیش از ۵۰ درصد از توان داخلی استفاده می‌کند. مدیرعامل شرکت مترو تهران تاکید کرد که شرکت مترو تهران مطابق با رهنمودهای رهبری معظم انقلاب که در نامگذاری سال ۹۳ به روشنی آمده است با مدیریت جهادی معطوف به اقتصاد مقاومتی حرکت خواهد کرد و قطعاً حمایت از بخش خصوصی و تولیدگران داخلی در راستای سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی انجام می‌گیرد.

درویشی بیان داشت: برخی فکر می‌کردند که تحریم‌ها، صنعت مترو را از حرکت متوقف و یا از سرعت آن خواهد کاست در حالی که امروز با قاطعیت باید بگوییم که شرایط خاص یکی دو سال اخیر، بسیاری فرصت در داخل کشور خلق کرد و

۱. سامانه کنترل ترافیک

سامانه کنترل ترافیک در خطوط شهری متروی تهران با نام (TCC: Traffic Control Center) و در خط حومه ای تهران - گلشهر با نام (CTC: Centralized Traffic Control) شناخته می شود.

این سامانه از یک بخش مرکزی و تجهیزات مستقر در خطوط تشکیل شده است که بخش اصلی آن مرکز فرمان ترافیک و تجهیزات مستقر در اتاق های فنی ایستگاه ها نیز پایانه های راه دور RTU: Remote Terminal Unit نامیده می شوند.

سامانه کنترل ترافیک به طور مستقیم با تجهیزات سیگنالینگ ارتباط داشته و وظیفه مسیری سازی، نظارت و کنترل بر سیر و حرکت به موقع و ایمن قطارها را مطابق با جداول زمانی اعزام ها برعهده دارد. برای انعطاف پذیری و بالا بردن توانمندی سامانه در اجرای وظایف یاده شده نیز از مراکز کنترل محلی استفاده می شود.

۲. سامانه کنترل انرژی

سامانه مرکز کنترل انرژی در خطوط شهری متروی تهران با نام (PCC: Power Control Center) و در خط حومه ای تهران - گلشهر با نام (SCADA: Supervisory Control and Data Acquisition System) شناخته می شود.

این سامانه شامل یک بخش مرکزی و تجهیزات مستقر در خطوط می باشد که بخش اصلی آن در مرکز فرمان، بخش کنترل انرژی واقع شده است. تجهیزات مستقر در اتاق های فنی ایستگاه ها شامل پایانه های راه دور، پست های فشار قوی، پست های یکسو ساز، پست های سویچینگ، پست های توزیع و... هستند.

سامانه مرکز کنترل انرژی وظیفه تامین برق پایدار و نظارت و

پست ها، برق را در سطح ولتاژ ۶۳ کیلو ولت از برق منطقه ای تهران دریافت کرده و در پست های فشار قوی اختصاصی GIS (مبدل ۶۳ به ۲۰ کیلو ولت)، به ۲۰ کیلو ولت تبدیل می کنند.

ولتاژ ۲۰ کیلو ولت به عنوان ورودی پست های یکسو ساز، پست های توزیع نیرو و روشنایی و پست های جانبی مورد استفاده قرار می گیرد. برای هر ایستگاه متروی تهران یک پست یکسو ساز (RS: Rectifier Switch) پیش بینی شده است که خروجی ۷۵۰ ولت یکسو شده (برق DC) این پست های یکسو ساز در روی ریل سوم برای مصارف الکتریکی قطارها استفاده می شود.

برق خط حومه ای تهران - گلشهر (خط ۵) از طریق پست برق بنیاد رنگ تامین می شود. در این پست، برق ۲۳۰ کیلو ولت متناوب (AC) به برق ۲/۵*۲۷ کیلو ولت متناوب تبدیل شده و برق مسیر ۴۱ کیلو متری شبکه بالاسری حدفاصل ایستگاه تهران (صادقیه) تا گلشهر و پایانه مهر شهر را تامین می کند.

* شبکه های توزیع

تجهیزات شبکه های توزیع شامل ۳۵ پست رکتیفایر برای تغذیه برق قطارها و ۱۰۶ پست توزیع نیرو و روشنایی برای تامین برق تجهیزات ثابت ایستگاه ها، مرکز فرمان و تعمیرگاه های مترو می باشد که از ۸۵۰ کیلو متر کابل های ۲۰ کیلو ولت، ۱۱۵ کیلو متر کابل تراکسیون و سامانه ریل سوم به طول ۱۵۵ کیلو متر تشکیل شده است.

* سامانه کنترل و فرمان

این سامانه دارای دوزیر مجموعه است:

۱. سامانه کنترل ترافیک

۲. سامانه کنترل انرژی

فایرها، کابل های فشار متوسط و فشار ضعیف نسوز مخصوص مترو و ترانسفورماتورهای توزیع در داخل کشور و علی رغم بهره برداری موفق متأسفانه هنوز تجهیزات فوق از خارج وارد می شوند و با این عمل به صورت ناخواسته نه تنها به انتقال فن آوری و بومی سازی کمک نمی گردد بلکه بعضاً باعث جلوگیری از ادامه انتقال فن آوری نیز شده است.

۳- هم اکنون پروژه های ذیل

الف- پروژه توسعه شمالی خط ۳ متروی تهران

ب- پروژه توسعه جنوبی خط ۱ متروی تهران

ج- پروژه خط ۲ قطار شهری کرج

د- توسعه خط ۱ قطار شهری مشهد تا فرودگاه

ه- پروژه خط ۲ قطار شهری مشهد

در مرحله تامین تجهیزات می باشند بنابراین حذف خرید خارجی اقلام ذکر شده در بند ۱ و ارجاع آن به تولیدکنندگان داخلی به استناد قانون فوق در پروژه های یادشده مورد انتظار است.

و با توجه به تجارب حاصل از بهره برداری این نوع محصولات در پنج سال گذشته، انجام پروژه های پراهمیت فوق توسط متخصصین توانمند کشور موجبات رشد و تعالی فعالان اقتصادی و صنعتی کشور در جای جای میهن عزیزمان را با اجرای مفاد قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی، تولیدی و خدماتی تحقق خواهد کرد.

آشنائی مختصری با تجهیزات برقی تجهیزات ثابت مترو

* منابع تغذیه (پست های برق فشار قوی)

خطوط ۱ و ۲ متروی تهران دارای ۵ پست برق فشار قوی به نام های شهید بهشتی، جنوب، تهران پارس، غرب تهران (طرشت) و قورخانه می باشند که در سطح ولتاژ ۶۳ کیلو ولت با یکدیگر یک حلقه تشکیل داده اند (رینگ شده اند). این

کنترل بر فرآیند تامین ولتاژ فشار قوی و توزیع آن بر روی ریل سوم و شبکه بالاسری را بر عهده دارد. برای انعطاف پذیری و بالا بردن توانمندی سامانه، کلیه فعالیت‌های قطع و وصل به صورت محلی نیز قابل اعمال هستند.

* سامانه مخابرات

سامانه مخابرات متروی تهران از ساعت مرکزی (Clock)، سامانه فیبر نوری، مراکز تلفن خصوصی (PABX)، سامانه اطلاع رسانی همگانی (Public Address)، مخابرات رادیویی، بی سیم‌های دیسپچینگ، دوربین‌های مدار بسته (CCTV) تشکیل شده است و تمامی اماکن مترو و ایستگاه‌ها را پوشش می‌دهد.

۱. سامانه مخابرات نوری و انتقال داده‌ها: مسوولیت ارتباط کلیه ایستگاه‌ها و مراکز کنترل را از نظر ارتباطات صوتی و داده‌های کنترلی بر عهده دارد.

۲. سامانه شبکه تلفن مجزا: با توجه به نیاز به ارتباط کلامی بین کارکنان در تمامی ایستگاه‌ها و خطوط، مراکز تلفن اختصاصی نصب شده که امکان برقراری ارتباط با خطوط شهری نیز امکان پذیر است. همچنین در داخل تونل نیز خط ارتباط سراسری در هر ۵۰ متر وجود دارد که Party Line نامیده می‌شود. در هر ایستگاه دو خط تلفن اضطراری (Hot Line) پیش بینی شده است که بدون شماره گیری، ارتباط را با مرکز فرمان ایجاد می‌کند.

۳. سامانه تلفن دیسپاچینگ: ارتباط مستقیم و آسان مراکز حساس فنی را نظیر اتاق‌های فنی ایستگاه‌ها و پست‌های برق با اتاق رییس ایستگاه برقرار می‌سازد.

۴. سامانه رادیویی: ارتباط رادیویی را بین مرکز فرمان، قطار و راهبران قطارها فراهم می‌کند. در داخل تونل از کابل تشعشعی که نقش آنتن را ایفا می‌کند برای سیگنال‌های رادیو استفاده شده

است.

۵. سامانه تلویزیون مدار بسته: وظیفه تصویربرداری را از محل‌های مختلف ایستگاه و ارسال آنها را به اتاق رییس ایستگاه برای کنترل بهتر فضای ایستگاه بر عهده دارد.

۶. سامانه ساعت مرکزی: برای هم‌زمان کردن ساعت کلیه ایستگاه‌ها و مراکز فنی با مرکز فرمان کاربرد دارد.

۷. سامانه پیام رسانی عمومی: برای اعلام پیام‌های عمومی از طرف ماموران ایستگاه‌ها و مرکز فرمان کاربرد دارد.

* سامانه سیگنالینگ

سامانه سیگنالینگ (علامت دهی) به منظور آشکار سازی موقعیت قطارها در خطوط ریلی و تبادل اطلاعات کنترل و حرکتی با قطارها به کار می‌رود. این سامانه، همان بلوک ثابت با مدارات راه فرکانسی (AF) در خط اصلی و مدارات راه AC در پایانه‌ها است. آشکار سازی موقعیت قطار، تبادل اطلاعات دو طرفه با قطار، افزایش ایمنی سیر و حرکت قطارها، امکان کاهش سر فاصله زمانی اعزام قطارها (Headway)، نظارت و کنترل دقیق بر عملیات مسیر سازی به ویژه عملکرد سوزن‌ها، افزایش تعداد قطارهای در حال سرویس در مسیر، افزایش سرعت سیر ایمن قطارها، افزایش ظرفیت جا به جایی مسیر، ارتباط با تجهیزات کنترلی مرکز فرمان و تجهیزات کنترلی کنار خط و داخل اتاق‌های فنی ایستگاه‌ها از جمله مزایای کاربرد سامانه سیگنالینگ هستند. تجهیزات سامانه سیگنالینگ به دو بخش تجهیزات کنار خط و تجهیزات داخل کابین هدایت قطار تقسیم شده‌اند.

۱. سامانه تجهیزات کنار خط (Wayside)

این تجهیزات از دو بخش سامانه اینتر لاکینگ و مدارات راه تشکیل شده است. سامانه اینتر لاکینگ وظیفه مسیر سازی در خط اصلی و محل استقرار سوزن و تامین ایمنی مسیر سازی

را بر عهده دارد. تشخیص موقعیت قطار در طول خطوط، تشخیص، کنترل و ارسال سرعت قطار با توجه به شیب خط، جهت حرکت قطار و فاصله آن با قطار جلویی توسط سیستم مدارات راه فرکانسی (AF) کنترل می‌شود.

۲ - سامانه تجهیزات مستقر در کابین هدایت (On-Board ATP System)

این تجهیزات داخل و زیر کابین هدایت قطار قرار داشته و شامل سرعت سنج، آنتن‌های گیرنده اطلاعات از خط، دستگاه پردازش و تفکیک اطلاعات است.

* سامانه تاسیسات

تجهیزات سامانه تاسیسات متروی تهران و حومه دربرگیرنده پله برقی‌ها، آسانسورها، سامانه تهویه، سامانه جمع آوری و دفع آب‌های سطحی و فاضلاب، سامانه اعلام و اطفای حریق (BAS)، سامانه روشنایی (عادی و اضطراری)، سامانه‌های گرمایش و سرمایش و آب رسانی است.

* سامانه تهویه

این تجهیزات در تهویه هوای ایستگاه‌های زیر زمینی مترو کاربرد دارد. هوای محیط داخلی در ایستگاه‌ها و تونل‌ها از طریق هواسازهای رطوبتی و سامانه‌های Air Washer مستقر در ایستگاه‌ها و هواسازهای بیرونی تامین شده و پس از عملیات فیلتر کردن، تنظیم رطوبت و درجه حرارت با فشار کافی به درون فضاهای داخلی دمیده می‌شود.

این هوادر اثر فشار اولیه در داخل تونل جا به جا شده و در مسیر حرکت می‌کند که نهایتاً از هواکش‌های میان تونلی مستقر در فاصله بین دو ایستگاه متوالی به بیرون شبکه هدایت می‌شود.

مقالات

قابلیت‌های خودروی برقی

تهیه و تنظیم: (معاونت برنامه ریزی و مهندسی - شرکت توزیع برق آذربایجان شرقی)

بهینه در زمان شارژ ماشین‌ها ایجاد می‌شود. در این حالت پس از پر شدن باتری تعبیه شده در خودرو و انرژی حرکتی MSG تأمین می‌شود. در آینده‌ای نه چندان دور نقش و وظایف خودروهای برقی در جامعه بشری پررنگ‌تر شده و این تکنیک بعنوان قدمی دیگر در راه رشد و توسعه و بهبود کیفیت زندگی بشر تلقی خواهد شد.

مزایای خودروهای برقی - تمیز و پاک بودن

در این خودروها بدلیل عدم پخش گاز CO₂ در محیط نیاز به بررسی فنی خودروها از نظر میزان آلاینده‌گی هوا منتفی و هیچگونه بوی بد، نویز و صدای مزاحم وجود نداشته و بدلیل سهولت در تأمین انرژی آن از طریق انرژی خورشیدی یا بادی میزان آلاینده‌گی هوایی آنها در حد صفر است.

حفظ محیط زیست و مدیریت مصرف "حائز اهمیت است که بطور اجمالی در ادامه تشریح شده و نیز شبکه‌های هوشمند سیار "MSG" معرفی می‌شود. لازم به توضیح است شرکت‌های خودروسازی ایران و محققین ایرانی نیز چندین پروژه ساخت خودروهای برقی در دست مطالعه دارند. دورنمای آتی حمل و نقل‌های الکتریکی، استفاده از ماشین‌های برقی خواهد بود. امروزه رشد و توسعه تکنولوژی به جایی رسیده است که تولید انبوه خودروهای برقی در رأس دست‌ورکار تولیدکنندگان قرار گرفته است. سازندگان، ارتقای این تکنولوژی را بشدت گسترش داده و امیدوار هستند با دستیابی به تکنولوژی‌های بالای آن، بازار فروش خوبی برای این وسیله ایجاد خواهد شد. با توسعه تکنولوژی شاخه‌ای بسیار کارا از علوم مهندسی تحت عنوان «شبکه‌های هوشمند سیار» (Mobile Smart Grid) ایجاد شده است. در این روش بدلیل تغذیه و شارژ خودروها بصورت خودکار و آسان، هزینه‌ای برای ایجاد جایگاه خاص وجود نداشته و راه‌حلی

شرکت توزیع نیروی برق آذربایجان شرقی بمنظور ترویج و توسعه فرهنگ استفاده از انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر توسط بکارگیری اولین خودروی تمام برقی (بدون دود و آلودگی هوا) و فراگیر کردن آن در استان، نتایج اقدامات انجام شده برای تکمیل پروژه تولید برق در نیروگاه فتوولتائیک بظرفیت ۵۰ کیلووات در پارکینگ حیاط و برنامه راه‌اندازی دو توربین‌های بادی ۵ کیلوواتی در محوطه ستاد شرکت در نهایت و استفاده از انرژی پاک در سوخت خودروها، برای انتخاب و خرید بهترین و پرفروش‌ترین خودروی برقی جهان (خودروی برقی نیسان Nissan، لیف (Leaf) با ظرفیت ۵ نفر سرنشین و قابلیت طی مسافت ۱۲۸ کیلومتر در هر بار شارژ باتری که دارای کاربرد عمومی مردم کشورهای ژاپن، اروپا و آمریکا می‌باشد، این شرکت ضمن فراخوان مناقصه خرید خودروی برقی همراه با یکدستگاه پایه شارژ سریع آن اقدام نموده است. معرفی قابلیت‌ها و مزایای خودروهای برقی در شبکه‌های توزیع برق و کاربرد این خودروها بمنظور "بهینه‌سازی انرژی،

- بسیار ساده هستند

شارژ هر خودرو با استفاده از اتصال دوشاخه خودروی پارک شده به پریز برق انجام می پذیرد. معمولاً بیش از ۹۰ درصد زمان، خودروها در حال پارک هستند و فقط برای شارژهای سریع در کمتر از ۱۰ دقیقه می توان از جایگاه های شارژ برقی که قدرت و قابلیت بالایی برای شارژ لحظه ای دارند استفاده می شود. لیکن در بیشتر مواقع شارژ آرام و با مدت زمان بیشتر برای اهداف تعریف شده مدنظر است.

- بسیار ارزان

از همان ابتدای تولید موتورهای الکتریکی تبدیل انرژی در این وسیله ها بسیار ساده و ارزان بوده است. لذا خودروهای برقی بطور کلی ارزان تر از ماشین های بنزینی و یا گازوئیلی فعلی بوده و قیمت آنها ثلث قیمت مشابه خودروهای پایه بنزینی است.

- راحتی استقرار

با استقرار باتری در خودروها این امکان فراهم می آید که ظرفیت های ذخیره سازی متناسب با میزان تقاضای انرژی خودرو افزایش یافته و سهولت توانایی سیستم های خودروی برقی در پاسخگویی به انواع نیازها به سهولت فراهم می شود. بدلیل وجود قابلیت انتخابی بودن منابع ذخیره سازی، راندمان خودرو الکتریکی دو و حتی سه برابر عملکرد ماشین های بنزینی و گازوئیلی است.

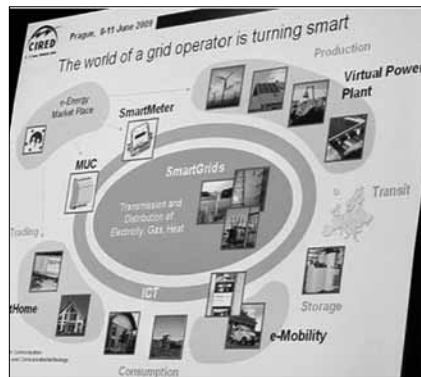
- عملکرد عالی

ماشین هایی که دارای موتورهای الکتریکی هستند اکثراً سریعتر و با قدرت بیشتر از خودروهای مشابه مدل سوخت فسیلی بوده لذا شتاب گیری و سرعت بالا از عمده دلایل کاربرد قطارهای برقی و متروها می باشد.

شبکه های هوشمند سیار (Mobile Smart Grid)

اصطلاح شبکه های هوشمند سیار MSG به کاربرد وسیع و در مقیاس زیاد خودروهای برقی در یک شبکه توزیع برق اطلاق می شود. این سیستم های هوشمند قادرند خودروها را به آرامی و در هر محدودیت زمانی تغذیه و شارژ نموده احتمال اضافه بار شدن (کمبود ظرفیت آزاد شبکه) وجود نخواهد داشت. همچنین شبکه های هوشمند سیار MSG قادر هستند میلیونها باتری داخل این خودروهای برقی را همزمان تغذیه و شارژ نموده و آنها را کنترل کنند. بنابراین امکان پشتیبانی سیستم از منابع انرژی های تجدیدپذیر جهت تأمین انرژی این خودروها نیز به سهولت امکان پذیر بوده و در حال بازگشت انرژی ذخیره شده در باتری به شبکه برق نیز هر خودرو می تواند نقش یک مولد مقیاس کوچک را ایفا نموده که در اینصورت بصورت منطقه ای و متناسب با توسعه این مولدها می توان تغذیه الکتریکی MSG را از آن منابع تجدیدپذیر و با سهولت و کارایی بالا تأمین نمود. در این حالت دو هدف مهم: استفاده بیشتر از منابع انرژی تجدیدپذیر و همچنین بهینه سازی

مصرف انرژی قابل تأمین می باشد. امروزه شرکت های پیشرو در تأمین و توزیع برق جهان نیز از این دو مشخصه مهم بهره مند می شوند. با استفاده از تکنیک های مدیریت اطلاعات (IT) شبکه ها قادر هستند با بکارگیری اطلاعات محل، میزان و تعداد خودروهای متصل به شبکه را که در حال تغذیه و یا بازپس دهی (تأمین) انرژی شبکه هستند تخمین و نیز برآیند تقاضای کل انرژی الکتریکی در سطح کلان را مدیریت کنند. همچنین ترکیب میزان تقاضا و تأمین انرژی بصورت تولید مرکزی از طریق خودروهای برقی می تواند بعنوان یک روش جدید در بهینه سازی و اعمال مدیریت مصرف انرژی الکتریکی در سطح عالی برکار رود.

قابلیت های شبکه های هوشمند سیار (MSG)

• امکان صدور صورتحساب های شخصی برق

بدیهی است با توجه به امکان نصب کنتورهای اندازه گیری دو طرفه انرژی در خودروها برای برداشت انرژی (شارژ) و یا بازپس دهی انرژی به شبکه (مولد کوچک) امکان صدور صورتحساب برای هر فرد با یک خودروی شخصی بصورت دوره ای یا لحظه ای فراهم است.

• عدم نیاز به ایستگاه های خاص شارژ و تغذیه

نه تنها در خانه ها بلکه در محل کار یا مراکز فروشگاه ها زمانی که ماشین پارک شده می تواند با اتصال سیم به نزدیکترین پریز زمان شارژ باتری فراهم آمده و در نتیجه ضرورت ایجاد و ساخت ایستگاه های تغذیه و شارژ برای این خودروها مانند پمپ های بنزین و... لازم نبوده و هر کجا پریز برقی موجود باشد می تواند بعنوان جایگاه شارژ این ماشین ها مورد استفاده قرار گیرد.

• شارژ خودروها بصورت هوشمند بوده و باتری ها بعنوان

منابع ذخیره کننده انرژی الکتریکی می باشند.

هر خودرو متناسب با نیاز کاربری اشخاص قادر به تعبیه باتری برای ذخیره سازی بوده که با چه میزان انرژی و چه نسبت استفاده از وسیله نقلیه برنامه ریزی شود. لذا خودروهای برقی قابلیت انتخاب میزان شارژ یا بازپس دهی انرژی توسط خودروها را داشته که براساس اطلاعات قابل تعریف، برنامه ریزی و کنترل می شود.

• امکان استفاده از انرژی های خورشیدی و بادی

باتری های خودروهای برقی قابلیت ذخیره سازی انرژی های ارزان و پاک موجود از جمله انرژی خورشیدی و انرژی بادی را دارا است که توسعه بکارگیری از این انرژیهای پاک و ارزان در اولویت اهداف برنامه ریزی کشورهای توسعه یافته است.

• قابلیت استفاده بصورت شبکه های هوشمند

شبکه های الکتریکی فعلی اکثراً ساعت و روزهایی که نیاز مبرم به تقاضای انرژی وجود دارد را شناسایی می کنند لذا شبکه های هوشمند سیار MSG می تواند بعنوان بار قابل جداسازی از شبکه در این مواقع و یا حتی همانند منابع مولدهای کوچک در تأمین نیاز پیک تقاضا مورد استفاده قرار گیرند و این امر بعنوان حداکثر افزایش راندمان یک سیستم نیز تلقی می شود که با ارزان ترین روش تأمین شده است.

پایه شارژ سریع

اخبار

اخبار هیات مدیره

بودجه ۹۳ سنندیکا به تصویب رسید

در شصت و چهارمین جلسه دوره پنجم هیات مدیره سنندیکای صنعت برق ایران که در تاریخ بیست و یکم اردیبهشت ماه سال جاری برگزار شد، بودجه پیشنهادی سنندیکا برای سال ۹۳ پس از بحث و بررسی به تصویب رسید. به گزارش روابط عمومی سنندیکای صنعت برق ایران، در این جلسه همچنین مقرر شد کمیته توسعه صادرات سنندیکا اطلاعات مستندی از چگونگی حمایت دولت های ترکیه، چین، هند و کره جنوبی در تشویق صادرات آن کشورها و اعطای جوایز صادراتی جمع آوری و به دبیرخانه سنندیکا ارائه شود. تهیه گزارشی از عملکرد مدیران عامل برق های منطقه ای (در دو گروه عملکرد مطلوب و نامطلوب) توسط کارگروه توانیر - سنندیکا برای ارائه به مهندس حائری، مدیر عامل شرکت توانیر از دیگر مصوبات این جلسه بود. همچنین بر اساس مصوبه هیات مدیره مقرر شد مشارکت در جلسات موسسه تحقیق و توسعه به علت مشکلات مالی، معوق و موضوع کتابا به این موسسه اعلام شود. پیگیری بررسی عضویت سنندیکا در تشکل ها و تصمیم گیری برای ادامه و یا تعلیق عضویت در آنها و همچنین پیگیری تشکیل فدراسیون صنعت برق از جمله مواردی هستند که در جلسات آتی هیات مدیره مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

طی نامه ای به مهندس محصولی عنوان شد:

شرایط ناعادلانه در پروژه های فاینانس چین با منشاء پول ایران

سنندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به مهندس محصولی، قائم مقام وزیر در امور بین الملل وزارت نیرو از وجود شرایط ناعادلانه در پروژه های فاینانس چین با منشاء پول ایران، خبر داد. به گزارش روابط عمومی سنندیکای صنعت برق ایران، متن این نامه به شرح ذیل آمده است: "حسب آنچه که خبرگزاری مهر گزارش نموده و در روزنامه دنیای اقتصاد شنبه مورخ ۱۳ اردیبهشت ماه آنرا منتشر کرده است حضرت تعالی خبر از آغاز مذاکرات ایران و چین برای امضاء ۲۰ میلیارد دلار قرارداد فاینانس طرح های آب و برق داده اید که قرارداد فاینانس حدود ۳ میلیارد دلار آن نهایی و قطعی شده است. ضمن تشکر از کارگزاران محترم دولت کریمه و ارج نهادن بر تلاش مسئولان و بی وقفه ای که برای توسعه فعالیت های عمرانی و فراهم کردن شرایط دستیابی به رشد اقتصادی صورت می گیرد لازم می داند مراتب ذیل را که دغدغه اغلب تشکل های صنفی (خصوصاً سنندیکای صنعت برق) است به محضر شریفتان اعلام نماید. استحضار دارید که بواسطه شرایط ناشی از تحریم امکان وصول و جوه (ارزی) حاصله از فروش نفت از کشورهای خریدار از جمله کشور چین از طریق سیستم بانکی میسر نیست که بالطبع بخش عمده آن در آنجا انباشته می شود. در چنین شرایطی و با وجود موانع متعدد بطور طبیعی میل و اشتیاق کشور بدهکار برای تهاتر کالا و خدمات در جهت تأدیه مطالبات کشور طلبکار برانگیخته می شود. در این صورت چنانچه پای و جوه معتناهی در میان باشد بدون شک اتخاذ این شیوه تبعات بسیار زیانبار و خطرناکی خواهد داشت. مشخصاً در ارتباط با مطالبات ما از کشور چین که حجم قابل ملاحظه ای دارد، با توجه به تولیدات متنوع و قیمت تمام شده پایین آنها بی تردید تهاتر می تواند به نایب در کشور ما بیانجامد. از آنجا که بحث تهاتر معنای خاص خود را به ذهن متبادر می نماید بنابراین در بحث ها و مکاتبات صحبتی از آن به میان نیامده و قالب شکلی این همکاری ها همواره فاینانس عنوان می گردد در حالیکه اگر مطالبات کشورمان پشتوانه مالی این امر بوده (که هست) و تأکید بر استفاده از محصولات چینی و خدمات فنی و مهندسی آنها باشد، بنابراین به لحاظ ماهوی (علیرغم شکل ظاهری) فرایند انجام شده بیشتر به تهاتر شباهت دارد که نه تنها تولید را رونق نمی دهد بلکه ضربات مهلکی به آن وارد خواهد کرد و ضمناً مجالی هم برای بازسازی و بازتوانی شرکت های پیمانکار فراهم نمی کند. البته تفاوت این شیوه کار با تهاتر واقعی اینست که قیمت ها می تواند خیلی بیشتر از قیمت واقعی آنها باشد به این معنا که اگر ما در فرآیند صحیح تهاتر فرضاً ۱۰۰ واحد از کالایی را دریافت کنیم ممکن است در پوشش فاینانس (صوری) ۴۰ واحد از این

کالارادریافت کنیم.

شواهد و قرائن حاکی از اینست که قدرت مانور مادر مقابل چین در این موضوع محدود است و نوعی اجبار در پذیرش شرایط آنها داریم. از سوی دیگر تعجیل برای جبران عقب ماندگی های از برنامه های در بخش برق و نگرانی از خاموشی، ما را بر آن می دارد که کار را با سرعت به جریان بیاوریم و لو آنکه صد در صد هم با قانون حداکثر حمایت از تولید داخلی و یا راهبردهای اصلی کشور مطابقت نداشته باشد.

جناب آقای مهندس محصولی بعد از حدود سه سال رکود کاری، فعالان بخش خصوصی امیدشان به استفاده صحیح از ظرفیت ها، اعم از منابع صندوق توسعه ملی و یا فاینانس هاست، علیهذا این انتظار وجود دارد که در برنامه ریزی و اجرا نهایت توجه و دقت اعمال گردد.

علی ایحال آنچه که غیر قابل انکار است اینست که استفاده از فاینانس های کشور چین اجتناب ناپذیر است. ولی این امر به این معنی نیست که در این ارتباط هیچگونه تلاشی جهت تعدیل و عادلانه تر کردن شرایط تأمین مالی بعمل نیاید. در غیر اینصورت به تأمین کنندگان مالی اجازه داده خواهد شد با قیمت هایی در حد ۲ تا ۳ برابر قیمت واقعی کالاها خود را بی توجه به امکانات ساخت داخل عرضه کنند که نمونه های آن در جریان استفاده از تأمین این تسهیلات دیده شده است.

بنظر می رسد علاوه بر انجام شدن پروژه مشخصه های اصلی که در جریان چنین تصمیم گیری هایی باید ملاحظه شده و قابل گذشت نیستند عبارتند از:

- هزینه پروژه

- کیفیت اجرای پروژه

- تأمین کار و ارزش افزوده در داخل مملکت

بنظر این سندیکا، مقتضی است در زمان تصمیم گیری در مورد اجرای هر پروژه بر اساس به حداقل رساندن زیان های ناشی از قبول فاینانس بدلیل شرایط مالی کشور موارد زیر در نظر گرفته شود:

الف) شرایط قراردادی

لازم است تا برای انجام این پروژه ها قراردادی به صورت نمونه (تیپ) تهیه گردد تا با در نظر گرفتن همه جوانب جلوی تحمیل خواسته های بی رویه تأمین کننده مالی گرفته شود، خصوصاً در مورد فاینانس های چین که عمده آنها از منابع مالی بلوکه شده ایران در چین، تأمین می شود.

ب) تهیه لیست فرآیندگان

بمنظور جلوگیری از استفاده از هر نوع تجهیزاتی مستقل از سازنده با توجه به کیفیت آن تهیه لیست سازندگان مورد تأیید در مورد اینگونه قراردادها الزامیست. پیشنهاد می شود در این خصوص استفاده از نیروی کارشناسی وزارت نیرو و سندیکا می تواند مشمر ثمر باشد.

پ) استفاده از پیمانکار ایرانی و تجهیزات ساخت داخل

بنظر می رسد با توجه به علاقه تأمین کنندگان مالی به تأمین تجهیزات از کشور خود لازم است تا حد امکان حداقلی را در این قراردادها برای استفاده از نیروهای داخلی و تجهیزات ساخت داخل تعیین کرد و در مورد تجهیزات با تکنولوژی پیشرفته با قراردادهای جانبی انتقال تکنولوژی به ارتقاء توان فنی سازندگان داخلی کمک شود. هم چنین در صورت امکان برای استفاده از امکانات ساخت داخل از فاینانس برای واردات مواد اولیه این کارخانه ها از چین استفاده گردد. پیشنهاد می شود سهم ساخت داخل در این پروژه ها بعنوان یک الزام مشخص گردد.

بعنوان مثال پیمانکاران EPC کار ایرانی در پروژه های فاینانس با منشاء چین مانند طراحی، تأمین و نصب تجهیزات برقی و مکانیکی بخش جنوبی مترو خط ۳ تهران (بخشی از آن در بهار امسال راه اندازی شد)، پروژه های کلید در دست برق منطقه ای مازندران (گویا بدلیل فشار صنعتگران داخلی ملغی شد) و زنجان (گویا در شرف انجام است) و پروژه های کلید در دست پست و نیروگاه های آبی چشمشیر و رودبارکنار گذاشته شده اند. پیشنهاد می شود جهت انجام این پروژه ها شرکت ها ملزم به استفاده از پیمانکاران با صلاحیت EPC کار ایرانی گردند.

ج) الویت پروژه های ضروری

با توجه به احتمال زمان بر بودن توافق بر جزئیات موارد مطروحه فوق، در این مرحله فقط پروژه هایی که در کوتاه مدت

از ضرورت غیر قابل انکاری بر خوردارند از این سیستم استفاده نمایند و برای رسیدن به سقف مورد نیاز جهت فاینانس، پروژه های ضروری شرکت های مختلف بصورت مجتمع در یک بسته برای فاینانس ارائه شوند. بدینوسیله از تعهد عجولانه برای اجرای پروژه هایی که تا چند سال آینده از ضرورت برخوردار نیستند تا قبل از پیش بینی های لازم با استفاده از این روش جلوگیری به عمل می آید.

امید است اعلام دغدغه های مجموعه صنعتگران و فعالان اقتصادی بخش برق بتواند کمک مؤثری برای اتخاذ بهترین تصمیمات ممکن بنماید."

گفتنی است، رونوشتی از این نامه به مهندس واحدی، رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی تهران نیز ارسال شده است.

بر اساس مصوبه مجمع عمومی:

حق عضویت سندیکا ۱۰ درصد افزایش یافت

در جلسه هفتم اردیبهشت ماه سال جاری هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران، میزان حق عضویت ها و حق ورودیه شرکت های جدید تعیین شد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، بر همین اساس با توجه به مصوبه مجمع عمومی، حق عضویت ها به میزان ۱۰ درصد و حق ورودیه شرکت های جدید ۱۵ درصد افزایش یافت.

در ادامه این جلسه، با توجه به تاکید دکتر قانع فر، مدیر کل دفتر نظام فنی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی به اقدام سندیکایی برای الزام کارفرما (وزارت نیرو) به استفاده از متن قراردادهای مورد تایید این معاونت مقرر شد کمیته قراردادهای سندیکا، تفاوت و مزیت های متن قراردادهای مورد تایید سازمان و قراردادهای فعلی را استخراج و در جلسات آتی هیات مدیره ارائه دهد.

در این جلسه همچنین مصوب شد دبیرخانه سندیکا با همکاری کمیته حقوقی قراردادهای کارشناسان اتاق بازرگانی برای آشنایی با مقررات و امور حقوقی پیمانکاران و تولیدکنندگان استفاده کند.

دعوت از مسئولان کمیته توسعه صادرات سندیکا برای ارایه گزارشی از عملکرد این کمیته و برنامه های سال ۹۳ از دیگر مصوبات این جلسه بود.

اعضای هیات مدیره همچنین مهندس میرشکرایی، دبیر و عضو هیات مدیره سندیکا را به عنوان مسئول کمیته تائیر-سندیکا انتخاب کردند.

بررسی چگونگی تداوم عضویت در تشکل ها و انجمن هایی که سندیکا در آنها عضویت دارند، از دیگر موضوعاتی بود که در این جلسه به آن پرداخته شد و مقرر شد در جلسات آتی نیز به آن پرداخته شود.

به منظور استفاده در کارهای پژوهشی و تحقیقاتی:

از توانمندی های مشاورین و کارشناسان اتاق بازرگانی استفاده شود

اعضای هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران در شصت و دومین جلسه دوره پنجم هیات مدیره که در تاریخ بیست و چهارم فروردین ماه سال جاری برگزار شد، بر استفاده از توانمندی های مشاورین و کارشناسان اتاق بازرگانی برای کارهای پژوهشی و تحقیقاتی تاکید کردند.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این جلسه همچنین مقرر شد، برنامه ریزی های لازم برای انجام دیدارهایی با مهندسین چیت چیان، وزیر نیرو، فلاحتیان، معاون وزیر نیرو و در امور برق و انرژی و حائری، مدیر عامل شرکت تائیر صورت گیرد.

همچنین با توجه به این که کار فرمایان نسبت به تعهدات پرداخت در موعد مقرر، بعلت عدم وجود نقدینگی توان پرداخت ندارند و هزینه مضاعف به تولید کنندگان تحمیل میگردد با عنایت به جدول ضرایب مالیاتی عملکرد سال ۹۱ پیشنهادات به شرح ذیل می باشد.

ردیف	کد شناسایی فعالیت			نوع فعالیت	درصد از فروش				
	تولید	عمده	خرده		تولید کننده	عمده فروش	وارد کننده	خرده فروش	
۱	تولید	۲۹۱۱۳۱۱۰	-	۵۲۳۴	انواع الکترو موتور، ژنراتور و موتورهای مولد برق، ترانسفورماتور و قطعات و لوازم مربوطه	۸	۴	۱۲	۵
	خرده								
۲	تولید	۳۱۲۰	۵۱۴۵	۵۲۳۴	تجهیزات توزیع و کنترل نیروی برق، کلید و پرینز، فیوز، سربیس، دوشاخ، آنتن، کیت های الکترونیکی، تابلو های برق و امثال آن	۸	۲	۱۲	۵
	عمده								
۳		۲۸۹۲			آبکاری و لعابکاری، رنگکاری کوره ای و استاتیک و گالوانیزه کردن انواع فلز	۱۴	-	-	-
۴		۴۰۱۰			الف: در صورتی که مصالح لوازم و تجهیزات توسط پیمانکار تامین شود				
						درصد از وجوه دریافتی	۸		
۵		۴۵۲۲			الف: در صورتی که کل مصالح، لوازم مورد نیاز و هزینه های اجرای پروژه توسط پیمانکار تامین شود				
						درصد از وجوه دریافتی	۱۲		

لازم به ذکر است که سندیکا به پیوست این نامه، گزارشی از اهم مشکلات امور مالیاتی که فعالان اقتصادی با آن دست به گریبان هستند نیز ارائه کرده و راه حل های پیشنهادی کارشناسی شده را نیز مطرح کرده است.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/ با حضور شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق:

جلسات کار گروه توسعه و ارتقاء عملکرد مشاوران و پیمانکاران برگزار شد

جلسات کار گروه توسعه و ارتقاء عملکرد مشاوران و پیمانکاران طی روز های سی ام و سی و یکم اردیبهشت ماه سال جاری با حضور نمایندگان شعبه اصفهان سندیکای صنعت برق برگزار شد. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، این کار گروه همزمان با ۴ کار گروه دیگر در پی برگزاری گردهمایی معاونت های طرح و توسعه شرکت های برق منطقه ای در تاریخ هفتم اسفند ماه سال گذشته در شرکت برق منطقه ای اصفهان، به منظور بررسی مسائل گوناگون صنعت برق تشکیل شد. جلسات این کار گروه سی ام و سی و یکم اردیبهشت ماه سال جاری در محل معاونت طرح و توسعه اصفهان با متدلوژی حل مسئله شش سیگما با استفاده از چرخه بهبود DMAIC برگزار شد و از سندیکای برق شعبه اصفهان نیز بعنوان نماینده پیمانکاران بخش خصوصی برای اظهار نظر در این جلسه دعوت بعمل آمد و بر این اساس مهندس مهدی مسائلی در جلسه روز اول و مهندس احمد رضا صافی نیز در جلسه روز دوم حضور یافتند.

در جلسه روز سه شنبه سی ام اردیبهشت سال جاری دکتر مقدم از شرکت توانیر و نمایندگان از شرکت های برق منطقه ای گیلان، یزد، تهران و اصفهان حضور داشتند. همچنین از رسته مشاوران نیز نمایندگان شرکت های دانشمند (مهندسان عطار) و سامان انرژی (دکتر صدری) حضور داشتند.

متولی کارگروه توسعه و ارتقاء عملکرد مشاوران و پیمانکاران شرکت برق منطقه ای اصفهان است و ریاست آن را مهندس محسنی، معاونت طرح و توسعه برق اصفهان بر عهده دارد.

۴ کارگروه دیگر که در نشست سال گذشته معاونان طرح و توسعه شرکت های برق منطقه ای تشکیل شده اند عبارتند از کارگروه بهینه سازی طراحی و اجرای خطوط و اصلاح حریم ها (متولی: برق گیلان)، کارگروه بهینه سازی طراحی و اجرای پست ها (متولی: برق خراسان)، کارگروه تامین منابع مالی پروژه ها (متولی: برق آذربایجان) و کارگروه اصلاح آیین نامه ها، شرایط عمومی پیمان و موارد مرتبط با قراردادها (متولی: سازمان توسعه برق).

تشکیل و برگزاری جلسات این کارگروه ها بستری را برای تحلیل مشکلات از نگاه دستگاه های اجرایی دولتی فراهم می کند و بر بخش خصوصی واجب است که با حضور موثر در این کارگروه ها و اعمال نظر در مراحل بررسی و جمع بندی ها نقش موثری در کاهش یا حذف مشکلات در آینده داشته باشد.

سندیکا موضوع هاردشیپ را از اتاق پیگیری می کند

سندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به خسرو عبقری، مدیر امور حقوقی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران خواستار برگزاری جلسه ای در خصوص موضوع هاردشیپ شد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، سندیکا در این نامه آورده است: "مخبرهای اصلی در بحث هاردشیپ در بندهای الف و ب به شرح زیر بیان می شود:

الف: هر کدام از شرایط مشروطه زیر مصداق هاردشیپ است:

۱. تغییر شرایط، اوضاع و احوال غیر قابل پیش بینی در زمان عقد قرارداد
۲. تغییر شرایط، اوضاع و احوال که در اجرای قرارداد موثر باشد
۳. تغییر شرایط، اوضاع و احوال پس از برگزاری مناقصه اتفاق افتاده باشد
۴. اجرای قرارداد، صعب الاجرا و زیان فاحش داشته باشد
۵. وقوع تغییرات خارج از اراده و کنترل طرفین قرارداد باشد

ب: اقداماتی که طرفین قرارداد با فرض وجود ماده هاردشیپ در قرارداد مکلف به انجام آن هستند:

در صورت بروز موارد مندرج در بند الف، پیمانکار یا فروشنده متعهد است مراتب را به صورت کتبی به کارفرما و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی اعلام کند تا در صورت احراز وقوع هاردشیپ از سوی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی، مراتب به اطلاع کارفرما و پیمانکار رسانده شده و کارفرما/ خریدار متعهد است ظرف مدت یک هفته کاری نسبت به برگزاری جلسه و بررسی اسناد و مدارک پیمانکار/ فروشنده اقدام کند و نسبت به یکی از دو روش زیر برای تعیین تکلیف قرارداد اتخاذ تصمیم کند:

۱. موافقت با پرداخت تعدیل (تفاوت قیمت مبلغ قرارداد) ناشی از شرایط بروز هاردشیپ به پیمانکار/ فروشنده و ادامه ای اجرای قرارداد
 ۲. بنا به درخواست پیمانکار/ فروشنده نسبت به خاتمه قرارداد اقدام و بر اساس شرایط و مقررات حاکم بر ماده خاتمه قرارداد تسویه حساب ناپدید
- در صورت عدم توافق بر روی یکی از دو بند فوق، طرفین می توانند به محاکم دادرسی مراجعه کنند."

سندیکا خواستار شد:

پیگیری اهم مشکلات سندیکا در شورای هماهنگی تشکل ها

پیرو درخواست شورای هماهنگی تشکل های مهندسی، صنفی و حرفه ای کشور برای طرح مسایل و مشکلات تشکل ها در جلسات نهاد تعامل این شورا، سندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به مهندس تائب، دبیر هیأت اجرایی شورا اهم موضوعات و مشکلات خود را ارائه کرد.

در اولین مورد سندیکا خواستار شد که از نتیجه اقدامات صورت گرفته از سوی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی در مورد خواسته های مطرح شده از سوی شورا در جلسات قبلی نهاد تعامل و به طور مشخص بحث رتبه بندی و تشخیص صلاحیت و مشکلات فعلی آن سؤال شود.

موضوع دیگر که سندیکا در این نامه به آن اشاره کرده بحث خسارت دیر کرد پرداخت است که سندیکا در خواست کرده که این موضوع مطرح و سؤال شود آیا بطور جدی برای این امر ساز و کاری وجود دارد و اعتباری برای آن قابل پیش بینی است یا خیر؟ چرا که در اغلب کارهای فاقد فهرست بهانوعاً تعدیل وجود ندارد و با تأخیر در پرداخت، ظلم مضاعفی به پیمانکار یا فروشنده تجهیزات می شود.

سندیکا در پایان این نامه آورده است: "با پیگیری سندیکای صنعت برق نامه هایی از سوی وزارت نیرو در خصوص اختیارات پیمانکار در خاتمه دادن به پیمان (خطاب به دکتر نوبخت)، دستورالعمل نحوه محاسبه تفاوت های فلزات در کارهای فاقد تعدیل (خطاب به مهندس رحمتی) و نحوه جبران آثار تغییر قیمت ارز در پیمان های فاقد تعدیل (خطاب به مهندس رحمتی) به معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی نوشته شده که پیگیری های بعمل آمده حاکی از این است که تاکنون پاسخی به آنها داده نشده است."

دیدار هیات مدیره شعبه خراسان با مهندس فلاحیان

در حاشیه سفر مهندس فلاحیان، معاون وزیر نیرو و در امور برق و انرژی، اعضای هیات مدیره و بازرسان شعبه خراسان سندیکای صنعت برق با ایشان دیدار و گفت و گو کردند.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این نشست که بیست و یکم فروردین ماه جاری در محل شرکت برق منطقه ای خراسان برگزار شد، مهندسین متولی زاده، مدیر عامل شرکت برق خراسان و سعیدی، مدیر عامل شرکت توزیع مشهد نیز حضور داشتند.

در ابتدای این جلسه مهندس معین تقوی، رئیس هیات مدیره شعبه خراسان به معرفی شعبه خراسان سندیکا پرداخت و پس از آن مهندس میکائیل زاده، دبیر شعبه به بیان مطالبی در خصوص مشکلات پیش روی فعالان استان خراسان پرداخت. مهندس فلاحیان نیز ضمن ابراز خوش بینی از بهبود شرایط کشورمان، خاطر نشان کرد که تمامی مشکلات مطرح شده بررسی و پیگیری خواهند شد و اقدامات لازم در خصوص حل این مشکلات در دستور کار وزارتخانه قرار خواهد گرفت.

دنیای اقتصاد/

کمبود برق چالش جدید صنایع

عدم سرمایه گذاری برای توسعه شبکه برق کشور در هشت سال گذشته موجب شده تا صنایع با چالش جدیدی مواجه شوند؛ چالشی که عبور از آن به توسعه شبکه برقی کشور گره خورده است. آنچه مسلم است و فعالان اقتصادی نیز بر آن تاکید دارند توسعه شبکه برقی کشور ارتباط مستقیمی با رشد اقتصادی دارد.

ارتباطی که ظاهراً با منفی شدن نوار رشد اقتصادی کشور طی هشت سال گذشته و رسیدن رشد اقتصادی به منفی ۱/۵ درصد به فراموشی سپرده شد و دولت های نهم و دهم نیز از سرمایه گذاری جدید در این بخش خودداری کردند که این امر موجب شد تا شبکه برقی کشور متناسب با برنامه ریزی صورت گرفته رشد نکند. اقدام صورت گرفته در حالی است که با بهبود روابط تجاری هم اکنون شرایط برای رشد بخش اقتصادی و بالطبع رشد بخش صنعت فراهم شده و به نظر می رسد فراهم نبودن زیرساخت های داخلی چالش جدیدی را برای این بخش در آینده ایجاد خواهد کرد.

بر اساس آمار اعلام شده از سوی شرکت توانیر سهم بخش صنعت از مصرف برق کشور معادل ۲/۳۲ درصد، کشاورزی ۸/۱۲ درصد، خانگی ۳۳ درصد و سهم بخش عمومی به ۱۳ درصد می رسد و آنچه مسلم است با افزایش ظرفیت واحدهای تولیدی این بخش نیازمند سهم بیشتری از شبکه برق کشور خواهد بود و عبور از این چالش نیازمند برنامه ریزی جدی در توسعه شبکه برقی کشور است.

حمیدرضا صالحی عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق معتقد است در هشت سال گذشته سرمایه گذاری جدیدی برای گسترش شبکه برقی کشور صورت نگرفته و نیروگاه های راه اندازی شده نیز مربوط به دولت قبل بوده است. به گفته صالحی، بیشترین نگاه ها برای سرمایه گذاری در بخش برق به بخش خصوصی بوده، اما واقعی نبودن قیمت برق موجب شد تا این بخش نیز به میدان نیاید که این امر کمبود ظرفیت تولید برق کشور را موجب شد.

این عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق به طرح این سوال که آیا شبکه برقی کشور کشتش رشد اقتصادی کشور را دارد پرداخته و در این خصوص می گوید: آنچه مسلم است اینکه رشد اقتصادی با توسعه شبکه برقی کشور در ارتباط است و در صورتی که رشد اقتصادی به سمت مثبت حرکت کند و صنایع به ظرفیت اسمی خود برسند باید در این خصوص برنامه ریزی دقیقی صورت داد.

رشد شبکه برقی کشور برای ۲۰ سال آینده یکی دیگر از مواردی است که صالحی به آن اشاره کرده و می گوید: برای تحقق برنامه های اقتصاد مقاومتی باید به سمت تولید بیشتر حرکت کنیم و در این خصوص نیز باید ظرفیت شبکه برقی کشور در ۲۰ سال آینده به ۲۰ هزار مگاوات برسد.

از برنامه های طولانی مدت که بگذریم این سوال مطرح می شود که آیا در شرایط کنونی شبکه برقی کشور می تواند پاسخگوی نیاز صنایع کشور باشد. صالحی در این خصوص می گوید: واقعی شدن قیمت برق این امکان را به وجود می آورد تا با صرفه جویی هایی که صورت می گیرد بخشی از مشکل کمبود برق جبران شود. از سوی دیگر وزارت نیرو نیز باید از ظرفیت های خود به طور کامل استفاده کند تا بتوان از این مشکل عبور کرد.

نوسازی شبکه برقی کشور یکی دیگر از مواردی است که عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق به آن اشاره کرده و می گوید: جلوگیری از هدررفت انرژی نیز می تواند بخشی از کمبود برق را جبران کند، چرا که در برخی از مناطق با هدررفت ۳۳ درصدی مواجهیم و بازگرداندن این تلفات به شبکه می تواند بخشی از این کمبود را جبران کند.

استفاده از صندوق توسعه ملی برای توسعه شبکه برقی کشور یکی دیگر از راهکارهایی است که صالحی به آن اشاره کرده و می گوید: با گرفتن تسهیلات از صندوق توسعه ملی امکان راه اندازی نیروگاه های کوچک به وجود می آید و با ورود این نیروگاه ها به شبکه می توان به بخشی از نیاز برق پاسخ داد. عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق در خصوص اینکه آیا می توان سال جاری را بدون خاموشی سپری کرد نیز می گوید: می توان بدون خاموشی عبور کرد به شرط اینکه از تمام ظرفیت ها استفاده کنیم و برای سال های آینده برای توسعه شبکه، ظرفیت سازی کنیم.

افزایش پنج درصدی برای تابستان

به گفته محمد فارسی رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق، در حال حاضر هیچ راهکار عملی برای عبور از مشکل کمبود برق در نظر گرفته نشده و بودجه اختصاص یافته نیز جوابگوی توسعه شبکه برقی کشور نیست.

فارسی نیز معتقد است امکان جبران بخشی از مازاد تقاضا با صرفه جویی فراهم خواهد شد و برای جلوگیری از کمبود برق در تابستان نیز هر ساله افزایش پنج درصدی تولید خواهیم داشت تا با مشکل مواجه نشویم.

رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق در خصوص اینکه آیا صنایع در تابستان با مشکل کمبود برق مواجه خواهند شد نیز اظهار کرد: هنوز مشخص نیست بخش صنعت در سال جاری چه میزان رشد را تجربه خواهد کرد، چرا که رشد این بخش به فراهم شدن زیرساخت ها بستگی دارد و به دلیل اینکه هنوز این زیرساخت ها فراهم نشده، نمی توان در این خصوص اظهار نظر کرد.

احمد پورفلاح رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران نیز با اشاره به اینکه برق و گاز جزو اصلی بخش مولد کشور

محسوب می‌شوند می‌گوید: پیش از این بخش صنعت با کمبود گاز مواجه بود، مشکلی که با موافقت دولت نهم و دهم مبنی بر جلوگیری از قطع گاز صنایع در ماه‌های پر مصرف سال این مشکل برطرف شد و با توجه به اینکه بسیاری از واحدهای تولیدی در رده صنایع انرژی بر قرار دارند باید از قطع برق آنها در زمان اوج مصرف برق نیز جلوگیری کرد. پورفلاح با اشاره به اینکه واحدهای تولیدی سیاه، شیشه و فولاد وابستگی بسیاری به برق دارند و در صورت قطع برق خطوط تولید آنها با مشکل مواجه می‌شود می‌گوید: صنایع کانی و معدنی نیز با قطع برق با مشکلات بسیاری مواجه خواهند شد. رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران با اشاره به اینکه با توجه به افزایش قیمت برق امیدواریم شاهد قطع برق نباشیم نیز می‌گوید: همه ساله با شروع فصل گرم، هشدارها در خصوص قطع برق داده می‌شود، اما تاکنون قطعی جدی در این خصوص نداشتیم و امیدواریم سال جاری نیز بدون مشکل در این خصوص سپری شود.

طی نامه ای به رییس کمیسیون حمل و نقل ترانزیت و گمرک اتاق ایران

سندیکا خواستار پیگیری مشکلات ترخیص و ترانزیت کالا شد

سندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به مسعود دانشمند، رییس کمیسیون حمل و نقل ترانزیت و گمرک اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران خواستار پیگیری مشکلات مربوط به ترخیص و ترانزیت کالا شد. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، سندیکا در این نامه آورده است: "این سندیکا در پی دریافت نامه آن کمیسیون با موضوع اعلام مشکلات ترخیص و ترانزیت کالا، آن را به اعضای خود منعکس و بعد از مدت دو هفته مشکلات احصاء شده را طی نامه ای به آن کمیسیون اعلام نمود و متعاقب آن در چند نوبت در فواصل زمانی مختلف موضوع توسط دبیر کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا پیگیری گردید. البته در اثناء این مدت ۵ ماهه به کرات ناگزیر به پاسخ گویی به اعضای خود در خصوص نتیجه کار و گشایش ها و تسهیلاتی که انتظار می‌رفت ایجاد شود بوده است. از آنجا که سندیکا به اقتضای مسئولیتی که در برابر اعضای خود دارد ملزم به ارائه پاسخ می‌باشد، تقاضا می‌شود دستور فرمایند در خصوص نتیجه پیگیری های انجام شده توسط اتاق محترم بازرگانی اطلاع رسانی لازم صورت گیرد."

مجمع عمومی شعبه خراسان سندیکا برگزار شد

هیات مدیره شعبه خراسان انتخاب شدند

در مجمع عمومی عادی سالانه شعبه خراسان سندیکای صنعت برق که روز هشتم خرداد ماه سال جاری برگزار شد، بعد از برگزاری انتخابات، اعضای هیات مدیره شعبه خراسان انتخاب شدند. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این انتخابات مهندسین اصغر نصر آبادی از شرکت سرو نیرو توس، محمود صدرا از شرکت بهینه سازان توس، بیژن شکوهی از شرکت الکترو سازه راژان، محسن شادمان از شرکت فن آوران صانع شرق و علیرضا اردکانی از شرکت پرشین تابلو تابان به عنوان اعضای اصلی هیات مدیره انتخاب شدند. مهندسین معین تقوی از شرکت آفرینه توس و سید مهدی مدنی از شرکت پیمان خطوط شرق نیز به عنوان اعضای علی البدل هیات مدیره انتخاب شدند. همچنین در این مجمع مهندس صفار از شرکت اطلس افروز شرق به عنوان بازرس اصلی و سید محمد حسین میرزایی از شرکت پارت کنترل خراسان به عنوان بازرس علی البدل انتخاب شدند. گفتنی است، در اولین جلسه اعضای هیات مدیره جدید، پس از انجام رای گیری، اعضای هیات ریسه نیز مشخص شدند که بر این اساس مهندس محسن شادمان به عنوان رییس هیات مدیره، مهندس اصغر نصر آبادی به عنوان نایب رییس و مهندس علیرضا اردکانی به عنوان خزانه دار هیات مدیره انتخاب شدند.

افزایش حق بیمه تامین اجتماعی مانعی جدید برای بخش خصوصی

به دنبال افزایش حق بیمه ناشی از قرار گرفتن وجه پرداختی به کارکنان بابت کمک هزینه اقلام مصرفی و مزایای رفاهی در ستون مزایای مشمول محاسبه حق بیمه، سندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به دکتر سید عباس حسینی، معاون امور اقتصادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی خواستار پیگیری این موضوع شد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، سندیکای در این نامه آورده است: "افزایش این کمک هزینه از ۵۰۰،۰۰۰ ریال به ۸۰۰،۰۰۰ ریال که بار مالی ناشی از آن به سهم خود فشار مالی اضافه ای را بر فعالان بخش خصوصی اعم از تولیدکنندگان و فعالان در عرصه های عمرانی داشته است این پرداخت در زمره اقلام مشمول محاسبه حق بیمه قرار نمی گرفت و بار مالی ناشی از ۲۳ درصد سهم کارفرما را موجب نمی گردید. البته آندسته از تولیدکنندگان و یا ارائه کنندگان خدماتی که می توانند با استفاده از ساز و کارهایی، قیمت محصولات و بهای خدمات خود را افزایش دهند مشکل چندانی در جبران هزینه های مترتبه نخواهند داشت ولی برای اکثریت فعالان تولیدی و خدماتی این امر به سادگی میسر نیست."

سندیکا در ادامه این نامه این سوال را مطرح کرده است که آیا حوزه فنی و درآمد در سازمان تامین اجتماعی صلاحیت ورود به موضوع تعیین مبنای کسر حق بیمه را دارد یا خیر؟

در این نامه سندیکا متذکر شده است: "حوزه مذکور با استناد به بند ۳ بخشنامه شماره ۲۰۶۷۷۴ مورخ ۲۳/۱۲/۹۲ که با امضای وزیر صادر گردیده و در آن هیچگونه الزامی به ملحوظ کردن رقم کمک هزینه در محاسبه حق بیمه نشده و در این بخشنامه مقرر شده ماهانه مبلغ ۸۰۰،۰۰۰ ریال به عنوان کمک هزینه اقلام مصرفی، مزایای رفاهی و انگیزه ای به کلیه کارکنان دائم و موقت پرداخت گردد. لذا کارفرمایان مکلفند به هنگام تنظیم صورت مزد مبلغ مذکور را در ستون مشمول درج و حق بیمه متعلقه راه همراه سایر اقلام پرداخت نمایند."

در ادامه آورده شده است: "بدیهی است که در ظاهر امر این کار حرکتی در جهت جلب منافع بیشتر برای سازمان تامین اجتماعی است و کمک مؤثری به توانمندسازی این سازمان برای ارتقاء کمی و کیفی خدماتی است که این دولت اهتمام جدی نسبت به آن دارد، ولی از جهات دیگر، با سیاست های کلی دولت چه از نقطه نظر کنترل نرخ تورم چه از حیث حمایت از فعالیت های بخش خصوصی در تضاد و تباین است. بهر حال اگر این کار خارج از حدود وظایف و اختیارات حوزه فنی و درآمد بوده باید در آن تجدید نظر شود."

سندیکا در خصوص عدم اجرای ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده از توان ساخت داخل در مورد پیمان های مربوط به فعالیت عمرانی پیشنهاد کرد: "موضوع تعیین دایره شمول و مصادیق این قانون در سطوح بالاتری در وزارتخانه محترم و نه فقط در حوزه فنی و درآمد، مورد بررسی قرار گیرد. استحضار دارند ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده از توان ساخت داخل مشعر است بر: "سازمان تامین اجتماعی موظف است حق بیمه کارکنان قراردادهای ارائه خدمات اجتماعی پیمانکاران طرح های عمرانی و غیر عمرانی با مصالح یا بدون مصالح را بر مبنای فهرست ارائه شده توسط پیمانکاران دریافت نماید. اعمال هر گونه روش دیگری غیر از روش مندرج در این ماده ممنوع است."

سندیکا در پایان این نامه آورده است: "پیمانکارانی که قراردادهای EPC و PC را اجرامی کنند بر اجرای این قانون یعنی محاسبه حق بیمه صرفاً بر اساس لیست و یا تعمیم شرایط مندرج در بخشنامه ۱۴/۵ جدید درآمد (بدون قید و شرط) در محاسبه حق بیمه قراردادهای فوق الذکر تأکید می نمایند."

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/ با تلاش و پیگیری سندیکای صنعت برق ایران:

فهرست شرح ردیف رشته خطوط هوایی انتقال و فوق توزیع نیروی برق ابلاغ شد

با تلاش و پیگیری کمیته های پیمانکاران خطوط انتقال نیروی برق و سازندگان دکل های انتقال نیرو سندیکای صنعت برق ایران، فهرست شرح ردیف رشته خطوط هوایی انتقال و فوق توزیع نیروی برق از سوی نظام فنی و اجرایی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری تحت بخشنامه شماره ۶۰۷۵۷/۶۰۹۲ مورخ ۱۳/۷/۹۲ ابلاغ شد. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، متن کامل این بخشنامه در سایت سندیکا به آدرس www.ieis.ir موجود است.

طی نامه ای به دکتر امیری خامکانی

پیشنهادات کمیته انرژی های تجدیدپذیر برای اعمال در اساسنامه ساتبا

کمیته انرژی های تجدیدپذیر سندیکای صنعت برق ایران طی نامه ای به دکتر امیری خامکانی، رییس کمیته نیروی کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی پیشنهادات این کمیته را برای اعمال در اساسنامه ساتبا ارائه کرد.

متن این نامه به شرح ذیل است:

"با توجه به اهمیت روزافزون مبحث انرژی های تجدیدپذیر، مقرر شده است سازمان انرژی های تجدیدپذیر و بهره وری انرژی (ساتبا) در وزارت نیرو تشکیل شود و در این راستا اساسنامه این سازمان در کمیسیون انرژی مجلس در حال بررسی است. با توجه به اهمیت موضوع و جایگاه سندیکا در تبیین خواسته ها و نظرات بخش خصوصی، اساسنامه مذکور در کمیته انرژی های تجدیدپذیر سندیکا مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت که پیشنهادات سندیکا در اینباره به شرح زیر است:

- ماده ۲ به شکل زیر اصلاح شود:

سازمان دارای شخصیت حقوقی مستقل و زیر نظر معاونت مستقل انرژی های تجدیدپذیر وزارت نیرو و مرکز اصلی آن تهران و حوزه فعالیت آن سراسر کشور می باشد.

- بند ۱ ماده ۵ به شکل زیر اصلاح شود:

تدوین سیاست ها، برنامه های کلان، میان مدت و کوتاه مدت، ضوابط و دستورالعمل های لازم مرتبط با اهداف و موضوع فعالیت و وظایف سازمان و نظارت بر حسن اجرای آنها با مشارکت بخش خصوصی و تایید وزیر نیرو.

- بند ۲ ماده ۵ به شکل زیر اصلاح شود:

ارتقا و توسعه کاربرد انرژی های تجدیدپذیر، توسعه مدیریت تقاضا و دسترسی به انرژی های الکتریکی به منظور استفاده کارآمد و بهینه از منابع انرژی.

- بند ۴ ماده ۵:

عبارت بخش خصوصیت جایگزین عبارت بخش غیردولتی در متن شود.

- بند ۵ ماده ۵:

"فعالیت بخش خصوصی جایگزین" فعالیت بخش غیردولتی "شود و در انتهای بند "با مشارکت نایندگان بخش خصوصی" اضافه شود.

- بند ۶ ماده ۵ به شکل زیر اصلاح شود: سیاستگذاری، تنظیم مقررات مربوط به و نظارت بر موضوع خرید برق حاصل از انرژی های تجدیدپذیر به شکل تضمینی و به صورت بلندمدت با مشارکت بخش خصوصی تایید وزیر نیرو.

- بند ۱۰ ماده ۵:

به انتهای این بند عبارت "با استفاده از نظرات بخش خصوصی" اضافه شود.

خلق بازارهای جدید توسط شرکت های مشاور

اعضای کمیته مهندسين مشاور در جلسه بيست و نهم اردیبهشت ماه سال جاری، تاکید کردند در حال حاضر باید طرح هایی توسط شرکت های مشاور پیشنهاد شود که سرمایه گذاران و دولت را ترغیب به اجرای آن کند تا از این طریق بازارهای جدیدی خلق شود.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، اعضای کمیته همچنین پروژه های EPC را یکی از دلایل رکود کار شرکت های مشاور دانستند که این امر سبب کم رنگ شدن نقش مشاورین شده است. اعضای کمیته همچنین تاکید کردند، این در حالی است که سازمان های دولتی نیز در مواجهه با طرح های جدید مقاومت می کنند که لازم است شرکت های مشاور از طرق مختلف کارفرما را مجاب کنند.

اعضای کمیته در این جلسه پیشنهاد کردند شرکت های مشاور می توانند طرح های خود را نه تنها با سرمایه گذاران داخلی که با سرمایه گذاران خارجی نیز مطرح کنند که البته برای ترغیب سرمایه گذاری لازم است امنیت سرمایه گذاری توسط دولت نیز تامین شود و چالش ها و مشکلات موجود در سرمایه گذاری رفع شود.

اعضا همچنین بر لزوم تعریف طرح های مشاوره ای توسط شرکت های مشاور تاکید کردند. لازم به ذکر است در این رابطه سندیکا نامه ای به مهندس فلاحیان، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی ارسال و از وی درخواست کرده است که فاز صفر و یک طرح های وزارت نیرو توسط شرکت های مشاور انجام شود و در صورت دریافت بودجه، فازهای بعدی پروژه انجام شود.

در این خصوص لازم است، اعضا و ریاست کمیته و سندیکا در جلسات حضوری بخوانند تا مراتب به واحدهای ذیربط یعنی شرکت های برق منطقه ای و سازمان توسعه برق اعلام شود.

در این جلسه همچنین خبری توسط حاضرین اعلام شد که سازمان بورس در حال ایجاد مکانیزمی است تا در پروژه هایی که توجیه اقتصادی دارند سرمایه گذاری کند که فرصت خوبی را برای شرکت های مشاور فراهم خواهد کرد.

در ادامه این جلسه، مشکلات رتبه بندی اعضا موضوع نامه سندیکا به معاونت نظارت رهبردی رئیس جمهور مورد بررسی قرار گرفت و از شرکت ها خواسته شد که اگر مشکلاتی در رابطه با رتبه بندی دارند به سندیکا برای پیگیری انتقال دهند که شرکت های پارس نیرو کیش، مشانیر و روشنایی نیرو گستر اعلام مشکل کردند.

بر اساس بند دیگری از دستور جلسه کمیته، اعضا به بیان مشکلات مشاوره پروژه های تجدید پذیر پرداختند که از مهم ترین آنها مسئله عدم پایش درست شرکت های مشاور فعال در این زمینه و ورود شرکت های غیر متخصص بود که با توجه به نبودن این صنعت مقرر شد مطالب و گزارش های مفید در این خصوص تهیه و از طریق بولتن روزانه سندیکا، ستیران و دیگر نشریات مرتبط و... اطلاع رسانی شود. همچنین پیشنهاد شد، نظرات و پیشنهادات کمیته در این خصوص جمع بندی و به سازمان توسعه برق و وزارت نیرو اعلام شود.

در پایان مقرر شد، جلسات کمیته هر یک ماه یک بار و حداکثر ۴۵ روز یک بار برگزار شود و مسائل و مشکلات مورد بحث و بررسی قرار گیرند.

در کمیته سازندگان تابلوهای برق بررسی شد:

مهارت های مدیر تحقیق و توسعه و معاونت برنامه ریزی و تعالی سازمانی در صنعت تابلو سازی

در جلسه بیست و هشتم اردیبهشت ماه سال جاری کمیته سازندگان تابلوهای برق سندیکای صنعت برق ایران، مهارت های مورد نیاز یک مدیر تحقیق و توسعه و معاونت برنامه ریزی و تعالی سازمانی در صنعت تابلو سازی بررسی و لیست آن به تصویب رسید.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، بر اساس این لیست مهارت های مورد نیاز مدیر تحقیق و توسعه عبارتند از:

آشنایی با اصول و فنون مذاکره / آشنایی با اصول مشتری مداری / آشنایی با برنامه ریزی استراتژیک / آشنایی با استانداردهای کیفیت تولید و محیط زیست / شناخت محصولات تولیدی / تسلط بر زبان انگلیسی / آشنایی با رفتار سازمانی / آشنایی و شناخت اصول مدیریت / آشنایی با اصول قراردادها و قوانین حقوقی / آشنایی با خدمات کامپیوتری و نرم افزارهای تخصصی / توانایی تهیه و ارائه گزارش به سطوح بالاتر / توانایی ارائه پیشنهاد و مشاوره فنی برای بهره برداری کارآمد از امکانات تولید / آشنایی با ابزار و تجهیزات جانبی تولید / آشنایی با استانداردهای تست / شناخت تجهیزات الکترونیکال و مکانیکال / آشنایی با استانداردهای تابلوهای برق / شناخت امکانات تولیدی / توانایی نقشه خوانی الکترونیکال و مکانیکال / تسلط بر طراحی مکانیکال / توانایی انجام تست نمونه های ساخته شده بر اساس استانداردهای بین المللی / توانایی بررسی توجیه فنی اقتصادی طرح های پیشنهادی.

در ادامه این لیست مهارت های مورد نیاز معاونت برنامه ریزی و تعالی سازمانی به این شرح اعلام شده است:

آشنایی با اصول و فنون مذاکره (۱، ۲، ۳) / آشنایی با اصول مشتری مداری (۱، ۲، ۳) / آشنایی با برنامه ریزی استراتژیک (۱، ۲، ۳) / آشنایی با استانداردهای کیفیت تولید و محیط زیست (۱، ۲، ۳) / شناخت محصولات تولیدی (۱، ۲، ۳) / تسلط بر زبان انگلیسی (۱، ۲، ۳) / آشنایی با رفتار سازمانی (۱، ۲، ۳) / آشنایی و شناخت اصول مدیریت (۱، ۲، ۳) / آشنایی با اصول قراردادها و قوانین حقوقی (۱، ۲، ۳) / آشنایی با خدمات کامپیوتری و نرم افزارهای تخصصی (۱، ۲، ۳) / توانایی تهیه و ارائه گزارش به سطوح بالاتر (۱، ۲، ۳) / توانایی ارائه پیشنهادات بهبود و اجرایی نمودن تصمیمات مدیریت ارشد سازمان (۱، ۲، ۳) / آشنایی با ابزار و تجهیزات جانبی تولید (۱، ۲، ۳) / آشنایی با استانداردهای تابلوهای برق (۱، ۲، ۳) / شناخت تجهیزات الکترونیکال و مکانیکال (۱، ۲، ۳) / آشنایی با نقشه خوانی الکترونیکال و مکانیکال (۱، ۲، ۳) / آشنایی با دستورالعمل های تست و بازرسی تابلوهای برق (۱) / شناخت امکانات تولیدی (۱، ۲، ۳) / آشنایی با فنون کنترل کیفیت آماری (۱) / آشنایی با حسابداری صنعتی (۲) / آشنایی با روش های کاهش قیمت تمام شده (۲) / آشنایی با روش های تامین منابع مالی (۲) / توانایی تجزیه و تحلیل بودجه و هزینه (۲) / توانایی ارائه گزارش انحراف های مالی پروژه (۲) / آشنایی با اصول زمان سنجی (۳) / آشنایی با مدیریت تأخیرات (۳) / آشنایی با برنامه ریزی مهندسی مواد و تولید (۳).

همچنین با توجه به اینکه مدیران کنترل کیفیت، کنترل هزینه و کنترل پروژه در زیر مجموعه معاونت برنامه ریزی و تعالی سازمانی قرار دارند، لذا مهارت های این مدیران نیز با قید ردیف هر یک از مدیران مزبور در جلوی ردیف مهارت های معاونت برنامه ریزی و تعالی سازمانی مشخص شده است.

در این جلسه همچنین مهندس شجاعی، رییس کمیته سازندگان تابلو و بازرس سندیکا چکیده موارد مهم مطرح شده در جلسه هیأت مدیره سندیکا در خصوص ارسال اطلاعیه ها و بخشنامه ها از سوی دبیرخانه سندیکا به تمامی اعضای سندیکا از جمله اطلاعیه دبیرخانه دائمی نشست های اقتصادی و سرمایه گذاری جمهوری اسلامی ایران در مورد بررسی فرصت ها و راهکارهای تجارت و سرمایه گذاری با کشور افغانستان - آفریقای جنوبی و نیجریه در تاریخ ۲۷ و ۲۸ خرداد ۱۳۹۳ در مرکز همایش های بین المللی صدا و سیما را به استحضار اعضای حاضر در جلسه کمیته رساند.

انتخابات هیات رئیسه کمیته تخصصی انرژی های تجدیدپذیر سنديکا برگزار شد

انتخابات هیات رئیسه کمیته در اولین جلسه عمومی کمیته در سال ۹۳، روز بیست و ششم فروردین ماه با حضور دبیر سنديکا برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی سنديکای صنعت برق، در این انتخابات پس از انجام رای گیری، مهندسین حمیدرضا صالحی از شرکت مبنایه سازهان نیرو با ۱۵ رای، کاوه خدایه از شرکت امید سامه با ۱۴ رای، داوود اشرفی پور از شرکت سفیر نیرو و آفرین با ۱۴ رای، مهدی بهرامی از شرکت پیرامون سیستم قشم با ۱۲ رای و فرامرز اویسی از شرکت فناوران فراافرا با ۱۰ رای به عنوان اعضای اصلی هیات رئیسه کمیته انتخاب شدند.

همچنین دکتر امیرحسین میرآبادی از شرکت ارم زمین گرمایی با ۱۰ رای و مهندس علیرضا حاجی لوی از شرکت آفتاب شرق با ۸ رای به عنوان اعضای علی البدل انتخاب شدند.

لازم به ذکر است، با توجه به اینکه تعدادی از شرکت ها بدهی معوقه داشتند بنا بر تصمیم هیات رئیسه و آیین نامه سنديکا مبنی بر تعلیق شرکت های عضو با بیش از یک سال بدهی تعداد ۱۴ شرکت معلق در نظر گرفته شدند که از سال ۹۰ بدهی خود را پرداخت نکرده اند. بنابراین از تعداد ۵۱ عضو کمیته ۳۷ شرکت به عنوان اعضای اصلی و دارای حق رای در نظر گرفته شدند و انتخابات با حضور ۱۹ شرکت برگزار شد.

در کمیته سازندگان تابلو های برق سنديکا تصویب شد:

لیست مهارت های مدیر تولید، مدیر کارخانه و مدیر برنامه ریزی و کنترل پروژه

فهرستی از مهارت های مورد نیاز مدیران تولید، کارخانه، مهندسی و برنامه ریزی و کنترل پروژه در صنعت تابلو سازی در جلسه سی و یکم فروردین ماه سال جاری مورد بررسی و تصویب قرار گرفت.

به گزارش روابط عمومی سنديکای صنعت برق ایران، بر اساس این فهرست مهارت های مورد نیاز یک مدیر تولید عبارتند از: آشنایی با اصول و فنون مذاکره / آشنایی با اصول مشتری مداری / آشنایی با برنامه ریزی استراتژیک / آشنایی با استانداردهای کیفیت تولید و محیط زیست / شناخت محصولات تولیدی / تسلط بر زبان انگلیسی / آشنایی با رفتار سازمانی / آشنایی و شناخت اصول مدیریت / آشنایی با اصول قراردادها و قوانین حقوقی / توانایی تهیه و ارائه گزارش به سطوح بالاتر / آشنایی با تجهیزات الکتریکی و مکانیکال / تسلط بر روش های تولید محصول / آشنایی با برنامه ریزی تولید / آشنایی با برنامه ریزی مواد / تسلط و شناخت نقشه های مکانیکال و الکتریکی / آشنایی با فرآیندها و اصول زمان سنجی / توانایی مدیریت تأخیرات / آشنایی با ماشین های تولیدی و روش های نصب و راه اندازی و استقرار آنان / شناخت روش های بهبود کیفیت و کمیت تولید / آشنایی کامل با موارد ایمنی محیط کار / آشنایی با خدمات کامپیوتری و نرم افزارهای مربوطه.

بر همین اساس مهارت های یک مدیر کارخانه شامل:

آشنایی با اصول و فنون مذاکره / آشنایی با اصول مشتری مداری / آشنایی با برنامه ریزی استراتژیک / آشنایی با استانداردهای کیفیت / شناخت محصولات تولیدی / تسلط بر زبان انگلیسی / آشنایی با رفتار سازمانی / آشنایی و شناخت اصول مدیریت / آشنایی با اصول قراردادها و قوانین حقوقی / توانایی تهیه و ارائه گزارش به سطوح بالاتر / توانایی تجزیه و تحلیل بودجه کارخانجات / آشنایی با ماشین آلات تولیدی / آشنایی با روش های بهبود کیفیت و کمیت تولید / آشنایی با خدمات کامپیوتری و نرم افزارهای تخصصی / آشنایی کامل با قوانین کار و بیمه تأمین اجتماعی است.

مهارت های مورد نیاز مدیر مهندسی عبارتند از:

آشنایی با اصول و فنون مذاکره / آشنایی با اصول مشتری مداری / آشنایی با برنامه ریزی استراتژیک / آشنایی با استانداردهای

کیفیت/ شناخت محصولات تولیدی/ تسلط بر زبان انگلیسی/ آشنایی با رفتار سازمانی/ آشنایی به اصول مدیریت/ آشنایی با اصول قراردادهای و قوانین حقوقی/ توانایی تهیه و ارائه گزارش به سطوح بالاتر/ شناخت تجهیزات الکترونیکال و مکانیکال/ شناخت و تسلط بر نقشه های الکترونیکال و مکانیکال/ آشنایی با روش های بهبود کیفیت و کمیت تولید/ تسلط بر نرم افزارهای تخصصی نقشه کشی الکترونیکال و مکانیکال/ آشنایی با نرم افزارهای محاسباتی/ تسلط بر طراحی مدارات الکترونیکی/ شناخت برنامه زمانبندی پروژه و نحوه کاهش انحراف معیار/ تسلط بر ایجاد کد کالای انبار/ تسلط بر تهیه اسناد فنی پروژه جهت ارائه به مشتری.

تعیین اولویت های کمیته حقوقی و قراردادهای سال ۹۳

در اولین جلسه کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکای صنعت برق ایران، در سال جاری که در بیست و چهارم فروردین ماه برگزار شد، اولویت های این کمیته مشخص شد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، برگزاری جلسه ای با نمایندگان وزارت نیرو و برای بررسی ابعاد اقتصاد مقاومتی کار و تعاون و رفاه و همچنین تبیین حقوق قراردادی صنعتگران و پیمانکاران در چهار چوب ظرفیت قانون مدنی با استفاده از حقوقدانان خبره، اتاق بازرگانی و سندیکا از جمله موادی بودند که در این جلسه برای پیگیری در سال جاری، مطرح شدند.

از سوی دیگر مقرر شد، کارگروه تعرفه در سال ۹۳ با دعوت از ذی نفعان به صورت مستمر به فعالیت خود ادامه دهد. در این جلسه همچنین خلاصه ای از مذاکرات و مصوبات و مسائل باقیمانده از سال ۹۲ برای پیگیری در سال جاری نیز ارائه شد.

بر این اساس، در خصوص اصلاح بخشنامه تعدیل نرخ ارز و الحاق بند هاردشیپ به قراردادهای جاری مقرر شد در جلسه ای که با دکتر قانع فر، مدیر کل دفتر امور نظام فنی طرح ها برگزار می شود، این موضوعات مورد بررسی و چاره اندیشی قرار گیرند.

همچنین در خصوص تعیین تکلیف قراردادهای موجود مقرر شد در جلسه آتی کمیته این موضوع بررسی و نقطه نظرات اعضای کمیته برای انعکاس به شرکت توانیر در اختیار کارگروه مشترک توانیر و سندیکا قرار گیرد. تهیه قراردادهای تیپ یکی دیگر از مواردی بود که در این جلسه به آن پرداخته شد که در این مورد مقرر شد، این موضوع از طریق کارگروه مشترک مورد پیگیری قرار گیرد و اعضای کمیته نقطه نظرات خود را برای انعکاس به شرکت توانیر به این کارگروه منعکس کنند.

در مورد موضوع ابلاغ شرایط عمومی پیمان که پیش نویس آن مورد بررسی قرار گرفته و در شرف ابلاغ است، مقرر شد این موضوع از طریق کارگروه مشترک توانیر و سندیکا مورد پیگیری قرار گیرد.

در پایان در خصوص موضوع معضل ناشی از مالیات بر ارزش افزوده مقرر شد نتایج جلسه ای که با مدیر کل دفتر اعتراضات برگزار شده بود تا حصول نتیجه مورد پیگیری قرار گیرد.

رییس و نایب رییس کمیته انرژی های تجدید پذیر سندیکا انتخاب شدند

در جلسه نهم اردیبهشت ماه سال جاری کمیته انرژی های تجدید پذیر سندیکای صنعت برق ایران، مهندس حمیدرضا صالحی از شرکت مینا بهینه سازان نیرو به اتفاق آرا به عنوان رئیس کمیته و مهندس کاوه خدنامه از شرکت مهندسين صنايع امید سامه به سمت نایب رئیس کمیته انتخاب شدند.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، همچنین بنا به درخواست مهندس بهرامی انصراف ایشان از عضویت در هیات رئیسه توسط دبیر کمیته اعلام و مهندس میرآبادی از شرکت ارم زمین گرمایی به عنوان عضو اصلی هیات رئیسه انتخاب شدند.

در ادامه این جلسه، اعضا بر پیگیری برنامه های سال گذشته و برنامه ریزی بر روی آنها تاکید کردند که از جمله مهم ترین آنها پیگیری جلسه با دکتر امیری خامکامی، رئیس کمیته نیرو و کمیسیون انرژی مجلس و دکتر سورنا ستاری، معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری بود. همچنین پیشنهاد شد در جلسات عمومی کمیته از مقامات دعوت به عمل آید.

از سوی دیگر، اعضا بر پیگیری و نظارت بر چگونگی اجرای مناقصات و چاره اندیشی برای حل مشکل ورود برخی شرکت های بزرگ پیمانکاری که عمدتاً در زمینه انرژی های تجدید پذیر فعال نبوده و با شرایط پیش آمده به این بازار ورود کرده اند تاکید کردند.

همچنین مقرر شد اساسنامه ساتبا به هیات رئیسه کمیته ارسال شود و تا قبل از تصویب آن در صحن علنی مجلس (اساسنامه در کمیسیون انرژی به تصویب رسیده است) سندیکا پیشنهادات خود را ارائه دهد.

در این جلسه پیشنهاد باز دید از شرکت های عضو کمیته به منظور آشنایی با توانمندی های شرکت ها مطرح شد. مقرر شد پس از برگزاری هر دو بار جلسه هیات رئیسه یک جلسه عمومی تشکیل شود. در این جلسه تقویم جلسات کمیته در شش ماهه اول سال به حاضرین ارائه شد.

تعیین سر فصل های فعالیت کمیته انرژی های تجدید پذیر در سال جاری

در جلسه بیست و هشتم اردیبهشت ماه سال جاری کمیته انرژی های تجدید پذیر سندیکای صنعت برق ایران، سر فصل ها و اولویت های کاری این کمیته تعیین شدند.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، بر همین اساس پیشنهاد شد مبحث بازار انرژی های تجدید پذیر، قیمت گذاری برق تولیدی از انرژی های تجدید پذیر، پیگیری و بررسی اساسنامه و موارد مربوط به تاسیس ساتبا، رابطه مستمر و مداوم با مجلس و برگزاری کنفرانس های مطبوعاتی دوره ای جزو اولویت های اصلی برنامه های کمیته در نظر گرفته شود.

در ادامه جلسه حاضرین اساسنامه ساتبا را که در مجلس در حال بررسی است مورد مطالعه قرار دادند و پیشنهاداتی را به منظور اصلاح متن اساسنامه مطرح کردند تا نقش بخش خصوصی در تصمیم گیری ها و سیاست گذاری ها پررنگ تر شود. همچنین مقرر شد، پیشنهادات کمیته در مورد بندهایی از اساسنامه در قالب نامه ای به مجلس ارسال شود و در این راستا نیز جلسه ای نیز با دکتر امیری خامکامی، رئیس کمیته نیرو و کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی تشکیل شود.

همچنین پیشنهاد شد اخبار منطقه در رابطه با انرژی های تجدید پذیر به اطلاع اعضا رسانده شود.

از سوی کمیته پیمانکاران خطوط انتقال نیرو و سندیکا:

پیگیری و رفع موانع رتبه بندی پیمانکاران

در جلسه پانزدهم اردیبهشت ماه سال جاری کمیته پیمانکاران خطوط انتقال نیرو و سندیکای صنعت برق ایران، تهیه فهرستی از شرکت هایی که در جریان رتبه بندی دچار مشکل شده اند، به تصویب رسید. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، به منظور رفع تنگناهای موجود در رتبه بندی شرکت های پیمانکاری بر اساس تعامل صورت گرفته با معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور مقرر شد فهرستی از شرکت هایی که در جریان رتبه بندی دچار مشکل شده اند تهیه و از طریق سندیکا به این معاونت ارائه شود. در حال حاضر اینگونه شرکت های عضو سندیکا در حال شناسایی هستند. پیگیری مشکلات و مسایل اعضا در کارگروه مشترک توانیر - سندیکا از دیگر مواردی بود که در این جلسه مورد بحث قرار گرفت.

بر این اساس تصمیمات اتخاذ شده در این کارگروه از قبیل تهیه و تنظیم صورتجلسه برای تمامی جلسات کارگروه ارائه آن به مدیر عامل شرکت توانیر و دعوت از ۲ یا ۳ مدیر عامل برق منطقه ای برای حضور در جلسات کارگروه با تعیین تکلیف حل و فصل مسایل و مشکلات قراردادی پیمانکاران و ارائه گزارش مربوطه به اطلاع اعضای کمیته رسید.

در این جلسه همچنین در خصوص تاسیس فدراسیون برق اعلام شد، نظر به تصویب فدراسیون برق توسط اتاق بازرگانی ایران با اصلاحاتی در ساختار سندیکا مقرر است ضمن اصلاح اساسنامه سندیکا و تعامل و رایزنی با سایر انجمن ها و سندیکاهای صنعت برق و جلب نظر موافق آنها نسبت به تشکیل فدراسیون برق با حضور تشکل ها و شرکت های عضو صنعت برق اقدام شود.

همچنین اکثریت هیات مدیره فدراسیون برق با تشکل ها خواهد بود و در صورت ناموفق بودن جذب تشکل ها، کمیته های تخصصی موجود می توانند با ایجاد شرایط لازم به عنوان یک تشکل نسبت به انتخاب یک نماینده برای حضور در هیات مدیره فدراسیون اقدام کنند.

در این جلسه مواردی مانند نظر سنجی سندیکا در خصوص ساختار صنعت برق، ضرایب مالیاتی و همچنین اولین جلسه اقتصاد مقاومتی تشکیل شده در شرکت توانیر مطرح شدند.

مهندس بخشی، رئیس کمیته نیز ضمن تریک ابلاغ فهرست شرح ردیف های رشته خطوط هوایی انتقال و فوق توزیع نیروی برق از سوی معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور که با تلاش و پیگیری هیات رئیسه کمیته حاصل شده، خاطر نشان کرد که مراتب باید طی نامه ای به استحضار تمامی اعضای کمیته رسانده شود.

با پیگیری های کمیته حقوقی قراردادهای سندیکا:

پیگیری مشکلات مالیات بر ارزش افزوده پیمانکاران از طریق مجلس

با پیگیری های کمیته حقوقی قراردادهای سندیکای صنعت برق ایران در خصوص مشکلات مربوط به پرداخت مالیات بر ارزش افزوده پیمانکاران از طریق دفتر اعتراضات سازمان امور مالیاتی کشور، این دفتر پیگیری این موضوع را از طریق مجلس در دستور کار قرار داد.

در جلسه ای که اواخر سال گذشته در دفتر آقای بیگی، مدیر کل دفتر اعتراضات سازمان امور مالیاتی کشور با حضور نمایندگان هیات مدیره سندیکا و کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا برگزار شد، مواضع، ابهامات و خلغ های قانونی برای ایشان تشریح و تبیین شد.

در این جلسه بر این موضوع تاکید شد که چطور پیمانکاران باید مالیات بر ارزش افزوده پروژه ای را پرداخت کنند که هیچ رقمی از کارفرمای خود دریافت نکرده اند و در صورت عدم پرداخت این مالیات، پیمانکار پروژه از سوی اداره کل مالیات مورد جریمه قرار خواهد گرفت و باید جریمه آن را نیز پرداخت کند.

بعد از تشریح این موضوع و با توجه به اینکه قانون مذکور از نیمه دوم سال ۱۳۸۷ به طور آزمایشی مورد اجراست مقرر شد این

مشکل از طریق مجلس مورد پیگیری قرار گیرد تا این اجحاف بررسی و نسبت به اصلاح آن اقدام شود. همچنین مقرر شد در این مدت، دفتر اعتراضات با پیمانکاران و تولیدکنندگان به خصوص فعالان صنعت برق کشور نهایت همکاری را داشته باشند و نسبت به مرتفع کردن مسایل و مشکلات آنها تا حد امکان و حذف جریمه های آنها اقدام مقتضی صورت گیرد.

لازم به ذکر است، کمیته حقوقی و قراردادها پس از بررسی مشکلات مربوط به مالیات بر ارزش افزوده اعضا، این مشکلات را به دکتر عسکری، رییس کل سازمان امور مالیاتی کشور منعکس کرد که این موضوع به آقای طاری بخش، معاون مالیات بر ارزش افزوده و بعد از آن به آقای بیگی، مدیر کل دفتر اعتراضات جهت بررسی و اظهار نظر ارجاع شد و جلسه مذکور در این راستا تشکیل شد.

اعضای کمیته سازندگان پراق آلات توزیع سندیکا خواستار شدند:

درخواست تمدید مهلت دریافت گواهی مطابقت با استانداردهای تولید پراق آلات پر مصرف

اعضای کمیته سازندگان پراق آلات توزیع سندیکای صنعت برق ایران در جلسه هشتم اردیبهشت ماه سال جاری این کمیته خواستار تمدید مهلت دریافت گواهی مطابقت با استانداردهای تولید پراق آلات پر مصرف شدند. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این رابطه نظرات و پیشنهادات اعضای کمیته در خصوص ادامه سیاست سازندگان پراق آلات توزیع نیرو برای استقرار QCPlan و اخذ گواهی صلاحیت از شرکت توانیر به منظور اتخاذ راهکارهای تعامل با سازندگان خارج از استاندارد در جلسه مطرح شد.

با توجه به اینکه برخی از اعضا تاکنون موفق به دریافت گواهی تأیید صلاحیت نشده اند و بعضی از اعضای دیگر نیز که دارای تاییدیه گواهی مطابقت با استانداردهای تولید هستند، تاکنون برای سایر اقلام تولیدی خود گواهی دریافت نکرده اند و از سوی دیگر، مهلت ۴ ماهه شرکت توانیر برای دریافت گواهی مطابقت با استانداردهای تولید پراق آلات پر مصرف منقضی شده است، مقرر شد با ارسال نامه ای از طرف کمیته به شرکت توانیر به دلیل طولانی بودن مراحل اخذ QCP و دریافت گواهی مطابقت با استانداردهای تولید برای درخواست تمدید این مهلت اقدام شود.

در این خصوص، پیگیری تنظیم تفاهم نامه ای با شرکت مهندسی تجهیزات صنعت آب و برق ایران برای استقرار برنامه کنترل کیفیت (QCP) و انجام ظرفیت سنجی در دستور کار کمیته قرار گرفت.

در این جلسه همچنین تقاضای اعضای کمیته برای افزایش و اصلاح لیست پراق آلات پر مصرف و حساس شبکه توزیع منتشر شده از سوی شرکت توانیر مورد بررسی قرار گرفت.

در این رابطه نامه های واصله از شرکت های برق صنعت سالار، کوشش برق اصفهان، رهشاد الکتریک، فرآورده سازان شایان قرائت و مورد بحث و بررسی اعضا حاضر در جلسه قرار گرفت و مقرر شد رئیس کمیته با پژوهشگاه نیرو در مورد نحوه انجام آزمون های نوعی برای انواع پراق آلات مذاکره و سپس لیست تکمیلی پراق آلات کثیرالمصرف برای انتشار به شرکت توانیر پیشنهاد شود.

پیشنهاداتی برای اصلاح بخشنامه ارزی

در جلسه نمایندگان سندیکا با دکتر قانع فر، مدیر کل امور نظام فنی طرح های معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی که در تاریخ بیست و ششم سال جاری برگزار شد مقرر شد سندیکا پیشنهادات خود را در خصوص اصلاح بخشنامه ارزی به این دفتر ارائه کند.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این رابطه مقرر شد، اصلاحات پیشنهادی اعم از توأمان بودن روش الف (تعیین تفاوت قیمت ارز) و ب (تعیین تعدیل نرخ پیمان ها بر اثر تغییر قیمت ارز) و حذف تاخیرات از بخشنامه بطور جامع و مدون تنظیم و برای بررسی به دفتر نظام فنی ارسال شود.

همچنین در این جلسه که با حضور مهندس بیات، رئیس کمیته حقوقی و قراردادها، محمد علی محمدی، دبیر کمیته حقوقی و قراردادها، مهندس مسابلی، دبیر کمیته پست سازان و مهندس سلطان محمدی، عضو کمیته پست سازان سندیکا برگزار شد، در خصوص موضوع هاردشیپ و الحاق آن به شرایط عمومی پیمان مقرر شد با ارائه لایحه ای کامل (فدیک و قانون مدنی) این موضوع از طریق دفتر نظام فنی مورد بررسی و پیگیری قرار گیرد.

همچنین در این جلسه مقرر شد، نامه ای از طرف سندیکا به شرکت توانیر مبنی بر اینکه تمام کارفرمایان و شرکت های زیر مجموعه توانیر از قراردادهای مورد تایید معاونت برنامه ریزی استفاده کنند، تنظیم شود.

در کمیته سازندگان دکل های انتقال نیرو و سندیکا مطرح شد:

هماهنگی دکل سازان در مواجهه با مناقصات منتشره با شرایط نامتعارف

در جلسه چهاردهم اردیبهشت ماه سال جاری کمیته سازندگان دکل های انتقال نیرو و سندیکای صنعت برق ایران مقرر شد از این پس در مناقصات منتشره با شرایط نامتعارف، ضمن طرح موضوع در کمیته و رایزنی با سایر اعضای شرکت کننده در مناقصات، تصمیمات جمعی اتخاذ شود.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در این رابطه مفاد نامه ارسالی به شرکت برق منطقه ای خوزستان در مورد مناقصه برج های مشبک ۲۳۰ کیلوولت و درخواست اصلاح شرایط نامتعارف در زمینه شرایط پراخت، جدول زمان بندی خرید فلزات توسط فروشنده و خاتمه قرارداد در ماده ۳۷ و همچنین پاسخ رسیده در این خصوص از سوی مدیر کل دفتر بررسی های مالی و بازرگانی شرکت توانیر مطرح شد.

در این جلسه همچنین با توجه به ارسال نامه سندیکا به اعضای کمیته برای ارائه و اعلام مشکلات خود با شرکت برق منطقه ای غرب برای طرح در کارگروه مشترک توانیر و سندیکا از اعضای کمیته برای طرح مشکلاتشان درخواست شد. در این جلسه نماینده کمیته در کمیته حقوقی قراردادهای سندیکا به طرح مباحث مورد پیگیری در کمیته حقوقی قراردادهای پرداخت.

در این رابطه با توجه به طرح پیش بینی ماده ای با عنوان هاردشیپ یا عسر و حرج در قراردادهای مقرر شد کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا با هماهنگی اتاق بازرگانی تهران لایحه ای در این زمینه تهیه و به معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور برای طرح و تصویب پیشنهاد کند.

با توجه به درخواست نظرات اصلاحی یا پیشنهادی از طرف کمیته حقوقی و قراردادهای در خصوص تعیین ضرایب مالیاتی، از اعضای کمیته درخواست شد که در این مورد نظرات خود را به سندیکا منعکس کنند.

در این جلسه همچنین مقرر شد سیاست های کلی کمیته و تدوین برنامه های اجرایی برای سال جاری در جلسات آتی کمیته مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

از سوی کمیته توسعه صادرات سندیکا: برگزاری دوره‌های آموزشی برای تکنسین‌های وزارت برق سوریه و عراق

پیرو امضا تفاهم نامه همکاری مشترک بین سندیکا (کمیته توسعه صادرات) و وزارت برق کشورهای عراق و سوریه، دوره‌های آموزشی برای تکنسین‌ها و کارشناسان وزارت برق این کشورها از سوی شرکت‌های عضو کمیته برگزار می‌شود. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، در همین راستا اولین دوره آموزشی هجدهم خردادماه سال جاری در شرکت‌های کنتور سازی و سیم و کابل اهر برای کارشناسان وزارت برق سوریه برگزار شد. همچنین شرکت‌های الکترونیک افزار آزما، بازرگانی ایران ترانسفو، همراه افق و پارس سوئیچ نیز در برگزاری دوره‌های مذکور مشارکت خواهند داشت.

از دیگر فعالیت‌های این کمیته در چند ماهه نخست سال جاری می‌توان به حضور کمیته توسعه صادرات در کارگروه تدوین آیین‌نامه رقابت سالم در حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی صنعت آب و برق در وزارت نیرو که با محوریت دفتر توسعه صادرات و صدور خدمات فنی و مهندسی برگزار شد، اشاره کرد.

گفتنی است، مجمع عمومی کمیته توسعه صادرات در تاریخ بیست و هفتم خردادماه سال جاری برگزار می‌شود.

برگزاری دوره تحلیل حقوقی صورت وضعیت، پرداخت و تأخیر در پرداخت در قراردادهای پیمانکاری

اولین دوره آموزشی واحد آموزش سندیکا در سال جاری با عنوان "تحلیل حقوقی صورت وضعیت، پرداخت و تأخیر در پرداخت در قراردادهای پیمانکاری" در تاریخ دهم و یازدهم اردیبهشت سال جاری در محل سندیکای صنعت برق ایران برگزار شد.

در این دوره ۲۰ نفر از نمایندگان شرکت‌های عضو سندیکا از جمله شرکت‌های نصب نیرو، رعدآسای صفاهان، فردیس نیروی شیراز، شرکت صنعتی گام اراک، مینا نیرو و شرکت مهندسان مشاور سازه شرکت داشتند.

در این دوره که به مدت ۱۶ ساعت به صورت کارگاهی برگزار شد، موضوعاتی از قبیل بررسی صورت وضعیت و صورتحساب در شرایط عمومی پیمان، تحلیل وجوه تمایز صورت وضعیت و صورتحساب و نیز زمان و نحوه ارائه هر یک به تفکیک، ارائه نکات حقوقی تهیه، ارسال، رسیدگی و پرداخت صورت وضعیت و صورتحساب، ارائه نکاتی در باب نحوه طرح ادعای پیمانکار در رابطه با مصالح پای کار در صورت وضعیت، بررسی ضمانت اجرای حقوقی تأخیر در پرداخت (زمانی و مالی و قراردادی)، بررسی مسئولیت مدنی کارفرما و مشاور در رابطه با موضوع مورد بحث و بررسی یک رأی قضایی مرتبط با موضوع مورد بحث توسط مدرس دوره مهندس حسین زاده مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

بر اساس نظر سنجی صورت گرفته در خصوص میزان رضایتمندی شرکت کنندگان از دوره آموزشی برگزار شده، ۸۴ درصد شرکت کنندگان برگزاری دوره آموزشی تحلیل حقوقی صورت وضعیت، پرداخت و تأخیر در پرداخت در قراردادهای پیمانکاری را خوب و بسیار خوب ارزیابی کرده‌اند.

توضیحاتی در مورد مناقصه خرید برج های مشبک فولادی برای خطوط ۲۳۰ کیلوولت دو مداره ارتباطی نیروگاه ماهشهر

در پی اعتراض شرکت های سازنده دکل به اسناد مناقصه خرید برج های مشبک فولادی برای خطوط ۲۳۰ کیلوولت دو مداره ارتباطی نیروگاه ماهشهر، مدیر کل دفتر بررسی های مالی و بازرگانی شرکت توانیر طی نامه ای توضیحات لازم در این مورد را ارائه کرد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، متن این نامه برای اخذ تصمیمات لازم در سایت سندیکا به آدرس www.ieis.ir موجود است.

قابل توجه شرکت های عضو کمیته تخصصی انرژی های تجدیدپذیر

بازدید از نایشگاه های ENTECH ۲۰۱۴ کره

سفارت کره جنوبی از شرکت های عضو سندیکا برای بازدید از نایشگاه ENTECH ۲۰۱۴ که از تاریخ پنجم الی هفتم شهریور ماه سال جاری در کره جنوبی برگزار می شود، دعوت به عمل آورده است.

علاقتمندان می توانند برای کسب اطلاعات بیشتر با دبیر خانه کمیته انرژی های تجدیدپذیر سندیکا تماس حاصل فرمایند.

لازم به ذکر است، هزینه ۳ شب هتل بر عهده سفارت کره خواهد بود.

اخبار شرکت های عضو

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران / از سوی شرکت تولیدی رعد برگزار شد:

سمینار چشم انداز اقتصاد ایران در سال ۹۳

سمینار تحلیل و چشم انداز اقتصاد ایران در سال ۱۳۹۳ با نگاهی به استراتژی های مطلوب برای شرکت های تولیدی با سخنرانی دکتر ایمانی راد، اقتصاددان در هتل عباسی اصفهان هفتم خرداد ماه سال جاری همزمان با نایشگاه بین المللی برق اصفهان توسط شرکت تولیدی رعد با حضور مدیران ارشد برق و فولاد ایران برگزار شد.

در این سمینار دکتر ایمانی راد به بررسی و تحلیل روندهای قالب در اقتصاد ایران و جهان و همچنین استراتژی های مناسب برای شرکت های تولیدی پرداخت و مدعوین نظرات خود را در ارتباط با موضوعات مطرح شده بیان کردند.

علیرضا وفايي، رييس هيأت مديره شرکت توليدي رعد نيز ضمن خوش آمدگويي به شرکت کنندگان و تشکر از قبول دعوت سمینار این شرکت، خود خطاب به مدیران و فعالان صنعت برق گفت: امید است به یاری خداوند متعال بتوانیم با همیاری و همبستگی یکدیگر فضایی را فراهم آوریم تا تمامی فعالان در صنعت برق ایران بتوانند در چنین سمینارهایی در ارتباط با مشکلات و چالش های مشترک در صنعت برق تبادل نظر کرده و با بهره گیری از نظر های یکدیگر و مشورت با متخصصین و کارشناسان مرتبط بتوانیم با موفقیت از بحران های اقتصادی موجود در کشور گذر کنیم.

مقام اول این لیگ دست یافت. به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، این لیگ از مهمترین لیگ های مسابقات است. به علاوه به این دلیل که ساخت ربات در این ساین بسیار پیچیده است، تعداد شرکت کننده در این لیگ کم است. در لیگ ربات های انسان نما ساینز کودک نیز شرکت باسط پژوه با شکست دادن تیم های دانشگاه هامبورگ آلمان، انگلستان و دانشگاه آزاد قزوین (MRL) به فینال راه یافت. در مسابقه فینال که با تیم دانشگاه برلین انجام شد در ابتدای بازی، ربات های شرکت باسط پژوه در اثر برخورد و افتادن دچار آسیب دیدگی شدند و در نتیجه تیم دانشگاه برلین به مقام اول دست یافت و شرکت باسط پژوه تهران نیز مقام دوم لیگ ربات های ساینز کودک را از آن خود کرد. لازم به ذکر است که برای اولین بار در این مسابقات، یک تیم توانسته است همزمان در دو ساینز کودک و نوجوان ربات های انسان نما مقام کسب کند.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/

شرکت صفانیکو از لیست تحریم ها خارج شد

شرکت صفانیکو از لیست تحریم های بین المللی خارج شد.

سندیکای صنعت برق ایران ضمن ابراز خرسندی از این رویداد برای این شرکت آرزوی موفقیت روز افزون دارد.

دنیای اقتصاد/

آغاز بهره برداری از نیروگاه نجف اشرف در دیدار رهبری از مینا

در جریان بازدید مقام معظم رهبری از نایشگاه گروه مینا، بهره برداری از نیروگاه نجف اشرف که به دست متخصصان مینا طراحی و ساخته شده است، آغاز شد.

در این دیدار رهبر انقلاب در بخشی از سخنانشان دستاوردهای مجموعه مینا را، هم برای کشور و هم برای شاغلان و فعالان این مجموعه، باعث مباهات دانستند و افزودند: بخش های مختلف دولتی باید اینگونه مجموعه ها را پشتیبانی کنند.

ایشان با اشاره به تردید برخی افراد درباره قدرت و توانایی جوانان کشور خاطر نشان کردند: دستیابی ایران به رتبه ششم سازندگان نیروگاه های گازی، یک مثال کوچک از توانایی های عظیم نیروهای انسانی کشور است که در دوران جنگ و تحریم های دشوار جوانه زد و اکنون در عرصه های فراوان به بار نشسته است.

مهندس علی آبادی، مدیر عامل شرکت مینا نیز ضمن ارائه گزارشی از این شرکت با اشاره به انحصاری بودن ساخت تجهیزات نیروگاهی، در آمریکا و چند کشور اروپایی، گفت: شرکت مینا با استفاده از توانمندی متخصصان و کارشناسان داخلی، اکنون ششمین تجهیزات ساز نیروگاه ها در جهان است.

اپیل مجوز بازرسی توانیر را دریافت کرد

شرکت آزمایشگاه های صنایع انرژی (اپیل) در لیست بازرسان مورد تایید توانیر قرار گرفت.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، از این پس اعضای سندیکا می توانند فرآیند اخذ مجوز توانیر شامل بازرسی فنی، ارزیابی کیفی و انجام آزمون ها را به طور همزمان در آزمایشگاه مرجع اپیل انجام دهند.

لازم به ذکر است، با توجه به اینکه فرآیند بازرسی دارای

اشتراکات بسیاری با Directive های اتحادیه اروپا است، امکان صدور نشان CE (جهت تسهیل در صادرات و ورود به وندور سازمان های دولتی) نیز وجود دارد.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/

کسب مقام اول و دوم در مسابقات ربوکاپ توسط شرکت باسط پژوه

نهمین دوره مسابقات بین المللی ربوکاپ آزاد ایران پایان یافت و شرکت باسط پژوه تهران در لیگ ربات های فوتبالیست انسان نما ساینز نوجوان، با پیروزی در برابر تیم دانشگاه آزاد پرند به

خیر مقدم به اعضای جدید

به گزارش کمیته عضویت سندیکای صنعت برق ایران، در ماه گذشته ۷ شرکت جدید به عضویت این سندیکا پیوسته اند. بر پایه این گزارش، اعضای جدید به شرح زیر معرفی می شوند:

- ۱. شرکت پالایش نیرو تجهیز (پالانیر)**
 به مدیریت: جناب آقای کیوان حسینی مکوندی
 زمینه فعالیت: بازرگانی، تأمین تجهیزات، اجرای پروژه های صنعتی در زمینه برق و سیستم کنترل و ساخت تابلوهای SVC
 تلفن: ۸۸۵۳۶۹۵۹ / نایب: ۸۸۵۳۶۹۹۱
 - ۲. شرکت مهندسی آردین صنعت پایدار**
 به مدیریت: جناب آقای جواد حصارى
 زمینه فعالیت: طراحی و ساخت نمونه صنعتی و تولید سیستم های الکتریکی
 تلفن: ۷۷۹۵۵۹۰۵ و ۷۷۹۵۶۲۷۱ / نایب: ۷۷۹۱۷۰۴۴
 - ۳. شرکت نگاره کنترل پارسیان**
 به مدیریت: جناب آقای ابوالقاسم اربابی
 زمینه فعالیت: طراحی، مهندسی و تأمین تجهیزات مخابراتی، کنترل و اتوماسیون
 تلفن: ۴۴۴۸۳۶۷۷ / نایب: ۴۴۴۸۳۶۷۸
 - ۴. شرکت یکتا بهینه توان (یکتابان)**
 به مدیریت: جناب آقای رضا مهری
 زمینه فعالیت: مشاوره کیفیت توان و انرژی و فیاترهای هارمونیک
 تلفن: ۶۶۰۳۴۷۲۴ و ۶۶۰۶۸۶۳۵ / نایب: ۶۶۰۴۸۹۵۲
 - ۵. شرکت مدیریت پروژه های صنعتی ابدال (مبصا)**
 به مدیریت: جناب آقای عبدالحسین شریفی
 زمینه فعالیت: خدمات مهندسی و مدیریت طرح، بازرسی و ساخت تجهیزات
 تلفن: ۸۸۳۳۳۱۱۸ و ۸۸۳۳۵۰۷۷ / نایب: ۸۸۰۲۴۳۷۹
 - ۶. شرکت تحقیقات الکترونیک فطروسی**
 به مدیریت: جناب آقای حمیدرضا ریاحی
 زمینه فعالیت: تحقیقات و طراحی و ساخت دستگاه های الکتریکی، انرژی های تجدید پذیر
 تلفن: ۷۶۲۵۰۶۰۱ - ۴ / نایب: ۷۶۲۵۰۶۳۴
 - ۷. شرکت جدید صنعت پارس نیرو پاسارگاد**
 به مدیریت: جناب آقای احمد موسوی
 زمینه فعالیت: دیزل ژنراتور
 تلفن: ۸۸۶۴۱۵۹۱ / نایب: ۸۸۶۴۱۵۹۰
- سندیکای صنعت برق ایران، مقدم اعضای جدید را گرامی می دارد.

تسلیت

<p>شرکت محترم نکونیرو با کمال تأسف و تأثر درگذشت جناب آقای مهندس علیرضا نیکراز را خدمت همکاران و خانواده محترم ایشان تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد منان، برای آن مرحوم، علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.</p>	<p>جناب آقای مهندس شریفی دبیر محترم کمیته سازندگان دکل های انتقال نیروی سندیکا با کمال تأسف و تأثر مصیبت وارده را خدمت جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد منان، برای آن مرحومه، علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.</p>
<p>جناب آقای دکتر غلامرضایی رئیس محترم هیات مدیره شرکت فناوران فرا افراز با کمال تأسف و تأثر مصیبت وارده را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد منان، برای آن مرحوم، علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.</p>	<p>جناب آقای مهندس حجت قائم مقام محترم مدیر عامل شرکت صنایر با کمال تأسف و تأثر مصیبت وارده را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد منان، برای آن مرحوم، علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.</p>
<p>روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران</p>	<p>جناب آقای مهندس اعتمادی مدیر محترم روابط عمومی شرکت کنتورسازی ایران با کمال تأسف و تأثر مصیبت وارده را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض نموده و از درگاه ایزد منان، برای آن مرحومه، علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.</p>

اخبار صنعت برق

ایلنا/

بخش خصوصی اجازه صادرات برق دارد

رئیس سابق سندیکای صنعت برق ترغیب بخش خصوصی جهت سرمایه گذاری در بخش برق را منوط به تثبیت قیمت برق و نزدیک شدن به فوب منطقه دانست و گفت: تحقق اهداف رشد اقتصادی نیازمند تولید برق برای رونق کارخانجات است که این امر با عدم ورود بخش خصوصی به این صنعت با چالش مواجه می شود.

محمد پارسا در گفت و گو با ایلنا در خصوص اینکه آیا افزایش تعرفه برق تأثیری بر تشویق بخش خصوصی جهت سرمایه گذاری در صنعت برق خواهد داشت یا خیر، اظهار داشت: افزایش قیمت برق نصف تورم بوده در حالی که ما سال به سال ۳۰ تا ۴۰ درصد تورم داریم بنابراین در این افزایش قیمت ها منطق اقتصادی حاکم نیست.

وی افزود: با توجه به عدم رغبت بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در بخش برق و علیرغم انگیزه دولت برای رشد اقتصادی این اتفاق نخواهد افتاد چرا که تولید برق نداریم که به کارخانجات جدید بدهیم و کارخانجات فعال نیز دچار رکود می شوند زیرا بر قشان در تابستان قطع می شود و در این اثنا مردم نیز بصورت غیر مستقیم از قیمت پایین برق ضربه می خورند چون زیرساخت نداریم.

پارسا گفت: برای تحقق تشویق سرمایه گذاری بخش خصوصی در بخش برق باید سال به سال به صورت سیستماتیک افزایش قیمت برق را داشته باشیم تا برق به قیمت مصوب بین المللی نزدیک شود.

وی با اشاره به برنامه دولت برای تبدیل شدن به هاب انرژی منطقه، خاطر نشان کرد: یکی از مشوق هایی که بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در بخش برق ترغیب می شود این است که بتواند علاوه بر ۵۰ درصد برقی که به وزارت نیرو می فرود اجازة صادرات ۵۰ درصد باقی مانده را داشته باشد که در این صورت درآمد قابل قبولی کسب خواهد کرد.

۴ برابر شدن درآمد وزارت نیرو و تحول اساسی نویدبخش در صنعت برق

رئیس سابق سندیکای صنعت برق تصریح کرد: در سال ۸۹ که قانون هدفمندی اجرایی شد و قیمت برق افزایش یافت از ۲۶ تومان درآمد برق ۱۱ تومان به وزارت نیرو و ۱۵ تومان به هدفمندی داده می شد که این مسئله باعث شد وزارت نیرو برای پرداخت حقوق کارمندان نیز دچار

مشکل شود اما این معضل در دولت جدید با معاف شدن از پرداخت سهم هدفمندی رفع شده و درآمد وزارت نیرو تقریباً ۴ برابر شده که میتواند تحول اساسی در صنعت برق قلمداد شود.

وی ادامه داد: با معاف شدن برق از پرداخت سهم هدفمندی وزارت نیرو می تواند نسبت به تعمیر خطوط انتقال و توزیع برق و یا اقدام در جهت کاهش تلفات و مصرف مبادرت ورزد و کمبود سرمایه گذاری را با ترمیم شبکه جبران کند اما این روند برای ۲ یا ۳ سال جواب می دهد و زمانی که رشد منفی اقتصادی مثبت شود و طبق پیش بینی ها که قرار است رشد اقتصادی در انتهای کار این دولت به ۴ درصد برسد نمی تواند مثمر ثمر باشد.

پارسا تأکید کرد: در صورت تحقق رشد اقتصادی مدنظر دولت باید ۱۰ هزار مگاوات نیروگاه جدید وارد مدار شود که با شرایط فعلی که قیمتها تثبیت نشده سرمایه گذار با تردید به این حیطة ورود پیدا می کند.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/

بهره برداری از بزرگترین نیروگاه فتوولتائیک کشور

با نصب ۲۵۲ پنل فتوولتائیک ۲۰۰ واتی، بزرگترین مجموعه تولید برق از انرژی خورشیدی کشور، در محوطه ساختمان ستادی شرکت توزیع نیروی برق آذربایجان شرقی راه اندازی و به بهره برداری رسید.

مهندس یوسف سرافراز مدیر عامل شرکت توزیع نیروی برق آذربایجان شرقی این اقدام را نمودی بر "عزم ملی" به منظور خود اتکایی در صنعت برق، بومی سازی و ایجاد توانمندی برای طراحی و ساخت سیستم های خورشیدی در داخل کشور قلمداد کرد.

وی گفت: با توجه به لزوم بهره گیری از انرژی های پاک و تجدید پذیر به ویژه انرژی خورشیدی در تولید برق که از جمله سیاست های وزارت نیرو و توانیر است، این شرکت طرح مطالعاتی پروژه مذکور را از سال ۹۱ آغاز، و پس از انجام کارهای اجرایی آن، توانست در پایان فروردین ۹۳ به بهره برداری برساند.

مهندس سرافراز ظرفیت اسمی این نیروگاه خورشیدی را ۴/۵۰ کیلو وات اعلام کرده و اظهار داشت این نیروگاه به نوعی دو منظوره است و... پنل های مذکور، سقف سه مجموعه پارکینگ شرکت که به مساحت های ۱۳۵، ۱۶۸ و

۲۵۲ متر مربعی را پوشش داده است که با استفاده از رفلکتور های گالوانیزه راندمان افزایش و پوشش سقف پارکینگ نیز کامل شده است.

مدیر عامل شرکت توزیع برق آذربایجان شرقی افزود: نیروگاه مذکور دارای سه دستگاه اینورتر متصل به شبکه به همراه سیستم های داده برداری، مانیتورینگ، ثبت و نمایش اطلاعات است که قادر خواهد بود سالانه حدود ۸۰۰۰ کیلو وات ساعت انرژی برق تولید و به شبکه توزیع تزریق کند.

وی کل هزینه احداث این نیروگاه را ۴ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال اعلام کرده و اظهار داشت: نیروگاه فتوولتائیک دو منظوره شرکت توزیع برق آذربایجان شرقی بیش از ۳۰ درصد برق مصرفی ساختمان ستادی شرکت را تامین خواهد کرد.

مهندس سرافراز برخی دیگر از اهداف پروژه را فرهنگ سازی برای استفاده از انرژی های پاک و تجدید پذیر، صرفه جویی، حفظ و صیانت از ذخایر سوخت فسیلی برای نسل های آینده، تامین بخشی از نیازهای روز افزون جامعه به انرژی الکتریکی، جلوگیری از اتلاف انرژی در شبکه های توزیع و فوق توزیع، ایجاد توانمندی طراحی و ساخت سیستم های خورشیدی در کشور و بومی کردن آن و ایجاد بستر انجام کارهای تحقیقاتی و توسعه تحقیقات کاربردی در خصوص سیستم های خورشیدی برشمرد.

وزارت نیرو/ مدیرکل دفتر خصوصی سازی صنعت برق:

نصف شرکت های مدیریت تولید برق آماده واگذاری شدند

مدیرکل دفتر خصوصی سازی صنعت برق وزارت نیرو گفت: شرکت توانیر ۴۳ درصد از نیروگاه های قابل واگذاری و همچنین ۵۰ درصد از شرکت های مدیریت تولید برق را با همکاری ارزیابان سازمان خصوصی سازی جهت واگذاری آماده سازی کرده است.

جمال آریایی افزود: از ابتدای ابلاغ قانون سیاست های کلی اصل ۴۴، از میان ۴۴ نیروگاه در لیست واگذاری تاکنون ۲۳ نیروگاه و از بین ۲۵ شرکت مدیریت تولید برق تاکنون سهام ۱۲ شرکت واگذار شده است.

وی با اشاره به اقدام های مهمی که در جهت اجرای اصل ۴۴ صورت گرفته است، گفت: تشکیل کمیته واگذاری، شفاف سازی هزینه ها، ارزش گذاری نیروگاه ها، تهیه

نیروی ایران در تهران در جمع خبرنگاران، با اشاره به مذاکرات ایران و روسیه به منظور امضای قرارداد با ارزش ۸ تا ۱۰ میلیارد دلاری، گفت: ساخت نیروگاه‌های جدید حرارتی و برقی، شبکه انتقال، افزایش راندمان شبکه انتقال و توزیع از مهمترین محورهای مذاکرات دو طرف بود.

این عضو کابینه دولت مسکو با تاکید بر اینکه یکی دیگر از محورهای مذاکرات دو طرف واردات و ترانزیت برق بین ایران و روسیه بود، تصریح کرد: بر این اساس قرار است شبکه برق ایران به جمهوری آذربایجان و سپس روسیه متصل شود.

وی با تاکید بر اینکه به زودی پیش نویس موافقت نامه برقی بین ایران، آذربایجان و روسیه امضا خواهد شد، بیان کرد: هم اکنون تدوین این پیش نویس بین سه کشور در حال انجام بوده و مراحل فنی خود را پشت سر می گذارد.

نواک همچنین از احتمال صادرات ۵۰۰ مگاوات برق به ایران خبر داد و افزود: در حال حاضر کارگروه‌های مشترک برقی بین دو کشور در این چهار حوزه تشکیل و مقرر شده نتایج مسائل فنی تا یک ماه آینده در اختیار وزرای برق و انرژی دو کشور قرار بگیرد.

وزیر فدراسیون انرژی روسیه با بیان اینکه روسیه همواره به قراردادهای برقی خود در تمام کشورهای جهان پایبند است، تبیین کرد: روسیه تمامی پروژه‌های خود را مطابق با برنامه زمان بندی و با استانداردها بالا اجرا می کند.

حمید چیت چیان وزیر نیروی ایران هم در این نشست مشترک با اشاره به ضرورت افزایش سطح همکاری‌های مشترک اقتصادی، تجاری و انرژی ایران و روسیه، گفت: برای هایی کردن مذاکرات انجام گرفته کارگروه‌های مشترک بین دو کشور ایجاد شده است.

این عضو کابینه دولت تدبیر و امید با یادآوری اینکه به صورت مرحله به مرحله واردات برق ایران از روسیه افزایش می یابد، تصریح کرد: پس از سنکرون شبکه برق ایران، آذربایجان و روسیه، حتی امکان افزایش واردات برق از مرز بیش از ۷۰۰ مگاوات هم وجود دارد.

وزارت نیرو/ وزیر نیرو:

بخش خصوصی در صنعت آب و برق فعال تر می شود

وزیر نیرو گفت این وزارتخانه تلاش می کند تا به پروژه‌های خود سرعت ببخشد و برای این منظور مصمم است حضور بخش خصوصی را در طرح‌ها و پروژه‌های آب و برق پررنگ تر کند.

حمید چیت چیان در جمع استانداران و نمایندگان مردم استان مرکزی در مجلس شورای اسلامی در ساختمان وزارت نیرو، افزود: حضور سرمایه گذاران بخش خصوصی موجب خواهد شد در تجهیز منابع مالی تسریع شود و پیشرفت فیزیکی و اجرایی پروژه‌های صنعت آب و برق با سرعت بیشتری ادامه یابد.

وی با تاکید بر اینکه از سرعت پیشرفت پروژه‌ها راضی نیست و باید سرعت روند کاری را افزایش داد، گفت: منابع مالی و اعتبار دولتی بسیار محدود است و کفایت پیشبرد اهداف پروژه‌ها را نمی کند.

وی گفت: در سال گذشته متوسط جذب اعتبار در پروژه‌های صنعت آب و برق ۵۴ درصد بوده که بخش عمده آن نیز در پایان سال پرداخت شده است.

چیت چیان در ادامه افزود: همکاری با بخش خصوصی و استفاده از سرمایه گذاران این بخش، به نفع مردم و دولت خواهد بود زیرا منافع آنان در گرو سرعت انجام کار است و هر چه این سرعت بیشتر باشد، آنان زودتر به درآمد می رسند.

وزیر نیرو تصریح کرد: تاکنون ۷۶ قرارداد با بخش خصوصی منعقد شده است و بنا داریم انگیزه حضور این بخش را در پروژه‌های صنعت آب و برق بیشتر کنیم

گزارش ارزیابی نیروگاه‌ها، تهیه تراز آزمایشی برای نیروگاه‌های قابل واگذاری و تدوین دستورالعمل‌های مورد نیاز از جمله این اقدام‌ها در جهت تسهیل خصوصی سازی است.

آرایی اظهار داشت: در سال ۹۲ امکان واگذاری نیروگاه‌ها به صورت رد دیون دولت وجود نداشته و از ابتدای سال ۹۲ تاکنون نیروگاه‌های چهار، سلطانیه و آبادان به بخش خصوصی واگذار شده است.

وی ارزش واگذاری نیروگاه‌ها از ابتدای ابلاغ قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ تاکنون را مبلغ ۱۴۰ هزار میلیارد ریال عنوان کرد و افزود: پس از روی کار آمدن دولت جدید، برخی از مصوبه‌های گذشته هیات وزیران که منافع حاصل از فروش نیروگاه‌ها را به ارگان‌ها و سازمان‌های مختلف تخصیص داده بود، لغو و رونق فضای کسب و کار در صنعت برق پس از روی کار آمدن دولت جدید فراهم شده است.

وی با بیان اینکه موانعی در جهت خصوصی سازی صنعت برق وجود دارد، تصریح کرد: ساختار نظام تعرفه گذاری، مشکلات در تامین قطعه‌های یدکی نیروگاه‌ها، افزایش بدهی‌های صنعت برق (افزایش میزان مطالبه‌های بخش خصوصی از وزارت نیرو بابت فروش انرژی با توجه به شرایط نقدینگی کنونی و عدم ایفای به موقع تعهدهای مالی)، افزایش قیمت ارز و عدم اصلاح قیمت برق متناسب با افزایش نرخ ارز و عدم تامین مالی پروژه‌های صنعت برق توسط بانک‌ها از چالش‌های مهم محسوب می شود.

مدیرکل دفتر خصوصی سازی صنعت برق افزود: برای رفع چالش‌های پیش رو، بدهی‌های مرتبط با نیروگاه‌های واگذار شده و در حال واگذاری توسط هیات وزیران تعیین تکلیف شده و منافع حاصل از فروش نیروگاه‌های در حال واگذاری به وزارت نیرو بابت رد دیون پیمانکاران وزارت نیرو تخصیص یابد.

وی پیشنهاد داد که برای رهایی از این چالش‌ها، مابه التفاوت قیمت تکلیفی و قیمت تمام شده برق از سوی دولت پرداخت و قیمت برق به منظور جذب سرمایه گذاران واقعی اصلاح شود.

مدیرکل دفتر خصوصی سازی صنعت برق اصلاح و دیعه انشعاب‌ها، اختصاص منابع حاصل از واگذاری نیروگاه‌ها برای پرداخت دیون و تعهدهای صنعت برق، ملحوظ کردن هزینه سوخت در قیمت برق مصرف کننده نهایی، واریز تمامی وجوه حاصل از فروش برق به حساب شرکت‌های فروشنده برق، وارد کردن هزینه سوخت در مبادله‌های بین بنگاه‌های زنجیره تامین برق، تداوم و گسترش صادرات برق و اختصاص کامل درآمد حاصل از صادرات برق به این صنعت را از دیگر راه‌های تسهیل خصوصی سازی در صنعت برق برشمرد.

مهر/

توافق ۱۰ میلیارد دلاری تهران - مسکو

وزیر فدراسیون انرژی روسیه با اشاره به مذاکرات ایران و روسیه به منظور امضای قرارداد ۸ تا ۱۰ میلیارد دلاری، چهار محور مذاکرات امروز دو کشور را تشریح کرد و گفت: در صورت توافق نهایی، روسیه ۵۰۰ مگاوات برق به ایران صادر میکند.

به گزارش خبرنگار مهر، الکساندر نواک وزیر فدراسیون انرژی روسیه در حاشیه مذاکره با حمید چیت چیان وزیر

ایسنا/ مدیرعامل سازمان انرژی‌های نو ایران:

اولین نیروگاه زمین گرمایی یک سال دیگر نصب می شود

مدیرعامل سازمان انرژی‌های نو ایران از نصب اولین نیروگاه زمین گرمایی طی یک سال آینده خبر داد و گفت: در حال حاضر پروژه نصب نیروگاه زمین گرمایی در حال رفتن به مناقصه است و تا دو ماه دیگر تکلیف آن روشن

می شود.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، یوسف آرمودلی در نشست خبری در وزارت نیرو با اشاره به اینکه ظرفیت نخستین نیروگاه زمین گرمایی پنج مگاوات است گفت: این نیروگاه تا یک سال آینده احداث خواهد شد. چاه های حفر شده در این راستا در مشیکن شهر، در ارتفاع ۶۰۰۰ متری هستند و برای نصب نیروگاه تنها می توانیم در تابستان فعالیت کنیم.

وی افزود: برای احداث نیروگاه زمین گرمایی و پتانسیل سنجی ۱۱ چاه به عمق ۳۰۰۰ متر حفر شد که هفت حلقه چاه اکتشافی منجر به چاه تولید شده است. تاکنون احداث نیروگاه به دلیل مشکلات مالی به تاخیر افتاده بود اما اکنون کارها در حال انجام است. از هر چاه در ثانیه بیش از ۶۰ لیتر بخار فواران می کند که گویای وجود ظرفیت تولید هفت مگاوات برق است.

آرمودلی با اشاره به اینکه بیش از ۱۰ سال است که سانا تشکیل شده است گفت: پس از قرار گرفتن سازمان انرژی های نو ایران در لیست واگذاری ها تلاش های بسیاری کردیم تا با توجه به نقش این سازمان و صدور مجوز فروش برق، سانا واگذار نشود که این تلاش ها به جایی نرسید اما وزارت نیرو حدود سه سال پیش مجوز احداث سازمان انرژی های تجدیدپذیر و بهره وری ایران (ساتبا) را دریافت کرد و اکنون سانا و سازمان بهره وری انرژی ایران (سابا) تحت یک سازمان به نام ساتبا فعالیت خواهند کرد. وی تصریح کرد: اساسنامه سازمان انرژی های تجدیدپذیر و بهره وری ایران در کمیسیون انرژی مصوب شده و اساس نامه در حال رفتن به صحن مجلس برای تصویب است.

آرمودلی با اشاره به اینکه دو هیات آلمانی و فرانسوی برای سرمایه گذاری در ایران در زمینه انرژی های نو نشست دارند گفت: امیدواریم از طریق دولت و بانک ها امکانات فراهم شود تا سرمایه گذاران خارجی در کشور فعال شوند. وی با اشاره به اینکه ما بیست و پنجمین کشوری هستیم که اساسنامه آژانس بین المللی تجدیدپذیر را امضا کردیم گفت: در گروه ۸ و اکو نیز فعال هستیم و تعامل تنگاتنگی با همسایگان داریم همچنین به آفریقا کمک های فراوانی برای تحقیقات و در بخش مهندسی فنی کرده ایم.

مهر/

آمدگی ایران برای توسعه تجارت برق با پاکستان

در آستانه سفر نخست وزیر پاکستان به تهران، معاون وزیر نیرو با اشاره به آمدگی ایران برای افزایش حجم صادرات برق به پاکستان، اعلام کرد: افزایش قرارداد مشترک به ارائه درخواست رسمی برقی از سوی دولت اسلام آباد است.

هوشنگ فلاحتیان در گفتگو با مهر درباره درخواست جدید پاکستان به منظور افزایش واردات برق از ایران تا سقف یک هزار مگاوات، گفت: تاکنون دولت پاکستان درخواست رسمی به وزارت نیروی ایران برای افزایش حجم خرید برق ارائه نکرده است.

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی با اعلام اینکه تاکنون مقامات این کشور همسایه تنها درخواست شفاهی برای واردات برق از ایران مطرح کرده اند، تصریح کرد: در صورت ارائه درخواست رسمی به ایران، امکان بررسی این پیشنهاد برقی توسط وزارت نیرو وجود دارد.

این مقام مسئول همچنین خواستار ارائه یک پیشنهاد منطقی از سوی پاکستان به منظور واردات برق از ایران شد و افزود: علاوه بر این ایران آمادگی را دارد تا با حمایت از بخش خصوصی امکان ساخت نیروگاه های برق در خاک ایران به منظور صادرات آن به پاکستان را فراهم کند. معاون وزیر نیرو با یادآوری اینکه در این صورت حتی امکان صادرات مستقیم برق توسط بخش خصوصی ایران به پاکستان وجود دارد، بیان کرد: با این وجود تاکنون درخواست رسمی از سوی پاکستان ارائه نشده است.

مهر/

مذاکرات ۲۰ میلیارد دلاری برقی ایران و چین

قائم مقام وزیر نیرو در امور بین الملل با اشاره به آغاز مذاکرات ایران و چین برای امضای ۲۰ میلیارد دلار قرارداد تامین فاینانس طرح های آب و برق از امضای ۳ میلیارد دلار قرارداد جدید تامین فاینانس با چین خبر داد و گفت: چین موافقت کرده فاینانس ۱۵ طرح آب و برق ایران را تامین کند.

اسماعیل محصولی درباره آخرین وضعیت مذاکرات ایران و چین به منظور تامین فاینانس برخی از طرح های نیروگاهی و سدسازی، گفت: هم اکنون مذاکراتی به منظور امضای بیش از ۲۰ میلیارد دلار قرارداد جدید با فاینانسورهای چینی در سه حوزه ساخت نیروگاه، شبکه انتقال آب و طرح های زهکشی و ساخت نیروگاه های برقی در دستور کار قرار دارد.

جهان صنعت/

ورود نسل جدید توربین به صنعت برق کشور

وزیر نیرو گفت که نسل جدید توربین های بازده بالای کلاس F که توانایی تحمل دمای ۱۳۰۰ درجه را دارد به

صنعت برق کشور وارد می شود.

حمید چیتچیان درباره آخرین وضعیت ظرفیت نصب شده نیروگاهی ایران اظهار داشت: ظرفیت نصب شده نیروگاهی کشور هم اکنون به ۷۰ هزار و ۴۴۰ مگاوات رسیده است که با این میزان ظرفیت نیروگاهی رتبه ۱۴ جهان را از آن خود کرده ایم. وزیر نیرو با بیان اینکه هم اکنون یک نیروگاه بزرگ در تاجیکستان ساخته شده و به بهره برداری رسیده است، اظهار داشت: در سریلانکا در حال احداث دو سد و نیروگاه بزرگ هستیم و در قاره آفریقا نیز حضور داریم. وی کشورهای عراق، سوریه و عمان را جزو شرکت هایی که پیمانکاران ایرانی در حال احداث نیروگاه در آنها هستند، بیان کرد و افزود: همچنین جمهوری اسلامی ایران در بازسازی نیروگاه های کشورهای اندونزی، سوریه و پاکستان سهیم است. چیت چیان تصریح کرد: مشتریان ما در خارج از کشور وقتی قابلیت های شرکت های ایرانی را می بینند، متوجه استاندارد بالای کار ایرانیان می شوند. وزیر نیرو با بیان اینکه به چهار کشور عراق، پاکستان، افغانستان و ترکیه صادرات برق، از ترکمنستان واردات و با کشورهای آذربایجان و ارمنستان تبادل برق داریم، گفت: در سال گذشته ۱۱ میلیارد کیلووات ساعت صادرات برق داشتیم و با برنامه ریزی های انجام شده ایران به هاب انرژی منطقه تبدیل می شود. وزیر نیرو ابراز امیدواری کرد که تا پایان سال جاری ۲۰۰ مگاوات دیگر به ظرفیت انرژی های بادی کشور افزوده شود و ظرفیت انرژی های بادی به ۳۰۰ مگاوات برسد.

وزارت نیرو/

همکاری ایران و اسلوانی در احداث نیروگاه و خطوط انتقال برق

معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی از تمایل جمهوری اسلامی ایران و اسلوانی برای همکاری در احداث نیروگاه ها و خطوط انتقال برق خبر داد.

هوشنگ فلاحتیان در حاشیه دیدار رییس مجلس اسلوانی با وزیر نیرو، گفت: در این دیدار، برای استفاده از ظرفیت های دو طرف در زمینه احداث نیروگاه ها، خطوط انتقال برق و ساخت رله های حفاظتی که در ایستگاه های برق استفاده می شود و تجهیزاتی که در پست های برق به کار می رود، بحث و گفت و گو شد.

فلاحتیان تصریح کرد: در این دیدار مقرر شد معاونت امور برق و انرژی وزارت نیرو با نمایندگان شرکت های اسلوانی مذاکره هایی داشته باشد و زمینه های همکاری دو جانبه را بررسی کنند.

به گفته وی، قرار شده است که یک موافقتنامه برای توسعه

۶۰۰ طرح نوآورانه و ابتکاری مرتبط با صنعت آب و برق و احیای صندوق پژوهش و فناوری صنعت برق اقدام کرده است.

وی ادامه داد: در این جهت، وزارت نیرو راهبردهای افزایش تعامل بخش پژوهش و فناوری صنعت آب و برق با مراکز مختلف، ارتقای جایگاه مادی و معنوی متخصصان بخش پذیرش پژوهش و فناوری، تجاری سازی پژوهش و حمایت از مالکیت معنوی و تولیدکنندگان دانش فنی، توسعه و حضور فعال در بازارهای داخلی و خارجی، توسعه همکاری با سازمان های مردم نهاد و مراکز پژوهشی داخلی و خارجی و سده سازی و حمایت از توسعه بخش های غیر دولتی فعال در حوزه پژوهش و فناوری، تقویت و تسهیل فرآیند تبدیل دانش ضمنی به دانش آشکار از طریق افعال مدیریت دانش و توسعه شبکه خبرگان، نخبگان و متخصصان را تعریف کرده است.

وی در پایان جهت ارتقای توان ساخت داخل پیشنهاد داد: الزام های صنعتی کردن نمونه های تحقیقاتی در پروژه های تحقیقاتی اعمال شود و قوانین مناقصه های خرید و در نظر گرفتن امتیازهای ترجیحی برای تولیدکنندگان داخلی و صادرکنندگان محصول ها اصلاح شود ضمن آنکه قوانین حقوق و مالکیت فکری و معنوی پژوهشگران و حمایت از حقوق مادی تصویب شود و سهمیه ای از بازار مصرف که نمونه های تحقیقاتی است، اختصاص یافته و بورس فناوری برای انجام معامله ها و سرمایه گذاری ها در حوزه فناوری ایجاد شود.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران/

معیارهای ارزیابی فنی و آزمون های پنل خورشیدی

دستور العمل تعیین الزامات، معیارهای ارزیابی فنی و آزمون های پنل خورشیدی از سوی معاونت هماهنگی توزیع، دفتر پشتیبانی فنی توزیع و کمیته تخصصی برق خورشیدی شرکت توانیر تهیه و تدوین شد. علاقمندان می توانند برای مطالعه این دستورالعمل به سایت سندیکای مراجعه کنند.

وزارت نیرو/ قائم مقام وزیر نیرو خبر داد:

سرمایه گذاری ۱۵۰ میلیارد دلاری جهت ارتقای داخلی سازی صنعت انرژی کشور

قائم مقام وزیر نیرو گفت: بر اساس آیین نامه اجرایی قانون حداکثر استفاده از توان فنی-مهندسی و تولیدی-صنعتی، مقرر شده است ۶۰ درصد از کل سرمایه گذاری صنعت انرژی کشور در ۱۰ سال آینده یعنی افزون بر ۱۵۰ میلیارد دلار در مسیر ساخت داخل هزینه شود.

مهندس «ستار محمودی» در پنجمین همایش ملی ارتقای توان داخلی با رویکرد ارایه تجارب موفق داخلی، گفت: بخش های مختلف کشور از جمله بخش های صنعتی و اجرایی نقش ویژه ای در ارتقای توان و اقتصاد کشور دارند و وزارت نیرو نیز یکی از این دستگاه ها محسوب می شود. وی با بیان اینکه طی ده سال آینده باید ۶۰ درصد از سرمایه گذاری ها در صنعت انرژی در مسیر ساخت داخل هزینه شود، تاکید کرد: سرمایه گذاری ۱۵۰ میلیارد دلاری در این بخش طی ۱۰ سال آینده اهمیت و توجه به ارتقای توان داخلی را دوچندان می کند.

محمودی اظهار داشت: خام فروشی به نفع هیچ کشوری نیست و با توجه به نیروی تحصیلکرده ای که در داخل کشور داریم، ضروری است که شیوه های ساخت داخل شناسایی شده و پیوند همکاری بخش های غیردولتی فراتر از گذشته باشد.

قائم مقام وزیر نیرو در ادامه با بیان اینکه در برنامه پنجم توسعه احداث پنج هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر هدف گذاری شده است، افزود: رشد مصرف برق در ایران سالیانه ۸، ۷ درصد است که با توجه به ظرفیت ۷۰ هزار مگاوات کنونی، باید تا هفت سال آینده ظرفیت اسمی نیروگاه های کشور به ۱۰۰ هزار مگاوات برسد که این حجم کار پیش رو، به ایجاد ظرفیت ها و سرمایه گذاری های جدید نیاز دارد.

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اقدام های وزارت نیرو در جهت توسعه توان ساخت داخل، گفت: وزارت نیرو در راستای تاکیدات مقام معظم رهبری درباره اقتصاد مقاومتی، مقابله با تحریم ها، حمایت از ساخت داخل و تولید بومی، بنا بر مأموریت های خود که ساماندهی نیازهای آب، آبفا، برق و انرژی در کشور است، در این زمینه گام های بلندی را برداشته است؛ برای مثال در حوزه انرژی های تجدیدپذیر و افزایش کارایی انرژی، حوزه ساخت تجهیزات داخل، حوزه آزمایشگاه های مرجع و استانداردهای سازی فناوری های بومی گام برداشته شده است و وزارت نیرو در تدوین سند چشم انداز و برنامه بلندمدت صنعت آب و برق به راه اندازی شبکه رشد فناوری در بخش های برق و انرژی، آب و آبفا، حمایت و هدایت

همکاری های دوجانبه ایران و اسلوانی تدوین کنیم تا به امضای مسئولان ذیربط ایران و اسلوانی برسد.

مهر/

ایجاد ۷ مزرعه برق بادی

یک مقام مسئول در وزارت نیرو با تشریح فرصت های سرمایه گذاری در صنایع برق ایران جزئیات ایجاد ۷ مزرعه بزرگ برق بادی ایران را اعلام کرد و گفت: در مناطق مرکزی و کویری ایران پتانسیل تولید سالانه بیش از ۲۰۰ میلیارد کیلووات ساعت برق خورشیدی وجود دارد.

به گزارش خبرگزاری مهر، علی اصغر اسماعیل نیا با اشاره به راه اندازی تارنمای سرمایه گذاری در صنعت آب و برق گفت: یکی از اهداف وزارت نیرو از طراحی این درگاه الکترونیکی، ایجاد مدیریت یکپارچه و هماهنگی بین سازمانی جهت تسهیل در سرمایه گذاری صنایع آب و برق است.

مدیرکل دفتر تنظیم مقررات بازار آب و برق با بیان اینکه این سامانه شامل بخش هایی نظیر نحوه دریافت مجوز سرمایه گذاری در طرح ها و پروژه های صنعت آب و برق به تفکیک در هر بخش، فهرست فرصت ها و پتانسیل های سرمایه گذاری در هر بخش، نحوه تامین مالی طرح، مشوق ها و مزیت های موجود است، تصریح کرد: امکان سنجی اقتصادی یک طرح سرمایه گذاری، شرایط احراز توانمندی برای فعال شدن در طرح ها، معرفی متقاضیان به سایر ارگان ها و سازمان ها برای دریافت مجوز و ارائه کد رهگیری به سرمایه گذاران جهت پیگیری امور مرتبط از دیگر امکانات این سامانه است.

وی مجموع ظرفیت نیروگاه های تجدیدپذیر در حال بهره برداری توسط بخش خصوصی تا اردیبهشت ماه امسال را حدود ۵، ۳۱ مگاوات بیان کرد و افزود: تاکنون ظرفیتی معادل ۴۴۵۸ مگاوات موافقتنامه اولیه احداث نیروگاه های تجدیدپذیر صادر شده و برای ۲۱۴ مگاوات ظرفیت نیروگاهی پروانه احداث صادر شده است که عمده آن مربوط به نیروگاه های بادی است.

مدیرکل دفتر تنظیم مقررات بازار آب و برق و خصوصی سازی وزارت نیرو افزود: همچنین به میزان ۱۰۳۹ مگاوات با سرمایه گذاران بخش خصوصی قرارداد خرید تضمینی برق مبادله شده است.

اخبار اقتصادی

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران / دستورالعمل جدید حمایت و ترغیب سرمایه گذاران جهت استقرار در شهرک های صنعتی

وزیر صنعت، معدن و تجارت با ابلاغ بخش نامه ای به سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران، چهار موضوع برای حمایت و ترغیب سرمایه گذاران جهت استقرار در شهرک ها و نواحی صنعتی کشور به منظور مشارکت هر چه بیشتر سرمایه گذاران در شهرک ها و کمک به اشتغالزایی تا پایان شهریور ماه سال ۹۳ را ابلاغ کرد.

در این بخش نامه، با اشاره به سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی بر تامین شرایط و فعالسازی تمامی امکانات برای توسعه کارآفرینی و به حداکثر رساندن مشارکت در فعالیتهای اقتصادی تاکید شده است.

این گزارش حاکیست؛ بر اساس این بخشنامه اعمال ۱۰ درصد تخفیف در واگذاری حق انتفاع و بهره برداری از زمین، اعیانی و تاسیسات در شهرک ها و نواحی صنعتی واقع در مناطق غیربرخوردار (به استثناء استان تهران) اعلام شده است.

همچنین اعمال پنج درصد تخفیف در واگذاری حق انتفاع و بهره برداری از زمین، اعیانی و تاسیسات در شهرک ها و نواحی صنعتی واقع در مناطق برخوردار (به استثناء استان تهران) نیز از دیگر این موارد بود.

بر اساس این بخش نامه همچنین، افزایش زمان باز پرداخت اقساط متقاضیان واحدهای صنعتی از ۳۰ ماه به ۳۶ ماه و اعطای یک سال تنفس برای مناطق غیر برخوردار و شش ماه تنفس برای مناطق برخوردار (به استثناء استان تهران) بعد از عقد قرارداد مطابق جدول میزان و نحوه دریافت حق بهره برداری از زمین، اعیانی و تاسیسات شهرک ها و نواحی صنعتی دستورالعمل حق بهره برداری مصوب سال ۱۳۹۲ از دیگر حمایت ها و ترغیب سرمایه گذاری ها

در شهرک ها و نواحی صنعتی کشور است. گفتنی است متن این بخشنامه در سایت سندیکا موجود است.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران / اعتبار ۲۰ میلیاردیوانی بانک کن لون چین برای خریداران ماشین آلات

معاونت وزارت توسعه روابط اقتصادی و رئیس کل سازمان توسعه تجارت ایران طی نامه ای از اختصاص ۲۰ میلیاردیوان بانک کن لون چین به صورت فاینانس یک ساله برای خریداران ایرانی به منظور خرید ماشین آلات و تجهیزات کشور مزبور خبر داد.

به گزارش روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران، لازم به توضیح است که این اعتبار در اصل به منظور حمایت از محصولات چینی به خریداران خارجی اختصاص می یابد ولی با این حال می توان به صورت یک امکان برای تامین ماشین آلات و تجهیزات موردنیاز بخش های صنعتی، معدنی و صنایع معدنی کشور از آن استفاده کرد.

مهر / ضرایب جوایز صادراتی تغییر می کند

با اعلام وزیر صنعت، معدن و تجارت مبنی بر احیای جایزه صادراتی، یک مقام مسئول در سازمان توسعه تجارت ایران می گوید که ضرایب جوایز صادراتی تغییر خواهد کرد و چنانچه در بازنگری جدید، ضریب حمایتی کالایی صفر شود، جایزه صادراتی به صادرکنندگانی که در گذشته ثبت نام کرده اند، تعلق نخواهد گرفت.

یک مقام مسئول در سازمان توسعه تجارت ایران در گفتگو با مهر گفت: با توجه به اینکه جایزه صادراتی صادرکنندگان تا سال ۸۸ پرداخت شده است و از سال ۸۹ به بعد، معوقات جایزه صادراتی باید از سوی دولت پرداخت شود، به زودی ضرایب صادراتی سال ۸۹ اعلام خواهد شد.

وی افزود: در گذشته یک بار جدول ضرایب حمایتی کالاهای صادراتی که مبنای پرداخت جایزه صادراتی است، در سال ۸۹ اعلام شده بود، اما اکنون دولت در حال بازنگری این ضرایب است.

به گفته وی، بر اساس دستورالعمل جدید، اگر ضریب مربوط به کالا یا کالاهایی صفر اعلام شود، ثبت نام توسط متقاضی در گذشته، هیچ حقی را برای دولت در پرداخت جایزه صادراتی ایجاد نخواهد کرد، بنابراین ممکن است با صفر شدن ضریب حمایتی، به برخی صادرکنندگانی که برای دریافت جایزه صادراتی ثبت نام کرده بودند، جایزه ای تعلق نگیرد.

بر این اساس، در صدد ضریب حمایتی خدمات فنی و مهندسی ۴ درصد، فرهنگی، سینمایی و سمعی و بصری تا سقف یک میلیون دلار ۱۰ درصد، مازاد یک میلیون دلار تا ۵ میلیون دلار ۵ درصد، مازاد ۵ میلیون دلار ۳ درصد است.

فارس / فارس گزارش می دهد

ابلاغ محورهای ۱۰ گانه و کلان وزارت صنعت با تکرار مکررات

پس از گذشت ۹ ماه از آغاز به کار دولت یازدهم، بالاخره ۱۰ محور اصلی فعالیت وزارت صنعت با تأکید بر محورهای کلی و همیشگی مطرح شده به عنوان سر فصل فعالیت این وزارتخانه، از سوی معاون ریزی وزیر صنعت تدوین شد.

محورهای ۱۰ گانه وزارت صنعت از سوی ابویی مهریزی،

برخی مواد اولیه مجبورند ارز مورد نیاز را از بازار آزاد تأمین کنند، بنابراین برای حمایت از صادرات باید ارزهای حاصل از صادرات نیز تا برقراری ثبات در بازار، به نرخ معقولی خریداری شود.

امیری خامکانی گفت: ساماندهی وضعیت گمرکات کشور نقش مهمی در تسهیل صادرات خواهد داشت و نباید فراموش کرد که ساماندهی اقتصاد کشور تنها به موضوع هدفمندی یارانه ها محدود نمی شود.

وی گفت: متأسفانه سابقه نشان داده که دولت گذشته از بخش تولید و صادرات به اندازه کافی حمایت نکرد بنابراین دولت یازدهم باید به تعهدات خود در بخش تولید و تسهیل صادرات عمل کند.

رئیس فراکسیون توسعه صادرات غیرنفتی مجلس یادآور شد: بی نظمی های اقتصادی و مالی در چند سال گذشته باعث شد در بخش توسعه صادرات عملکرد موفق نداشته باشیم بنابراین باید از این بخش و تمامی زمینه های مرتبط با آن در عمل حمایت کرد.

پرداخت می شود و گروه هدف آن مشتریان صادراتی و بازرگانان داخلی هستند.

بر اساس دستور العمل صادره، تسهیلات کوتاه مدت غیر صادراتی شامل تسهیلات بازرگانی داخلی ریالی برای مقاصد غیر صادراتی می شود که به مشتریان بانک در کلیه فعالیت های اقتصادی به جز موارد منع شده در این دستور العمل قابل پرداخت است.

در این دستور العمل آمده است: پرداخت تسهیلات موضوع این دستور العمل صرفاً در قالب عقود مشارکتی مجاز بوده و نرخ مورد استفاده در محاسبات نیز برابر با حداکثر نرخ اعلامی بانک مرکزی در خصوص عقود مشارکتی است. داشتن حساب جاری نزد بانک با احتساب میانگین وزنی حساب های جاری ریالی از جمله شرایط اختصاصی دریافت این تسهیلات اعلام شده است و دوره مجاز انعقاد قرارداد این تسهیلات حداکثر شش ماه تعیین می شود.

خانه ملت / امیری خامکانی مطرح کرد:

صادرات با احیاء جوایز صادراتی رونق می گیرد

رئیس فراکسیون توسعه صادرات غیرنفتی مجلس با انتقاد از پرداخت نشدن جوایز صادراتی گفت: دستیابی به اهداف اقتصاد مقاومتی با توسعه صادرات ممکن می شود بنابراین با ارائه جوایز صادراتی و معافیت های مالیاتی، باید صادرات را رونق داد.

حسین امیری خامکانی در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری خانه ملت افزود: باید پذیرفت اقتصاد یک زنجیره است بنابراین رونق صادرات مشروط به فراهم آوردن شرایط اقتصادی در جهت بهبود وضعیت تولید است.

نایبند شازند در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: برای دست یابی به اهداف اقتصاد مقاومتی باید تمرکز ویژه ای بر روی موضوع تولید صادراتی داشت این در حالی است که انجام این مهم در کاهش نرخ بیکاری تأثیر مطلوبی خواهد داشت.

این نماینده مردم در مجلس نهم افزود: ارائه مشوق های صادراتی مانند اعطای جوایز صادراتی و معافیت های مالیاتی می تواند تولید صادراتی را رونق دهد و نباید فراموش کرد عدم ارائه جوایز صادراتی در سال های اخیر باعث شد که صادر کنندگان احساس کنند به آنها توجه نمی شود.

امیری خامکانی گفت: مسئولان سازمان توسعه تجارت و دیگر مسئولان ذی ربط در زمینه صادرات باید در عمل از تولید صادراتی حمایت کنند.

وی ادامه داد: باید توجه داشت تولید کنندگان برای واردات

معاون برنامه ریزی وزیر صنعت خطاب به غفوری، مدیر روابط عمومی وزارت صنعت ارائه شده تا از سوی وی در اختیار مدیران روابط عمومی سازمان های زیر مجموعه وزارت صنعت قرار گیرد و باز خورد آن در تدوین نهایی این محورها مدنظر قرار گیرد.

ارائه این محورها به روابط عمومی سازمان های جالب و قابل توجه است.

در نامه ابویی، معاون برنامه ریزی وزیر صنعت خطاب به غفوری، مدیر روابط عمومی وزارت صنعت آمده است:

بازگشت به نامه شماره ۶۰/۲۷۶۴۶/ تاریخ ۱۳۹۳/۰۱/۲۵ در خصوص «محورهای اصلی فعالیت وزارت متبوع در سال ۱۳۹۳»، بدینوسیله ۱۰ محور کلان مرتبط با برنامه های این وزارتخانه به شرح ذیل جهت استحضار ارسال می گردد.

۱- بهبود مستمر سهولت انجام کسب و کار
۲- پشتیبانی از تولید و عرضه کالا و خدمات مبتنی بر فناوری با ارزش افزوده بالا

۳- بهبود و توسعه روابط تجاری بین المللی و تسهیل تجارت در فضای رقابتی

۴- رفع موانع توسعه بخش خصوصی

۵- پشتیبانی و افزایش توانمندی بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در حوزه های اولویت دار

۶- تسهیل در ارتقای سطح فناوری و توسعه صنایع پیشرفته

۷- پشتیبانی از تولید مواد واسطه ای و جلوگیری از خام فروشی

۸- تسهیل توسعه سرمایه گذاری خارجی در بخشهای صنعت، معدن و تجارت

۹- سرمایه گذاری دولت در بخش های زیرساخت ملی از طریق سازمان های توسعه ای تحت پوشش

۱۰- حصول اطمینان از تأمین کالاهای اساسی و امنیت غذایی

ابلاغ دستور العمل اعطای تسهیلات کوتاه مدت ریالی غیر صادراتی

ایسنا/ در بانک توسعه صادرات صورت گرفت؛

بانک توسعه صادرات دستور العمل اعطای تسهیلات کوتاه مدت ریالی غیر صادراتی (بازرگانی داخلی) را با هدف گسترش حوزه فعالیت شعب بانک توسعه صادرات ابلاغ کرد.

این تسهیلات با هدف جذب بیشتر منابع ریالی مشتریان صادراتی و غیر صادراتی در کلیه شعب و افزایش عملکرد پرداخت تسهیلات شعب دارای مشتریان صادراتی کمتر

مهر / ایرادات حقوقی و قانونی طرح تسهیل تسویه بدهی ارزی واحدهای تولیدی

مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی نظر کارشناسی خود را در مورد طرح تسهیل تسویه بدهی ارزی واحدهای تولیدی به حساب ذخیره ارزی اعلام کرد.

به گزارش خبرگزاری مهر، دفتر مطالعات اقتصادی این مرکز اعلام کرد: پس از گذشت یک سال از نوسانات شدید ارزی طرحی با عنوان تسهیل تسویه بدهی ارزی از سوی نمایندگان محترم مجلس مطرح شد.

محتوای کلی طرح به تمامی واحدهای تولیدی که از محل تسهیلات حساب ذخیره ارزی اقدام به ورود، نصب و بهره برداری از ماشین آلات تولیدی کرده اند این امکان را می دهد که با توجه به شرایط کشور و تغییرات نرخ ارز بتوانند در بازه های زمانی ۶ ماهه، یک ساله و بیش از یک سال براساس نرخ های ۱۸۰۰۰ و ۲۲۰۰۰ ریال و نرخ مبادله ای برای دلار و... نسبت به تسویه بدهی خود اقدام کنند.

همچنین طبق مفاد این طرح، واحدهای تولیدی که بدهی خود را به حساب ذخیره ارزی تسویه کنند مجازند از محل صندوق توسعه ملی برای تکمیل و توسعه واحدهای تولیدی با رعایت سایر قوانین و مقررات بهره مند شوند. نتایج بررسی طرح مذکور نشان می دهد که این طرح از حیث حقوقی و قانونی ایرادهایی همچون مغایرت با اصل

هفتاد و پنجم قانون اساسی، مغایرت با قانون برنامه پنجم (اساسنامه صندوق توسعه ملی)، تغییر در شخصیت حقوقی طرف قرارداد و... را داشته و از نظر اقتصادی نیز به دلیل اینکه بدهکاران ارزی از ناحیه افزایش نرخ ارز، منافع (افزایش قیمت صادرات یا افزایش قیمت کالاهای داخلی) را کسب کرده اند.

پشتوانه کارشناسی لازم در تصویب و اجرای طرح مذکور وجود ندارد. از طرف دیگر به دنبال تصویب تبصره «۵» بند «ط» قانون بودجه سال ۱۳۹۳، با واگذاری نحوه تسویه، نرخ تبدیل، زمان استمهال و نحوه بخشودگی جرائم، شورای پول و اعتبار، مرجع تصمیم گیر در این مورد تعیین شده، لذا نیازی به تفتین یا تعیین مرجع رسیدگی دیگری نیست. در پایان نیز بر اساس جمع بندی صورت گرفته از طرح مذکور، راهکارها و پیشنهادهایی ارائه شده است.

دنیای اقتصاد/

بیشترین صادرات خدمات فنی و مهندسی در ونزوئلا

در نشست مشترک رایزنان بازرگانی ایران در یازده کشور هدف اعلام شد که بیشترین حجم صادرات فنی و مهندسی ایران به دو کشور ونزوئلا و عراق بوده است. سیامک دولت‌شاهی، دبیرکل انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی در این نشست گفت: حجم صادرات خدمات فنی و مهندسی ایران به عراق ۳/۶ میلیارد، افغانستان ۷۰۰ میلیون، قزاقستان حدود ۱/۲ میلیارد، ارمنستان بیش از یک میلیارد، آذربایجان ۳۱۰ میلیون، امارات بیش از یک میلیارد، ترکیه بیش از ۳۰ میلیون، ونزوئلا بیش از ۳/۸ میلیارد، الجزایر بیش از ۱۱۲ میلیون و هند ۷۸ میلیون دلار بوده است. در این میان بیشترین میزان صادرات خدمات فنی و مهندسی ایران معطوف به بازارهای ونزوئلا، عراق، قزاقستان و افغانستان بوده است. به گفته دولت‌شاهی در سال ۱۳۹۰، میزان صدور خدمات فنی و مهندسی به صورت جهشی در یک مقطع به ونزوئلا افزایش یافت.

ایسنا/ با هدف حمایت از صادرات خدمات فنی و مهندسی

یک لایحه جدید در راه دولت

وزارت صنعت، معدن و تجارت در حال حاضر به دنبال آن است که لایحه اختصاص بخشی از سرمایه های صندوق توسعه ملی به صادرات خدمات فنی و مهندسی را به دولت

برد تا ظرفیت مالی این بخش را افزایش دهد. مجتبی خسرو تاج، معاون توسعه بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت با اعلام خبر بالا به خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) افزود: با توجه به اهمیت توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی، صندوق توسعه ملی باید با ارائه تسهیلات به صادرکنندگان زمینه برای توسعه فعالیت در این بخش را فراهم کند.

او با تاکید بر لزوم حمایت از صادرات به ویژه صادرات خدمات فنی و مهندسی اظهار کرد: بخشی از توفیق در زمینه صادرات خدمات فنی و مهندسی به توفیق در مسائل سیاسی در ایران بازمی گردد و به طور قطع توفیق در مسائل سیاسی بر حضور بهتر و پررنگ تر بنگاه های ایرانی در عرصه بازارهای جهانی تاثیر گذار است.

وی با اشاره به اینکه اولین عامل توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی روابط سیاسی و بین المللی است گفت: از سوی دیگر هر شرکت ایرانی که بخواهد در این زمینه در بازارهای بین المللی حضور داشته باشد نیازمند پشتوانه و ضمانت نامه های بانکی است.

معاون توسعه بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه در حال حاضر یکی از مشکلات فعالان اقتصادی در این بخش صدور ضمانتنامه است بیان کرد: با تدبیر بانکها شرکت های مهندسی می توانند از پوشش های بانک ها و ضمانت ها استفاده کرده و مورد حمایت قرار گیرند.

وی با تاکید بر تاثیر صندوق توسعه ملی بر توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی خاطر نشان کرد: تاکنون به دلیل کمبود منابع و سرمایه، صندوق توسعه ملی نتوانسته است حمایت محسوسی از این بخش به عمل آورد.

در همین زمینه محسن چمن، آرا عضو کمیسیون صدور خدمات فنی و مهندسی اتاق بازرگانی ایران نیز با تاکید بر لزوم حمایت های صندوق توسعه ملی از صادرات خدمات فنی و مهندسی گفت: صندوق توسعه ملی باید برای افزایش توانایی های صادراتی در این حوزه تسهیلاتی را برای صادرکنندگان فراهم کند تا امکان رقابت برای صادرکنندگان ایرانی فراهم شود.

وی به تاثیر حمایت های صندوق توسعه ملی از بانک ها برای صدور ضمانت نامه ها اشاره کرد و گفت: بانک ها باید توانایی حمایت از صادرات خدمات فنی و مهندسی را داشته باشند.

عضو کمیسیون صدور خدمات فنی و مهندسی اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه صادرات خدمات فنی و مهندسی در سال گذشته از کاهش شدیدی برخوردار بوده است گفت: البته در حال حاضر قراردادهای جدیدی به ویژه با کشور عراق منعقد شده که این امید می رود با اجرایی شدن این قراردادها رقم صادرات ایران در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی افزایش یابد.

گمرک ایران/ بر اساس تصمیم گمرک

صادرکنندگان به جای پرداخت عوارض، مجاز به ارائه ضمانتنامه بانکی شدند

گمرک جمهوری اسلامی ایران در دستورالعملی به گمرکات سر اسر کشور اجازه داد تا صادرکنندگان به جای پرداخت عوارض صادراتی از ضمانت نامه بانکی استفاده نمایند.

به گزارش روابط عمومی گمرک ایران، این دستورالعمل با عنایت به مفاد سیاست های ابلاغی مقام معظم رهبری مبنی بر حمایت همه جانبه از صادرات و به منظور کمک به روند صادرات و جبران کمبود نقدینگی صادرکنندگان ابلاغ شده است.

بر اساس این دستورالعمل به گمرکات اجازه داده می شود ضمن رعایت مقررات برای اقلام صادراتی مشمول پرداخت عوارض صادراتی ضمانتنامه بانکی معتبر قبول نمایند.

این ضمانت نامه های بانکی برای واحدهای تولیدی صادر کننده کالا به مدت ۶ ماه و برای سایر صادرکنندگان به مدت ۳ ماه از تاریخ صدور ضمانتنامه قابل پذیرش است، مشروط بر اینکه تاریخ سر رسید ضمانتنامه های مذکور حداکثر تا پایان بهمن ماه سال جاری باشد.

همچنین می بایست نام ضمانتنامه گذار در متن ضمانتنامه بانام صاحب کالا در متن اظهارنامه یکسان باشد و گمرکات موظفند جهت اطمینان از صحت اصالت ضمانت نامه های صادره از سوی بانک ها موضوع را از طریق شعبه صادرکننده مجوز یا شعبه سرپرستی ذیربط و یا از طریق سامانه های تحت وب معرفی شده بصورت کتبی استعلام کنند.